

10

S-D

1

10-8 D.1

XIXD 192 62

JOH. CUNRADI
DIETHERICI,
Professoris olim in Academia Gießena
Celeberrimi,

**BREVIARIUM
HISTORICUM,**

Breviter & summatim

PER CAPITA EXHIBENS
**HISTORIAM REIPUBL.
JUDAICÆ ET IV. REGNORUM**
Catholicorum, quæ Monarchiæ
titulo clarent.

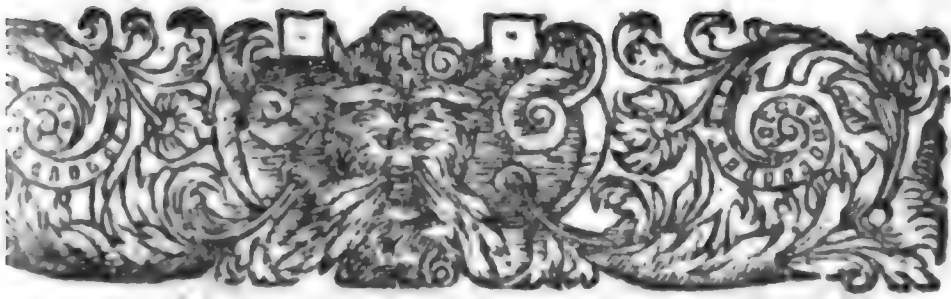
IN USUM JUVENTVTIS
commendatum, & multis in locis
auctum.

GIESSÆ HASSORUM,
Sumptibus ALBERTI OTHONIS FABRI,
Typis Johannis Eberhardi Petri & Christiani Liebensteini.
ANNO M DC LXXIX.

cas.

HISTORICE.

Rerum in orbe gesta-
rum scientia, fidelis-
que Nutrix.

2. Promacondare-
rum gloriosè vel se-
cus gestarum, & thea-
trum Principum.

Archivum negotiorum tam civilium
et domesticorum.

Physiognomice Regum & Princi-

Orchestra omnis generis spectacu-
n, seriorum & ludicrorum, lætorum
micorum, tristium & tragicorum,
vivis tam actionum quàm persona-
imulacris.

Gazophylacium disciplinæ togatæ &
e.

Magistra morum, Pædagoga pruden-
Cynosura fortunæ, Vita antiquitatis.
Nuntia vanitatis seculi & magnarum
ous Statibus mutationum ac vicissi-
um.

9. Speculum consiliorum actionum-
que vitæ in gubernatione Ecclesiæ & Rei-
publicæ.

10. Ethica & Politica exemplaris.

HISTORIÆ

1. Duo perspicilla: *Chrono* } *graphia*,
 Choro }

quibus perspicitur, *quando & ubi* quid sit gestum.

2. Historia ad rationem *temporum & locorum* cognoscenda ; unde omnino unà jugenda Chronographia tanquam *oculus temporum*, Chorographia, *locorum*.

3. Chorographia considerat T E R-
RAM per Insulam, Peninsulam, Isthmum,
Continentem, Montes, Colles, Valles,
Portus, Promontoria : A Q U A M per
Maria, Lacus & Flumina, per Freta & Si-
nus.

4. Synchronismus est congruentia in rebus gestis quoad tempus. Inde notari debet Historia coeva sive contemporanea, parallela & collateralis. Nil temporum supputatione melius, & nihil eadem disputabilius.

5. Series temporum illustrat seriem
historiarum.

6. *Epocha seu Æra, certum est atque illustre*

Iustre cuiusque rei initium & *temporis* quasi *retinaculum* fixumque signum.

7. Olympias Græcis notat spatium IV. annorum absolutum.

HISTORICUS

1. Magister prudentiæ, Nuntius Præteritorum, & rerum in toto orbe gestarum *ἱστορ* & thesaurarius.

2. Scribere debet libero calamo, sed temperato de aliis, uti scribere de se vult alios, cique nihil præter res gestas scribendum, dilucidè, decenter, decorè, ut ne quid nimis, ne quid minus.

3. Imperiorum, Monarchiarum & Rerum publ. initia, constitutiones, incrementa, gubernationem, conversiones & translationes exponit perspicuè.

4. In vero asserendo liber, in narrando integer & sine studiò partium, sine odio & adulatione, sine ignorantia & malitiâ.

5. In pertexendis *βιογραφίαις* considerat personæ nativitatem, natales, naturam, ingenium, voluntatem, educationem, studia, dicta, scripta, acta, facta, consilia, merita, mortem.

6. Mnemonicam historiam, cuius artificio memoria juvetur, condere potest, modò fiat aptè.

HISTORIA PRISCI MUNDI.

Periodus I.

ANTEDILUVIANA.

A condito Orbe ad Diluvium.

A.M. 1. DEUS trinus & unus *universum hu-*

1. *jus mundi theatrum* ex nihilo *sex diebus* ab-
solvit, quorum primus est Lucis. 2. Aëris &
aquæ. 3. Terræ & plantarum. 4. Solis, Lu-
næ & Stellarum. 5. Avium & piscium. 6.
Bestiarum & *Hominis*, creaturarum nobi-
lissimi Gen. 1. v. 1. seqq.

2. Septimo seculi die DEUS ab opere
creationis cessat, eumque suo cultui con-
secrat. Gen. 2. v. 2. 3.

3. Cœlo & terrâ conditâ *de terrâ* Deus
primum hominem *Adamum* creat, plasma
luteum animat animâ vivâ & intellectivâ,
ex animati & in somnum soluti hominis
costâ uxorem *Evam* format, eamque viro
adducit in adjutorium & societatem con-
jugalem. Gen. 2. v. 7. 21. & 2. 23.

4. Formatos à se singulari modo homi-
nes Divinum Numen luce intellectûs,
rectitudine voluntatis, harmoniâ omniû
animæ

HISTORICVM.

animæ virium facultatumque, corporis item incorruptibilis ornat præstantiâ. Gen. 1.v.26.27.

5. Homini in *Paradisum* introducto omnia in escam concedit, additâ tamen lege de non comedendo fructu ex *Arbore scientiæ boni & mali*, idque sub poenâ mortis tum primæ tum secundæ. Gen. 2. v.8.9.

6. Illecebra fructûs technisque Diaboli sub astuti animalis *Serpentis* schemate latitantis, inducta Eva vetitæ arboris fructum degustat, & in consortium culpæ pertrahit virum, fitque quæ Viro adiutrix data fuerat, adiutrix ruinæ & mortis. Gen. 3.v.1.4.

7. Mandati divini immemor VIR mulieri à Diabolo deceptæ statim credit, de arbore, boni & mali intelligentiam habente, comedit, lapsu horrendo peccatum & mortem in mundum invehit, eoque bolo ipse & uxor spoliati omnium virium, mentis, voluntatis & affectuum integritate & puritate. Gen. 3.v.6.

8. Uxoria persuasionem deceptus Adam videt actutum, quid patrârit mali non tam in seipsum quàm in totam posteritatem, dum malè sibi conscius aufugit, & pudore nuditatis se abscondit à facie Domini, se-

rò deplorans non suam modò sed omnem posteritatis miseriam. Gen. 3. 8.

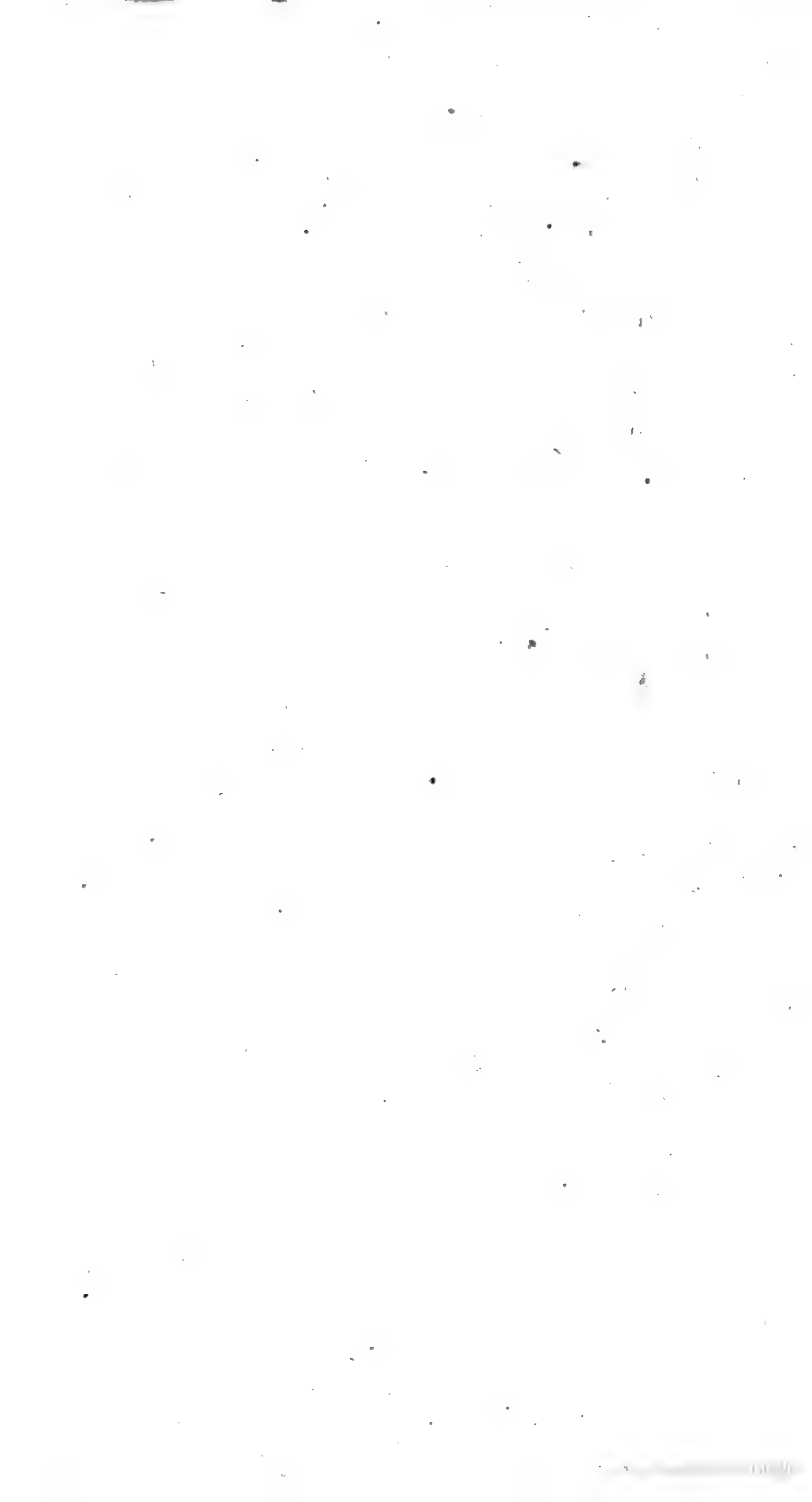
9. Venit in paradìsum Deus, reos frustra se occultantes citat, crimen exprobrat, poenas denunciat, & in medio iustitiæ & iudicii actu lapsos erigit aliâ spe salutis de *Semine* venturo, quod contereret caput serpentis. Gen. 3. v. 9. 15.

10. Denunciatâ poenâ & simul patefactâ de venturo MESSIA, generis humani Liberatore, promissione, ex felicissimo Horti Eden incolatu Protoplasti ejiciuntur, & ad vitæ genus laboriosum transferuntur, aditû Paradisi terribili custodiâ Cherubimicâ præcluso. Gen. 3. v. 23. 24.

11. Adam Paradiso expulsus agit in terrâ maledictâ diro exilio nongentos & triginta duos annos, & inter miseras crebras sentit magnitudinem transgressionis & fructum primi lapsûs in Filio primogenito Cain & postgenitis. Gen. 5. 5.

12. Sub exilii initium *Cainum & Abelem* diversi ingenii & instituti Filios, gignunt, quorum ille crudeli facinore fratrem Abelem ex æmulatione furiosâ trucidat, & profugus ultrice conscientiâ vexatur. Gen. 4. v. 8. 11. 13.

13. Cain sanguine innocentis Fratris pollutus expellitur à facie Domini, in ex-
em.

emplum aliorum vagus oberrat ; amissâ conscientiae securitate in urbibus securitatem quærit , domicilium tamen suis condit in terrâNod, primumque oppidum de nomine Filii Henoch appellat. Gen. 4. 14.15.16.

14. Post cæsum Abelem alius Adamo A.M. Filius gignitur vitæ integritate & pietate 130. par, nomine *Seth*, cùm jam esset annorum 130. Gen. 5 v.3.

15. Seth procreat *Enos* , Enos *Cainan*, Cainan *Malaleel*, hic *Jared*, Jared *Enoch*, cuius filius Mathusalem Lamechum gignit . ex quo *Noa* venit. Gen. 5. v. 6. seqq.

16. Religionem Cainicis impietatibus obfuscatam & tantum non oblitteratam *Enos* resuscitat, illustrat, & quam ab Avo atque Patre suo hauserat de vero Deo & promisso Messiâ veram religionem in publicis convenribus scholasticisque cœtibus prædicat, *cæptumque* tunc solenniter 235 *invocarî nomen Domini*. Gen. 4. v. 25.

17. Sethi trinepos *Henoch* ob singularem pietatem vitæque sanctimoniam à Deo, cum quo *ambulasse* dicitur, in cœlum vi. 987 yus transfertur. Gen. 5. v. 24.

18. Mathusalem, Noæ avus, omnium mortalium fuit *μακροβιότατος*, vivit annos 969. solum Deum habens se seniore Gen. 5. v. 27.

19. Lamech (non ille Pater Noë sed abnepos Caini) primus bigamiam inducit, & ex Ada procreat *Iabel & Iubal*, ex Zela *Tubalcain & Naema* filiam, inventores plurimarum artium & opificiorum. Gen. 4. v. 19. seqq.

20. Crescente hominum malitiâ & piorum numero ad paucissimos redacto, Deum *pœnitet* (tristissimâ hâc voce utitur) suæ creationis, constituitq; delere humanum genus, non ignis sed aquarum supplicio. Gen. 6 v. 7.

21. Diluvii vaticinator Præcoque justitiæ *Noë*, cum frustra seculo maligno Dei iram promulgasset, à Domino admonitus *Arcam* magnæ capacitatis, tam recipiendæ familiæ quàm animalibus ex omni genere jugatim complectentis accommodam, fabricat, eamque cum uxore & filiis tribus, 1656 Sem, Cham & Japheth, ac Filiorum uxoribus ingreditur, quô factô aquarum universali diluvio primus ille orbis intercidit totus. Gen. 7. v. 1. seqq.

22. Cataclysmus totum terrarum orbem implens universos mortales involvit & delet, præter paucos è Noë domo homines nave ingenti, affabrè in hunc usum & solerter ædificatâ, unde genus humanum repararetur.

23. Noa

23. Noa per integrum annum in arcâ commoratus, exsiccatis jam tetrîs, egredi. 1657
tur, soteria Deo solvit altari erecto, & signû clementiæ divinæ *Iridem* in nubibus accipit de hominibus nulla deinceps eluvione & cataclysmo perituris. Gen. 8. v. 15. seqq. & cap. 9. v. 12. seqq.

Periodus II.

POST DILUVIANA,

*A Diluvio usque ad Abrâhæ
nativitatem.*

1. Noa, generis humani post Adamum alter Parens, secundi Mundi Patriarcha primus, Veteris & novi orbis Janus, ac Vitifator primus, cùm cæpisset terram colere & vites plantare, vino inebriatus, nudus in tabernaculo jacet. Gen. 9. v. 21.

2. Post illam mundi restaurationem vix aquarum vorticibus creptus Chamus in Parentem, vino largius epoto consopitû, peccat, quo contemptu maledictionem & diras incurrit. *Sem* verò & *Japheth*, quia magnâ reverentia palliû nudato Patri injecerant averso corpore accedentes, benedictionem meruêre. Gen. 9. v. 24. seqq.

3. Vacui orbis divisionem facit Noa in tres partes pro totidem filiorum numero

A 5

& hæ-

& hæreditate, ut *Sem* intra Orientem, *Japheth* Occidentem, *Cham*, à quo Canaan & Canaitæ orti sunt, mediis contineretur. Gen. 10. v. 1. seqq.

4. Japheth ex Oriente in Occidentem migrat, in maximam hominū multitudinem crescit benedictionis paternæ vi, ejus posteritate totam Europam & partem Asiæ implente. Gen. 10. v. 2.

5. Multiplicato in Noæ posteris humano genere una erat prius inter eos lingua usque ad insanam illam *Turris Babelicæ* ædificationem, quam insequitur linguarum confusio & multiplicatio, ut confusis linguis ipsorū insolentia in extruptione turris altissimæ impediretur. Gen. 11. v. 7. 8.

6. Heber, pronepos Sem, *Pater omnium Hebraorum*, à cujus nomine *Hebrais* nomen manet, & à cujus stirpe ortum ducit Abrahamus.

Periodus III.

REGIMINIS PATRIARCHALIS.

Ab Abrahamo nato ad Mosem:

Quadruplici potestati ac dominatui subjecta fuit Gens Judaica, Patrum, Judicum, Regum, Pontificum. Prima gubernationis forma, blandiorque ea *Patrum* sub Ethnarcha *Abrahamo* cæpit potissimum.

1. ABRA.

,h
aar
tul

tem
adi
e/ox
Miz

na.
gua
x
m
in.
ur.

on
,
o
cit

1.
ui
i.
.
b
.
.

HISTORICVM.

II

I. ABRAHAMVS.

1. Hebræorum sive Judaicæ gentis auctor, cui *Pater* Thare, *Patria* Ur Chaldæorum, ex quâ vocatur in Haran Melopotamiæ, indeque egressus Dei voce, Patriâ & Patre relicto, in Palæstinam seu terram Chananæorum se confert assumptâ simul uxore Sara & Lotho, Fratris Filio. Gen. 12, v. 1. & 5.

2. Annonæ caritate in Ægyptum pulsus periculo ibi non minimo exponitur propter raptam à Pharaone uxorem, qui raptus eidem evenit sub Abimelecho, Rege Geræ, utrobique tamen conjuge inviolatâ Dei auxilio receptâ. Gen. 12. v. 10.

3. Inde reversus in locum, ubi antea tabernaculum fixerat, denuo ad altare inter Bethel & Hai extructum Jehovam veneratur. Gen. 13. v. 4.

4. *Lothum* in bello illo, quod quatuor fœderati Reges contra quinque Pentapoleos Reges gerebant, captum vindicat è manu hostium tumulturiâ manu trecentorum & octodecim Venarum, cui cum prædâ reduci *Melchisedechus*, Rex Salem, gratulabundus occurrit, pane & vino ad reficiendum militem liberaliter suppeditato. Gen. 14. v. 14. seqq.

5. Pro

5. Pro *Sodomitis* apud Deum intercedit, qui cum urbib⁹ circumjacentibus ob horrenda peccata igne cœlesti pereunt, Ecclesiâ Lothi prius inde abductâ. Gen. 18. & 19.

6. Abrahamum Deus aliquoties invisit, fideque multifariam tentatâ promissionibus erigit amplis, non tantum de terræ Canaan possessione, sed etiam admirandâ seminis sui multiplicatione & benedictione per MESSIAM, benedictum semen, ex lumbis suis nasciturum. Gen. 15. v. 1. scqq.

2048 7. Ei jam centenario Sara nonagenaria parit filium *Isaacum*, quem die octavo circumcidit, & ut DEO pareret jubenti & fidem tentanti, immolare constituit in monte Moria. Gen. 21. & 22.

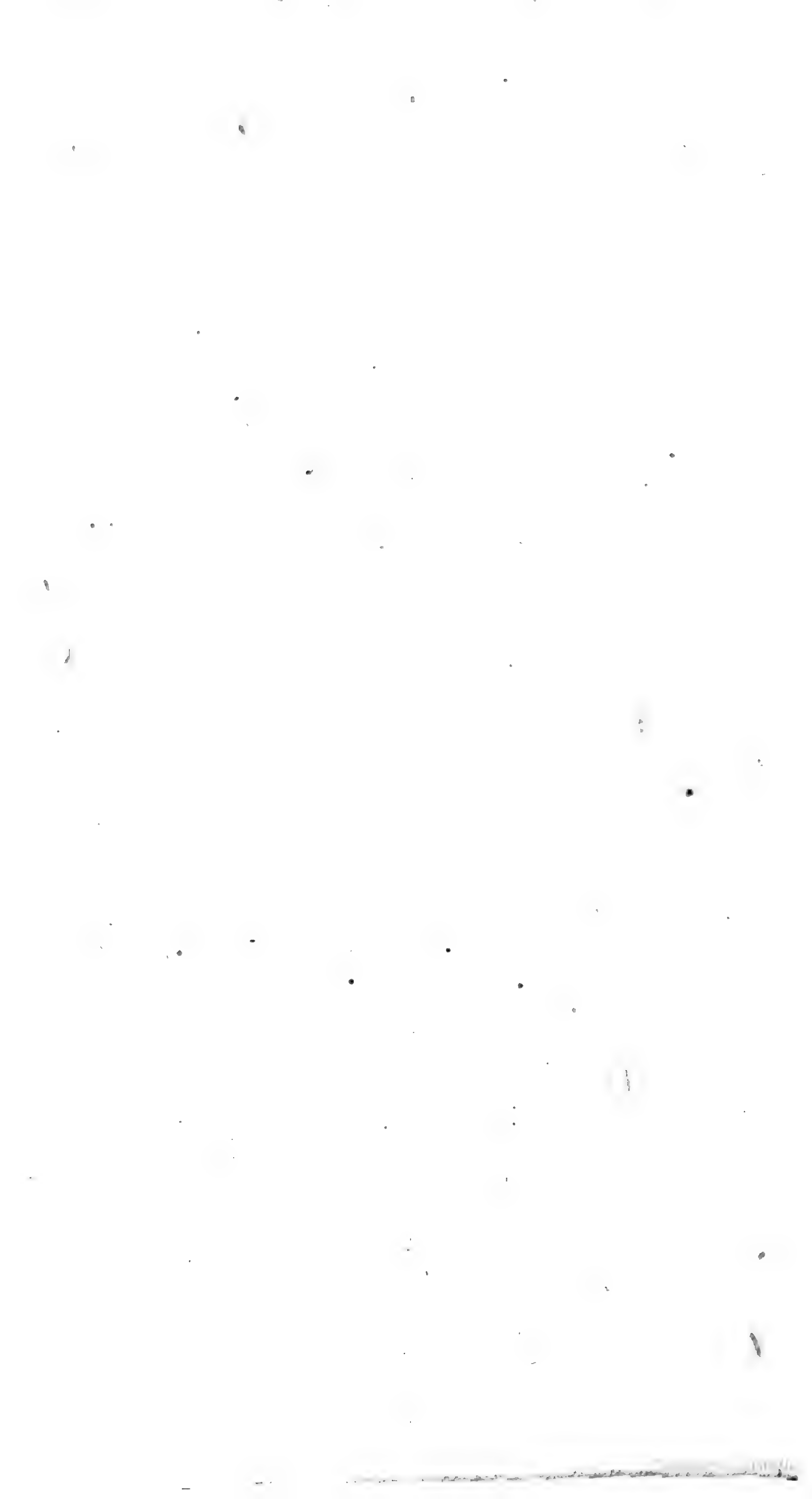
8. Sara de mortuâ alteram ducit uxorem *Cethuram*, atque ex ea sex filios suscipit. Gen. 25. v. 1.

9. Moritur anno ætatis 175. delatus in monumentum, quod ante 38. annos sibi atque uxori Saræ comparaverat à Filiis Heth. Gen. 25. y. 7. 8.

2. ISAACVS.

1. Obediens in Deum & Parentem, pacisque studiosus.

2. Rebecca consobrinam, Bathuelis Filiam formâ & virtute præstantem, ducit, quæ,

quæ, postquam cum eô vixisset annos circiter viginti sine prole, demum, sæcundata *Gemellos* parit, quorum primogenitus *Esavus*, alter *Iacobus* ex re & eventu vocatur. Gen. 24. & 25. 2108

3. Fame coactus ad Abimelechum Regem Palæstinorum in Geraris peregrinatur, uxoremque Sororis nomine dissimulans de illâ periclitatur. Gen. 26. v. 1. seqq.

4. Geraritis in vilis ob gratiam Regis & opulentiam, secedit in vallem vicinam, & patientiâ ac prudentiâ suâ flectit Regem ad reconciliationem & fædus: Gen. 26. v. 28.

5. Annis gravis & usurâ lucis diurnæ orbatus, *Filiis* solenniter *benedicit*, astuque *Rebecca* matris Fratri natu maximo præponitur Jacob, adorandus Principibus & gentibus. Odium hinc Esavi in Fratrem usque ad sanguinem & jugulum. Gen. 27. per tot.

3. IACOB & ESAU.

1. Dissimiles admodum animis moribusque Fratres gemelli discorditer vivunt, de quorum satis responsum Domini factum, duos in his prænuntiari populos, majorisque posteros minoris posteris servituros. Gen. 25. v. 23.

2. Esau

2. Esau agros & venationem amat, Jacobus quietioris vitæ cultor domesticæ disciplinæ vacat. Gen. 25. v. 27.

2148

3. Esau 40. annos natus contra voluntatem Parentis, ducit duas uxores Cananæas, gentiles & idololatricas. Gen. 26. v. 34. 35.

4. JACOB primogenituræ dignitatem & jura ab Esau ad se transfert edulio lentis, modicoque decocto decoquit τὰ προτοτόκια Esau. Gen. 25. v. 33. 34.

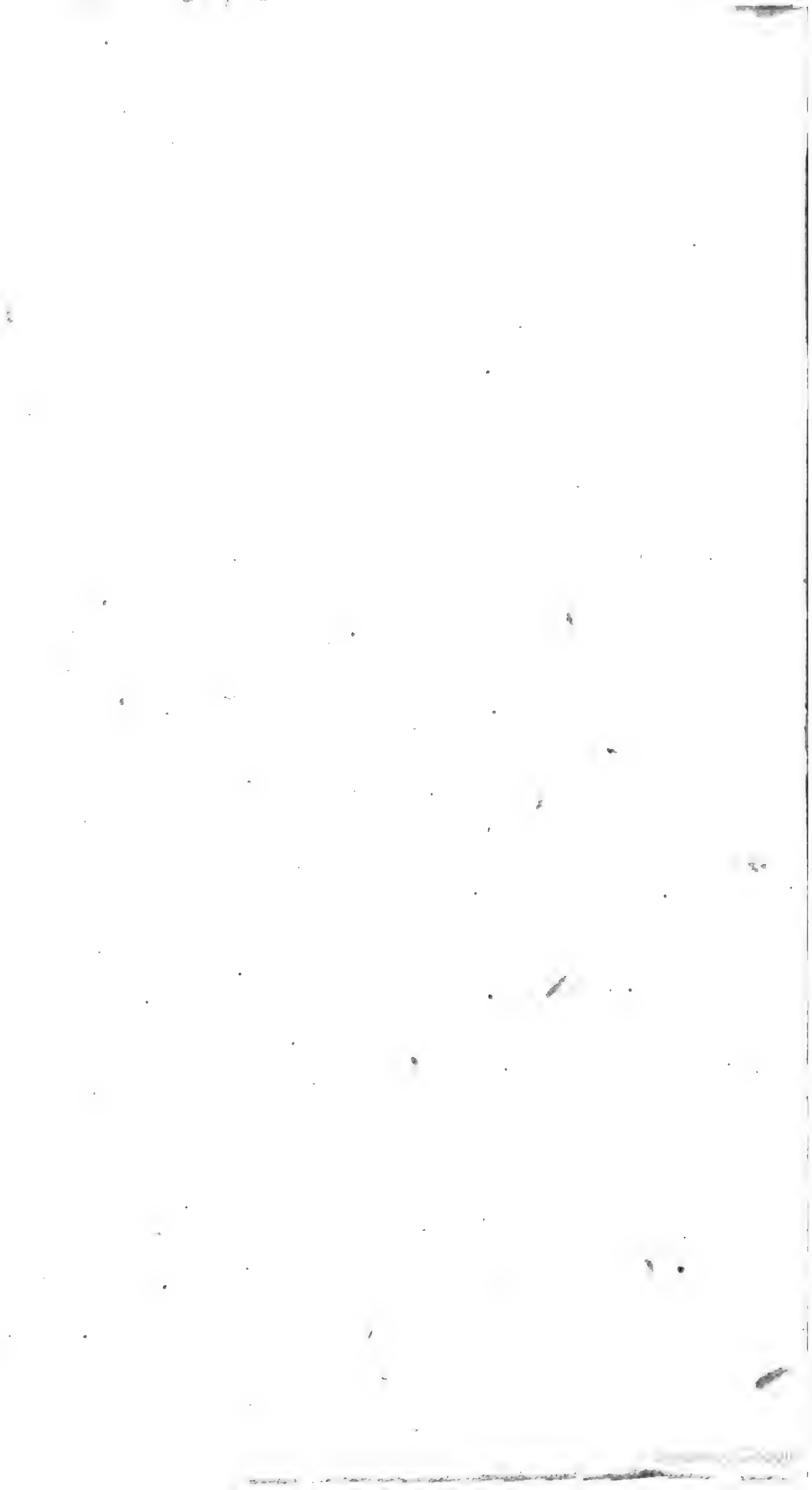
5. Esavus irâ accensus necem Fratri intentat, quâ ille necessitate compulsus horatu Matris fugit in Mesopotamiam, & consilio Patris ex domo Laban Rebecca uxorem accipit, sed non sine curâ & servitio. Gen. 27. v. 41. & cap. 28. v. 1. seq. & cap. 29 per tot.

6. Jacobo in Mesopotamiam tendenti apparet in somnio *scala*, in cujus fastigio stetit Deus, & per quam Angeli ascendunt & descendunt, unde loco dat nomen *Bethel*, Gotteshauf. Gen. 28. v. 7. seqq.

7. Voto facto iter prosequitur, & pervenit tandem in Haran, ubi commoratus in domo Labani avunculi, filiam ejus minorem natu *Rachelem* in uxorem sibi petit, servitium eo nomine in septennium pollicens; sed impleto tempore decipitur, & major natu *Filia Lea* ei supponitur. Gen. 29. v. 20. seqq.

2192

8. Co.

8. Cognita fraude Rachelem sibi poscit, eamque accipit sub durâ conditione pacti novi. Completis bis septem annis petit missionem, sed alio pacto cogitur adhuc sexennium commorari, quo expleto 2205
redit in Canaan. Gen. 31. v. 1. seqq.

9. Ex utrâque conjugē duabusque concubinis fit Pater XII. filiorum & unius Filiaë Dinæ, quæ à Sichem Principe postea fuit rapta & violata, hincque secuta cædes Sichemensis. Gen. 35. v. 23. & cap. 34. v. 1. 2.

10. Filiorum quos ex *Lea* habuit hæc sunt nomina: *Ruben, Simon, Levi, Iudas, Isaschar, Zabulon*: & ex ancillâ *Leæ*: *Gad & Aser*. Ex *Rachel* verò *Iosephus & Benjamin*, & ex hujus ancillâ: *Dan & Naphtalim*: sicque factus ἐκ τῆς πολυγαμίας πολύτεκνος καὶ πρόγονος, magni illius populi ab ejus mutato nomine *Israëlitici* dicti. Gen. 35. v. 23. 24. 25. 26.

11. Iosephus ex odio Fratrum, Patris amorem futuramque fortunam ei invidentium, primum neci destinatur, ast intercessione Rubeni in cisternam conjicitur, mox Mercatoribus divenditur, inde deductus in Ægyptum, rursus venditur Potiphar, Præfecto Regio, & tandem post varia pericula ad magnos honores evchitur, ubi eidem Fratres supplices facti

μισαδελφίαν deprecantur. Gen. 37. vers. 18. & seqq.

12. Jacobus propter Josephum amissum, & propter Simonem captivum, & propter abductum Benjaminem seipsum excruciat, quem Filii ex Ægypto reversi latissimo nuntio exultant. Gen. 42. v. 38. cap. 45. v. 25. 26. 27.

13. Anno ætatis Josephi 40. cum per biennium frumenta ex Ægypto emisset Jacobus per suos Filios, tandemque se Josephus, rei tum annonariæ in Ægypto præfectus, patefecisset, Pater ex Filii suasu cum totâ suâ prosapiâ eò descendit anno ætatis 30. ubi, cum exegisset annos 17. moriens adjurat Josephum, ut se sepeliat in terra Canaan. Gen. 45. 46. & 47.

14. Jacobum Patrem morte beatâ Josephus ætatis anno 110. expletis prius post Patris obitum annis 53. sequitur, postquam jussisset sua ossa in Canaan deferri, & de exitu Israëlitarum ex Ægypto vaticinia dedisset. Gen. 49. & 50.

14. Israëlitzæ multa patiuntur iniqua per annos 145. à morte Josephi numeratos sub gravi manu Ægyptiorum, quorum dominatione duriter pressi & tantum non servitute Pharaonicâ oppressi tandem *transiuctione per mare rubrum illustri* liberantur à Deo.

Deo, qui non tam in Ægypto sub Pharaone iis adfuit mirabiliter magnaque celidit miracula, sed & in itinere per desertum præsentia & benevolentia varia eis testimonia ostendit. Vid. Exod. capp. 1.2. xc.usque ad 18.

15. Hebræi per fundum maris rubri sic. o pede transcunt, sublatis utrinque flutibus, quos insecutus Pharaon cum toto exercitu aquis perit, Mose canente Deo c. inicion. Exod. 14. & 15.

16. Egrestorum, qui armis uti noverant, numerus 600000. sed ex sexcentis istis virorum millibus nemo ingressus est terram promissam præter Josuam & Caleb, idque n inobedientia & diffidentia poenam quadraginta annis in deserto declararam. Num. 14. v. 20. seqq. Deut. 1. v. 34. seqq.

17. In itinere tentantur *gulâ*, quærentes carnem in deserto Num. 11. v. 4. *idololatriâ*, fabricantes vitulum, Exod. 32. v. 1. *luxuriâ*, fornicati cum Midianitis. Num. 25. 6. Tota in deserto peregrinatio, absolvitur XLII. mansionibus, in quâ XXV. Murmurationes acciderunt.

Atque sic fuit Iudaica Politia hætenus corruptius rude & indigestum.

Periodus IV.

Aristocratia Ducum & Herou
divinitus excitatorum à Mose usq; ad
Saulem,

Duces Duo

1. Respublica Judaica distinctius ordinatur, Deique jussu populus dividitur in XII Tribus, juxta numerum XII. Patriarcharum, filiorum Jacob, singulis Principes seu Capita præficiuntur, à quibus singula sua sortirentur nomina, propter originem & propagationem paternam.

2. Distributio & divisio isthæc singula Dei consilio ita ordinatur, non solum, ut totum corpus Politicæ discretum in certa membra, ritè inter se coagmentari, & constituto singulis Tribubus Duce certo, melius contineri, regi & conservari posset sed multò magis, ut in Ecclesiâ populi Dei posset certò sciri, ex quâ tribu & familia MESSIAS esset proditurus.

1. MOSES.

1. Ex Jacobi Patriarchæ pronepote Amram nascitur Dux, Legislator & Prophetæ
 2373 Exod. 2. v. 1. VI. 20.

2. U

2. Ut truces manus Pharaonis evaderet, ad flumen Nili in fiscellâ scirpeâ expositus à Pharaonis Filia (*Thermutin* vocat Josephus) tollitur, adoptatur, & in spem regni aliquando capeffendi educatur. Exod. 2. vers. 5.

3. Aulæ primum Ægyptiacæ alumnus & minister inde à Deo ex rubo ardente 2452 vocatur, ut Aulæ eidem voluntatem Dei de dimissione populi Israëlitici annuntiaret, sed ea ut impetraretur, Pharaon *plagis decem* insignibus emolliendus fuit. Exod. 3. v. 3. 4.

4. Petra ab eo percussa largos aquarum latices fundit, cumque in aquis de silice elicendis Deo diffidit; terram ob id promissionis ingredi prohibetur. Num. 20. v. 11. 12.

5. Söcerum Jethro de modo regendi populum consulit, ejusque hortatu regimen cum aliis partitur, *Iudicibus* LXXII. constitutis, sapientiâ, autoritate, doctrinâ & virtute conspicuis. Exod. 18. v. 21.

6. *Decem præcepta* aliasq; *Leges* tam ad cultum divinû quàm ad civilem vitæ consuetudinem pertinentes, inter tonitrua & fulgura à Deo accipit in monte Sinâ, ubi, cum XL. dies commoratur, Israëlitæ interim *Vitulum aureum* conflant & honorant. Exod. 20. & 32.

7. *Tabernaculum & Arcam fæderis* cum aliis ad cultum Legis pertinentibus fabricari curat, & *Aaronem* Fratrem ad Sacerdotium summum ordinat atque consecrat. Exod. 28. & 29.

8. *Israëlitas* spoliis *Ægyptiorum* onustos per mare rubrum deducit, illudque transgressus epinicion Deo canit. Exod. 14. & 15.

9. Vitulum *Judæorum* aureum, ab *Aarone* Fratre fabricatum, confringit, & *Serpentem aeneum* in deserto erigit. Exod. 32. v. 20. Num. 21. 8. 9.

10. Debella *Seon* *Amorrhæorum* Regem, & *Og*, Regem *Basan*, quorum ditiores cedunt tribubus *Ruben* & *Gad* & dimidiæ *Manasse*. Num. 3. v. 2. & 20.

11. Eo manus ad Deum levante *Amalek* cæditur, & rursus manus demittente *Israël* vincitur.

12. Quinque libros relinquit, continentes historiam conditi mundi & annorum hujus bis mille quingentorum septuaginta.

13. Vixit annos CXX. postquam (uti distinguunt) facit annos 40. in aula *Pharaonis*, 40. apud socerum suum *Midian*, 40. in deserto in gubernatione populi *Ægypti*educti, Deut. 34. 7.

2. IOSV A.

1. Dux & Archus populi Israëlitici in-
auguratione divinus factus copiis suis per-
petuus triumphator procedit, Victor o-
mnium, à nemine victus, felicior Mose,
quo Duce non semper pugnatum felici-
ter. Jos. 1. v. 2.

2. Israëlitas per medium Jordanis di- 2439
vinitus exiccati alveum præeunte Arcâ in
Palæstinam introducit, in cujus mnemo-
rynon lapides XII. pro numero Patrum
erigit, 12. in Galgalis & 12. in ipso Jordane,
ubi Arca steterat. Jos. 3. vers. 9. & cap. 14.
1. 1. 2. 3.

3. Primo bellicæ virtutis tyrocinio A-
malekitas, precante Mose, fortiter profligat. Exod. 17. v. 13.

4. Explorator missus ad hostile solum
statim à morte Mosis inducit copias in ter-
ras promissionis, transmissio flumine con-
tra *Urbem Hiericho* muris validè munitam
primum contendit, & sine ullis bellicis
machinis arietat; septem enim tubis Sa-
cerdotalibus insonantibus & ex septeno
Arcæ Domini circuitu muri collabuntur,
Urbsevertitur, & exceptâ Rahabæ domo
omnes incolæ trucidantur. Josuæ. 6. v. 1. 2.

5. Post sacrilegium Achan expiatum ex-

B

3

pu.

pugnatur insidijs urbs *Hai*, Rexque ejus su-
spendio tollitur. Jos. 8. v. 14. & 29.

6. Ei pugnanti *Solis cursus* per diem uno
in cœli loco immotus paruit usque ad vi-
ctoriæ finem, nunquam audito miraculo.
Jos. 10. v. 13.

2199

7. Devictis vicinarum gentium Regi-
bus triginta & uno totidem Regna impe-
rio Judæorum subjicit, solus ex 600000.
hominum Terram promissionis ingredi-
tur, eam sorte distribuit, ratamque singulis
tribubus & familiis partem assignat. Jos.
capp. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19.

9. Magnanimus Dux præfuit militiæ
Domini annos 14. post mortem Magistri
& Domini sui Moïsis.

II. SECTIO.

*Regiminis Judaici Potestas Ju-
diciaria.*

SUB JUDICIBUS.

I. OTHONIEL.

1. Cenezi, fratris Calebi filius, celsi a-
nimi Dux, Urbem *Chariat Sepher* expu-
gnat, & in præmium accipit Axam, filiam
Caleb. Jud. 1. v. 11. 12. 13.

2526

2. Chusanem, Mesopotamiæ Regem,
compefcit, Syrorumque tyrannide Israë-
litas oppressos in libertatem vindicat. Ju-
dic. 3. v. 9. 10.

2. E.

ejus

mm

ad

race

Re

imp

000

gre

ng

.j

ilt

git

7u

a

u

n

h

i

s

.

pugnatur insidiis urbs *Hai*, Rexque ejus su-
spendio tollitur. Jos. 8. v. 14. & 29.

6. Ei pugnanti *Solis cursus* per diem uno
in cœli loco immotus paruit usque ad vi-
ctoriæ finem, nunquam audito miraculo.
Jos. 10. v. 13.

2199

7. Devictis vicinarum gentium Regi-
bus triginta & uno totidem Regna impe-
rio Judæorum subjicit, solus ex 600000.
hominum Terram promissionis ingredi-
tur, eam sorte distribuit, ratamque singulis
tribubus & familiis partem assignat. Jos.
capp. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19.

9. Magnanimus Dux præfuit militiæ
Domini annos 14. post mortem Magistri
& Domini sui Moſis.

II. SECTIO.

*Regiminis Judaici Potestas Ju-
diciaria.*

S U B J U D I C I B U S.

I. O T H O N I E L.

1. Cenezi, fratris Calebi filius, celsi a-
nimi Dux, Urbem *Chariat Sepher* expu-
gnat, & in præmium accipit Axam, filiam
Caleb. Jud. 1. v. 11. 12. 13.

2526

2. Chusanem, Mesopotamiæ Regem,
compeſcit, Sytorumque tyrannide Israë-
litas oppressos in libertatem vindicat. Ju-
dic. 3. v. 9. 10.

2. E.

2. *EHVD.*

1. Benjamites, Geræ filius, Jeminiis ne-
 os, audax ad facinora, manu ad cædem
 promptus, consiliis ad bellica negotia celer.
 Judic. 3. v. 15. 16.

2. Eglonem, Regem Moabitarum,
 clanculum confodit adaucto in viscera ul- 2534
 tra capulum ense, indeque armis arreptis
 populum ab octodecennali servitute li-
 berat. Judic. 3. v. 20. 21. 22. & 30.

3. Gabaonitis Levitæ hospitis uxorem
 ad stuprum rapientibus tota fere tribus
 Benjamin ad internecionem deletur. Ju- 2590
 dic. 19. & 20.

3. *SAMGAR.*

1. Mirandâ virtute solo pedo pastorali
 sexcentos Philistæos, latrocinio grassan-
 tes, prosternit. Judic. 3. v. 31.

4. *DEBORA Prophetissa.*

1. Animum virilem gerens fæmina Du-
 ce Barak vincit Regis Cananæorum *Iabini*
 copias, sub Duce impigro & magnanimo 2614
 Sisara in Israëllem progressas. Judic. 4.
 v. 15. 16.

2. Jahel mulier Sisaram Ducem ex a-
 cie Profugum tabernaculo excipit, ac so-
 poratum haustu lactis impacto per tem-
 pora clavo trucidat. Jud. 4. v. 21.

1. Dux populi ab Angelo designatur, & missionis suæ signis impetratis *aram Baal* destruit, nomen inde *Ierobaal* sortitus. Jud. 6.v. 11, & 24.

2. Signis à Deo monetur *Israëlitas à Midianitarum tyrannide*, vindicare & ex somnii de panibus subcineritiis omine hostem invadit & cædit. Jud. 7.v. 13.

2654 3. Vindex populi à septennali servitute *Midianitarum* 135000. lampadum fulgore & clangore tubarum prosternit, hostium Regibus suâ manu confossis. Jud. 7.v. 19. seqq.

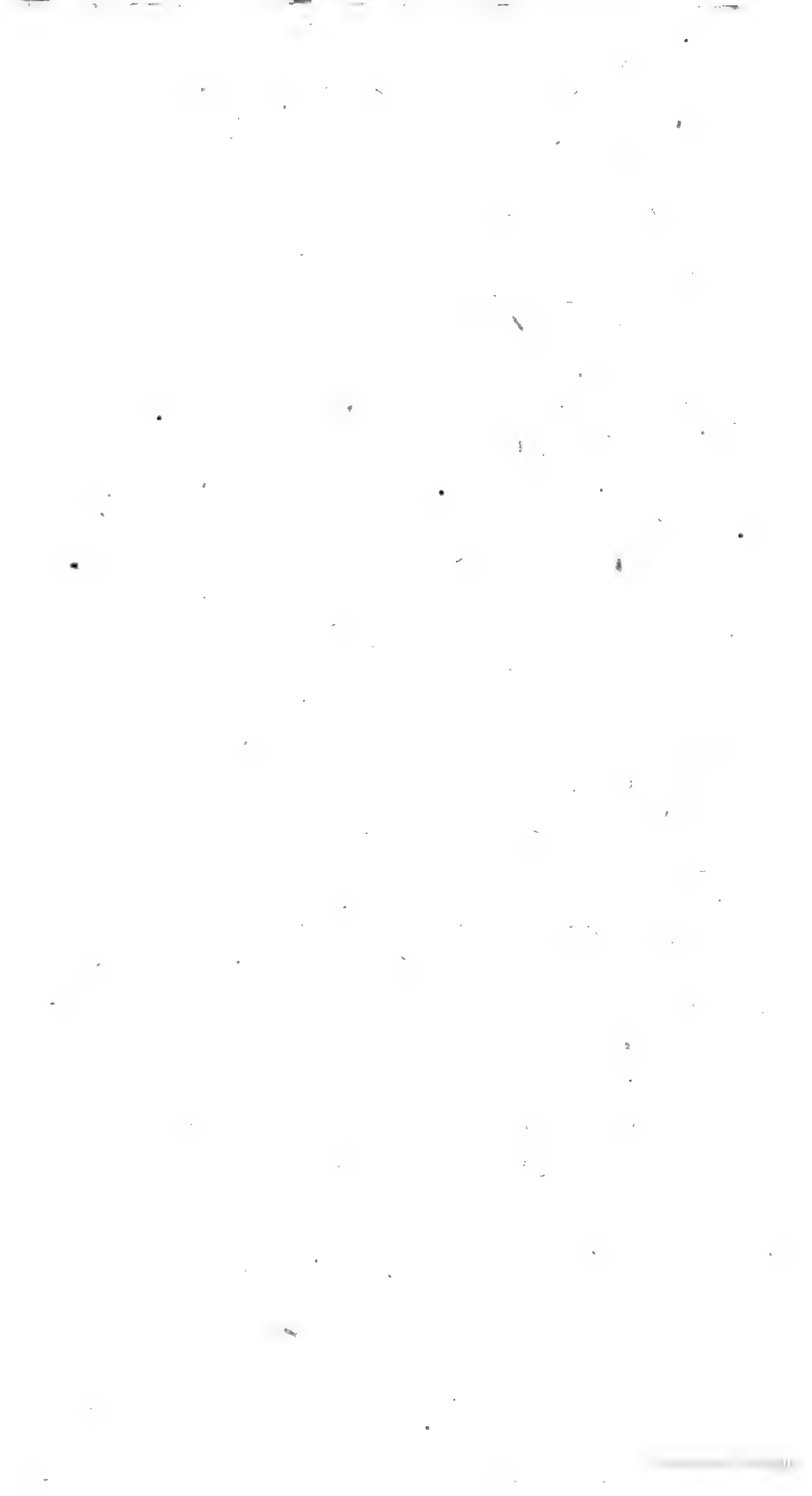
4. Regium nomen sibi oblatum spernit, sciens famam gubernationis novam Deo displicere. Jud. 8. 22. 23.

VI. ABIMELECH.

2694 1. Gideonis filius ex *Sichemensi* Concubinâ degener sceptrum vi rapit, dedecus gentis & generis sui, everfor libertatis, patriæ incendiarius, Jud. 8. v. 31. & cap. 9. v. 4.

2. Officium Judicis primus in Tyrannidem mutat, Regem & nomine se & imperio designari curans, parricida LXX. fratrum & homicida civium *Sichemitarum*, quos insidiis circumvenit. Jud. 9. v. 5. & 34.

3. In obsidione oppiduli *Thebes* & expugna-

pugnatione turris à muliere fragmento lapidis molaris, de super projecto, lethaliter vulneratus servo armigero necandum se præbet, ne fæminæ dextrâ cecidisse dici posset. Jud. c. 9. v. 53. 54.

7. THOLAS.

1. Filius Phulæ, patruelis Abimelechi, 1697 feliciter & summâ in pace regnat, armis nuspiam sonantibus. Judic. 10. v. 1. 2.

8. JAI R.

1. E tribu Manasse civis Gileaditicus, 1720 filiorum XXX. Pater, quos civitatum totidem Principes in patriæ tractu constituit. Jud. 10. 3. 4.

2. Israëlitarum bono pacis ad delitias idololatricas abusi traduntur Ammonitis per annos XVIII. Jud. 10. v. 6. 7. 8.

9. IEPHTA.

1. Gileadites, pro genie nothus, ob matris infamiam domo ejicitur paternâ, 1750 hincquæ ob inopiam collectâ manu ex latrocínio vivit. Judic. 11. v. 1. 2. 3.

2. Ammonitas, qui viginti propè annorum servitute Hebræos presserant, vincit, & XX. insuper civitates subigit. Jud. 11. v. 21.

3. Voto temerario se obstringens unicam filiam in hostiam Deo offert. Jud. 11. v. 32.

4. Ephraimitas nobilitate suâ insolentes civicumque bellum moventes

2766 compescit, & quadraginta duo millia prosternit. Jud. 12. v. 6.

10. ABESAN. 11. ELON. 12. ABDON.

Tres hi in judiciariâ suâ functione nil memoriâ dignum gessere, nec *Abdon* notus nisi numerosâ prole, quippe relinquens XL. filios & XXX. nepotes. Jud. 12. v. 8. 9. 10. 11. 13.

13. SIMSON.

2791 1. Israëlitarum Hercules, virtute heros. câ & corporis robore præstans.

2. Mirabilium operum primum, *Disceptio Leonis* obviam sibi in itinere facti. Jud. 14. v. 5. 6.

3. Post hoc tyrocinium heroico incensus animo unus mille Palæstinos interficit *mandibulâ asini*, quæ facta est postea sitienti fons aquæ. Judic. 15. v. 15.

4. Gazæ conclusus tertiâ vigiliâ surgit, portas evellit, suisque humeris in montem defert. Jud. 16. v. 1. 2. 3.

5. Secreta suæ amasiæ Dalilæ cum suo damno patefacit, cujus perfidiâ capitur, hostibus Philistæis traditur, excæcatur, pistrino includitur. Jud. 16. v. 16.

6. Moriens plures interficit Philistæos quàm vivus, & spectaculum Proceribus regni factus, conceptis prius ad Deum precibus, in Palatio arreptis columnis eodem

se &

& illos ruinâ sepelit, nec inultus mori-
ur. Jud. 16. v. 29.

14. HELI.

2810

1. Pontifex de stirpe Ithamaris Judicis
titulo populum gubernat, sacerdotio sum-
mam potestatem jungens. 1. Sam. 1.

2. Ad filiorum, qui divina temerârunt
sacrificia, crimina connivens, fractâ cervi-
ve severam luit poenam, filiis duobus in
clade amissis. 1. Sam. 4. v. 11 & 18.

3. Philistæi Israëlitas vexant, & Arcam
foederis auferunt. 1. Sam. 4. v. 10.

15. SAMUEL.

2851

1. Annâ, matre sterili, prognatus tem-
pli ministeriis addicitur, & vi voti puer
trimulus offertur Pontifici Heli in Silo.
1. Sam. 1. 28.

2. Votis totius populi in Judicem deli-
gitur. 1. Sam. 3. v. 20.

3. Gymnasis patriam decorat, omnem-
que ad doctrinæ cultum cætus instituit.
1. Sam. 3. v. 21. 22.

4. Insigni victoriâ potitur contra Phi-
listæos, Arcam ab iisdem recipit cum vo-
tivis donariis, & oppida ablata recuperat.
1. Sam. 6. v. 2. 3.

5. Populus ab eo Regem petit sibi dari
& præ-

& præfici, præfatus veteris regiminis & libertatis, quem & impetrat, cum instaret, non pensans ancipites fortunæ eventus atque pericula, quæ eis simul patefaciebatur.

1. Sam. 8. v. 4. 5. & 11.

6. Saulem convocato populo constituit Regem, cui postea regni privationem prædicit. Atque sic cessante potestate Judiciariâ sive Aristocraticâ *novæ gubernationis forma*, quæ *Regia*, introducitur. 1. Sam. 10. 24. & cap. 15. v. 23.

Periodus V.

REGIMEN REGIUM.

I.

A Saule usque ad scissum sub Roboamo Imperium.

1. SAUL.

2881

1. Ab asinis ad regnum invitatus vehitur, & à Samuele inungitur Judaici regni Rex primus, corpore præstans, animâ turpis.

1. Sam. 10. 1.

2. Tyrannicè imperat, obstinatus in malo, in irâ furiosus, datus populo, regiminis novi cupido, non ad utilitatem, sed pænam & flagellum, 1. Sam. 8. v. 4. 5. scqq.

3. Da-

3. Davidi sub specie desponsandæ Filix
& cum conditione gravi, licentum prepu-
ria Philistæorum occisorum reportaret,
in Gidias tendit. 1. Sam. 18. 20. seqq.

4. Abimelechum, pronepotem Sacer-
dotis Heli, Davidi exuli faventem, &
LXXXV. sacerdotes in Nobc è medio tol-
lit. 1. Sam. 22. v. 16.

5. Jonathanem, eximiis animi & cor-
poris dotibus ornatum Filium, victoriis
felicem invidiâ premit, quem David fidis-
simum experitur amicum. 1. Sam. 20. v. 17.

6. Ammonitas, Philistæos, Edomitas,
Syros, ulciscitur & clades regerit. 1. Sam. 14.
v. 47. 48.

7. Amaleckitis contra Dei mandatum
parcit, unde regni amissio ei prædicatur
1. Sam. 15 v. 8. 9. & 23.

8. Eo reprobato, *David* in Regem un-
gitur, cujus gloriæ invidet cumque perse-
quitur. 1. Sam. 16. v. 13.

9. Exuitur Regno propter inobedien-
tiam & præcepta Dei non servata, & vi-
ctus à Palæstinis in monte Gelboe, suo se
gladio jugulat. 1. Sam. 31. v. 4.

2. DAVID.

1. Patriâ Bethlemiticus, patre Isai seu
Jesse, è caulâ ad aulam deducitur, variis-
que

que exercitus molestus evadit in periculo
prudens, in adversis patiens, in pietate
constans. 1. Sam. 16. v. 1.

2. Primum fortitudinis suæ specimen ac
tyrocinium edit *Leonem* agnum rapien-
tem, & *Vrsum*, se invadentem, perimen-
do. 1. Sam. 17. v. 34. 35.

3. Plenus fidei ac roboris adolescens,
bellicarum tamen rerum ignarus, *Goli-
athum*, staturâ & robore formidabilem, pro-
sternit, eâque monomachiâ Philistæos
humiliat. 1. Sam. 17. v. 49.

1891 4. Anno ætatis 20. à Samuele in Re-
gem ungitur, sed post Saulis mortem, ex-
tinctis prius Isbosetho & Abnere, cæpit re-
gnare, annis 7. in Hebron, 33. in Jerusalem.
2. Sam. 5. v. 4. 5.

5. Variis injuriis & persecutionibus per
Saulem vexatur, cujus & insidias per deser-
ta & speluncas fugit hostisque mortem lu-
get. 1. Sam. 23. 24. & 26. capp.

6. Multa agit fortiter contra hostes Phi-
listæos, Amalekitas, Moabitas, Ammoni-
tas, Syros, Idumæos, captâque Syriâ impe-
rium suum usque ad Euphratem dilatat.
2. Sam. 8. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6.

7. Arcem regiam Sion extruit, pulsus in-
de Jebusæis & ad futuram Templi stru-
cturam reponit auri talenta centum millia, &
argen.

argenti mille millia talentorum. 2. Sam. 5.
7. 6. 7. 1. Chr. 22. v. 14. c. 29. v. 4. seqq.

8. Parato Hierosolymis Tabernaculo,
Arcam Fæderis cum iubilo & clangore tu-
bæ in illud deducit, & ante eam saltans à
Michol uxore illuditur, tanquam Histrion.
2. Sam. 6. v. 16.

9. Ob contumeliam Legatis suis illa-
tam Syrorum Regem Hadadeser cum
magno exercitu fundit, captis mille & se-
ptingentis equitibus, viginti millibus pedi-
tum, curribusque prostratis septingentis.
2. Sam. 10. & 1. Chron. 20.

10. Polluit se adulterio sexagenarius &
simul ex cæcâ illâ libidinis luxuriâ homi-
cidio Uriæ. 2. Sam. 11. v. 5. & 17.

11. E Bathseba Salomonem & Nathanem
deficienteque solio Davidis in lineâ Salo-
monis Regnum post captivitatem Babylo-
nicam ad Nathanis posteros transfertur.

12. Filii ejus inter se grassantur cædibus
& libidinibus, polluuntque cubile Patris.
Vid. 2. Sam. 13. 2. Sam. 16. 22.

13. Ab Absolone Filio, corda Israëlitæ-
rum dulcibus alloquiis Patri subducente,
pellitur regno, quod iterum eo occiso re-
cuperat. 2. Sam. 15. v. 6. & 16. cap. 18. v. 14.
& cap. 19. v. 14.

14. Ob numeratum populum populus peste perit, & Deus oratione ac sacrificio placatur. 2. Sam. 24. v. 15. & 25.

15. Musicus & Citharædus insignis cantores instituit sacros hymnosque componit. 1. Chr. 24. Syr. 47. v. 10. 11.

16. Moritur septuagenarius & migraturus ex hac vitâ instruit Salomonem regni successorem datis variis præceptis, ut sit custos legis divinæ, & ante omnia Deum observet. 1. Reg. 2. v. 1. & 10. 1. Chron. 29. v. 9.

3. SALOMON.

2930

1. Initio Imperii à Deo donatur rarâ & excellenti sapientiâ, cò quod eam rebus cæteris omnibus anteponeret, optione dante Deo. 1. Reg. 3. v. 5. 9. & 12.

2. Amore & studio cultus divini *Templum* extruit Deo magnificentia in monte Moria, Arcamque fœderis cò transfert, adjutus ab Hiramio Rege Tyri. Vid. 1. Reg. capp. 5. 6. 7. 8.

3. Regina Arabiæ Hierosolymam venit ejusque admiratur sapientiam. 1. Reg. 10. v. 1. 2.

4. Adoniam Fratrem rerum novarum suspectum è medio tollit, consciūquē Abia.

biatharum, Summum Sacerdotem, ab officio pontificatus remouet, surrogato in eius locum Zadoco. 1. Reg. 2. 29.

5. Oeconomiam plus quàm regiè inuit, & luxuriæ immodicâ licentiâ vitam transigit. 1. Reg. 4. & 10.

6. Contra expressum Dei mandatum Ixorum & concubinarum se obruit multitudine, & amoribus externarum mulierum seductus consentit in idololatriam, fructis quibusdam sacellis & fanis. 1. Reg. 1. v. 1. seqq.

7. In idololatriæ istius poenam scinditur ejus regnum; illo enim mortuo florentissimum Regnum dilaceratur duas in partes, deficientibus X. Tribubus à Roboamo, assiduisque bellis civilibus quassatur. 1. Reg. 12. v. 16.

Periodus VI.

Bipartitum Regnum Judæ & Israël.

I. T M E M A.

REGUM JUDÆ,

Sive Regni Hierosolymitani.

1. Reges Judæ dicti, quod Judæ tantum & Benjaminis tribui præessent, quorum sedes regia mansit Hierosolymis.

2. Eorum regimen durat annos circiter 388. Regum verò Israëliticorum. 255.

3. Perpetua bellâ civilia gerunt cum Domino Israëlis.

2970

1. R O B O A M.

1. Sapientissimi Salomonis filius de genere & stultus populum minis irritat levitate & superbiâ offendit, tributis gravat, roburque imperii sibi à Patre relinquit, ædum amittit, deficientibus X. tribubus ad Jeroboamum, sequentibus cum duabus tribubus, Juda & Benjamino. 1. Reg. 12. v. 16. 17.

2. Impius, fatuus & superbus Rex Confiliarios sequitur fatuos & juvenes, Seniorum rejecto consilio ex juvenili quodam fastu. 1. Reg. 12. v. 6. 7. 8. 9.

3. Sefac, Rex Ægyptius, spoliatur Templum, ejus aufert Thesauros, & populum sibi facit tributarium. 1. Reg. 14. 25. 26.

2 A B I A M.

2988

1. Filius Patre sapientior & fortior, sed nequior. 1. Reg. 15. v. 2. 3.

2. Jeroboami exercitum vincit trucidatis 500000. qui fructus fuit distractionis & dissipationis regni. 1. Chronic. 13. vers. 15. 16. 17.

Ammanus affinis

3. A S A.

1. Filius patre superior sapientiâ, iusti- 2988
tiâ & militari disciplinâ. 1. Reg. 15. vers. 9.
seqq.

2. Bene meretur de Ecclesiâ eandem
repurgans ab idololatriâ, confringens ido-
la. 1. Reg. 15. v. 12. 13. 2. Chron. 1. 2. 3. 4. 5. &
succendens lucos, propriamque matrem
idololatram amovens.

3. Foedus cum Rege Syriæ Benhadad
init, ejusque auxilio Basam Regem Israël
vincit. 1. Reg. 15. v. 19.

4. Æthiopiæ Regis Zaræ exercitum,
decies centena millia (1000000.) militum
habentem, delet 2. Chron. 14. v. 9.

5. Ramam urbem Baasæ, Regis Israël's,
destruit. 2. Chron. 16. v. 5. 6.

6. Gravem in morbum incidit, morbo-
que pedum tribus annis laborans obit,
plus fîsus medicorum quàm Dei ope. 2.
Chron. 16. v. 12.

4. IOSAPHAT.

1. Rex pius, sapiens, iustus, felix. 2. Chr. 3028
17. v. 3. 4.

2. Centena millia armatorum habet.
2. Chron. 17. v. 14.

3. Lucos & excelsa idolorum tollit, &
publicum Dei cultum commendat severo

edicto Levitis & Sacerdotibus. 2. Chr. 19.
v. 8. 9.

4. Judicia, Ecclesiastica & Politica constituit, & Judices compellat his verbis
Non hominis exercetis judicium, sed DEI; Deus ipse est in judicio. Sit ergo timor Domini vobiscum. Rectè cognoscite & sitis executores. 2. Chron. 19. v. 6.

5. Societate cum Achabo & Ahasia ejus filio initâ in bello contra Syros infelix, extra societatem felix. 2. Chron. 18. v. 1. & cap 20. v. 35.

6. Vincit Moabitas. Vincit etiam Ammonitas, Joramo, Regi Israël junctus, sine praelio, precibus & votis. 2. Chron. 20. v. 22. 23.

7. Elias & Elisæus sub eo gubernant Ecclesiam, Elia per translationem miraculosam rapto in cœlum, curru igneo igneisq; equis. 2. Reg. 2. v. 11.

8. Sexagenarius diem suum obit. 1. Reg. 22. v. 51. 2. Chron. 21. v. 1.

3049

S. I O R A M.

1. Filius degener, crudelis, impius & injustus, gener Achabi ductâ in uxorem filiâ Athaliâ, 2. Chron. 21. v. 5. 6.

2. Regnum ab internecione Fratrum, quo.

quorundam Primatum & Patris Consilia-
torum inchoat. 2. Chron. 21. v. 4.

3. Percutit Idumæos rebelles, quos po-
pulos antea Rex David subjugaverat, ut
essent regni tributarii. Chron. 21. vers. 8.
eqq.

4. Ejus scelera punit Deus in liberis,
quos trucidant Philistæi, Arabes & Æthi-
opes; in conjugibus, quæ abducuntur; &
denique in ipso corpore Regis per intesti-
norum dolorem acerrimum eorundem-
que effusionem. Mortuus caret honore
regiæ sepulturæ. 2. Chron. 21. v. 16. 17.

6. *OCHOZIAS.*

3056.

1. Amatre Athalia & malis Consilia-
riis seductus impiè vivit. 2. Chronic. 22.
vers. 2 3 4.

2. Capitur & interficitur à Rege Sama-
riæ Jehu, & in eo deficit linea Salomonis.
2. Chron. 22. v. 8. 9.

7. *ATHALIA.*

3057

1. Jorami Regis relicta vidua, mulier
tyrannica, astuta, & ambitiosa, rapit ad se
regnum per scelus, interfecta Salomonis
posteritate. (Atque ita translatum est à
Stirpe Salomonis regnum ad stirpem Na-
than, qui fuit Salomonis Frater.) 2. Reg. 11.
vers. 1.

2. Ante templum jussu Jojadæ Pontificis interimitur, & Joas, filius Ochaziæ, tyrannidi matris clam subtractus, Rex constituitur. 2. Reg. 11. v. 15. 16. 2. Chron. 22. 10.

8. IOAS.

3063

1. Primus ex Nathanis familiâ, prudentiâ amitæ suæ Josabæ, conjugis summi Sacerdotis Jojadæ, servatus in illâ cæde Athalianâ, & clam educatus, ætatis anno 7. à Jojada, summo Sacerdote, Rex declaratur & inungitur. 2. Chron. 23. v. 1. 2. 3.

2. Vivo Jojada bene vivit, fidelis erga Deum & beneficus erga Ecclesiam, sed eodem mortuo infidelis in Deum, sævus in Prophetas, & quidem in Zachariam, filium Jojadæ, quem interficit. 2. Reg. 12. 2. 2. Chron. 24. v. 1. 2. & 22.

3. Altero post interfectum Zachariam anno parvæ Hazaelis, Syriæ Regis, copiæ, maximum ejus exercitum terrent, quem obvium missis templi & palatii thesauris placat. 2. Reg. 12. v. 17. 18.

4. Interficitur à suis aulicis in lecto, & sine honore regię sepulturæ abjicitur. 2. Chron. 24. v. 25.

9. AMASIAS.

3162

1. In societatem regni receptus interficitur.

it, qui occiderant patrem suum Joas. 2.
Chron. 25. v. 1. 2. 3.

2. Idumæorum decem millia uno præ-
lio prosternit, & totidem millia de saxo
præcipitat. 2. Chron. 25. v. 12.

3. Elatus fortunæ indulgentiâ conte-
mnit Prophetas, idola colit, bellum non
necessarium movet regi Israël Joas, à quo
victus capitur, & urbs & templum diripi-
tur. 2. Chron. 25. 14. seqq.

4. A suis occiditur, recto filio qua-
drienni, quem Ephori curant usque ad an-
num XVI. 2. Reg. 14. 19.

10. *ASARIAS, qui & VSIAS.*

1. Anno ætatis 16. regno admovetur, i. 3140
nitio pius & felix, & bonus œconomus.
2. Chron. 26. v. 1.

2. Reditus regio augeat ex agricultura,
ærariumque tuetur parsimoniâ. 2. Chron.
26. v. 2. & 10.

3. Urbes munit, ædificiis ornat, & di-
sciplinam militarem instruit. 2. Chron. 26.
v. 9. 10.

4. Πολυπράγμων fit appetens Sacerdo-
tium, & incendens odores in altari suffi-
menti, leprâ eo nomine percussus. 2.
Chron. 26. v. 16. 17.

3192

1. Patre ob lepram abdicente regnum Rex declaratur. 2. Chron. 26. v. 23.
2. Splendorem templi auget & portam excelsam ædificat. 2. Chr. 27. v. 3.
3. Ammonitas tributarios facit. 2. Chr. 27. v. 5.

3207

12. ACHAZ.

1. Patris pii impius filius, religionum & rituum externorum stolidus & furens imitator. 2. Chron. 28. v. 2.
2. Cultum Baal instituit Hierosolymis, immolat Molochô Filium, claudit templum Domini, & passim invehit cultus idolorum. 2. Reg 16. v. 3. 4.
3. Rex Syrorum Rezin Victor multos ex Judæa in urbem Damascum transfert. 2. Reg 16 v. 5.
4. Accersit auxilium inconcessum Assyriorum Regis *Teglatphul Assar* contra Regem Israël Peca & Regem Syriæ Rezin, quibus occisis etiam ipsum Achaz, cujus vocatu venerat, opprimit, vastatâ terrâ & translatis in Assyriam Galaaditis, Galilæis & Nephthalitis. 2. Chronic. 28. vers. 16.

3227

13. EZECHIAS, sive Hiskias.

1. Patris pessimi optimus Filius, religio-
nis

nis amator & repurgator, idolorum à Patre cumulatorum deletor. 2. Chron. 29. vers. 2, 3.

2. Idola & lucos evertit cum serpente æneo. 2. Reg. 18. v. 4.

3. Hierosolymis obsessus miraculosè liberatur, & Angeli auxilio una nocte centum & octoginta quinque millia (185000) Assyriorum sub Sennacherib caduntur. 2. Reg. 18. 13. c. 19. v. 34. & c. Esa. 36. & 37. totis. Herodot. lib. 2. c. 411. p. 144.

4. Spectator magnarum calamitatum regni Israël, abductâ maximâ parte populi in Medorum regionem per Salmanassar. 2. Reg. 18. v. 9. 10.

5. Lethaliter anno ætatis 39. ægrotanti vita prorogatur post preces ardentes quindecim annis, & signum additur, admiranda retrogradatio Solis ad decem horas, hinc odam *εὐχαριστήν* Deo canit. 2. Reg. 20. v. 1. 2. 3. & c. Esa. 38. v. 1. 2. 3. & c.

14. MANASSE S.

3150

1. Duodecennis regnum capeffit, Rex impius & idololatra, pij Patris pessima soboles. 2. Reg. 21. v. 1. 2. 3.

2. Statuam sibi statuit, Baali aras erigit, Filium Molocho consecrat. 2. Reg. 21. v. 4. 5. 6.

C 5

3. Esa.

3. Eſaiam ligneâ ſerra ſecari præcipit, Chryſoſtomo & Hieronymo teſtibus, aliosque Prophetas occidit. 2. Chron. 21. verſ. 16.

4. Abducitur à Chaldæis Babylonem, & poſt decennalem captivitatem inter catenas poenitentiam agit, regnoque reſtituitur. 2. Chron. 33. 11. 12. 13.

15. A M M O N.

3305 1. Inſanus idolorum cultor, trucidatur à ſuis ſervis ob crudelitatem. 2. Reg. 21. v. 19. 20. 21. 22. 23.

16. I O S I A S.

3307 1. Octennis puer Rex declaratur, & initium regiminis facit à doctrinæ repurgatione & Eccleſiæ inſtauratione. 2. Chron. 34. v. 1. 2. 3.

2. Filios habet degeneres, qui Jeremiam abjiciunt in carcerem. Jerem. 37. v. 21. & cap. 38. v. 6.

3. Capit arma ſine mandato Dei adverſus Nechaum, Aegypti regem, tendentem adverſus Aſſyrium & Babylonium, contraque Hieremiæ monita pugnans perit ſagittâ percuſſus. 2. Chron. 35. verſ. 20. 21.

4. Ma.

4. Magno omnium ordinum luctu ætatis tricesimo nono obit, & cantum, cantricumque lugubribus elegiis deploratur. 2. Chron. 35. v. 24. 25.

17. IOACHAS.

In Ægyptum abducitur à Pharaone **Necao**, ibique victus interficitur, Rege barbaro indicente tributum terræ Judicæ. 2. Reg. 23. v. 31. & c. 3338

18. IOIAKIM.

1. Filius Josiæ degener filius Ægyptiorum auxilio denegat promissâ Nebucadnezari tributa, & ab eo captus supplicio afficitur, sepultus sepulturâ asini, projecto extra Hierosolymam cadavere. 2. Reg. 24. v. 1. 2. 3. 4. Jer. 22. v. 19. 3339

2. Uriam, Jeremiæ collegam & quoque prænuntium captivitatis Babylonicæ, querit ad necem, & ex Ægypto, quò fugerat, retractum interficit. 2. Reg. 23. v. 34. Jerem 26. 20.

3. Librum Jeremiæ, ob vaticinia de excidio civitatis & dissipatione gentis invisum, igne comburit, sed auctorinocere nequit. Jerem. 36. 23 & cap. 39. v. 18.

19. IECHONIAS.

1. Trimestris Rex Babylonem à Nabu- 3350
cho.

chodonosore deportatur unà cum Matre totâque aula & 18000. hominibus. 2. Reg. 24. v. 12. 13. 14. 15.

2. E vinculis liberatur anno 37. captivitatis, favente Evilmerodacho, & tribuente ei regium victum & honorem. 2. Reg. 25. v. 27. 28. 29. Jer. 52. 31.

20. SEDEKIAS.

1. Rex Judæ ultimus Jechoniæ Patruo substituitur, contemtor Domini, Vatisque optima qui suaserat irritor. 2. Chron. 36. vers. 11. 12.

3355 2. A Nabuchodonosore contra datum jusjurandum deficit, conspirationis socium quærens Regem Ægypti. 2. Chron. 36. vers. 13.

3. Ob fidem violatam regno privatur, duabus catenis ligatur, & in Filiorum conspectu exoculatus Babylonem mittitur caveæ includendus. 2. Reg. 25. v. 6. 7.

3360 4. Filiis capti Regis occisis, captâque Hierosolyma, templo incenso ac deleta, & deportato populo, finis Monarchiæ Judæ regnoque Regio imponitur.

REGUM ISRAELIS.

I. IEROBOAM.

2969

1. Ephraimita à decem tribubus contra Rehabeam, Salomonis Filium, eligitur Rex Israelis. 1. Reg. 12. v. 20.

2. Inventor novæ idololatriæ ad regnum viam patefacit superstitione *cultus vitulorum aureorum*, in Bethel & Dan creatorum, eoque ex Bethel Bethaven, ex domo Dei domum iniquitatis efficit, ordinatis pro suo arbitratu Altaribus, Festis, Sacerdotibus. 1. Reg. 12. v. 26.

3. A Propheta ob idololatriam reprehenditur, quem cum comprehendere conatur, manus ejus exarescit, 1. Reg. 13. v. 4.

4. Repressis Syris veteres regni fines usque ad Damascum recuperat.

5. Octingentis millibus in aciem contra Abiam Regem Judæ eductis amittit quingenta millia, duobus tribusve annis post infelicem hanc cladem extinctus. 2. Chron. 13. v. 17.

6. Eo mortuo intestinis dissidiis & mutuis cædibus inter se Principes regni grassantur.

2, NA-

- 2989 1. Balaam vincit auxilio fiduciario Ben-
hadadi. 1. Reg. 15. 22.

3. BAASA.

- 2990 1. Nadab occiso invadit regnum. 1. Reg.
15. 27.

2. Achia Prophetia de Jeroboami do-
mus exterminio completur, obsessoque
Gibbethone perit domus Nadabi. 1. Reg.
15. v. 27. 28. 29. 30.

4. ELAA.

- 3013 A Zamri Equitum Praefecto ebrius oc-
ciditur, populo exinde in duas factiones
abeynte. 1. Reg. 16. v. 9.

5. AMRI.

- 3015 1. Aemulos imperii habet Zamri &
Thebni, quibus in ordinem redactis pacifi-
cè in urbe Regia Thersa regnat sex annos.
Zamri Thersæ obsessum coadigit, ut de-
sperata salute sese in Palatio combureret,
1. Reg. 16. v. 18. 19.

2. Emto à Semer monte Someron con-
dit Samariam urbem, eoque sedem regi-
am transfert, Thersa relictâ. 1. Reg. 16. v. 24.

6. ACHAB.

- 3025 1. Filius Amri, gener Ithobali Regis
Tyri

, filiam Jezabelem infausto auspicio

1. Reg. 16. v. 29. 30. 31.

Apostata, sacrilegus, avarus, incredulus simulator, & quo vix alius tetrior Rex sit. 1. Reg. 16. v. 32. 33.

Cultum Baal cum 450. Sacerdotibus instituit, veris Prophetis partim occisis, partim fugatis, partim incarceratis, ut Prophetam Elias præter se neminem esse reliquum quereretur. 1. Reg. 18. 22.

4. Regem Ryriæ Benhadad prælio captum dimittit incolumem contra jussum ei, ob id reprehensus à Propheta. 1. Reg. v. 42.

5. Nabotho Isabellæ dolis vineam eripit, innocentem lapidari facit. 1. Reg. 21. 13. 14. 15.

6. Dirâ punitur fame, quam prædixerat Elias, duratque triennium & semestre. 1. Reg. 17. v. 1. & cap. 18. v. 1. 2.

7. In prælio contra Syros sagittâ vulneratur moritur, sorbentibus sanguinem ejus canibus ad piscinam Samariæ. Jesabel conjux postea ex fenestrâ mandato Jehu præcipitata canibus esca fit. 1. Reg. 22. v. 34. 2. Reg. 9. v. 36.

8. Ejus filii 70. unâ die in Samariâ occisi, eorumque capita ad Jehu in Jezrahel missa 1. Reg. 10. v. 7.

7. OCHOZIAS.

3044 1. Per cancellos delapsus consuli super valetudine Beelzebub jubet Ministros, quibus Elias obviam veniens prædicit ex hoc lapsu Regis mortem. Rex iratus mittit satellites ad comprehendendum, quos ignis absumit coelestis. 2. Reg. 1. v. 2.

8. IORAM.

3045

1. Cultum Baal abrogat, Vitulos verò Jeroboam retinet, & irâ exardet adversus Prophetam Elisæum, quem ad supplicium quærit, tanquam turbatorem. 2. Reg. 3. vers. 2.

2. In obsidione Samariæ in summo periculo constitutus simulat poenitentiam. 2. Reg. 6. 30.

3. Contra Moabitas foedifragos, in societatem belli adscitis Josaphato Rege Judæ ut & Idumæo Rege, exercitum ducit.

4. Per idem tempus *Iorami* duo regnant in utroque regno, Joram enim filius Josaphat regnum Judæ accipit anno quinto hujus Regis Israëlitiçi Joram.

9. IEHV.

3057

1. Progeniem Achabi divino jussu extirpat, occidens Joramum, 70. filios Achabi & 42. cognatos Ochoziæ. 2. Reg. 9. v. 24. & v. 7. 10. & 14.

1. *A*stutè Sacerdotes Baal capit & in fa-
comburit. 2. Reg. 10. v. 18. 19.

3. *I*n cultu vitulorum aureorum perse-
rat ; hinc cæditur ab Hazael Syriæ Re.
2. Reg. 10. v. 29.

10. IOACHAS.

1. *E*o regnante Chazael & Benadad 3085
ri id devastando exequuntur , quod
fleverat Elisæus , cum eum ungeret. 2.
eg. 8.

11. IOAS.

1. *Syros* ter gravissimâ clade affligit , 3099
11bus victoriis populus recreatur. 2. Reg.
vers. 25.

2. *E*o regnante senex Elisæus moritur ,
ui ad convertendum Israël gravia e-
iderat miracula. 2. Reg. 13. v. 14.

12. IEROBOAM. 2. Reg. 14. 23.

*I*nterregnum sive potius *ἀναρχία* incidit 3114
n Israël annorum XXII. per crebras sedi-
iones mutuasque laniénas , neque secuta
neliora tempora sub sex Regibus.

13. ZACHARIAS.

2. Reg. 15. 8. 3154

14. SALLVM.

cap. 15. 13. 3177

15. MENAHEM.

cap. 15. 17. 3178

D

16. PE.

3188	16 PEKAHIA.	cap. 15. 1.
3191	17. PEKA.	cap. 15. 2.
3218	18. HOSEAS.	cap. 17.

1. Omnes Reges illaudati, impii & dolis dediti, è quibus *Sallum*, interfectus Zachariæ; *Menahem*, regni invasor, tributarius Regis Assyriorum Phul; *PEKA* eodem scelere, quo assumit imperium, amittit, & sub quo Theglath Pelassar, Rex Assyrius, magnam partem populi transfert in Assyriam. 2. Reg. 16. v. 5.

2. HOSEAS, ultimus Rex, tributarius per novennium, tandem à Salmanassare Assyriorum Rege captus, & Samariâ expugnatâ cum X. tribubus in captivitatem abductus, finem imponit Regno Israëlítico seu Samaritano. 2. Reg. 17. vers. 4. 5. 6. & 18.

3. Post hanc X. tribuum dissipationem perpetuam coloni novi ex Assyriâ Samariam introducti *Samaritanismum* sive religionem ex Judaica & Ethnicâ constantem invchunt. 2. Reg. 17. v. 27. 28. 29.

Periodus VII.

Exilium Babylonicum usque ad reditum Populi.

1. Reges impii ac scelerati peccata peccatis cumulant, crescentibusque delictis divinâ

ivinâ itâ traditur populus in manus sævi
Legis Babylonii Nabuchodonosoris seu
Nebucadnezaris, à quo post anni unius &
ex mensium obsidionem urbs Hierosoly-
na excinditur, tribusque Juda in Chalda-
m cum regiâ stirpe transportatur. 2.Reg.
5.v.8.9.10. 2.Chron.28.36.v.17.

2. Captivitas illa Babylonica continet
annos LXX. quibus finitis finitum simul
est regnum ipsum Babylonicum, Cyro Ba-
bylonem capiente ejusque regnum ad se
transfereute. Jerem.25.vers.11. 2.Chron.
36.22.

3. Magistratus politicus populi captiva-
ti duplex fuit, *supremus*, Regius seu Re-
ges Babylonici, & *Inferior*, Principes po-
puli captivi.

4. Deus mirabiliter populum regni Ju-
dæ in hoc exilio angoribus pleno servat.
Monarchis Nabuchodonosori, Evilme-
rodacho, Dario Medo & Cyro suam glo-
riam patefacit, & genti suæ Judaicæ, solâ
supplicatione & miseriâ extremâ Regibus
notæ, Remp. tandem restituit & in patri-
am per Zorobabelem, Esdram &
Nehemiam reducit.

✠(**)✠

D 2

Perio.

dynastia familie Hasmonæorum seu Maccabæorum usq; ad Herodem.

CLASSIS I.

PONTIFICUM *simul* & DUCUM.

1. Captivitate solutâ rexerunt populum primò Judæi; deinde degenerante prorsus politiâ Idumæi. Judæi Duces erant vel ex regiâ Davidis per Nathanem posteritate; vel ex sacerdotali Aaronis stirpe oriundi.

2. Maccabæi qui & *Asmonæi*, ex stirpe sacerdotali rerum potiti jura dabant genti primùm nomine *Principis* seu *Ducis*, deinde *Regis*, qui cum Regno etiam Pontificiam dignitatem conjungebant usque ad Herodem Regem.

I. MATTHATHIAS.

1. Summum Pontificatum & politicum populi Ducatum paucis tenet mensibus.

2. Pio zelo inductus opponit se impiis 3782
edictis Antiochi Epiphanis, simulque præfectum Regium confodit, audacique manu violatores ararum tollit. 1. Maccab. 2. v. 19. & v. 23. D 3 3. Collec-

3. Collecto paulatim exercitu religionem defendit armis, aras idolorum evertit, circumcisionem restituit, sanctæque Legi cultum pristinum reddit. 1. Maccab. 2. v. 39. 40.

4. Moriturus Filiis suis curam Ecclesiæ & Religionis commendat, Juda Machabæo belli Duce designato. 1. Maccab. 2. 6. 4.

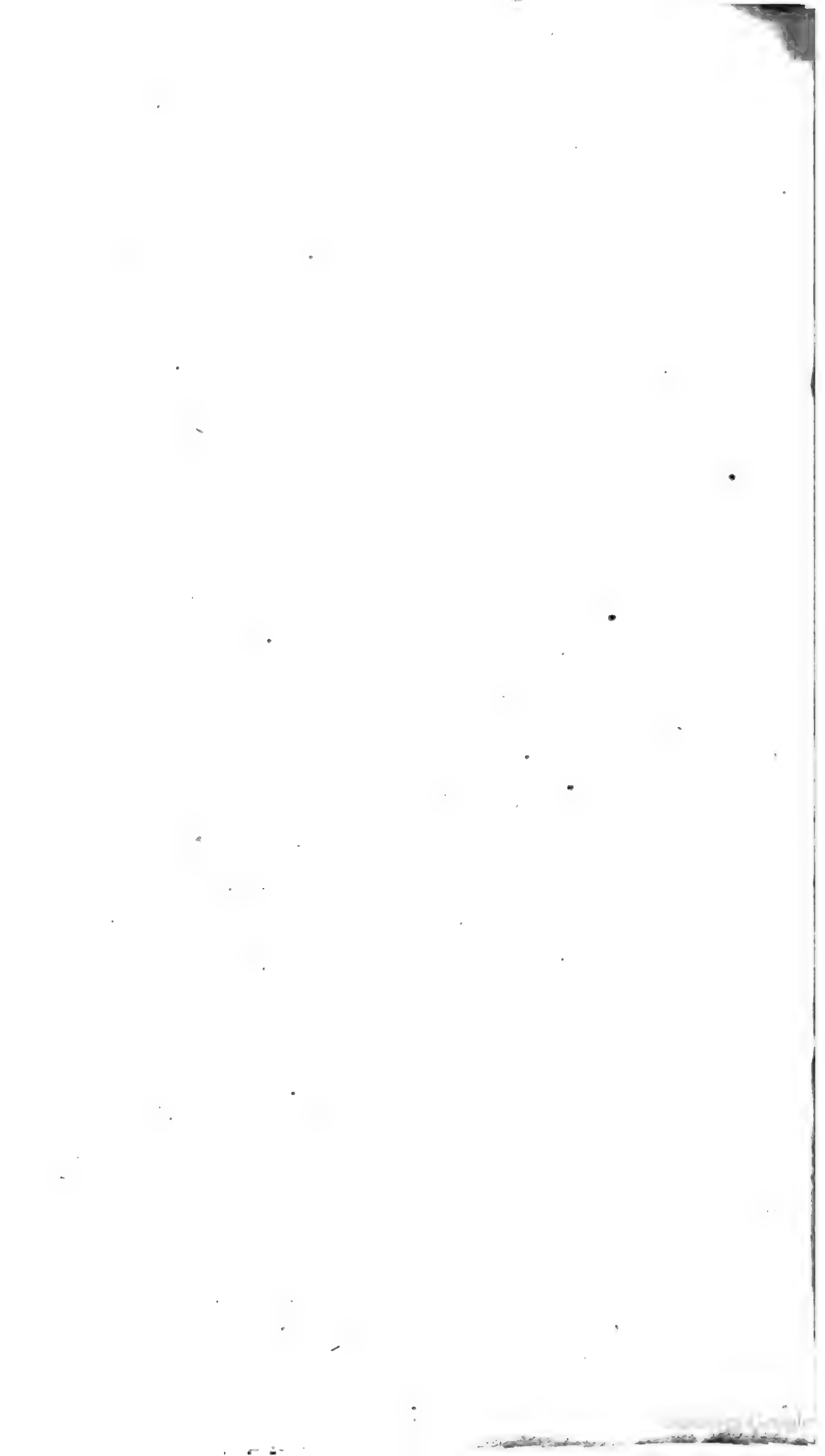
3. IUDAS MACCABÆVS

3785

1. Insignis patriæ religionis defensor templum repurgat ejecto Jovis idolo, eoque lustrato pulsoque Antiocho Festum Encæniorum, quotannis hyeme celebrandum, instituit. 1. Macc. 4. v. 36.

2. Jejunio & precibus animatus victorias obtinet contra *Apollonium* Samariæ pro Antiocho Rege præfectum, contra *Serinem*, militiæ Regiæ Principem; *Lyfiam*, Antiochi Vicarium, ejusque Duces *Prolomæum*, *Nicanorem* & *Gorgiam*. 1. Mac. 3. v. 1. 2. & 23. cap. 4 34. cap. 7. v. 2. 3. & 43.

3. Foedus cum Romanis init, post societatem infelicitè cum Bacchide Demetrii Soteris Duce pugnat, & fortiter in prælio se gerens contra copias Demetrii Regis occumbit pro patriâ fideli Dux atque soter. 1. Maccab. 8. 22. cap. 9. vers. 17. 18.

3. IONATHAS.

1. Fratri Judæ succedit, fratrisque Jo. 3789
hannis necem vindicat contra filios Jam-
bri. 1. Mac. 9. v. 30. 37.

2. Jungunt amicitiam cum eo Rex Sy-
riæ Alexander Veles, Antiochi Epiphanis
filius, Demetrius Nicanor, & Antiochus
Entheus. 1. Maccab. 10. vers. 3. 15. & cap. 11.
57. 58.

3. Exercitum Bacchidis potentem acie
profligat, hosteque ad juratam fidem ada-
cto terræ pacem reddit. 1. Maccab. 9. v. 60.
& 70.

4. Dolo & insidiis Tryphonis Asiæ im-
perio inhiantis capitur cum prole, atque
contra fidem neci traditur. 1. Maccab. 12.
v. 43. & 48.

4. SIMON.

1. Pro redimendo fratre capto centum 3809
talenta & duos illius Filios obsides Try-
phoni mittit, qui accepto lytro perfidus
occidit Jonathanem & Filios. 1. Macc. 13.
v. 13. 14. & 23.

2. Cum Romanis renovat foedus. 1.
Maccab. 14. 17.

3. Per insidias interimitur à Genero
Ptolomæo.

5. IOANNES HYRCANVS.

3815 1. Hyrcani reportat clarum nomen, dumprocul à Patriâ Hyrcanos bello fatigat.

2. Syriæ plurimas urbes deditione accipit; *Samaritas* vincit everto templo Garitzitano; & *Idumæos* subactos ad circumcisionem adigit.

3. Sub eo cæperunt sectæ famosæ, Phariseorum, Saduceorum & Essenorum.

4. In hoc Johanne finitur Veteris Testamenti historia, sive Historia libri primi Maccabæorum.

CLASSIS. II.

II. REGUM *simul* & PONTIFICUM.

1. ARISTOBVLVS.

3841 1. Pro Ducis titulo nomen *Regis* diademate sibi imposito assumit, primusque est ex domo Levi, qui ausus fuit pro Rege se gerere.

2. Fratrem Antigonum necat, Matrem, principatûs æmulam, & cæteros fratres in vinculis detinet, ipse quoque stimulante cum conscientia crudelem animam cum fastu ponit.

3. Uxor

3. Uxorejus Salome ex tribus viri Fratribus Jannæum, cognomine Alexandrū, in torum & regnum recipit.

2. *ALEXANDER IANNÆVS.*

1. E carcere in regnum venit Princeps 3846 improbus & sævus in suum genus & Judæos.

2. Octoginta Phariseos, dum epulis indulget, supra tectum palatii jubet suspendi.

3. Bella cum Ptolomæo Lathuro & Demetrio Eucaro crebra gerit.

3. *ALEXANDRA.*

1. Uxor Alexandri Jannæi, mater Hyrcani & Aristobuli, cara Judæis, amica hosti, blanda Phariseis.

2. Cadaver viri dilaniandum plebi iratæ offerens ad misericordiam eam fleat.

3. Tigranem arma minitantem è Syriâ Judææ muneribus & donis avertit.

4. *HYRCANVS & ARISTOBVLVS*
Fratres.

1. Ad Herodis usque tempora de regno disceptant, & Rempl. sub civilibus discordiis in extremam adducunt perniciem. Hyrcano favebant Antipater Idumæus,

maus , cliens Patris ejus , ut & Arethas , Arabiæ Rex. Aristobulo autem Scaurus Cn. Pompeji Legatus.

2. Regno spoliatur à *Pompejo* Romanorum Duce, qui Hierosolymis captis Judæam Romanis facit tributariam.

3. Hyrcanus iterum Regno, sed adempto diademate, redditur, quem Frater ambitione ductus & Pontificatu & Principatu deiecerat.

3887 4. Aristobulus victus Romam mittitur, quem ejus filii Antigonus & Alexander sequuntur. Captus gemit in vinculis *Aristobulus*, liberatus à Cæsare mittitur in Syriam ycuenoque necatur. *Alexander & Antigonus* decollantur, sceptrum à Judæis aufertur, rogantique Herodi Regnum Judææ cum regio diademate conceditur. *Atque ita extinctus Hasmonæorum Principatus.*

Periodus X.

Dynastia Herodiadarum usque ad παυλοθερίαν
Politia Iudaica.

1. HERODES Magnus.

1. Herodes, Antipatri Idumæorum Præfecti Filius, Senatu Romano declaratur Rex, Ascalonites dictus ab Ascalone, urbe in Idumæâ.

2. Re.

2. Regnum auspicatur à cædibus & rapinis ; XL. Primores occidit ; Aristobulum Pontificem tollit , Mariamnem uxorem necat , Fillos quosdam metu regni trucidat. 3922

3. Libidinosus planeque Venericus novem uxoribus utitur.

4. Syndrion Judaicum LXXII. Seniorum, ipso nomine venerandum, è medio tollit.

5. Magis Messiam inquirentibus infidias struit , ipsique Christo Servatori in Bethlehem Juda nato, dum bimulos mares in urbe & agro Bethlehemitico trucidari mandat.

9. In morbum incidens tetro fætoe & vermibus circa pudenda crumpentibus fætidam animam efflat.

2. ARCHELAVS.

1. Herodis Filius , Judææ Tetrarcha 3949 constituitur ab Augusto , cuius jussu regnum in Tetrarchias dividebatur, ita ut Herodes Antipas & Philippus singulas acciperent ; Archelaus verò binas.

2. Eo regnante Josephus cum Maria & infantulo JESU ex Ægypto in Palæstinam redeunt , Oraculoque moniti sedem figunt Nazarethæ in Galilæâ.

3. Tyrannidis accusatus apud Augustum trans Alpes Viennam Allobrogum relegatur.

3. *HERODES Antipas.*

1. Galilææ & Perææ Tetrarcha ab Augusto constituitur, Tiberio carissimus.

2. Aretæ Regis Arabum filiam; deinde Herodiadem Philippi Fratris uxorem ducit.

3978 3. Johannem Baptistam, Veritatis Præconem, scelerisque improbatorem, capite truncat, incestuosæ adulteræ insidiis seductus, magnique Prophetæ cruore mensam suam ac pectus defoedat.

4. Dignitate tetrarchicâ regiâque exutus relegatur in Hispaniam, noctæ dieque conscientia flagris vexatus miserè obit.

4. *HERODES Agrippa.*

3987 1. Herodis Magni ex Aristobulo Filio Nepos à Caligula constituitur Rex totius Tetrarchiæ Philippi Patru.

2. A Claudio Imper. Romano, ditionibus augetur.

3. Cæde Jacobi majoris, Apostoli, aliisque persecutionibus, gratum se præstat Judæis Act. 12. v. 1. 2.

4. Ab Angelo percussus dira morte obit.

5. *HERODES Agrippa, Junior.*

1. Magnâ apud Claudium & Neronem gratiâ valet, Neronique regnum suum testamento relinquit.

2. Magnificentiâ regiâ superbus Paulum ⁴⁰⁰⁷ Apostolum coram se dicentem benignè audit. Act. 25. 23. seqq. c. 26. v. 1. seqq.

3. Annus Christi septuagesimus secundus in historiâ hâc Judaicâ notatu dignissimus, quia à Tito Vespasiano Hierosoly-ma obsessa, Templum Dei crematû & Regnum Judæ prorsus penitus sublatum fuit.

Hæc est Catastrophe admodum tragica duorum quondam florentissimorum Regnorum ISRAELIS & JUDÆ.

MONAR-

MONARCHIARUM
QUATUOR
HISTORIA.
I
MONARCHIÆ

In genere.

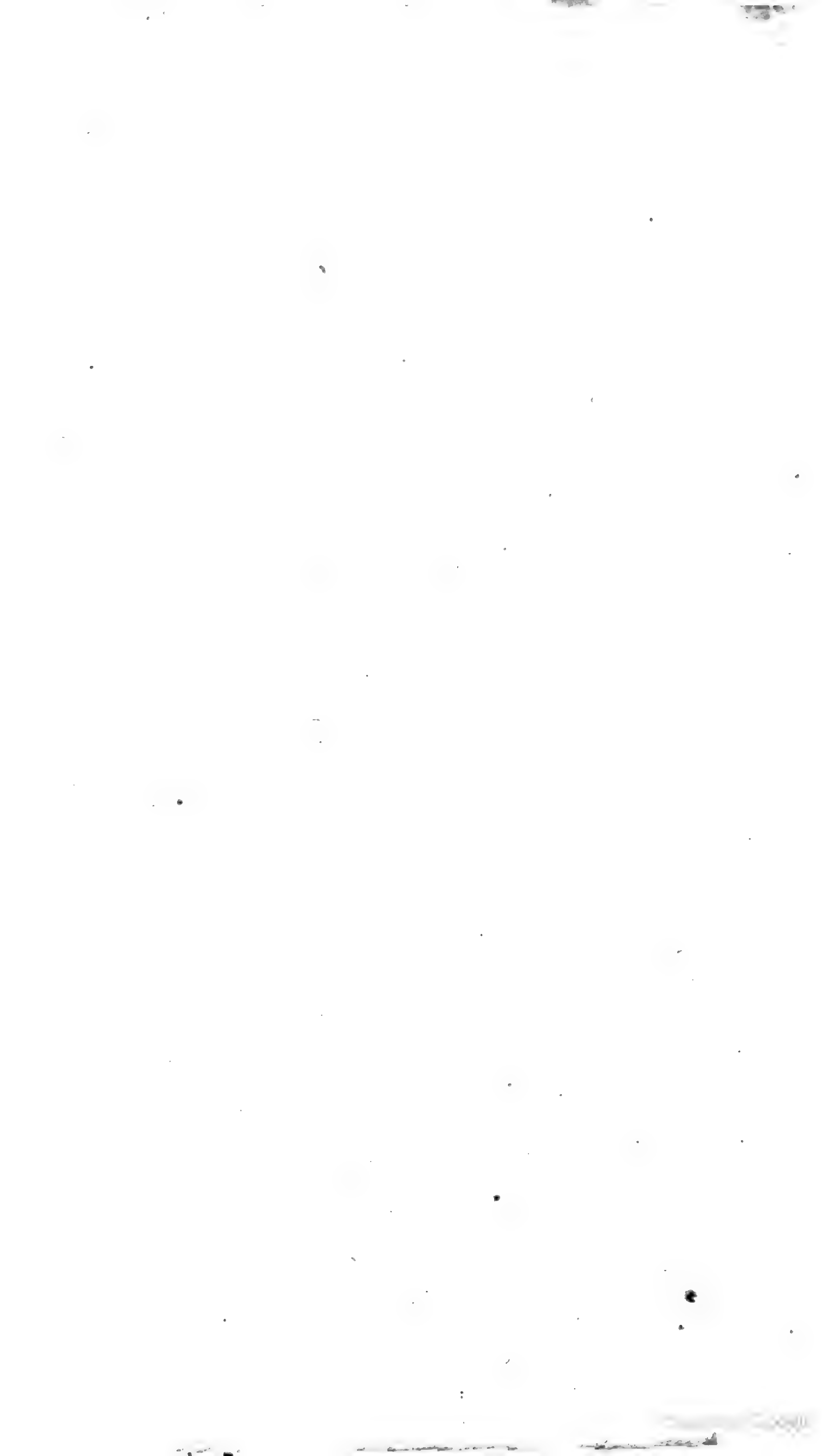
1. Omne regimen dividi in *Monarchias, Dynastias, Respublicas*, commodè potest.

2. Quatuor Monarchiarum typum & indolem, tanquam in tabulis, egregiâ *pi-
cturâ* exhibet DANIEL Monarchistor.

3. Primæ Monarchiæ primus Monarcha *Prado* fuit, postremus *Lurco*; Intermediarii omnes ferè mali. Nulla hîc interval-
la latiora. Multis magnis sceleribus, tum præcipuè *sævitiâ & inhumanitate* erga Ecclesiam, poenas & fatalem sibi periodum accelerat.

3. Secunda Monarchia repræsentatur *pectore argenteo duobusq; brachiis argenteis*, quæ gentium duarum, Persarum & Medorum typi erant.

3. Tertiæ Monarchiæ Imperium confertur *areo Venti & femori*, imperiî autem conditor *Hyrco quadricorni & Pardo quadrici.*

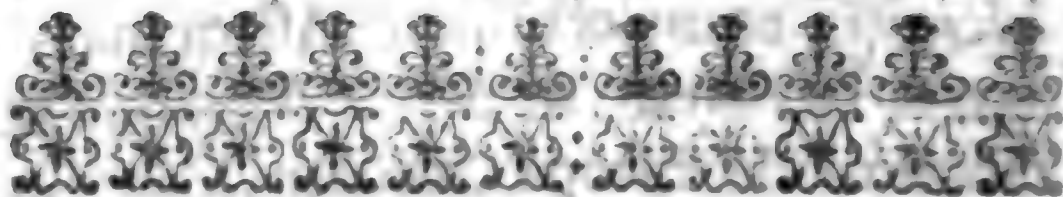

dricipiti, complectiturque Asiam maiorem & minorem; in Africâ Ægyptum & Libyam; in Europâ Græciam, Macedoniam, Insulas multas.

Dan. II. 32. 39. VII. 6. VIII. 8.

4. Quatuor Monarchiarum ultimæ Romanæ primordium quidem contemptissimum: existis nihilominus initiis tam exiguis, à gemellis abjectis, effloruit & inchoatum est magnificentissimum istud & omnium potentissimum Romanorum Imperium, quod extremis quasi pedum unguiculis in Germaniâ adhuc consistere videmus.

I.

Monarchia Babylonica
REGUM CHALDÆO-
RUM & ASSYRIORUM.

Periodus I.

Imperii integri & indivisi.

1718 A NIMRODO usque ad Sardanapalum.

I. NIMROD.

1. Filius Chusi sextus, nepos Chami, Noæ pronepos, quem nonnulli *Belus*, alii *Saturnum* faciunt.

Gen. 10. v. 8. Berosus lib. p. 28.

2. Regnandi cupidus armis imperium celsius affectat, & regni sedem urbem *Babel* condit; unde à metropoli instituti noviter regni *Monarchia Babylonica* nomen accipit.

Gen. 10. v. 10. c. 11. v. 9. Herodotus lib. 1 cap. 178. pag. 74. Strabo lib. 16. p. 535. Plinius lib. 6. cap. 26. p. 80. Curtius lib. 5. c. 1. Sibyll. Orac. p. 200.

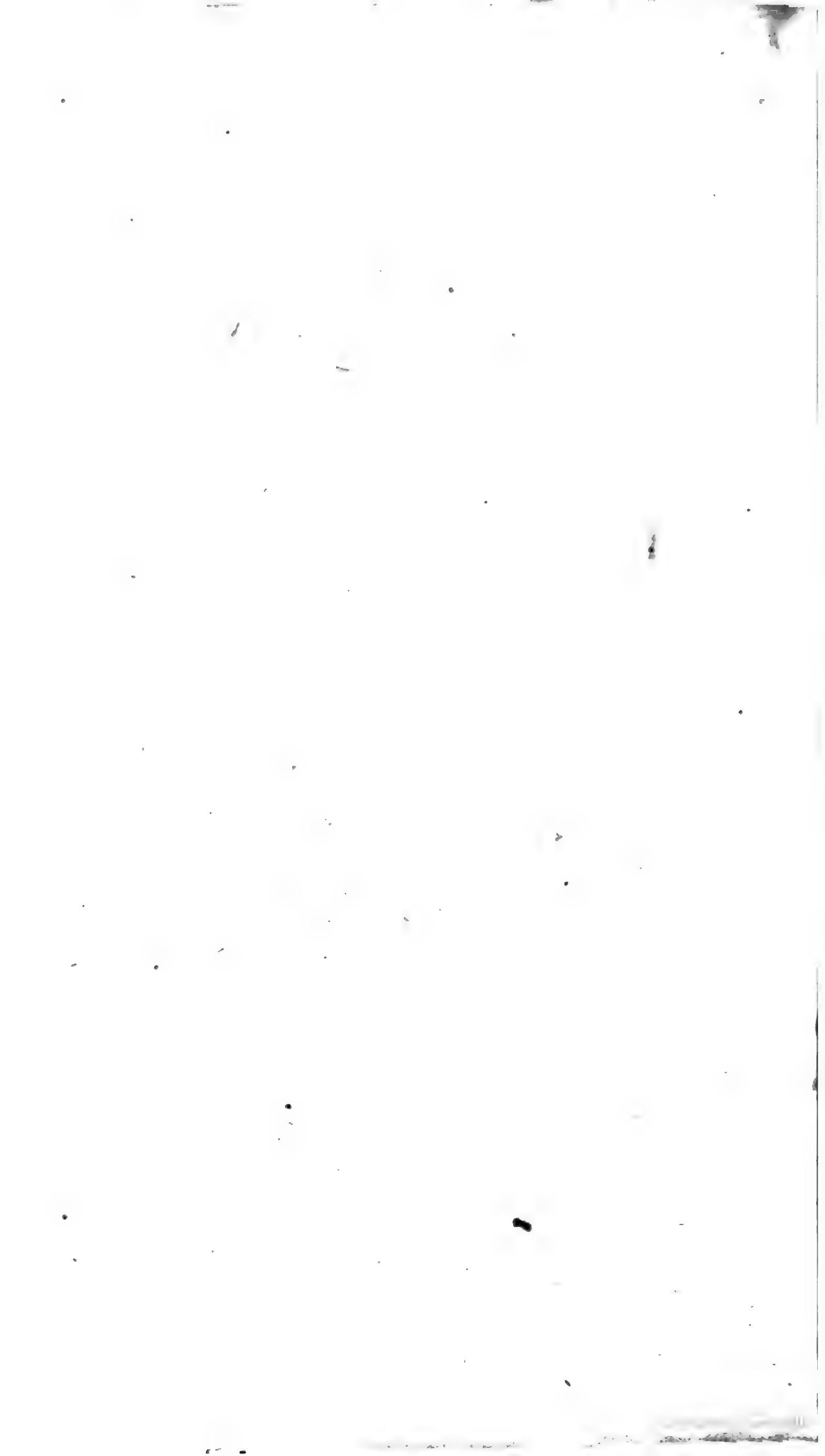
3. Vir strenuus, manu ferox, mente fervidus, armis sibi stabilivit regnum, primus mortalium per bella caput esse potens *Monarcha*

98

0

1

1

narcha in terrâ, & à dominio *Bel* dicitur.

Gen. 10. 9.

4. Gloriæ cupidus sublimen ducit ad sidera *Turrim*, sed celsum stupendæq; magnitudinis opus dissipat Deus linguarum confusione immissa; unde secuta fuit Dispersio gentium. 1757

Gen. 11. v. 1 seqq. Herod. 1. 181. p. 75. Iosephus 1. Ant. Ind. 5. pag. 11. August. 10. de Civ. Dei 4. p. 874.

2. NINVS.

1. Imperium à Patre acceptum auget, productis longè latèque finibus.

Iustinus lib. 1. p. 4. Diodorus Siculus lib. 2. cap. 2. p. 64.

2. Urbem sibi cognominem *Ninivem* condit, facit regni sui sedem relictâ *Babylone*, novoque titulo *Assyriorum Rex* dicitur.

Xenophon de Equiv. p. 109. August. 16. de C. D. 3. p. 870.

3. Bellum cum *Zoroastre* *Bactrianorum* Rege gerit; *Armenios* & *Medos* subjugat.

Iustinus lib. 1. p. 5.

4. *Semiramidem* venustate formæ admirabilem *Menoni*, præfecto *Syriæ*, eripit,

pit, quæ ex ancillâ & meretrice facta fuit
Regis uxor & interfecitrix.

Diod. Sic. 1. Hist. 56. p. 90. 92. Athenæus.

3. SEMIRAMIS.

1957 1. Fæmina generosa, ingeniosa, ambi-
tiosa, libidinosa, sanguinaria, sublato ma-
rito Nino imperium astu & scelere capes-
sit.

Diod. 1. 7. p. 93. & c. 20. p. 104.

2. Maximi nominis virilisque animi fæ-
mina *Babylonem* muris stupendis (qui in-
ter 7. mundi miracula recensentur) cingit,
ædificiis & structuris ingentibus ampli-
cat, hortosque perfiles extruit.

*Diod. 2. c. 7. 8. 11. p. 93. 94. 95. 96. Justin. lib.
1. p. 5. Strabo lib. 16. p. 533.*

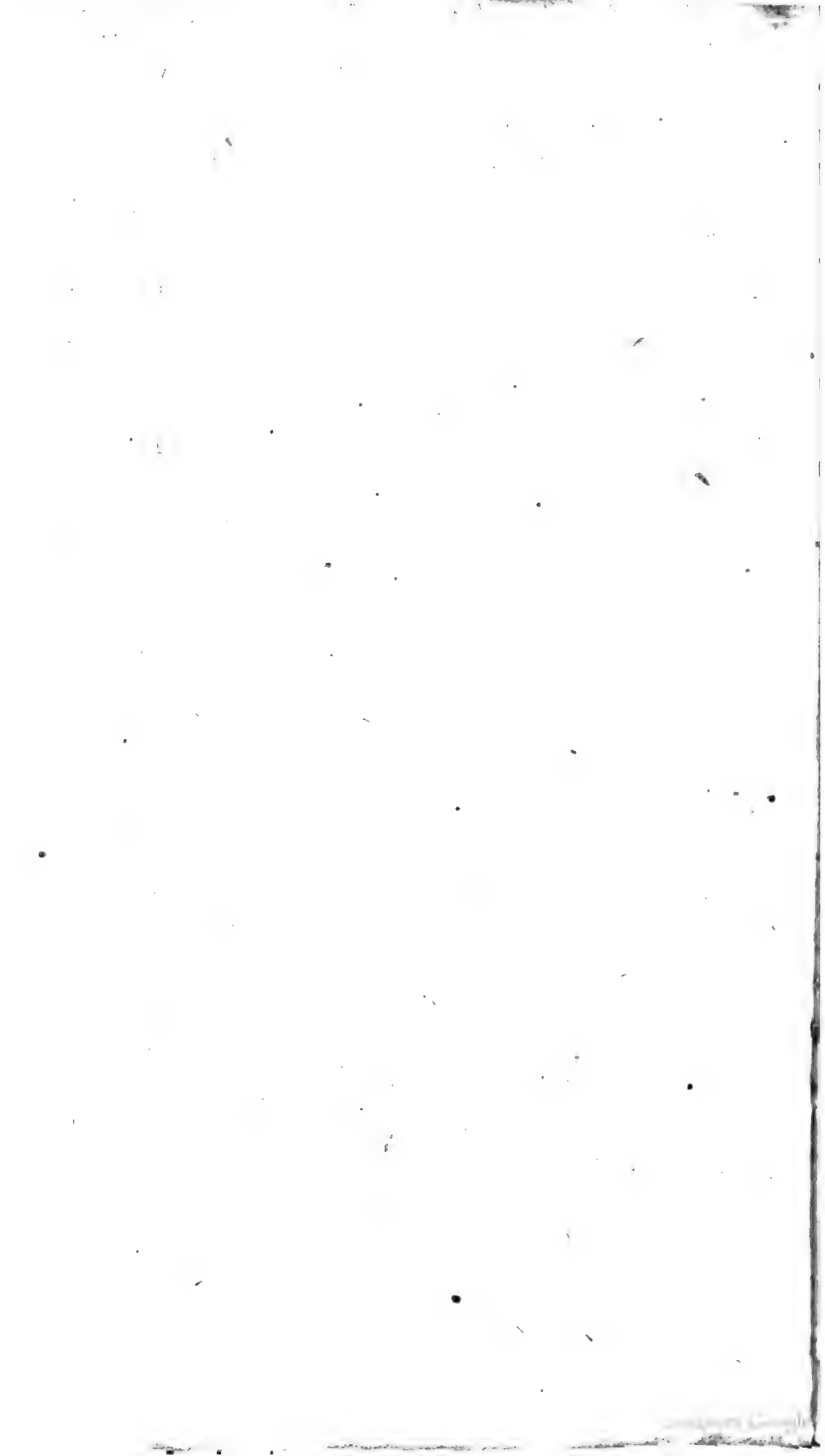
3. Asiæ felix domitrix Æthiopiam, &
Libyam in Africâ, imperio adjicit. Indis
bella infert infelix. Urbes ad Euphratem
& Tigrim condit.

*Diod. 2. 14 pag. 99. cap. 16. 17. 18. 19. pag.
100. seqq.*

4. Inscriptione Conditorii avaritiam
Darii, Persarum Regis, vanâ auri spe eli-
dit.

Plutarch. Apophth. p. 173.

5. A filio Ninia interficitur, cujus fer-

tur sollicitâsse concubitum. Vivam ad coelos migrasse sub specie columbæ alii fabulantur.

Diod. 2. 20. pag. 104. Justin. 1. 2. 10. August. 18. Civ. D. 2. pag. 995. Agathias lib. 2. pag. 54.

4. N I N Y A S.

1. Rex voluptuosus & deses, vino & a. 1999 moribus inter concubinas & Eunuchos se oblectat, omnemque Præfectis concedit Imperii administrationem.

Diod. 2. 21. p. 105.

5. XXX. SUCCESSORES.

1. Ninyas imperii successeurs, & nequitia simul, triginta fertur habuisse, verbo Reges, solis ferè nominibus nobis noti, quique nihil memoriâ dignum gesserunt; & si esset, nemo dignus fide retulit.

Pseudo Berosus Antiq. f. 54. seqq. quem sequuntur nonnulli Recentiores.

6. SARDANAPALVS.

1. Ultimus, qui in Ninive regnârunt, Rêx, vir effæminatus ac scortator insignis amoribus & vino se oblectat, non erubescens inter scorta sedere & nere muliebri habitu, unde ob insignem molliem ejus nomen abiit in proverbium.

Diod. 2. 23. p. 106. Plut. Or. 1. de Virt. Alex. p. 337. Iustin. l. 1. p. 6. Cicero 2. de Fin. p. 100. & 5. Tusc. 5. p. 266.

2. Vincitur ab *Arbace*, *Mediae* & *Persiae*
3073 *Præfecto*, regnoque exiit adjuvante *Beleso* sive *Beloch*, *Babylonicorum* *Præfecto*, biennio obsessus.

Diod. 2. 23. 24. 25. 26. pag. 106. & c. Iustinus d. l.

3. *Desperabundus* in rogam se conjicit, seque *Gynecæo* delitiisque suis comburit in conspectu obsidentium, solo fine vitæ memorabilis.

Diodorus 1. 27. p. 40. Plut. 1. de fort. Alex. p. 330. Cic. ad Attic. Ep. 6. pag. 453. T. 3. Agathias l. 2. p. 55.

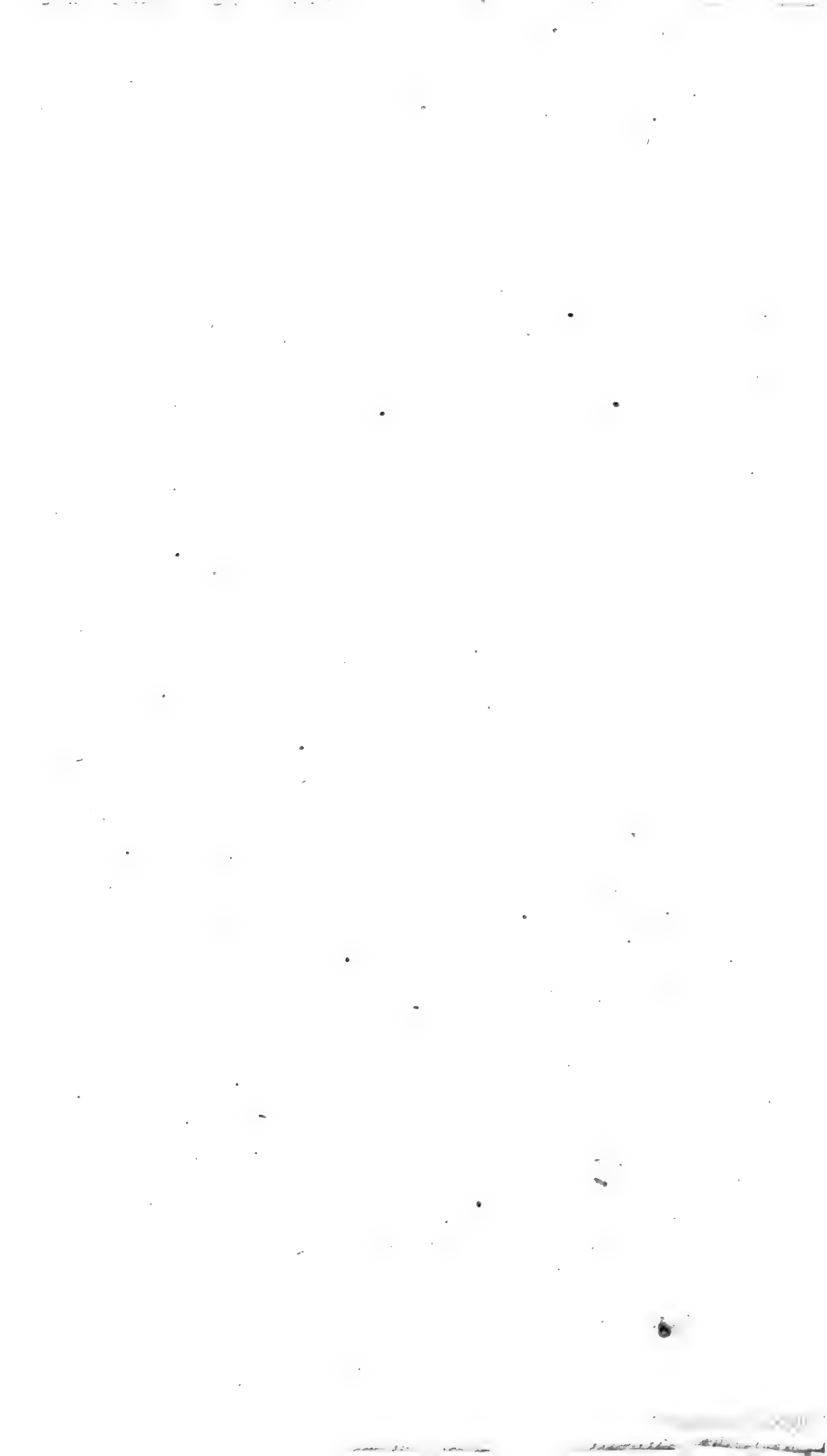
Periodus II.

Regni bipartiti.

Divisio Imperii inter *Assyrios* & *Medos* *Arbace* regnum *Medorum*, *Beloch* *Chaldaeorum* occupante, utriusque per *Cyrum*, *Persarum Regem*, finiti.

1. *Divisâ Monarchiâ* & scisso regno *Arbaces* *Persarum* & *Medorum* regnum retinet; *Babylonicorum* verò & *Assyriorum* *Præfecturam* *Belochus* tanquam *Satrapa*, gerit.

2. Jun.

2. Juncta quandoque erant regna, Assyriacum & Babylonicum sub Regibus iisdem, quandoque inter motus varios sejuncta Assyria, Chaldaea & Media sub Regibus diversis, ubi ob incertitudinem Historicorum incerti sæpè dimittimur.

I. DYNASTIA ASSYRIACA.

1. Dynastia Assyriaca à *Phul Beloch* ad *Merodacum*. Intermedii sunt *Phul Assur*, *Tiglatpilesser*, *Iareb*, *Sargon*, *Salmanasser*, *Sennacherib*. Ultimus *Assarhaddon* à *Merodaco* deturbatus regno. Horum natura & res gestæ in libris Regum & Esaia recensentur, quomodo Israëliticum regnum everterint, Judaicum verò vehementer afflixerint.

1. PHUL BELOCH.

1. Arma hostilia Israëlitis infert, Regemque eorum *Menahem* facit sibi vectigalem. 3180

2. Reg. 15. 19.

2. TIGLAT PILESER.

1. Regi Juda *Achazo*, imploranti opem contra Syriae & Israëlitis Reges, conjunctis viribus bellum inferentes, succurrit, sed cum Judæ damno. 3209

2. Reg. 15. 29. cap. 16. 7. Esa. 7. vers. 17. 18.

3. IAREB.

4. SARGON.

5. SALMANASSAR.

- 3223 1. Tributarium facit Oseam, Regem Israël, Samariam triennio obsessam expugnat, in Assyriam transportat decem tribus Israëlitarum, eorum regno destructo.

2. Reg. 17. v. 3. & 24.

6. SENNACHERIB.

- 3230 1. Exercitu potenti Hierosolymam gravi obsidione premit Duce Rabface, sed ab Angelo fugatur horrendâ strage.

2. Reg. 19. 38. 2. Par. 32. 21. Esa. 37. 36. Tob. 1. 24.

2. Occiditur à Filiis in templo sive sacello idoli sui Nisroch.

Esa. 27. v. ult.

7. ASARHADDON. Esdr. 4. 3.

Qui ab eo regnaverint, non adeò certum est.

II. DYNASTIA BABYLONICA.

1. Dynastia Babylonica à Merodach ad Belthasarem, vulgari opinione. Intermedii *Ben Merodach*, *Nabonassar*, eumque insecuti aliquot Reges subobscuri; post rebus gestis clarissimi Nabopolassar, Nabuchodonosor, Evilmerodach. Balthasare, ult.

ultimo Babyloniorum Regum, Regnum translatum ad Persas.

1. MERODACH.

1. Præfectus Babylonix constitutus desciscit, imperium occupat, & in Babylone sedem figit.

2. *Reg. 20. 12.*

2. In Babylone regnans per Legatos 3234 Ezechix, Regi Judæ, de recuperatâ valitudine gratulatur.

Esa. 39. 1. 2. Reg. 20. 12.

2. NEBUCADNEZAR.

1. A Patre Nabopolassare mittitur ad 3342 subjugandos rebelles Tyrios & Palæstinos; Ægyptiorum regnum in provinciam redigit, regnante tum Nechaone.

2. In imagine somnii videt ordinem quatuor Monarchiarum, oblitusque revelationis divinæ erigit Statuam auream, quam jubet adorari.

Dan. 2. 3. seqq. cap. 3. 1. &c.

3. Ob res secundas elatus fastu nimio à Deo deprimitur, mente alienatur, Deoque poenas superbiæ furore & insaniâ persolvit. Septennio exacto ad mentem redit, regnoque restitutus tribuit tandem

justitiæ & misericordiæ laudem DEO.

Dan. 4. v. 28. seqq.

4. Sedechiam Judæ Regem deficientem exoculat, liberis prius ante oculos trucidatis.

5. Hierosolymam capit, incendio vastat, templique gazâ potitur. *2. Reg. ult.*

3. EVILMERODACH.

3386 1. Regem Judæ Jechoniam è carcere Babylonico liberat. *2. Reg. 25. vers. 27. 28. 29.*

2. Sceleratâ vi Regnum per biennium administrans insidiis Neriglissaris opprimitur.

4. BALTHASAR.

3388 1. Ultimus Rex inter pocula sedens spernit Deum Israël, eique manus prodigiosa in conclavi ad parietem exarat vitæ & imperii finem. *Dan. c. 5. per totum.*

III. DYNASTIA MEDICA.

1. Ab *Arbace* ad *Astyagem*. Intermedii *Mandanes*, *Sarsomenes*, *Artecarmis*, *Arbianes*, *Arsæus* sive *Dejoces*, *Phraortes*, *Cyaxares* everfor *Ninives*, cujus filius *Astyages* crudelitate regnum perdit, à *Cyro* captus.

A De.

*A Deioce Medorum res orditur Herodotus,
& deducit ad initia Cyri.*

2. Astyages, Medorum Rex ultimus, avus maternus Cyri, acerbè imperat Medis, Harpago Consiliario unicum filium epulandum proponit; eà crudelitate regnum perdit, Cyro in ultionem proditus.

Herod. lib. 1. c. 119 pag. 11. c. 123. 124. p. 53. cap. 127. usq. ad c. 131. p. 55. &c.

3. Extinctis & abolitis Regibus omnibus Assyriacis, Chaldæis & Babyloniiis, cæpit secunda Monarchia, & Cyrus

*Assyrius domitis Babyloneque captâ
Transtulit ad Persas summi moderamina
Regni.*

II.

MONARCHIA MEDO-PERSICA.

1. Expugnata Babylone & interfecto Balihafare ad Persas & Medos transfertur Monarchia.

2. Sed diuturnitate nequaquam paria fecit cum Babylonico & Assyriaco Imperio.

I. C Y R V S.

1. Cambyſis Perſæ & Mandanes, Filia
Aſtyagis, Filius. Nutrix Spaco, Mitridatæ
Bubulci uxor. E 5 Iofea.

Iosephus 10. A. 1. 12. pag. 350. 352. Herod. 1. 107 seqq. p. 45. &c.

2. Junctis cum *Dario Medo*, Avunculo suo, copiis Babylonem post biennalem obsidionem expugnat, Regnoque Chaldaeorum subiecto primas concedit *Dario*.

Dan. V. 28. 30. 31. VI. 2. 3. VII. 5. IX. 1. Esa. 21. 2. 7. Herod. 1. c. 178. 188. 191. p. 74. 78.

3391

3. Victo, Harpago consiliis, Astyage Medorum regnum Persico adjicit.

Herod. 1. c. 119. p. 51. c. 123. 124. p. 53. c. 127. usque ad c. 131. p. 55. 56.

4. Erga Ecclesiam DEI Judaicamque gentem beneficis captâ Babylone Judæos liberat, vasa Templi aurea & argentea à Babyloniis ablata restituit, copiamque facit redeundi in patriam, Templumque Hierosolymis instaurandi, annorum LXX. servitute jam finitâ.

1. Esd. 1. v. 2. 3. 4. 8. 10. Jer. 29. 10.

5. Cræsum, Lydorum Regem ambitiosum, prælio superat in Cappadociâ; aureis pedicis vincit, & supplicio ignis destinatum Solonis voce motus dimittit.

Herod. 1. c. 1. p. 16. c. 28. p. 11. c. 46. p. 18. c. 71. 75. 76. 81. 86. p. 29. Xenoph. lib. 7. pag. 123. seqq. Manuel Paleologus Orat. 1. pag. 139. Frontinus 3. Stratag. 8. p. 19.

6. Per Harpagum Asiam minorem oppu-

pugnat; Joniam & vicinas regiones subi-
git; ipse interim Rex superiorem Asiam
sibi subjicit.

Herod. lib. 1. à c. 169. usq. ad 178. p. 70. &c.

7. A Massagetis profligatur astu Tomy-
ridis Reginae, & caput truncatum in utrem
sanguine humano repletum immittitur.

Herod. lib. 1. c. 204. usque ad 215. pag. 85.

Justin. lib. 1. pag. 11. 12. Val. Max. 9. 10. pag.

*395. Lucianus. Macrob. p. 825. & in Cha-
ronte. p. 151.*

2. CAMBYSES.

1. Patri dissimilis vitâ, moribus & rebus 3421
gestis, homo sævus & sanguinarius, in Deos
& homines injurius.

1. Esd. 4. à vers. 7. ad fin. Herod. 3. 35. p. 175.

cap. 89. p. 199. Strabo. lib. 17. p. 657.

2. Psammenito, Rege Ægypti ultimo,
ad Pelusium capto, sævit in incolas, in Sa-
cerdotes eorumque sacra, Ægyptumque
Persico regno adjicit, quæ manet sub Per-
sarum imperio quæta usque ad Artaxer-
xem Longimanum.

Herod. 3. 1. 10. p. 161. &c. Lucian. in Char.

p. 151. Tom. 2.

3. Contra Æthiopas bellum infelix mo-
vet, bellumque gerens contra Ammonios
arenarum molibus obruitur exercitus.

Herod.

Herod. 3. à c. 17. ad 27. 168. & c. Iustin. lib. 1. p. 12. Seneca 3. de irâ 20. p. 448. 2. Nat. q. 30. p. 683. Plut. in Alexand. p. 680.

4. Orditur Regnum à fratricidio, interfecto Fratre *Smerdi*, ex invidiâ roboris metuque regni.

Herod. 3. c. 30 p. 173. & c. 65 p. 188.

5. Ducit contra Legem Persarum Sororem nomine *Meroen* conjugem, & ex se gravidam calcibus conculcans interficit, quod mortem Fratris luxisset.

Herod. lib. 3. c. 31 p. 173. Bæc. in Tacit. ann. 1. p. 66.

6. Judicem injustum *Sisamnem*, quod muneribus se corrumpi passus fuisset, vivum excoriari, ejus pelle tribunal in quo sedens judicaverat obduci, & ibidem filium *Ottanem* judicem sedere mandat.

Herod. 5. 31 p. 299. Val. Max. 6. Ex 3. p. 254.

7. In filiis in Equum suo ipsius gladio, vaginâ excidente, vulneratus inter horrendos animi, malè sibi consci, cruciatus interiit.

8. Eo sine liberis defuncto supposititius quidam *Smerdis* regnum fraude septem menses occupat, quem Persarum Principes unâ cū Fratre cæterisque Magis interficiunt.

Herod. l. 3. c. 61. pag. 185. c. 64. p. 187. c. 66. pag. 188. c. 67. pag. 189. Ctesias in Persicis pag. 56.

p. 56. Iustin. lib. 1. p. 12. 13. Sulpitius 2. Hist. Sacr. p. 103.

3. *DARIVS, Hystaspis F.*

1. Equi hinnitu per calliditatem Equisonis designatur Rex, & è campo maximâ pompâ reducitur. 3429

Herod. l. 3. c. 84. 85. p. 197. Iustin. lib. 1. p. 14. Valer. Maximus. 7. Ex. 3 p. 299.

2. Babylonem rebellantem Ducis Zopyri præstitâ fidelitate recuperat, diruitque portas & muros.

Her. 3. c. 154. usque ad finem libr. p. 221. seqq. Iustin. lib. 1 p. 14.

3. Instaurationem Urbis & Templi Hierosolymitani, quam Cambyfes prohibuerat, impetrante Zorobabele, Judæis concedit, Aggæo & Zacharia Prophetis populum monentibus.

Zach. 1. v. 1. 12. Hagg. 1. v. 1. seqq. c. 2. v. 1. Iosephus 11. Ant. lud. c. 3. 4. p. 359. 360.

4. Bellum Jonibus & Atheniensibus infeliciter infert, Marathonio prælio victus Miltiadis Ducis Atheniensium felicitate.

Herod. l. 6. c. 109 seqq. p. 370. Iustin. lib. 2. p. 25. 26. Zosimus 1 Hist. p. 323. 324.

5. Scythico bello infelix ad suos redit, & altero à defectione Ægyptiorum anno supremum diem obit.

Herod.

Herod. l. 4. init. p. 225. & c. 85. 86. 102. pag. 257. c. 123. pag. 263. c. 135. pag. 267. Iustin. l. 2. pag. 22. Plut. & Philad. p. 488.

4. XERXES.

3465

1. Primo regni sui anno *Aegyptios rebellantes* terrestribus simul navalibusque copiis aggreditur & subigit.

Herod. lib. 7. c. 7. p. 384.

2. Quinto regni anno, post Marathoniâ Patris pugnam decimo, vindicaturus cladem Patris Darii in campis Marathoniis acceptam, suâ Mardonii bellum movet terrâ marique Græcis, exercitum ingentem irrito conatu Græciæ inducit, *Spartanis* se opponentibus sub Leonide & Paulania, *Atheniensibus* verò sub Aristide, Themistocle & Cimone.

Herod. lib. 7. c. 5. 6. 8. ad 20. p. 383 & c. c. 60.

& c. p. 406. c. 184. 185. p. 445. Iustin. lib. 2. p. 27. & c. Maximus Tyrius ferm. 3. init. p. 16.

3. Classe navium quatuor mille & ducentarum progressus *Isthmo in cassum effosso* Hellespontum navibus jungere festinat, vesanaque gloriâ irascitur *monti Athoni & Hellesponto*, huic plagas inferens tercentum, hac minaces literas mittens: *Atho divine ad cælum usq. porrecte, ne meis operibus facias lapides magnas & ad eruendum difficiles, alioqui excisum te projiciam in mare.*

Herod.

Herod. lib. 7. c. 33. 34. 36. p. 397. c. 21. 22. pag. 393. c. 35. p. 397. c. 54. p. 404. Iuven. Sat. 10. v. 171.

4. Duobus præliis terrestribus ad *Thermopylas* à Leonide, & *Plataeas* à Pausania, & tertio ad *Artemisium* & *Salaminem* victus vix piscatoriâ evadit scaphâ, *Themistocle* ad *Salaminem* victore.

Herodot. l. 7. c. 175. 176. pag. 442. l. 8. c. 16. pag. 469. c. 16. p. 469. c. 24. p. 471. c. 118. pag. 502. l. 9. c. 62. 63. 64. p. 537. Zosimus l. 1. p. 324. Iustin. l. 2. p. 2829. Thucyd. l. 1. p. 49. Corn. Nepos. in Arist. c. 2. & in Paus. c. 1.

5. Urbe Atheniensium potitus Bibliothecam asportat, Græcorumque templa passim diruit exspoliaturque.

Gellius 6. Noct. Att. 17. pag. 258. Iustin. 2. 10. Strabo. lib. 14.

6. Summâ cum ignominiâ in Persidem rediens ab Artabano Cubiculario militumque Præfecto occiditur.

Iustin. lib. 3. init. pag. 35. Diod. Sicul. lib. 12. c. 69. p. 391.

5. *ARTAXERXES Longimanus.*

1. Manum dextram habens alterâ longiorem *Μακρόχην* vocatur. 3485

Plutarch. in Artax pag. 10. 11. Amm. Marcellinus lib 30 p. 430.

2. *Arta.*

2. Artabanum insidias parantem cum prole tollit, & eadem Patris & necem Fratris Darii & semetipsum ab insidiis vindicans.

Diod. Sic. lib. 11. c. 71. p. 392. Just. lib. 3. H. c. 2. p. 35.

3. Ægyptii deficientes Inarum Psammetichi Filium, adjuvantibus Atheniensibus, Regem creant, qui mox seditionis poenas dedere. Inaro in cruce suspeso, Mutatâ mox fide constituunt Regem Tachum, & Artaxerxi Mnemoni bellum indicunt.

Diodor. d. l. p. 393. Thucyd. Bell. Pelop.

4. Ab ejus obitu aliquod menses regnant Xerxes 2. Sogdianus.

6. D A R I V S Nothus.

3526

1. Judæis favet eisque indulget privilegium redditus à Cyro concessum ad restorationem templi Hierosolymitani.

1. Esd. 6. v. 1. seqq.

2. Ægyptii sub eo deficiunt, Regem creant Amyrtæum Sebennitam, & aliquam multis annis Reges habent proprios usque ad Nectanebum, qui regno spoliatur ab Artaxerxe Ocho.

7. A R T O X E R X E S Mnemon.

3545

1. Patris approbat pro Judæis decreta, cunt.

HISTORICVM. 81

cuntque ejus permissu Solymam Esra & postea Nehemias.

2. Fliam Atossam uxorem ducit, & 360. Concubinas alit, inter quas *Aspasiam* habuit charissimam.

Plutarch. p. 1023. Iustinus lib. 10. p. 82.

3. Bellum ei moverur à Cyro Fratre, adjutantibus Lacedæmoniis, sed cum proprio interitu.

Xenophon. libb. V II. de Cyri minoris expe.

ditione. Plut. in Artox. p. 1012. 1013. 1014.

4. Pacem in Græciâ conficit, à quâ Thebani se excludunt.

8. ARTOXERXES Ochus.

1. Sævus Princeps, obtruncator octuaginta Fratrum, Cognatorum & aliorum Principum. 3588

Ælian. 6. H. 8. pag. 490. Plutarch. p. 1026.

Curt. lib. 10. pag. 898. Valer. 9. 2. p. 378. Iu-

stin. lib. 10. p. 82.

2. Sidonem, urbem Phœniciaæ claram, proditione Mentoris Rhodii capit, vastatis incolis.

Diod. l. 16. c. 41. p. 767. c. 43. pag. 769. cap. 45.

pag. 771.

3. Pulso Nectanebo Ægyptum recuperat, oppidorum mœnia destruit, fana expoliat, in ditionem Persarum redigit.

Diod. l. 16. cap. 47. 48. 49. 50. 51. 52. pag. 737. &c.

4. Occiditur à Bagoa Eunuchò datà porione medicatâ.

9. *ARSES vel ARSAMES.*

1610 1. A Bagoa evectus & interfectus, familiâ Regiâ prorsus extinctâ.

10. *DARIUS Codomannus.*

3914 11. Missa superba Legatione ad Alexandrum & Regem Regum & Deorum consanguineum se vocat, Alexandrum verò Famulum suum & adolescentulum Philippi nominabat.

8. *Supplementum Curtii lib. 2.*

2. Acinacem gestat, cui ex gemmâ erat vagina, quem Zonâ aureâ muliebriter cinctus suspendit. Nobilis gladius, modò virilem dextram nactus fuisset.

2. *Curtius lib. 3. c. 3. p. 153.*

3. Tribus vincitur præliis ab Alexandro Rege Macedonum. 1. ad Granicum Bithyniæ fluvium. 2. ad Issum Ciliciæ. 3. ad Arbelam, frustra regni sui partem cum filiâ offerens.

4. Trucidatur in fugâ perfidè conspirante Nabarzane & Bello, & moriens Alexandro hosti bene precatur.

Curtius libr. 5. c. 12. pag. 459. cap. 13. pag. 478.

5. Cum quo expitavit Monarchia secunda, postquam Medo-Persicum regnum ultra CC. & plures annos steterisset.

III.

MONARCHIA GRÆCORUM.

Periodus I.

Alexandri Magni Regimen.

1. ALEXANDER Magnus.

1. Pater Philippus, Macedonum Rex; Avus Amyntas; Avia Eurydice; Mater Olympias.

2. Annos natus viginti regnum accipit paternum bellis gravissimis implicatum.

Iustinus. libr. 11. p. 83.

A.M.

3. Devicto Dario Codomanno, Rege Persarum, 3617
inchoat tertiam Monarchiam Græcorum, & ex Asia in Europam transportat imperii summam.

1. Macc. 1. v. 1. seqq. Dan. XI. 3 & 4.

4. In Deos devotus, in sacra propensus, in consiliis bellicis celer & felix, in bi-

bendo acer, in milites indulgens, in irâ impotens, in periculis sibi non parcens, in victoriis insolens, in amore potens sui, in Aristotelem Præceptorem aliosque literatos liberalis, in doctrinâ gnavus & φιλόμαρτος.

5. Persicis copiis ad Granicum profligatis urbem Sardes, Miletum, Halicarnassum aliasque urbes Lydiæ & Joniæ expugnat.

Plutarch. in Alex. p. 672. 673. 687. Justin. lib. ii. p. 84.

6. Tyrum, Phœniciæ metropolim, post septem mensium obsidionem expugnat, 7000 trucidatis, 2000 suspensis, & aliquot millibus venditis. Expugnatâ urbe fit Dominus Phœniciæ.

Diod. lib. 17. à c. 40. u. q. 47. pag. 849. Curtius 4. c. 23. 4. pag. 277. Plutarch. pag. 679. Justin lib. ii. p. 91.

7. Hierosolymam infenso animo adit urbem demoliturus, quod sibi Tyrum oppugnanti comnearum & auxilia negassent, sed Jaddo Pontifice cum omni clero obviam eunte sedatur.

Iosephus ii. Ant. 8 p. 382 seqq. Origen. contr. Cels lib. 5. p. 268.

8. Ægyptum occupat, & de suo nomine

ne urbem *Alexandriam* condit. Inde *Pto-*
lomæi eam tenent usq; ad *Augustum Im-*
peratorem Romanum.

Diod. lib. 17. c. 52. p. 84. Iustin. lib. 11. p. 92.
Curt. 4. 8. p. 317.

9. *Thebas* ad terrorem inconstantium
Græcorum funditus evertit, *Pindari Poëtæ*
domui & familiæ parcit, & civibus multis
 occisis atque divenditis heroicum admi-
 ratur animum *Timocleæ*, *Theagenis The-*
banorum Principis conjugis.

Diod. l. 17. à c. 8. ad 15. p. 818. Plut. Alex. p.
670. in Camill. p. 138. Polyb. 5. 3. p. 369. In-
stin. 11. 4. p. 84. 85. Ælianus 13. 7. p. 364.

10. Ad *Hammonis Oraculum* itinere
 difficili proficiscitur, de fortunâ futurâ sci-
 scitaturus, unde reversus divinos sibi arro-
 gat honores, & modo cornutus in publi-
 cum prodit instar *Jovis Hammonis*. inter-
 dum ut reliquorum fabulosorum *Deorū*
 quispiam.

Diod. 17. 49. p. 851. c. 50. p. 852. c. 51. p. 853.
Plut p 680. Curt. 4. 7. p. 304. Iustin. lib. 11. p.
91. 92. Cic. ad Attic. l. 13. Epist. 28.

11. *Babylonē* sponte suâ se dedentē occu-
 pat. *Susis*, *Ecbatanis* & *Persopoli* potitur.

Diod. 17. 64. p. 862. Curt. 5. 1. pag. 401. &
c. 2. p. 418. Plut. p. 678.

12. In *Scythas* expeditionem sumit.

Curt. 7. 9. p. 655. lib. 8. 1. p. 671. F 3 In

13. In *Indos* movet, apud quos in ejusdam Urbis expugnatione periculi magnitudine eventusque raritate admirabili medios inter hostes solus praeliatur.

Curtius 8.5.p.702. & 9.1.seqq. *Plut.* p.696. 699. & *Orat.* 1.de fort. *Alex.* p.327.

14. *Indorū* Regem *Porum* sibi supplicem videt, acieque victum liberaliter habet.

Curt. 8.13.p.768. & 14.p.773. *Iustin.* l.12.p.103.104. *Plut.* p.698.

15. *Lysimachum* objici *Leoni* jubet, sed cum ad conspectum ejus concitus *Leo* imperum fecisset manum amicillo involutam in os leonis intrusit, arreptaque lingua exanimavit, unde *Leontomachus* ab eo factus dicitur.

Negat id *Curtius* 8.1.p.675. Affirmant *Iustin.* l.15.p.129. *Valer.* 9.3.p.382. *Plinius* 8.16.p.112. *Pausan.* *Attic.* p.19. *Plutarchus* & *Arrianus* de eo tacent.

16. Principem amicorum suorum *Hephastionem* in Deorum recipit numerum, funusque ei indicit permagnificum.

Plut. *Alex.* p.704. *Iustin.* l.12.p.108. *Lucian.* de Calumn. p.852.853.

17. *Clitū*, à quo erat aliquando servatus, inter pocula liberius loquentē, interficit.

Plut. *Alex.* p.673.693.694. & de discr. A. & A. c.71.p.71. de Virt. mor. p.449. *Curt.* 8.1.p.679.

p. 679. 681. 682. Senec. 1. Ep. 83. p. 746. Iust.
 nus libr. 12. pag. 101. 102.

18. Fortunæ insolentiâ superbus homine
 major sibi visus Callisthenē divinos sibi ho-
 nores negantem necat, & heroica suâ facta
 cædibus & sanguine innoxio contaminat.

Plut. p. 694. 695. Curt. 8. 5. p. 704. 709. c. 8. p.
 731. Justin. lib. 12. p. 102. Valer. 7. 2. p. 289.
 Themist. Orat. 4. ad Val. p. 79. & Orat. de
 Pace. p. 92.

19. Defuncto equo Bucephalo exequias du-
 cit, urbemq; dicat, quam Bucephaliâ ap-
 pellat.

Plut. p. 667. Curt. 9. 3. p. 816. Plin. 6. 20. p. 76.
 & lib. 8. c. 42. p. 120. Gell. 5. 2. p. 198.

20. Ex Indiâ in Babylonem reversus ex
 nimio potu extinctus creditur, victus à vi-
 no omnium victor, cum vixisset annos
 XXXII. imperasset annos XIII. minus qua-
 tuor mensibus.

Plutarch. p. 703. 705. 706. Justin. l. 13. p. 111.
 Diod. l. 17. c. 117. 118. p. 905. 906.

21. Corpus defuncti auro curru mulis
 LXIV. auro coronatis Alexandriam de-
 fertur, ibique tumulo splendido infertur,
 quod multis post seculis Imperatores Ro-
 mania quot visitarum venerunt.

Diod. lib. 18. c. 26. 27. 28. p. 938. Strabo l. 17.
 p. 637. Suet. in August. c. 18. p. 81.

& Lagidarum fit mentio, ubi per Regem Austri Ægypti Rex per Aquillonis Syriæ intelligitur.

Dan. c. 11. v. 5. per totum.

T M E M A. I.

PTOLEMAEORVM regnum in Ægypto.

1. Principatûs Prolemaici neque initia neque finis in laude posita, impietate, incestu, crudelitate, avaritiâ, libidine, luxu, reterrimis Principibus regnum ferè administrantibus.

1. **PTOLEMAEVS** Lagi.

1. Gregarii militis Filius, Alexandri Magni primùm satelles, postea copiarum Dux, Ægyptum armis sibi parat post multos cum Antigono habitos conflictus & similtates, eundemque sibi benevolentiam conciliat. 3627

Justin. lib. 13. p. 114. 118. Pausan. in Attic. p. 13. 14. Hieron in Daniel. p. 1159.

2. Hierosolymam fraude capit, Judæam sibi subjicit, & aliquot Judæorum milia in Ægyptum abducit.

Ioseph. 12 A. 1. p. 388. & lib. 1. contra Apionem p. 1050.

3. Æger tradit regnum Philadelpho,

F 5 natu-

natu minimo, neglecto primogenito Ptolemæo Cerauno:

Iustinus lib. 16. pag. 133. Laert. in Vit. Philos. p. 173.

4. Ab eo omnes Ægypti Reges addito sibi aliquo cognomento dicti fuere Ptolemæi.

Ioseph. 8. A. 2. p. 269. Paus. Attic. p. 18.

2. **PTOLEMAEVS Philadelphus.**

1665 1. Princeps bene literatus, literatorum Patronus valde munificus, exulum Musarum hospes.

Laert. in Straton. p. 167. Theorit. Idyll. 17. per versus 137.

2. Arsinoen sororem in uxorem ducit, & eo incestu nascitur Ptolemæus Evergetes.

Iustin. l. 24. p. 174. Athen. l. 14. p. 462. Pausan. Attic. p. 15.

3. Regnum auget urbibus, opibus, navibus, navalibus, variisque structuris magnificis.

Theocr. d. l. 66.

4. Historias sacras Codice Ebræo comprehensas, suis impensis in Græcum transferri curat idioma, idque per LXXII. Interpretes ab Eleasaro, Sacerdote Summo, missos.

Ioseph. 12. A. 2. p. 389. & l. 2. contra Ap. p. 1063. Aristæas singulari libra.

5. Quos fecerat Parens captivos Judæos libertate donat; insuper templum Hierosolymitanum splendidis exornat muneribus.

Ioseph. 12. A. 2. p. 390. 391.

6. Difficile bellum contra Antiochum Theum, Syriæ Regem, gerit, & traditâ filiâ Berenice in uxorem felici finit exitu.

Dan. 11. 6. Iust. lib. 24. pag. 173. Hieron. in Dan. col. 1160.

7. Alexandriæ Academiam cum Bibliothecâ amplâ erigit, & αὐτοῦγραφα Homeri & Sophoclis quindecim talentis ab Atheniensibus redempta ibi reponit.

Ammianus 22. 16. pag. 282. Gellius libr. 6. cap. ult. p. 259.

8. Astrologiam excolit, artes omnes magni habet, & affluentibus undique Viris doctis ex doctorum conversatione & cultu literarum illustrius nomen, quam ex militari gloriâ aut regni amplitudine, accipit.

3. PTOLEMAEVS Evergetes.

1. Incestuosas inter Fratres & Sorores 3708 permittit nuptias, ut sororis suæ conjugio liberè potiretur.

2. Seleu.

2. Seleucum Callinicum, Syriæ Regem, ob interfectam sororem Berenicem armis invadit, & multas civitates adimit.

Iustin. lib. 27. tot. p. 187. Polyb. lib. 5. c. 10. & 14. pag. 410. Hieronymus in Daniele Col. 1160.

3. Syros & Judæos pendere tributum cogit.

Iustin. d. l. Ioseph. 10. A. 3. p. 401. & cap. 4. p. 402. 403.

4. Veneno tollitur à Filio Philopator.

4. PTOLEMAEVS Philopator.

3718

1. Patrem, Matrem, Fratrem, Eurydicem sororem eandemque uxorem interficit, cognomini suo contrarius.

Polyb. lib. 5. c. 7. p. 388. Iustin. l. 29. p. 194. lib. 30. p. 197. 198.

2. Antiochum Magnum ad Raphiam vincit, victoriâ nesciens uti, venturi incuriosus.

Strabo lib. 16. p. 474. Polyb. lib. 5. c. 18. 19. 20. p. 429. 3. Macc. 1. v. 1. 8. 11. 12.

3. Homeri Poemata studiosè legit, & in honorem Poetæ templum extruit.

Ælian. 13. Var. H. 22. p. 373.

4. Victor Hierosolymam ingreditur, templum profanat, & in Judæos turbam moventes sævit immaniter.

3. Macc.

3. *Macc.* 1. v. 15. c. 2. v. 1. & c. 3. 4. v. 1. & c. 10. *Ioseph.* 12. A. 3. p. 398.

5. Moriens inter meretricum illecebras regnum relinquit filio quinquenni, quem Proceres commendant Romanis in tutelam.

Iustin. l. 30 p. 199 *Valer.* 6. 6. p. 264.

5. *PTOLEMAEVS. Eptphanes.*

1. Nomine duntaxat *Επιφανής*, nullo insigni illustris facinore, bello ab Antiocho M. provocatur. 3746

Pausan. lib. 1. p. 18.

2. Accipit in uxorem Cleopatram, p. 109 Antiochi Magni, Syriae & Asiae Regis, Filiam, quas Pater nuptias in spem exitii instruxerat, sed irrito conatu.

6. *PTOLOMAEVS Philometor.*

1. Matrem Cleopatram interimit. 3771

2. Filiam Cleopatram tradit Alexandro Syriae Regi, qui in pugna interit.

1. *Macc.* 10. v. 54. *seqq.* c. 11. v. 15. 16. 17.

3. Judæis Templi in urbe Heliopoli edificandi potestatem concedit, quod usque ad tempora Vespasiani stetit.

Ioseph. 13. A. 6. p. 433.

4. Contra cum Primates Aegypti insurgunt,

gunt, eique substituunt Physeonem Fratrem.

5. Cadit in prælio contra Generum suum.

7. *PTOLEMAEVS Physeon.*

3804 1. Imperium auspicatur à cæde cruentâ Fratris, Filii, Procerum, Civium, adco ut omnia compleret tum cædibus, tum exiliis.

Iustin. lib. 38. p. 235.

2. Vasto obesoque corpore fædus dicitur *Physeon* à ventris saginâ adinstar farciminis.

3. Crudelitate horrendâ Filium suum truncatis manibus, pede & capite, Matri die natalitio mittit pro strenâ.

Iustin. lib. 38. p. 235. Valer. M. 9. 2. p. 377.

4. Libidinis nefandæ monstrum Sororem uxorem ducit; Filiam per vim stuprat.

Val. 9. 1. p. 372.

5. Accademiâ Alexandrinâ dissipat; urbem tyrannide exhaurit.

8. *PTOLOMAEVS Lathurus.*

3830 1. In Judæos sævit immaniter, & eorum Regem Alexandrum Jannæum.

Ioseph. 13. 21. p. 457.

2. Re.

HISTORICVM.

95

2. Regno à Cleopatra matre ejicitur,
& eadem occisa eidem restituitur, revoca-
tus ex Insulâ Cypri.

Justin. lib. 39. 242.

9. PTOLEMAEVS Alexander.

1. Matricida factus, cùm vitæ suæ Ma- 3846
trem insidiari audivisset.

Justin. lib. 39. p. 243.

2. Regno deturbatur, & in Insula Coo
privatus vitam finit.

Justin. d. l.

10. PTOLEMAEVS Auletes.

1. Vir cognominis sui, Choraulicâ no. 3869
tus, qui non veritus fuit cum tibicinibus
publicè in habitu regio certare.

Strabo libr. 17. p. 640.

2. Regno à suis, quos crebris erga Ro-
manos largitionibus expilârat, dejicitur,
regnante interim filiâ ejus Berenice, ipso
Romam abeunte.

Valer. M. 5. 1. p. 188.

3. Romanis pro sui restitutione implo-
ratis jussu Pompeji per Aulum Gabinium,
Syriæ Præfectum, restituitur, ejecto Ar-
chelao, quem Ægyptii sibi adsciverant.

Dio Cassius l. 39. p. 116. 117. Strabo l. 12. p.

209. l. 17. p. 641. Cicero l. Epist. fam. l. 2. 5. 7. 8. 9.
Suet. in Jul. c. 11. p. 7.

4. Recuperato regno Berenicem cum Archelao marito interficit, in populum lævit, sed septennio elapso à Filio Ptolemæo Dionysio è vivis tollitur.

II. PTOLEMAEVS Dionysius.

3899 1. Ingratus homo, Pompejum Romanum à fugâ Pharsalicæ cædis perfidè occiditur, à quo tamen ipsius Pater regno fuerat restitutus.

*Dio lib. 42. p. 187. Valer. Max. l. 8. p. 41.
Vellejus 2. Hist. p. 580.*

2. Controversiam cum Cleopatra sore de Regno haber, quam, cum suâ & senatus Romani autoritate veller dirimere Julius Cæsar, Administratores tunc regni Achilles & Plotinus tumultu in urbe Alexandrinâ excitato resistunt, dicentes eo majestatem regiam minui.

Dio l. 42. pag. 186. 202. Jul. Cæsar 3. de bell. civ. fin. p. 46. Hirtius de bello Alexand. pag. 462. seqq.

3. In conspectu civium Alexandrinorum pugnâ navali victore Julio victus litore aufugiens aquæ perit fluctibus.

Dio l. 42. pag. 205. Hirtius de B. A. p. 485.

12. CLEO.

12. CLEOPATRA.

1. Ægypto per Julium Cæsarem subactâ precarium impetrat imperium.

Dio libr. 42. p. 205.

2. Libidinis incontinentis & luxus in-
explebilis fœmina κλέα patriæ & Patris
Auletæ ἀκλέες.

3. Fratri Dionysio se jungit regno & lecto.

Dio d. p.

4. Gratiâ vultus & sermonis M. Antonium & Jul. Cæsarem, Romanorum Duces, dementat, insanis amoribus captat, & in pudicitiae prostitutæ præmium impetrat, quicquid lubet.

Dio. l. 43. p. 227. l. 48. p. 373. l. 51. 453.

5. Aspidis clam ad mammam admortæ morfu mortem sibi adsciscit, & virilis audaciæ fœmina generosè vitam ponere, quàm in triumpho Augusti captiva duci mavult.

Strabo l. 17. p. 639. Plut. Ant. pag 955. Dio. l. 51. p. 452.

6. Ab Augusto Ægyptus in provinciæ formam redacta Romanis subjicitur.

Strabo libr. 17. p. 642.

REGNUM SELEUCIDARUM.

Regis Syria plerique dicti Seleuci aut Antiochi.

1. Qui ab Alexandri morte Regnum suum in Syria stabiliunt, *Selucida* dicuntur.

1. *SELEVCVS Nicanor.*

3638 1. Devicto Antigoni æmuli sui Filio Demetrio ex Ægypto, quò profugerat, Babylonem reversus imperium Asiæ sibi vindicat felici victoriarum cursu, ex servo Alexandri Asiæ & Syriæ Rex factus.

Iustin. lib. 15. pag. 129. Diod. lib. 19. c. 100. 101. 102 p. 1036.

2. Demetrium Poliorcetem, Socerum, devictum in vinculis detinet usque ad vitæ finem.

Plut. Demet. p. 914 915.

3. Duæ ei uxores, *Apame*, è quâ nascitur Antiochus Soter, & *Stratonice*.

4. Magno labore Bosporum Cimmericum derivare conatur.

Plinius libr. 6. c. 11. p. 72.

5. In Indiam mittit ad Sandrocottum Regem Legatum *Megasthenem*, & post ad illius

1

illius Filium Allotrochadem *Deimachum Plataensem*. Uterque Legatus res Indicas scripsere, sed fide sublesta.

6. In ejus memoriam variæ urbes hinc inde conditæ & *Seleucia* dictæ, honorique ejus consecratum fanum in Seleuciâ quâdam ad littus maris mediterranei sita.

Strabo libr. 16. p. 536.

7. *Lyfimacho* Thraciæ Rege debellato ab hujus affine Ptolomæo Cerauno, Ptolomæi Lagi Filio, interficitur per insidias.

2. ANTIOCHVS Soter.

1. Incesto novercæ Stratonices amore 3667 infamis, nec id Parentis dissensu.

Plut. in Demet. pag. 906. 907. Valer. lib. 5. cap. 7. pag. 227. Appian. Syriac. pag. 126. 127. 128.

2. Galatas in acie ab Elephantibus ter-
ritos vincit.

Lucian. Zeux. pag. 323. 324. 325. 326. Tom. 2.

3. Damascum, Syriæ urbem munitam, occupat stratagemate.

Polyenus libr. 4.

3. ANTIOCHVS Theos.

1. Duas simul conjuges *Laodicen* & *Benenicem* habet, & instinctu Conjugis primæ necatur secunda.

2. Ab eo *Parthi* deficiunt sub *Arsace*, & peculiare regnum instituunt, *Parthicum* dictum, quod usque ad *Alexandrum Severum* duravit circiter sexcentos annos.

4. *SELEVCVS Callinicus.*

3705

1. A parricidio auspicia regni capit, cum hortante matre *Laodice Berenicen* novercam cum infante interficit.

Iustinus. libr. 27. p. 187.

2. *Asiæ* civitates sub eo deficiunt ad fratrem *Berenices Ptolemæum Evergetem*, sceleris patrati odio ductæ, & crudelitatis exemplo territæ.

3. Ortâ tempestate ultricibus undis naufragio perit ejus *Classis* in *Deserto* res missa, ipso post luente scelus parricidii fratris cervicibus.

Iustinus lib. 27. p. 188.

5. *SELEVCVS Cerannius.*

3725

Post infelicem cum *Ptolomæo Philopatore* pugnam dolo à suis interimitur, inque ejus locum *Antiochus* impubes adhuc sufficitur.

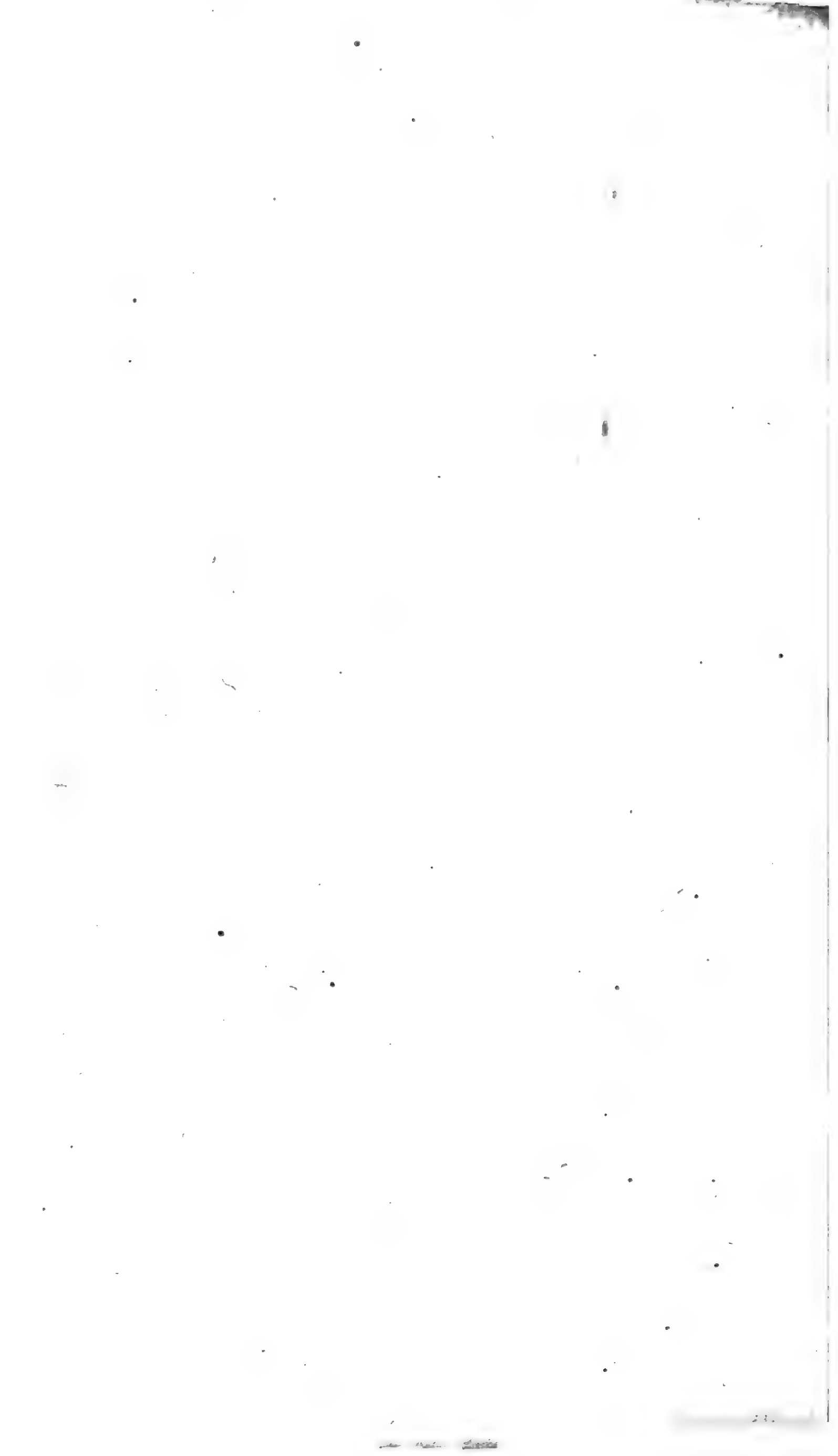
Iustinus. libr. 29. p. 194.

6. *ANTIOCHVS Magnus.*

3729

1. Vincitur ad *Raphiam*, oppidum *Phœ.*

Phœnicia, à Ptolemæo Philopatore, amissa Cœlesyria.

2. Tres habuit Filios, Seleucum Philopatorem, Antiochum Epiphanem & Demetrium.

3. Regno Ægypti à morte Ptolemæi Philopatoris insidiatur, Jussus eâ abstinere à Senatu Romano.

Justin. lib. 30. p. 191. & lib. 31. init. p. 201. Livius 4. 3. p. 345. 350.

4. A Romanis primum in Græciâ, deinde in Asiâ, victus magnam partem Asiæ amittit, sibi que gratulatur, quod regionibus perditis liberetur magnis curis, ita jocus cum suo infortunio. Asia sic primum devicta luxuriam misit in Italiam.

Florus 2. 8. p. 153. Valer. 4. 1. p. 150. Plut. Cat. 342. 343. 344. Aur. Victor. de Vir. illustr. c. 53. p. 399. c. 54. pag. 403. 1. Macc. 8. vers. 6. &c.

5. Templum Beli spoliatur suo exitio.

Justin. libr. 32. pag. 210. Strabo libr. 16. pag. 547.

7. SELEVCVS Philopator

1. Nullis præliis, solâ notus avaritiâ, quâ 3764 subditos expilavit, tantavitque gazophylacium sacrum Hierosolymitanum expilare.

2. Maccab. 3. v. 3. 6.

2. Veneno sibi ab Heliodoro propinato necatur,

2. *Macc.* 4. v. 7.

8. *ANTIOCHVS Epiphanes.*

3774 1. Stultè, liberalis, bibax, præsumtuosus.

2. Vere ἐπιμανής, magno enim furore religionem veram in populo Judaico extinguere conatur, promiscuè sæviens in miseram gentem sub diversis Ducibus. Eminebat tunc Matronæ & VII. Filiorum constantia, paucissimis sinceris manentibus.

1. *Macc.* 1. v. 10. 11. *Dan.* 11. v. 21. 24.

3. Soror ejus Cleopatra nubit Ptolemæo Epiphanæ Ægyptiorum Regi.

4. Ægyptum sub schemate Ptolemæi Philometoris adversus Phylconem reducendi invadit, ex quâ postea per Legatum Romanorum Popilium cedere jussus in circulo fuit.

Dan. 11. vers. 25. 26. 27. 28. 1. *Macc.* 1. 19.

Iosephus 12. A 6. pag. 408. *Liv.* 5. 5. pag. 501.

Iustin. lib. 34. p. 217. *Vellejus* lib. 3. p. 567.

5. Rediens ex Ægypto Templum Hierosolymis spoliât, idolo super altare Dei collocato consecrat Jovi Olympio.

1. *Macc.*

1. *Macc.* 1. 19. c. 2. 29. c. 6. 12. 2. *Macc.* 4. 12.

Diod. Siculus lib. 34. p. 1171.

6. Tristi nuntio de cladibus in Judæâ acceptis percussus inter sævos animi & corporis cruciatus à vermibus corrosus expirat, relicto parvulo Filio.

1. *Macc.* 6. v. 16. 17. *Ioseph.* 12. 13. p. 419.

9. *ANTIOCHVS Eupator.*

1. Ejus tutor Lysias Octavium Legatum à Romanis missum interficit, idque luit facinus proprio capite.

1. *Macc.* 6. 17. 30. 31. 2. *Macc.* 13. 12.

2. Perfidus erga Judæos perfidiæ & sacrilegii pænas luit, à Patruale suo sublatu.

Ioseph. 12. A. 14. p. 419.

10. *DEMETRIVS Soter.*

1. Romanis obles datus pro Antiocho Epiphane evadit clanculum, regnumque invadit ejecto Eupatore.

Iustin. lib. 34. p. 217.

2. Bellum Judææ intulit per Bacchidem, Nicanorem & Alcimum Duces.

1. *Macc.* 7. v. 9. 19. 20. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32.

c. 9. v. 1. 2. *Macc.* 15. v. 3. 4. 5.

3. Alcimum transfugam ex Israel & proditorem *Summum Sacerdotem* Hierosolymis Bacchidem constituit.

1. *Macc.* 7. v. 5. 9. c. 9. v. 55. 56.

4. Ob superbiam & otium suis invisus regno exuitur ab Alexandro.

Iustinus. libr. 36. p. 219.

11. ALEXANDER Veles.

3798

1. Filium Antiochi Epiphanis se venditans Syriæ regnum, tanquam paternum, repetit, Demetrium pellit, ipso mox expulso.

1. Macc. 10. v. 11. 13. 14. Sulpit. lib. 2. p. 219.

Iustinus lib. 36. p. 219.

2. Cum Jonathane Judæorum Sacerdote & Duce, fædus pangit.

Sulpit. d. p. Iosephus. 13. 7.

12. DEMETRIVS Nicanor.

3802

1. Pronepos Antiochi Magni, filius Demetrii Soteris, Alexandro regnum admittit.

2. Post cladem parthicam ab uxore Cleopatra interficitur.

1. Maccab. 14. vers. 1. 2. 3. In Hircaniam relegatum scribit Iustinus lib. 36. p. 220. & libr. 38 p. 236.

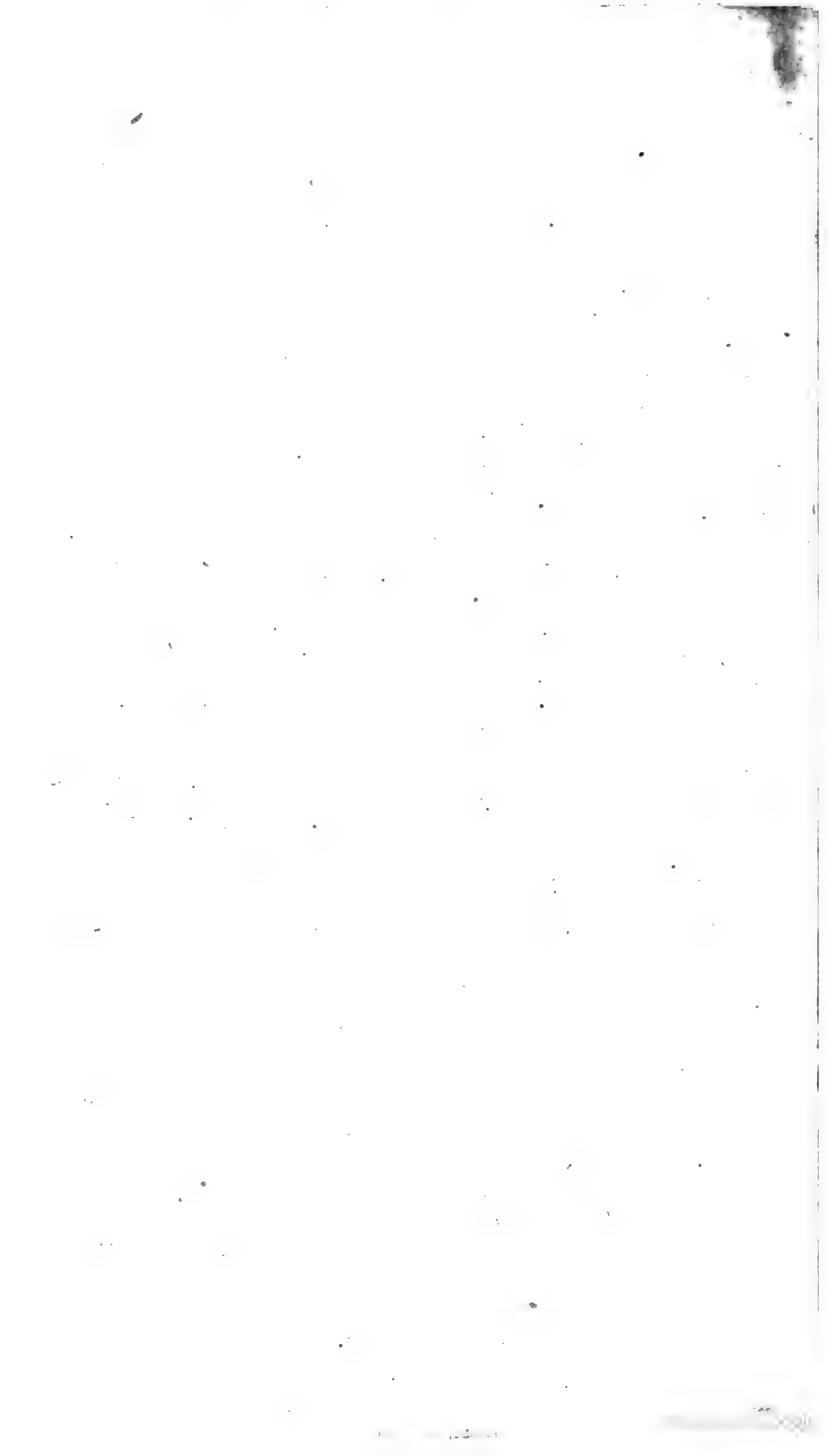
13. ANTIOCHVS Entheos.

3806

1. Ejus Tutor Diodorus Tryphon, postea ipsius tortor & occisor.

1. Macc. 11 v. 54. 55. Iustinus libr. 36. p. 220. & libr. 38. pag. 237. 238.

14. TRY-

14. TRYPHON.

1. Rapti regni usurpator ab Antiocho Sidere capitur & necatur.

Ioseph. 13. A. d. 12.

15. ANTIOCHVS Sidetes.

1. Oblatum sibi à Cleopatra Fratris uxore regnum & conjugium capessit, occiso Tryphone. 3811

Iustinus libr. 36. p. 220.

2. Savâ fraude interimitur à Fratre Demetrio Nicanore.

16. ALEXANDER Sebina.

1. Demetrium Nicanorem interficit, & à Demetrii Filio Antiocho Grypo rursus interficitur.

Iustinus l. 39. p. 239. 240. 241.

2. Hunc sequuntur *Antiochus Grypus*, *Antiochus Cyzicenus*, *Seleucus Grypi Filius*, *Antiochus Eusebes*, *Philippus* cum Fratre Demetrio, *Antiochus Asiaticus* Eusebii F. cui Pompejus Magnus, Romanorum Dux, regnum adimit, totamque Syriam una cum Judæâ Romanis adjicit. 3885

Iustinus libr. 40. p. 245.

THEMA III.

MACEDONICUM REGNUM.

1. E divisis Regnis Regna duo *Ptolome-*

• G 5

orum

orum & Seleucidarum eminent, tanquam rami Græcæ Monarchiæ principes. Cætera duo mirâ vicissitudine vertuntur & evertuntur.

3627 2. Primus Rex PHILIPPUS ARI-DÆUS, Alexandri Frater, creatur, & adjungitur ei Tutor Perdiccas; & eo interfecto ANTIPATER, qui bellum ab Alexandro Atheniensibus indictum gerit & conficit. Bellum illud LAMIACUM dictum à Lamiis, oppido Thessaliæ. •

Diod. Sic. l. 18. c. 8. utque ad 19. pag. 914. c. 24. pag. 927. l. 19. c. 11. pag. 976. Plutarch. Alexand. p. 707.

3634 3. Perdiccâ à suis Equitibus interfecto Macedoniam invadit Antipatri Filius CASSANDER, trucidatâ Olympiade Alexandri Matre, Roxane uxore & Filio. Ejus Filii *Antipater* (Antigonum vocant alii) & *Alexander* de regno certantes mutuis se bellis perdunt.

Diod. l. 18. c. 36. pag. 936. de Perdicca obitu; c. 74. 75. p. 963. c. 36. p. 995. c. 49. 50. 51. 52. p. 1005. c. 73. p. 1016. c. 75. p. 1026. c. 115. p. 1048. lib. 20. c. 19. p. 1068. c. 101. p. 1127.

3654 4. DEMETRIUS deinde, dictus *Poliiorcetes*, Rex Asiæ, interfecto Alexandro, à quo in auxilium evocatus fuerat, Pyrrho item & Antipatro pulsus, regnum invadit.

Diod.

Diod. l. 19. c. 46. 47. pag. 1088. de Athenis recuperatis. c. 48. 49. usque ad 55. p. 1090. de Rhodiis obsessis. c. 103. 104. 105. pag. 1128. c. 111. pag. 1134. contra Cassandrum. Plut. in Demet. p. 888. &c.

5. A morte Demetrii PYRRHUS, Rex Epirotarum, septem menses Macedoniam tenet, & pellitur à Lysimacho, Thraciæ Dynasta.

Diod. lib. 22. c. 11. pag. 1144. cap. 14. pag. 1145. Plut. in Pyrrho p. 389. 390. & in Demet. pag. 909. 910. Iustinus lib. 16. p. 133.

6. Lysimachus eam septem obtinet annos, qui in Asiam demum trajiciens contra Seleucum inter pugnandum perit, tuncque Seleucus Ptolemæi Cerauni oppressus insidiis regnum hoc Macedonicum, quod Lysimacho eripuerat, cum vitâ pariter amittit, septem mensium possessor.

Diod. libr. 20. c. 108. 109. pag. 1132.

7. Uno anno regnant tres successivè : *Ptolemæus Ceraunus, Meleager & Antipater*, deinde annos triginta tres *Antigonus*, dictus *Gonates*, Demetrii Poliorcetæ Filius, cui succedit Filius *Demetrius*, huic *Antigonus*, dictus *Δωσωρ*, quia se *daturum*, quod petebatur, identidem agebat, nihil autem præstabat.

8. Antigonum Dosona excipit **PHILIPPUS**, Demetrii II. Filius, cum quo triennale bellum gessit Romanorum Dux Titus Quint. Flaminius.

Plut. Flaminio Valer. Maxim. 4.8.n. 4.p. 184. Pausan. Achaic. p. 483. Florus 2.7.p. 147. Polyb. l. 17. cap. 1. seqq. p. 731. Justin. Histor. lib. 29. p. 195. Livius 4.1.1. p. 321. cap. 15. p. 324. c. 33. seqq. p. 329. lib. 2. c. 9. seqq. p. 336. Victor. de Vir. illust. cap. 51. pag. 389. Eutrop. libr. 4. p. 648.

3771

9. Ultimus **PERSEUS**, sub quo regnum Macedonicum fuit translatum ad Romanos Luc. Æmilio Paulo Consule, qui Perseum unâ cum uxore, matre & liberis captum ducit in triumphum.

Livius 5.5. p. 500. Diod. libr. 31. pag. 1163. Plutarch. Paul. Æmil p. 266. & de fort. Rom. pag. 318. Florus. 2.12.p. 164. Valer. 5.1. pag. 191. Victor. de V. Ill. c. 56. p. 418.

THEMA IV.

REGNUM ASIATICUM.

3627

1. Primus Asiæ & Ponti Rex **ANTIGONUS** quatuor gerit bella 1. contra Eumenem auxilio Antipatri & Ptolomæi. 2. contra Cassandrum 3. adversus Ptolemæum & Seleucum 4. contra Ptolemæum, Seleucum, Cassandrum & Lysimachum.

Plut.

Plut. in Eumen. p. 583. &c. Diod. lib. 18. c. 30. p. 931. c. 48. p. 944. Lib. 19. c. 17. pag 981. cap. 28. seqq. p. 989. c. 44. p. 1001. c. 48. pag. 1004. c. 55. seqq. p. 1010. Lib. 20. c. 74. usque ad 78. p. 1108.

2. Eumene suorum perfidiâ sublato *Antigonus* potentiâ auctior factus contra *Cassandrum* & *Ptolemæum* arma sumit, & *Athenas* *Lamiaco* bello perditas recuperat. Denuò conjunctis copiis *Lysimachi*, *Cassandri* & *Seleuci* victus.

Justin. lib. 15. init. Diod. Sic. lib. 21. c. 1. p. 1137. Plut. in Demet. p. 902.

3. Successorem habet filium *Demetrium*, ab *Urbium* expugnatione *Poliorcestem* dictum, quo capto à genero *Seleuco*, *Syriæ* Rege, simul finis imponitur huic regno.

4. Postquam *Asiæ* regnum *Syriæ* Regibus, cessit, hujus *Demetrii* Filius *Antigonus*, *Macedoniæ* Rex constituitur, cujus Posterii in *Macedoniâ* regnârunt usq; ad *Perseum* *Philippi* F. quo à Romanis victo regnum simul *Macedonicum* traditur.

Plut. in Demet. p. 915.

5. Dilaceratione eâ Regni ab *Alexandro* relictî nil turpius nil horribilius dici potest, quâ irreparabile damnum tam inge-

genti Monarchiæ ex Posterorum rebus malè gestis illatum fuit, aliis alias tanti regni partes occupantibus & discerpentibus per bella atrocia, quibus sese invicem tanti Monarchæ indigni successores, per Græciam, Ægyptum, Asiam, multo cum sanguine urbiumque unà & regionum ad Orientem positarum omnium vastatione, consumsere, ut non nisi confusum chaos imperii fuerit.

HISTORIA ROMANA.

Periodus I.

*Italia Domini ante Romam
conditam.*

ÆNEADARUM REGNUM.

1. Trojâ vastatâ ÆNEAS, Princeps Trojanus, post multos terrâ marique errores cum sociis venisse in Italiam creditur.

Dion. Halicarn. 1. Ant. Rom. à p. 37. ad pag. 46. Dictys Cret. 5. de bell. Troj. p. 142. 143. Dares Phryg. de excid. Troj. p. 199. Virgil. libris sex prioribus Aeneidos. Ovidius 13. & 14. Metam. passim.

2769 2. Ductâ in uxorem Lavinia, Latini, Regis Aboriginum, Filiâ, urbem ex nomineu-

ne uxoris *Lavinium* condit, propterque *Laviniam* præreptam Rex Rutulorum *Turnus* bellum infert.

Virgil. lib. 1. Æneid. init. & libb. sex posterioribus Æneidos. Plutarch. in Coriol. p. 227. Liv. 1. 1. p. 2.

3. Occiso à Rutulis Latino regnum Latii ad eum devolvitur.

Plinius lib. 3. c. 5. p. 34.

4. *Æneæ* Filius succedit ASCANIUS, ²⁷⁷⁷ qui *Albam* extruit Regiam Latii regnique caput, inque eâ ab eo XIV. Reges tenent sedem solii, *Sylvii* omnes dicti ab *Æneæ* filio posthumo in *Sylvâ* educato. Ab eo & posteris feliciter regnatum fuit usque ad *Procam*, *Numitoris* & *Amulii* Parentem.

Servius ad Æneid. p. 376. & 6. Æneid. p. 1107. Livius 1. 3. p. 2. Virg. 8. Æneid. v. 43. Propert. 4. Eleg. 1. v. 35.

5. *Amulius*, *Sylviorum* ultimus, fra- ³¹⁵⁴ trem *Numitorem* regno exuit, quo rursus is ipse exuitur à *Romulo* & *Remo*, *Rheæ* *Sylviæ* Filiis, qui *Amulio* obtruncato *Numitori* regnum restituant.

Plut. Rom. p. 19. Flor. 1. 1. num. 5. pag. 4. Livius 1. 1. 3. pag. 2. & 6. pag. 3. Victor. de vir. ill. cap. 1. pag. 1.

6. *Romulus* & *Remus* Albâ relictâ aliam quærunt sedem, & cum essent montibus

bus per educationem assueti, novam urbem auspiciatò aggressi in colle Palatino *Romam*, quæ nunc septicollis, condunt.

Flor. 1.1.5. pag. 4. Livius 1.1. Ovid. 1. Fast. vers. 242.

Periodus II.

ROMA condita REGES- que Romani.

1. Primum tempus sive infantia Romani Imperii *sub Regibus* fuit, qui cum finitimis crebrò colluctati sunt.

Florus proleg. libr. 1. p. 2.

Electiōne deferabatur regnum, Rege-que defuncto Senatui potestas eligere optimum, sive ex indigenis esset, sive ex civibus, sive ex peregrinis.

Dionys. libr. 4.

1. ROMULVS.

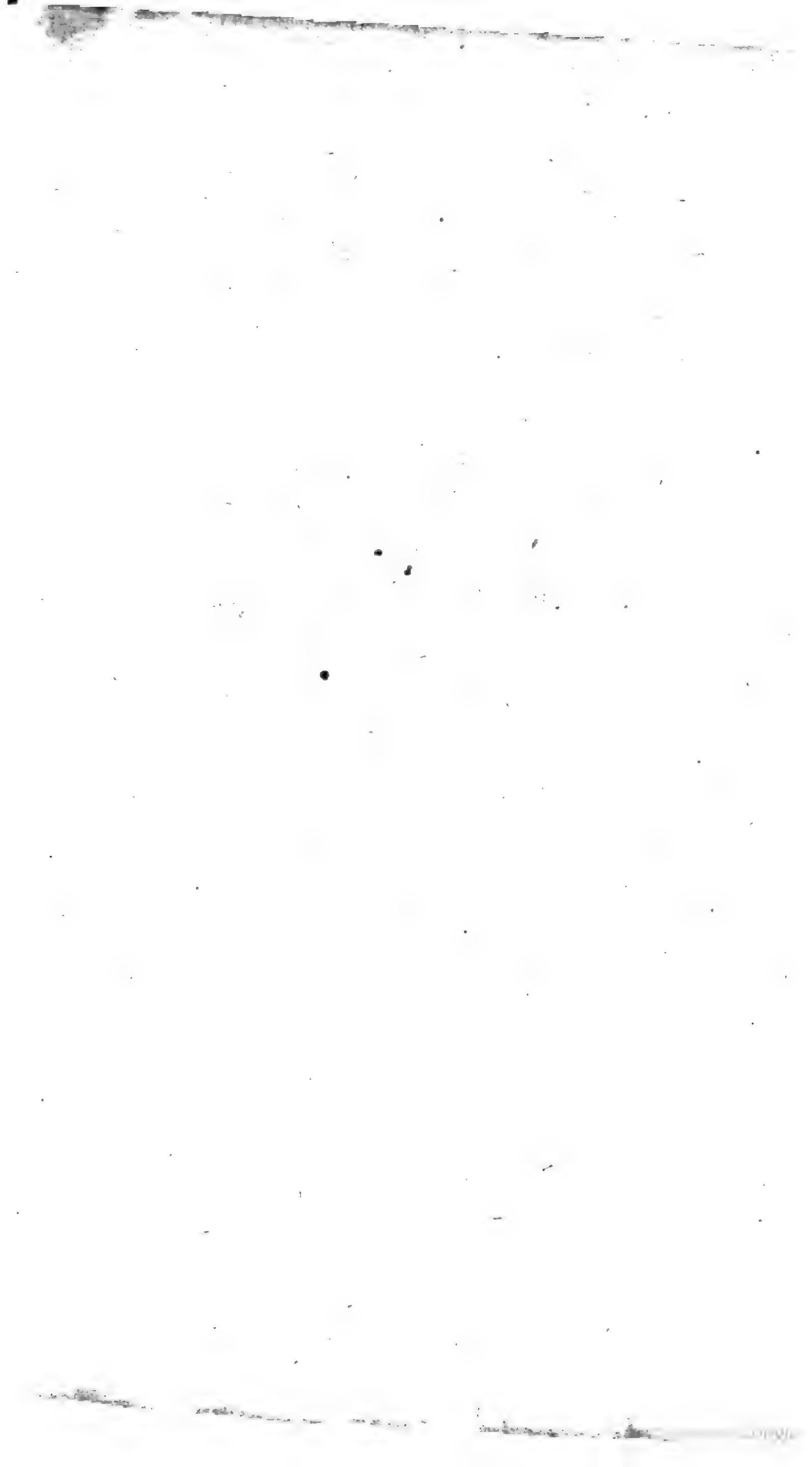
3197 1. Urbis Romæ imperiique Romani non sine augurio & cæde conditor ex tenui & despectâ origine.

Plut. Romul. pag. 22. Quæst. Rom. p. 286. de

Fort. Rom. pag. 320. Cic. 1. de Divin. p. 351.

For. 1.1. p. 6. Livius 1.1.7. p. 3.

2. In certâ nativitate oritur, & exitu incerto moritur. Ejus tamen mater creditur Numitoris Filia Rhea Silvia, aliâs Ilia, Vir-

50 Vestalis; Pater incertus, & Nutrix Acca Larentia.

Dionys. Hal. libr. 1. pag. 64. 66. 70. 71. Plut. Thes. p. 1 & Rom. p. 18. 19. Ov. 3. Fast. v. 11.

3. Lactatur à Lupâ sive meretrice, & inter Pastores ac Profugos, inter sylvas, du- nera & montium aspredinem, educatur.

Gell. 6. 7. p. 244. 245.

4. Asylum in proximo Luci fano insti- tuit, Viris cò undique confluentibus malæ notæ & audacibus, ut civitatis beneficio gauderent.

Florus 1. 1. 9. pag. 5. Liv. 1. 1. 8. p. 3. Plut. de de fort Rom. pag. 320. Dion. 2. Ant. pag. 88. Ovid. 3. Fast. p. 70. Iuven. satyr. 8. v. 272.

5. Leges militares & alias nonnullas fert. Legiones constituit. Tres Equitum Centurias, ordinat, quibusque præerat, *Tribunus Celerum dictus*. Centum instituit in Senatu Senatores, quos ab ætate *Patres* appellavit, quorumque Filii *Patritii* dicti.

Dion. 2. p. 83. 84. 85. Plut. Rom. pag. 24. 30. Liv. 1. 1. 8. p. 3.

6. Cænicos sub Acrone, Antennates, Sabinos, Fidenates vincit.

Plut. Rom. p. 27. 32. 3. Dion. 2. p. 101. 116. 117. 118. Livius 1. 1. 11. p. 4. Valer. 3. 2. p. 97.

7. Virgines Sabinas Romam profectas Ludorum Consualium hypocrisi rapit, &

H

suis

suis in defectu sexus muliebris jungit. Inde bellum primum Sabinum T. Tatius Duce ortum, quod Sabinarum precibus & lacrymis diremptum, fœdereque percussio Sabinæ in urbem recepti fuere.

Dion. 2. pag. 99. & c. Plut. pag. 25. 26. 27. 28.

Flor. 1. 1. num. 10. p. 5. Liv. 1. 18. p. 5. Victor. c. 2. p. 13.

8. Acronem, Cæninensium Regem, cum exercitu prosternit, obtruncatum spoliatur, triumphat spoliis optimis occisi Ducis Jovi Feretrio suspensis, victosque diruto eorum oppido Romam traducit.

Plutarch. Rom. p. 26. 27. Dionys. lib. 2. pag. 102. Liv. 1. 1. 10. p. 4. Valer. Maximus 3. 12. pag. 97. 98.

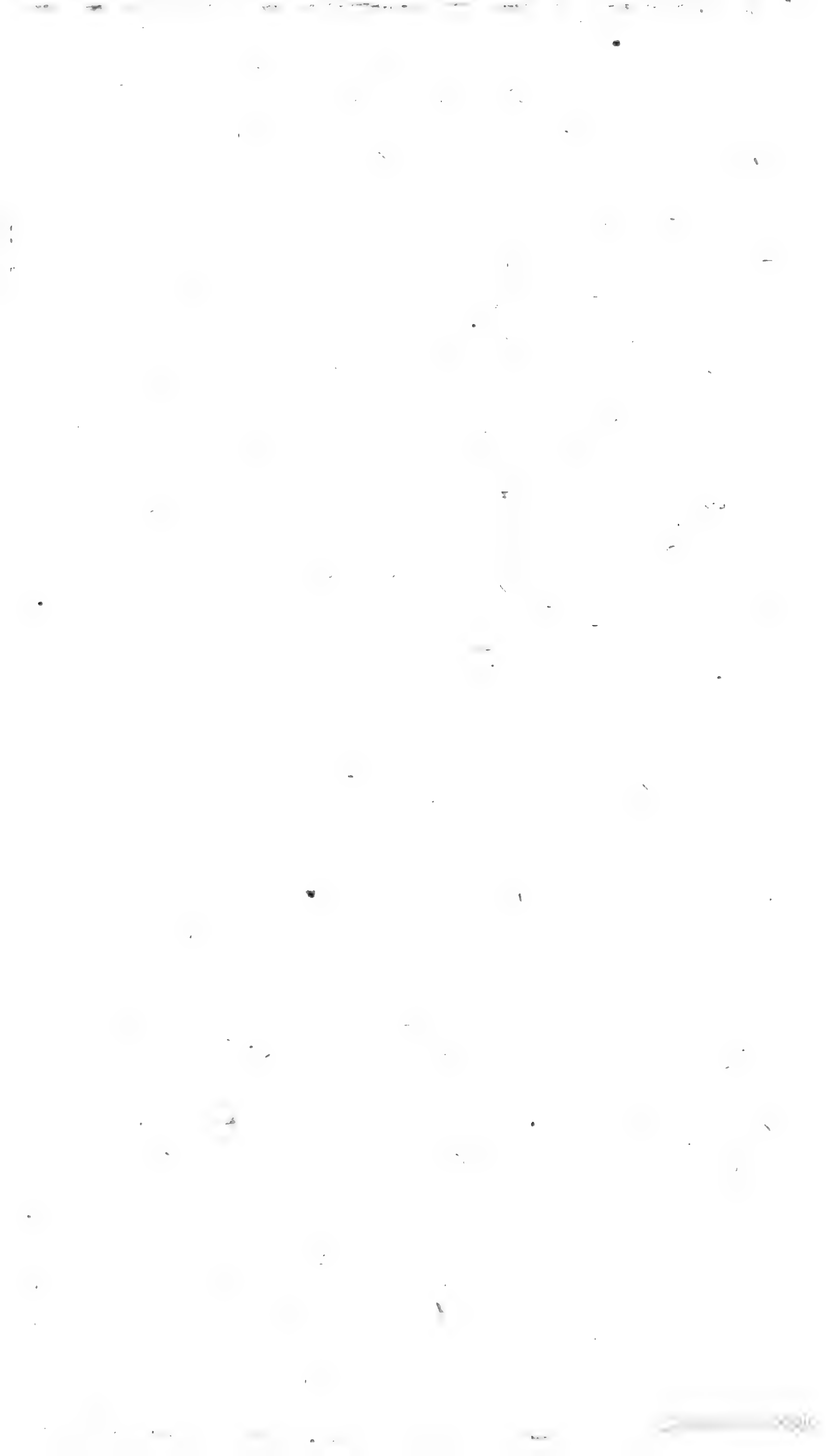
9. Fratrem Remum interficit impatiens consortis, sicque fraterno primi maduerunt sanguine muri.

Dion. 1. Ant. pag. 74. Liv. 1. 1. 7. p. 3. Plut. in Rom. p. 23.

10. Civitatem in XXX. Curias dividit; Populum in tres tribus; Rempublicam in tria P. Patres, Patritios & Plebes. Lictores & satellites in ministerium adsciscit, insolentior subito factus.

Plut. p. 30. 34. Dionys. 2. p. 82.

11. Incerto vitæ exitu fidem divinitatis acquirit, & in numerum Deorum recipitur,

ur, raptus, ut creditur, inter tonitrua & tenebras in aerem spectante populo.

Liv. 1. 1. 16. p. 5. Dion. 1. p. 118. Plut. in Rom. p. 34. 35. 36. 37. & Numa p. 60. & de fort. Rom. p. 320. Lactant. 1. de fals. rel. 15. p. 42.

N V M A Pomptius.

1. Romulo bellicoso succedens Numa religiosus religionem instituit, & omnia, 3236
quæ ad cultum Numinis sacrorumque ritus faciunt, multum pacis adeptus multumque otii.

Plut. Num. pag. 61. 65. Dionys. 2. p. 123. 124. Ovid. Od. 12. v. 33. Flor. ibiq. Freinsh. p. 15.

2. E Curibus, urbe Sabinorum, vocatus ad regnum, Deorum voluntatem per auguria inquit, civitatem armis assuetam ad pacis artes traducit, & Iovi Terminali terminos sacrat.

Plut. p. 62. 63. 64. 70. Dionys. 2. pag. 133. 134.

Liv. 1. 1. 18. p. 6. Ovid. 15. Metam. 44. v. 3.

3. Romam Marte feram & sine lege sibi traditam Legum institutione à bellicâ feritate abducit, simulatâ in id Ægeriæ Dæ Nymphæ familiari consuetudine, ut facilius vulgus Leges acciperet.

Plut. p. 62. & de fort. Rom. p. 321. Liv. 1. 19. p.

6. Europ. 1. 1. p. 6. 2. Val. max. lib. 1. p. 12.

4. Annum reformat, & in XII. menses dividit, additis Januario & Februario.

H 2

Plut.

Plut. pag. 71. 72. Liv. 1. 1. 19. pag. 6. Macrob.
1. Sat. 13. pag. 311. Ovid. 3. Fast. v. 151.

5. Jani Templum exstruit, belli pacis
 que signum, vel apertum, vel clausum.
 Clausum fuit suo tempore.

Plut. de fort. R. p. 322.

6. E coelo cecidisse fertur *Ancyle*, sive
 scutum æneum breve, unde *Saliorum* sacra
 orta.

Plut. Num. p. 63. 69. Liv. 1. 1. 20. p. 7. Dion.
2. p. 129. 130. Flor. 12. 3.

7. Virginibus Vestalibus, quæ sub Vir-
 ginitatis certo voto sacri ignis perpetui e-
 rant custodes, Templum exstruit.

Dionys. 2. p. 125. 126. 127. 128. Liv. 1. 1. 20.
p. 7. Flor. 1. 2. 3. p. 15.

8. Supra octoginta annos vixisse tradi-
 tur.

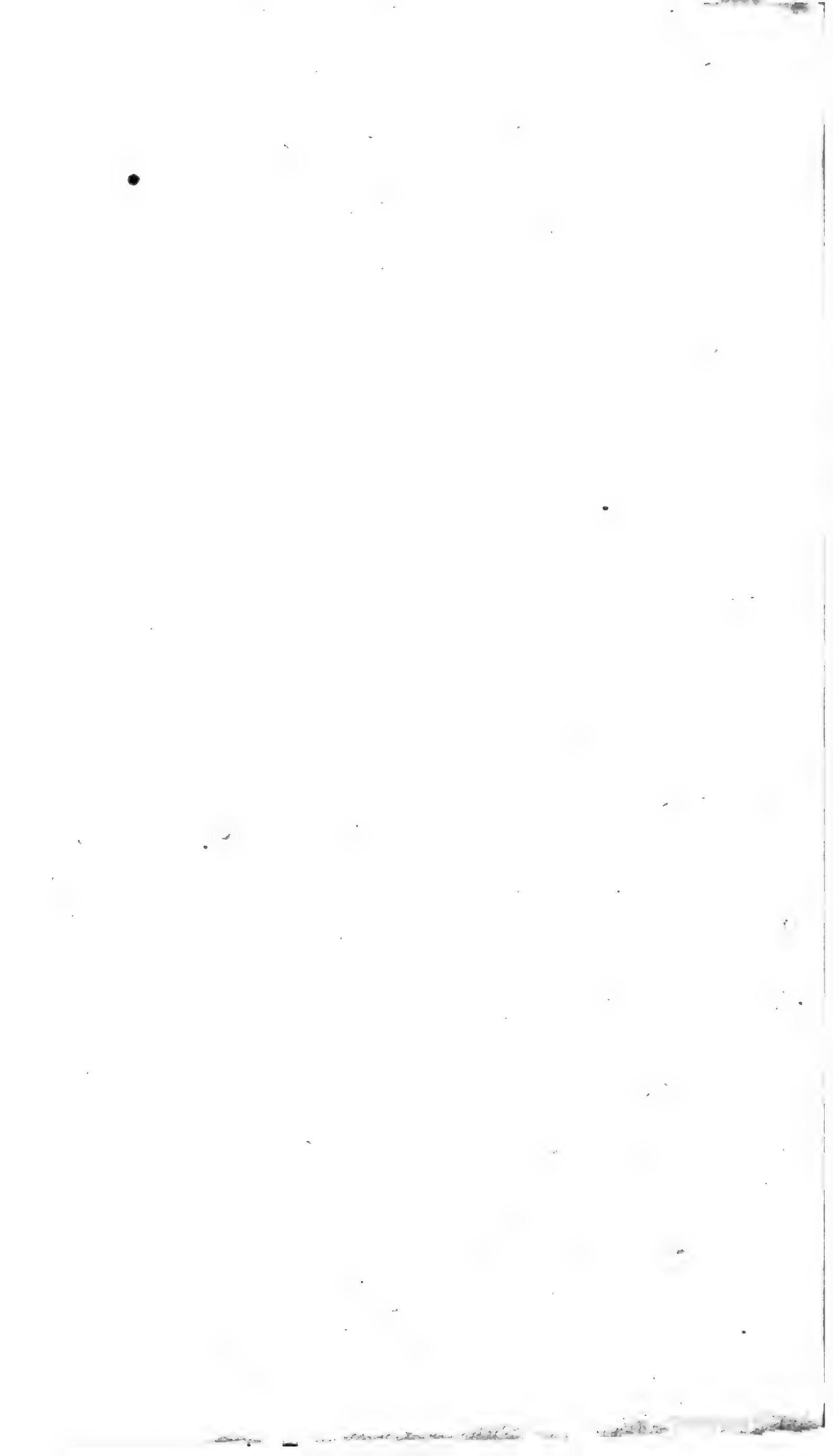
Lucian. Macrob. p. 820. Plut. p. 74.

3. T V L L V S Hostilius.

3279 1. Ex opilion^{is} Rex creatur, solenni
 suffragio populi, & nihil potius habet bel-
 lo.

Plut. Num. p. 75. Liv. 1. 1. 31. p. 10.

2. Contra Albanos dimicat feliciter
 tergeminis Fratribus Horatiis cum trige-
 minis Fratribus Curiatis commissis, eo-
 rumque destructâ urbe defectionis Auto-
 rem

rem Metium Suffetium Albanorum Du-
cem, pernicipibus equis distrahi iubet.

Dionys. 3. p. 154. *seqq.* *Liv.* 1. 1. 23. 24. 25.
p. 7. 8. & *de Metii supplicio* c. 28. p. 9. *de ur-*
bis excidio c. 29. p. 10. *Flor.* 1. 3. p. 18. *Victor.*
c. 4. p. 44. 45. *Valer.* 7. 4. p. 301.

1. Albâ dirui jussâ numero civium Ro-
manorum per Albanos introductos au-
cto, *Calius mons* Urbi additur.

Victor c. 4. p. 44. *Liv.* d. loc. *Dionys.* lib. 3.
p. 137. 172.

4. Equo vectus de Sabinis & Fidenati-
bus triumphat.

Dion. 3. à p. 160. usque ad p. 175. *Liv.* 1. 1. 30.
pag. 10.

5. Fulmine ictus perit domo tota con-
flagrante, cum Regiâ uxore & Filiis omni-
que Familiâ.

Plutarch. *Num.* p. 75. *Plin.* libr. 2 53. pag. 15.
& libr. 28. c. 2. pag. 398. *Valer.* 9. 12. pag. 401.
Dion. p. 176. 177. *Liv.* 1. 1. 31. pag. 10.

4. A N C V S Martius.

1. Nepos Numæ nomen ab incurvo 3311
cubito accipit, & è patriciâ Martiorum fa-
miliâ nomen magnum habet.

Liv. 1. 1. 32. p. 10. *Florus* 1. 4. 2. p. 10. *Dionys.*
3. p. 183. *Plutarchus* in *Numa*.

2. Ostiam urbem condit ad ostia Tiberis, unde nomen.

Plin. 3. 5. p. 34. Ioh. Gobeſſ. Comm. Pii lib. 11. p. 301.

3. Tiberim ponte ſublicio jungit, urbem auget moenibus, auctisque civibus addit collem Aventinum & Janiculum, Carcerem etiam inſtituit publicum.

Dion. 3. p. 182 Liv. 1. 32. pag. 11. Victor. c. 5. p. 56. Strabo lib. 5. p. 162.

4. Religionis & agriculturæ ſtudium ſub Tullo intermiſſum reſtaurat.

Dion. 3. p. 177. Vict. c. 5. p. 56.

5. Inſigni in re bellicâ virtute ac fortunâ Latinos, Fidenates, Veientes, Sabinos Volſcos vincit.

Dionys. 3. p. 179. 180. 181. Contr. Lycosthen. in Plin. de V. I. p. 100. 101.

5. T A R Q V I N I V S Priscus.

3335 1. Demarati, Mercatoris Corinthii, Filius, & Tutor filiorum Anci regnū ambitu fraudeq; comparat, militum adjutus favore.

Flor. 1. 5. 1 p. 21. Dian. 3. p. 184. 185. 186. Valer. 3. 4. p. 116. Liv. 1. 1. 34 p. 12. Strabo lib. 5. p. 157.

2. Circum extruit inter Aventinum & Palatinum montem; & Urbem lateritio muro cingit.

Dionys. 3. p. 200.

3. Centum

3. Centum Patres minorum gentium legit.

Dionys. 3. p. 199. Livius d. libr. Victor. c. 6. pag. 65.

4. De Latinis, Sabinis & Hetruscis triumphat tunicâ aureâ alioque ornatu phalerato.

Dionys. 3. à p. 189. usque ad p. 199. Livius 1. 1. 35. 36. 37. pag. 12. Plut. Rom. pag. 27. Flor. 1. 5. 6. p. 22.

5. Filium XIV. annorum, quod in prælio hostem percusserat, *Prætecta* & *Bullâ* donavit; unde hæc ingenuorum puero-
rum insignia cæperunt.

Macrobius libr. 1. c. 6. Victor. de vir. ill. c. 6. p. 65.

6. A Sicariis duobus, pastorali habitu instructis, securi trucidatur.

Dionys. 3. p. 205. 206. Liv. 1. 1. 40. p. 13.

6. *SERVIVS Tullius.*

1. Verna natus urbi favore solius plebis 3373
datur, refragante Senatu.

Plut. Quæst. Rom. p. 281. Dionys. 4. p. 20. 208 209. 218. 242. Valer. 3. 4. p. 117.

2. Censum populi Romani, in classes & centurias egregiè distributi, primus instituit.

Dion. 4. 220. 221. Plut. de fort. Rom. p. 322. Liv. 1. 142. 43. 44. p. 13. 14.

3. Dianæ & Fortunæ templa erigit ,
Fortunam sibi propitiam summè colens.

Dionys. pag. 230. 232. Plut. quæst. R. p. 273.

281. & de Fort. Rom. p. 322. Livius 1. 1. 45.

pag. 14.

4. Urbis pomæria protulit, fossâ & ag-
geribus munit, additis duobus collibus *Vi-*
minali & Esquilino, atque Urbs septicolis
facta & divisa in quatuor partes.

Dionys. 4. p. 218. 219.

5. Veientes & Hetruscos prælio supe-
rat.

Dionys. 4. p. 231.

6. Nummos, quos ex ære rudi habue-
rant, primus notâ pecudum signat, unde *pe-*
cunia nomen.

Plin. 33. 3. p. 462. Cassiod. 7. var. Epist. 32.

p. 480.

7. A Tarquinio Superbo occiditur,
consilio sceleratæ Filiae Tulliae, quæ per Pa-
tris in vico Cyprio jacentis corpus carpen-
tum agit, unde *Vicus sceleratus* dicebatur.

Dion 4. p. 232. usq. ad 242 ut & 271. Liv.

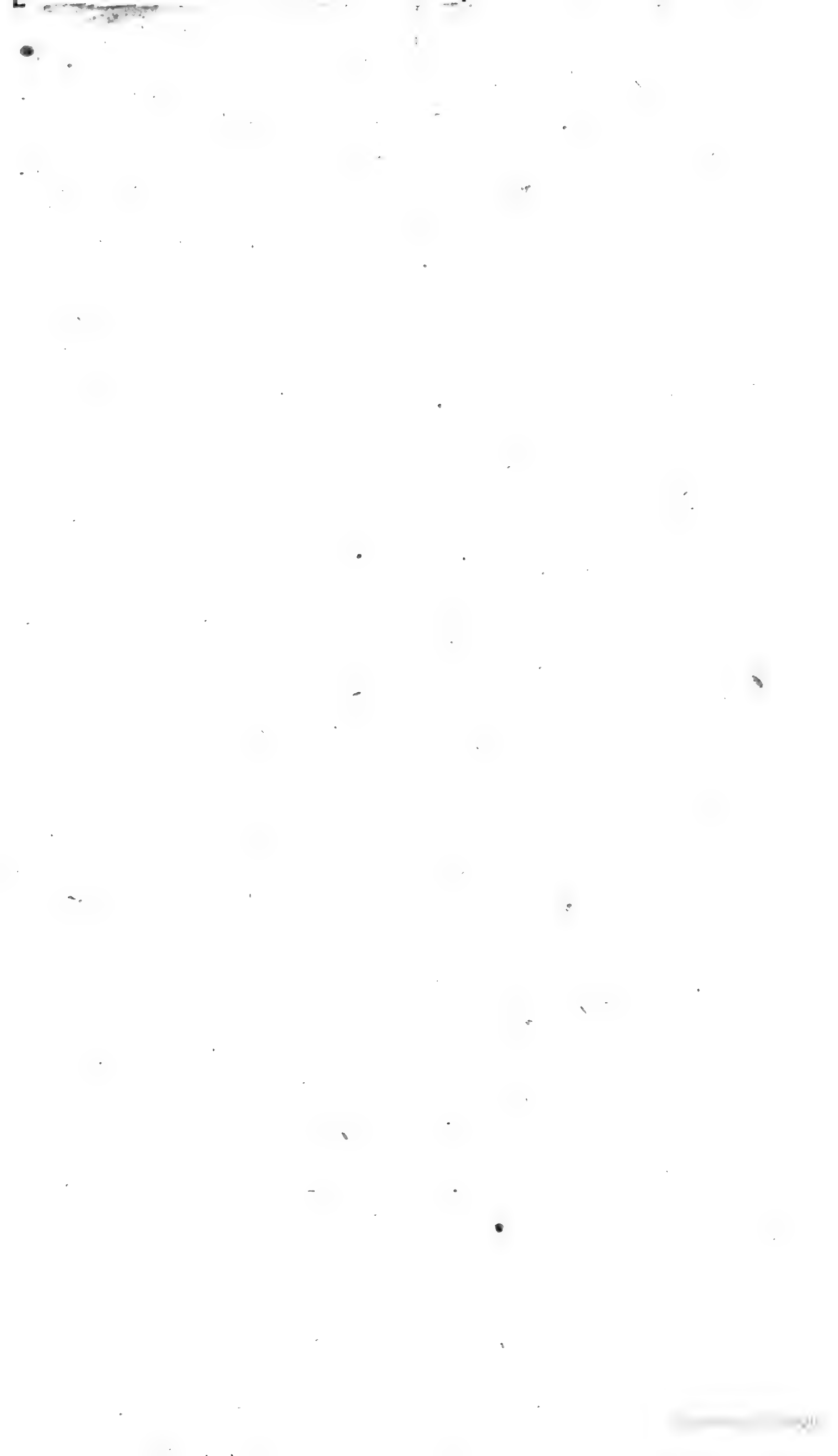
1. 1. 48. p. 15. Seneca Octav. v. 299. Ovid. 6.

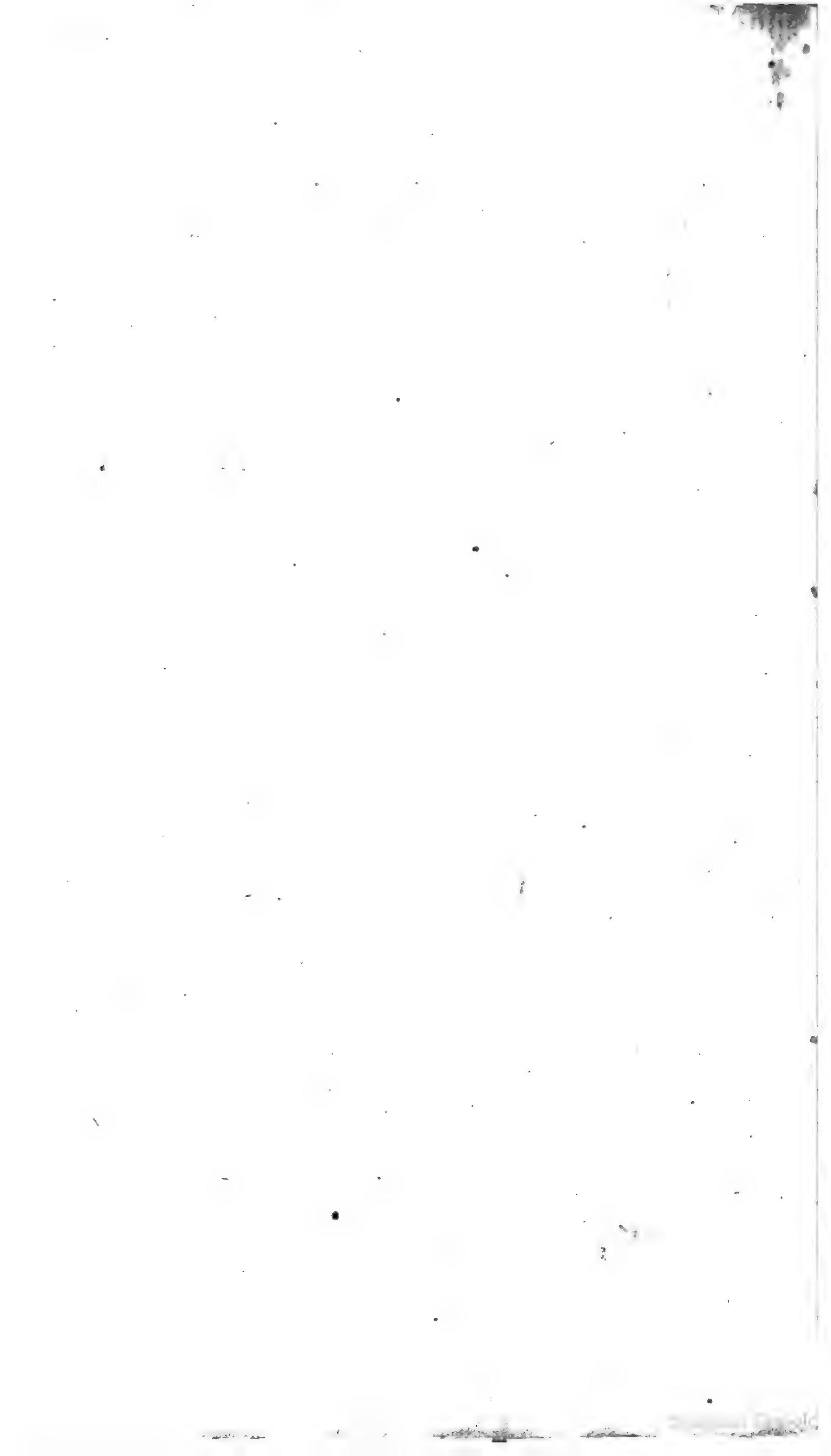
Fast. p. 162.

7. TARQUINIVS Superbus.

3417

1. Superbiâ furoreque elatus, unde &
cognomen, regnum scelere invadit, tyran-
nico-

nicoque more in vitam & bona civium grassatur.

Dion. 4. pag. 244. 245. 248. Livius 1. 1. 49 pag. 15.

2. Senatores aliosque falsò accusatos morte exilioque multat.

Dion. 4. p. 245. Messal. Corvin. de Aug. Progen. p. 534.

3. Frangum Iovis Latialis condit, Capitolini extruit, feriasque Latinas instituit.

Dion. 4 p. 201. 250. 258. Liv. 1. 1. 55. pag. 17. Plut. Public. p. 103 104.

4. Mendacio allicit in obsequium Latinos; Volscos & Sabinos domat; Gabios bello septenni fatigatos dolo simulati transfugii per Filium vincit.

Dion. 4 p. 240. 247. 250 usque ad 257. Liv. 1. 1. 53. p. 16. 17. Ovid. 2. Fast. v. 659.

5. Ad Lucretiæ, Tarquinii Collatini Uxoris, à Filio Sexto Tarquinio stupratæ, scelus conniver. Inde jurante Bruto & aliis ad cultrum occisæ Lucretiæ pro libertate patriæ Urbe cum omni familiâ exactus, & :

Quem dies vidit veniens superbum,

Hunc dies vidit fugiens jacentem.

Dionys. 4. à p. 261. ad 277. Valer 6. 1. p. 236.

Victor. c. 9. p. 106. August. 1. C. D. 19. Plut.

de Virtut. Mulierum. Ovidius 2. Fast. Se-

nec. cons. ad Marcian. c. 10. p. 610.

6. Ejus non tam superbâ & importuna dominatione, quàm injuriis Filii, excitatus populus libertatis cupidine incenditur, regnumque abrogat, pulso Rege, qui dies, quo *Regifugium* factum, bis quotannis celebratur.

Livius 1.1. ult. p. 18. 19.

7. Ultra nonaginta annos firmâ valetudine vivit, Cumisque vitam finit.

Dionys. 4. p. 358. Plut. Poplic. p. 98. Lucian. Macrob. p. 821.

Periodus III.

CONSULARIS MAGISTRATUS,

Sive Consulum duorum annua Imperia.

1. Pulso urbe Tarquinio mutatus Reipublicæ Status Regius, & Imperium *penes SENATUM* esse usque ad JULIUM Cæsarem, binis quolibet anno creatis Consulibus.

Messala Corvinus de Augusti progen. pag. 532. 533.

2. Pulsis Regibus quotannis ad clavum Reipublicæ sedebant *Consules*, dicti sic, non tam quòd *Reipublicæ consulerent*, quàm quòd *Rempublicam consulerent*, hoc est, populum & Senatum.

Flor. libr. 1. c. 9.

3. Republicâ vel vi hostili vel seditione in discrimen summum actâ DICTATOR creabatur, qui tum demum designabatur, cùm vis aliqua major oborta ingentem cladem minitari urbi videretur. Dictus sic, quod sub amplâ potestate futuros Magistratus, & quod esset in rem Reipublicæ præsentem, *dictitaret*. Populi quoque *Magister* nominabatur, unde *Magistratus nomen* factum nomen potestatis.

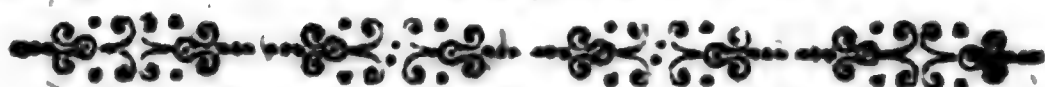
4. Excitato ob foeneratorum multitudinem motu *Tribuni* conceduntur *Plebi*, qui pro plebe adversus Magistratum injurias vigilarent. Sic Consularis potestas multum imminuta.

5. Anno libertatis quinquagesimo quarto iterum mutata forma civitatis sub *Decemviratu*, Decemviris leges ferentibus sive scribentibus, qui suâ potestate abusi non diu perstiterunt.

6. Variâ dein fortunâ interveniente *Tribuni militum*, *Censores*, *Prætores*, *Quæstores* & alii admissi, prout inconstancia & ambitio populi poscebat.

❧(**)❧

CON.

CONSULARIS REGNI

sive REIPUBL. LIBERÆ

CLASSIS. I.

*Bellorum in Italiâ gestorum usque ad Punica
Bella.*

1. Populi Italiæ ante primum bellum Punicum devicti fuere varii, Latini, Vei-
jentes, Æqui, Falisci, Samnites, Hetrusci,
Volsci.

CENTENARIUS I.

A Junio Bruto ad Cornel. Cossum.

2. Status consularis lubricæ authorita-
tis fuit instar Lunæ, modo auctus, mo-
do diminutus, nunc eclipticus. *Primus
Consul fuit Junius Brutus & ejus collega Tar-
quinius Collatinus Lucretiæ maritus, hoc
ob odium nominis mox abrogato, in lo-
cum Valerius Poplicola, Vir summæ huma-
nitatis ac modestiæ erga populum libe-
rum, unde & nomen accepit, surrogatur.*

*Plut. in Val. Popl. p. 97. Dionys. s. p. 286. 287
292. 314. Liv. l. 1. 56. p. 17. & lib. 2. c. 2. p. 19
Victor. c. 10. p. 112. c. 15. p. 144. Florus l. 9.
p. 34. Cicero 3. Offic. col. 523.*

3. *Tarquinius Rex bellum infert Ro-
manis, quo Consul Brutus, Monomachus
Arun.*

Aruntem, Tarquinii Filium, interficiens interficitur.

Plut. Poplic. p. 101. *Liv.* 2. 6. p. 20. *Flor.* 1. 10. pag. 38. *Victor.* c. 10. pag. 113. c. 12. pag. 126. c. 13. pag. 133.

3. *Porfena*, Hetruscorum Rex, *Tarquinium* restitutus Urbi indicit bellum, cæque obsessâ peneque captâ, *Horatii Coclitis* in ponte sublicio, *Q. Mutii Scaevole* in castris hostis, & *Clælie* Virginis Obsidis virtus pro libertate Urbis enituit; *Valerius* autem Consul primus Consul triumphavit. 3444

Flor. 1. 10. p. 38. *Liv.* 2. c. 9. 10. 11. 12. 13. p. 21. *Dion.* 5. p. 293. seqq. *Plut.* Parall. p. 106. & de Virt. mulier. p. 250, & in Vitâ Publicola *Valer.* 3. 2. p. 97. *Victor.* c. 11. 12. p. 121. 126.

4. Liberatâ iterum Urbe *Tarquinus* tertium movet in Urbem Duce *Manilio*, XL. Latinorum urbibus sibi conciliatis, sed post fractas Latinorum vires, amissis bello filiis duobus & Genero *Mamilio* Tusculanorum duce, exul moritur Cumis *Aristodemum* tyrannum anno exilii XII. *Lacus Regillus* Regi ominosus & fatalis 30000. cæsis & captis.

Livius 2. 19. 20. p. 24. *Flor.* 1. 11. p. 42. *Vict.* c. 16. p. 151.

5. A Regifugio Dictator primus creatur

tur *T. Largius*, & post eum *A. Posthumius* acie ad lacum Regillum bene confectâ clarus, quo nomine pro Republicâ liberatâ Diis ludos Circenses & sacrificia præstat.

Livius 2.18.p.23. *Dion.* 6.p.342. *seqq.* *Fl.*
Flor. c.16.p.151. *Valer.* 1.8.1.p.37.

3457

7. Seditionem sive secessionem plebis primam sedat suavibus verbis *Menenius Agripa*, & memorabili Apologo populum Patribus conciliat, qui ob fœneratorum improbitatem in sacrum montem se receperat. *Tribuni* tunc primùm *Plebi* concessi, primiq; *C. Licinius* & *L. Albinus* creati.

Livius 2.32. pag 27.28. *Dion.* 6.p.404 405.
409. *Flor.* 1.23.p.96. *Victor.* 18.p.168. *Val.*
8.9.1.p.345.

3458

8. *C. Martius* metropolim *Volscorum* *Coriolos* aliasque urbes expugnat, & *Coriolanus* dicitur. Exilio ob tribunitiæ potestatis examen multatus transit ad *Volscos*, qui eo Duce Romam obsident, Româque servatâ per *Veturiam* templum *Fortuna muliebri* Calendis Decembris consecratur.

Livius 2.33.p.28.c.39.40.p.29 30. *Victor.*
c.19.p.175. *Valer.* 5.2.p.197. & c. 4.p.212.
Dion. Halic. libr. 7. *Orat. Veturia ad filium*
inter Bardas 3. *Herois* p.461.

9. Fa.

9. *Fabii* trecenti & sex *Veios* aggrediuntur, & caduntur ad *Cremeram* fluvium 3472
 uno die ad unum omnes, uno superstite *Fabio* tunc absente, diesque ille à Romanis ob hoc infaustus est annotatus, & porta, quâ exierant, *scelerata* vocata.

Liv. l. 2. c. 48. 49. 50. p. 33. & l. 3. c. 1. p. 45.

Dion. l. 6. pag. 412. 413. 414. lib. 8. p. 480.

481. 489. 490. 496. 508. 516. 523. *Victor.* c. 14

p. 137. *Florus* 1. 13. p. 55.

10. *L. Quinctius Cincinnatus*, ab aratro ad 3493
Dictaturam vocatus, obsessa ac pene jam capta *Minucii* cons. castra, egregia virtute servavit, & fugatis *Æquis*, ad boves triumphalis agricola redit.

Florus 1. 11. p. 43. *Victor.* c. 17. p. 157. *Plin.* 18.

3. p. 258. *Dionys.* lib. 10. *Valer.* 2. 7. & 4. 4.

Veget. de R. M. 3. p. 5.

11. Legati ad *Athenienses* missi, propter *Leges Solonis* aliaque instituta *Græcorum*, triennium in eâ peregrinatione consumunt. *Decemviri* legibus scribundis creati, *duodecim Tabulas Legum* proponunt.

Livius 1. 1. 3. 33. 34. p. 46. *Dionys.* lib. 10.

pag. 676. 681.

12. Seccessione secunda plebis *Decem-* 3501
viri ob res indignè gestas abrogantur *Ap-*
pioque Claudio, sceleratè abripiente *Virgi-*
niam, ruit status bis quinque *Virorum*.

Flo.

Florus 1.24.p.97. Liv. 3.44.45.46. pag 49.

Victor. c. 2 r. p. 190. Cic. de Fin. p. 90.

- 3509 13. Censores primum *Papirius & Sempronius*. Creati cives sic notarunt, ut qui Senator esset, ejiceretur Senatu, qui Eques Romanus equum publicum amitteret, qui plebejus ærarius fieret ac per hoc non esset in albo centuriæ suæ, sc. ad hoc ut esset civis, sed tantummodo pro capite *Hubi* nomine æra pendere.

Liv. lib. 10. & 15. Ascon. in Divin. pag. 20.

Rosin. lib. 7. c. 10. Plut. in Emil.

14. *Posthumius* de *Æquis Volscisque* triumphat, sed ob sævitiam inter tumultum militum lapidibus obruitur.

Livius lib. 4. p. 83.

CENTENARIUS II.

A Cornelio Cossō ad Ap. Claudium Cæcum.

- 3561 1. Galli Brenno Duce Româ pulsi, *Hetrusci* cæsi, rem strenuè gerente *M. Furio Camillo*, Dictatore & Triumphatore, gratoque exule.

Liv. 1.5.47. p. 89. Plut. Camill. Flor. 1.13. p.

54. Victor. c. 23. p. 204. Veget. 4. 26. p. 106.

Virgil. 8. Æn. v. 652. Cass. in Chr. p. 1325.

- 3568 2. Plebem contra Senatum *M. Manlius Capitolinus* concitat propter foenora, & regni affectati reus de Tarpejo Saxo præcipitatur,

Livius

Livius 1.6.c.11.14.15.16.17.p.94. *Valer.* 6.3.p.249. *Victor.* c.24.p.214. *Florus* 1.26.p.100. *Gellius* 17.21.p.649. *Virgin. & Æneid.* v.652. *Elin.H* 28.p.97.

3. Prænestiones Romam invadentes 3527

T. Quintius Cincinnatus, Dictator, cooptato sibi Magistro Equitum *Servilio Ahala*, ad Alliam prælio vincit.

Liv. 1.6.28.29.p.100.

4. Urbem periculo liberat *Titus Manlius* monomachiâ cum Gallo, vasti corporis homine, commissâ, hostisque torque accepto *Torquati* nomen accipit. Hic ter 3590
Dictator, ter Consul in tertio Consulatu triumphat, nemo vero juniorum in triumpho obviam processit, quia filium victorem securi percusserat.

Liv. 1.7.10.p.107. *Flor.* 1.13.p.59. *Victor.* c.28.p.235. *Valer.* 6.9.p.273. & 1.9.c.3.p.380. *Gellius* 9.13.p.330.331.332. *Plin.* 33.1.p.460.

5. Gallos Italiam vastantes *Sulpitius* 3593
Dictator, arte terrorem incutiens, repellit.

Livius 1.7.c.12.13.14.15.p.108.

6. De Tiburtinis, Tarquiniensibus & 3595
Faliscis Rutilius triumphat.

Livius 1.7.c.19.p.110.

7. In societatem recipiuntur *Samnites*,
qui rebelles facti aliquot præliis à *Papirio*
I Cur.

3597 Cursore & aliis vincuntur, exhausti viribus pacem petunt, fœdusque antiquum obtinent, postquam centum prope annis bel-
latum cum iisdem fuisset.

Livius 1.7.c.32.33.p.114.115. *lib.* 9 c.40.p.145
c.44.p.147. *l.* 10.c.14.p.152. & c.30.p.158. &
3.3.c.5.p.199.

3641 8. Q. Fabius *Hetruscos & Vmbros* feliciter vincit.

Livius 19.39.p.144.

C E N T E N. III.

A Claudio Cato ad Livium Salinatorem.

3649 1. *Aquis* bellum illatum, XLI. oppida incensa, & solo æquata. Deinde *Marsis* atque *Hetruscis*.

Livius 1.9.45.46.p.148.

2. Cum Gallis infelici Marte pugnat L. *Cacilius*; felicius P. *Cornelius*, Consul, ad internecionem ferè deletis Gallis.

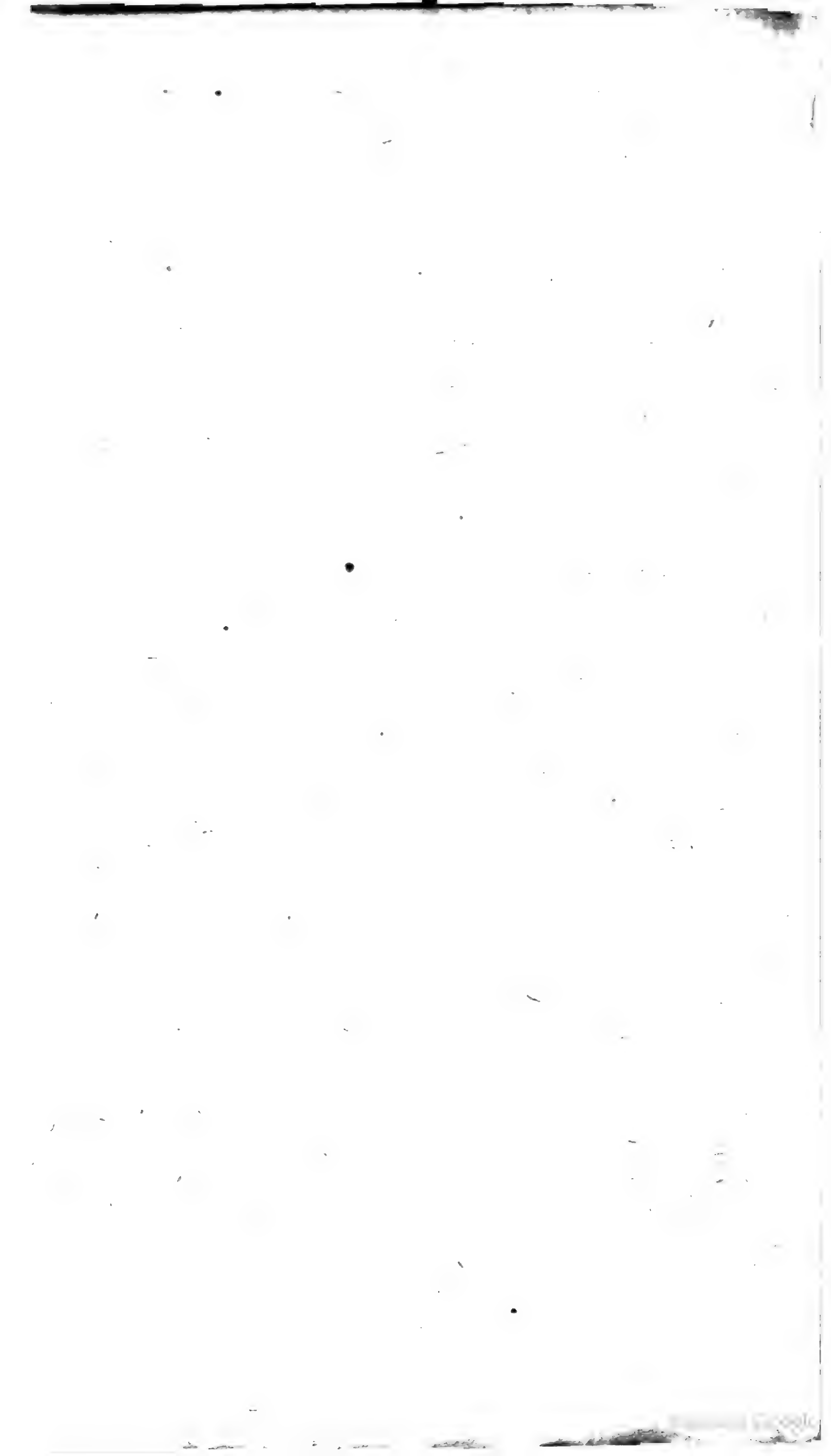
Livius 110.c.26.p.156.

3660 3. M. *Curius Dentatus* Consul ter triumphum agit, de Samnitibus, de Sabinis, de Lucanis, & Legatis Samnitium aurum offerentibus ait, se malle imperare autum habentibus quàm accipere.

Vactor. c.33.p.261. *Cic.* de *Senect.* p.552.

4. Tarentini perfidiâ Romanis nocent Legatis eorum violatis; inde bellum ortum decennale, *Tarentinum* dictum, cui se immiscet ex persuasione Apollinis PYR-

RHUS

IUS, Rex Epitotarum, quem tandem
liâ expellit M. Curius Dentatus, post 3675
an. sex annis negotium facesserat Ro-
anis.

Florus 1. 18. p. 178. *Valer.* 2. 7. p. 77. *Victor* c. 35.
p. 276. *August.* 3. de C. D. 17. pag. 186. *Plut.*
in *Pyrro* p. 390.

CLASSIS. II.

Bellorum Punicorum & Macedonicorum.

5. Tarentinum bellum excipit PUNI- 3686
UM primum, Cos. Claudio Caudice &
ulvio Flacco. Tria enim bella Punica re-
sententur. C. Duillius Cos. primus Poenos
incit classe, & primum agit triumphum
maritimum; iisdemque victis sub *Luclatio*
sicilia cedit Romanis, & Carthaginensibus
ex consilio Amilcaris petentibus pax data.
Eo bello M. *Attilius Regulus*, magnus terrâ
marique victor, pacem petentibus Cattha-
ginensibus cum iniquas præscriberet con-
ditiones, à Xantippo Lacedæmonio Duce,
qui auxilio advenerant, captus suam inso-
lentiam luit damno. Romanorum maxi-
mo. Missus deinde Romam, ut persuaderet
& fieri curaret permutationem captorum,
ipse autem dissuaderet, Carthaginem re-
diens novis exemplorum modis excru-
ciatur. Durat hoc bellum continuos tres
& viginti annos, quo peracto Jani tem-
plum clauditur.

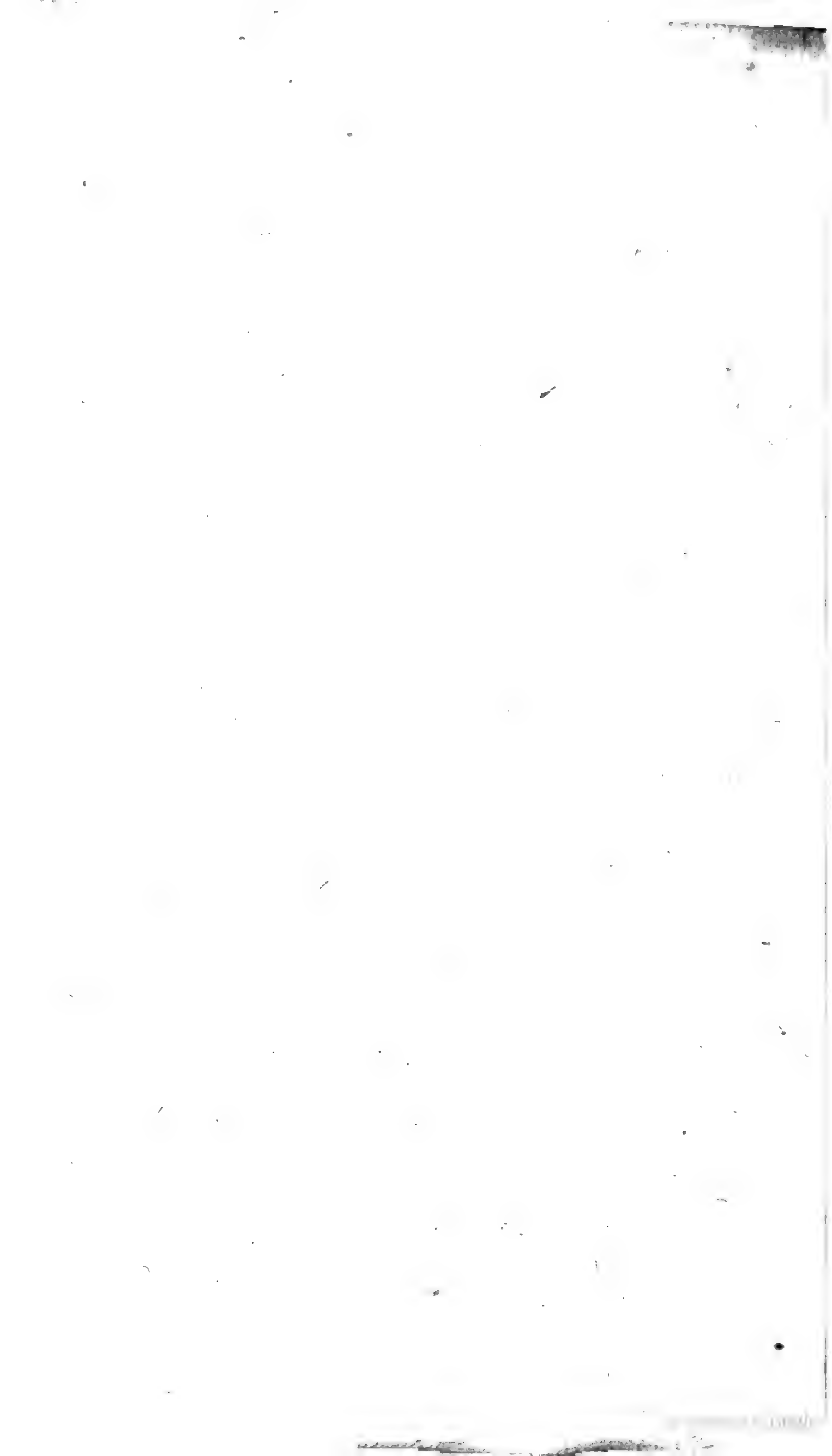
Florus 2. 2. p. 103. *Victor.* c. 37. 38. 39. 40. 41. p. 307. *Riv.* 3. *H. N.* 11. p. 254. *Acron.* ad *Hor.* p. 348. *Diod. Sic. Eclog.* 1. 23. p. 268.

6. Vix propagatis extra Italiam Imperii finibus nova bella ingruébant cum Gallis, cum Liguribus & Sardis, cum Illyriis. Bellum Gallicum virtute primum *Emilii* ad Pisas, deinde geminatâ *Marci Claudii Marcelli* & *C. Cornelii* ad Acerras & Mediolanum victoriâ confectum.

Florus 2. 3. p. 116. c. 4. p. 120. *Victor.* c. 45. p. 345. *Valer.* 3. 2. p. 98.

3731

7. Secundi belli Punici causa immane odiû Amilcaris adversus Romanos vindictæque cupiditas in Carthaginensibus fuit. *Amilcar Hannibal* pater, exercitum in Hispaniam trajecturus, sacrificiis rite peractis, secedere ab aris cæteros jubet, & apprehensa dextra filii, altarique admota, voluit, ut tactis sacris jurejurando assereret, se quàm primum per ætatem liceret, hostem populi Romani futurum. Occasionem belli quærit Hannibal, oppugnatâ *Sagunto*, socia Romanorum civitate, quâ expugnatâ, superatisque magno cum exercitus damno, montibus Pyrenæis, Rhodano & Alpibus, Romanorum vires tribus præliis fuere attritæ: 1. quidem ad *Ticinum* quo in prælio *P. Scipio* adolescens patrem Consulem

sulem vulneratum, ne in manus hostium veniret, protexit. 2. ad *Trebiā*, ubi caliditate Hannibalis, T. *Sempronius* victus est. 3. ad *Thrasimenum* lacum, ubi tanto animorū ardore pugnatum, ut terræ motum ingentem nemo pugnantium sentierit. 4. ad *Cannas* Apuliæ vicum, ea in clade *Varronis* Consul. temeritate perierunt XL. millia civium Roman. Sine dubio ultimam hæc clades diem Romanis attulisset, si recta Romam Hannibal perduxisset exercitum. Romani vix extremum spiritum trahentes, à Cannensi cæterisque cladi-
bus iterum quasi ad vitam redierunt, & ausi ipsum victorem denuo aggredi. Cunctatione sua hostem superbū *Capuæ* delitiantem Q. *Fabius Maximus* fregit morā, unde *Cunctator* dictus. Claud. *Marcellus* à *Campania* pepulit & oppugnatione *Nolanae* urbis excussit, *Marcellus* capta *Syracusa* ab *Archimede* defensā, *Siciliam* omnem recepit, *Sardiniam* *Gracchus* eripuit, *Publ.* & *Cn. Scipiones* in *Hispaniam* missi, insidiis Hannibalis oppressi fuere. Quibus *Scipio* major successit & totam recuperavit *Hispaniam*. *Hasdrubal*, dum se Hannibali fratri conjungere affectat à *Livio Salinatore* & *Claud. Nerone* apud *Metaurum* fluvium oppressus spem victoriæ eripuit fratri. Eodem

Duce Scipione Hannibal in Africa victus,
& Carthago Romanis tributaria facta est.

Livius l. 3. c. 1. seqq. p. 164. 197. & l. 10. p. 319.
320. *Florus* 2. 6. p. 125. & c. 17. p. 183. *Victor*. c.
42. seqq. p. 316. *Silius Italicus* libro peculiari.
Plutarchus in vitis *Fabii*, *Scipionis*, *Marcelli*,
Hannibalis. *Amm. Marc.* lib. 15. p. 53.

8. *Placentia* & *Cremonia* Coloniarum de-
ductarum, sub adventum Poenorum cum An-
nibale in Italiam à Romanis.

Vellejus l. 1. p. 568.

3736 9. Expugnat *Syracusanos* *Marcellus*, *Ar-*
chimedem circulis suis intentum truci-
dant milites, & de victis invito Senatu tri-
umphat victor in monte Albano.

Livius 3. 3. 4. 31. p. 238. *Florus* 2. 6. 33. p. 130.
Plut. in *Marcell.* p. 307. 308. *Plin.* 7. 37. p. 99.
Cicero. 5. *Tuscul.* p. 259.

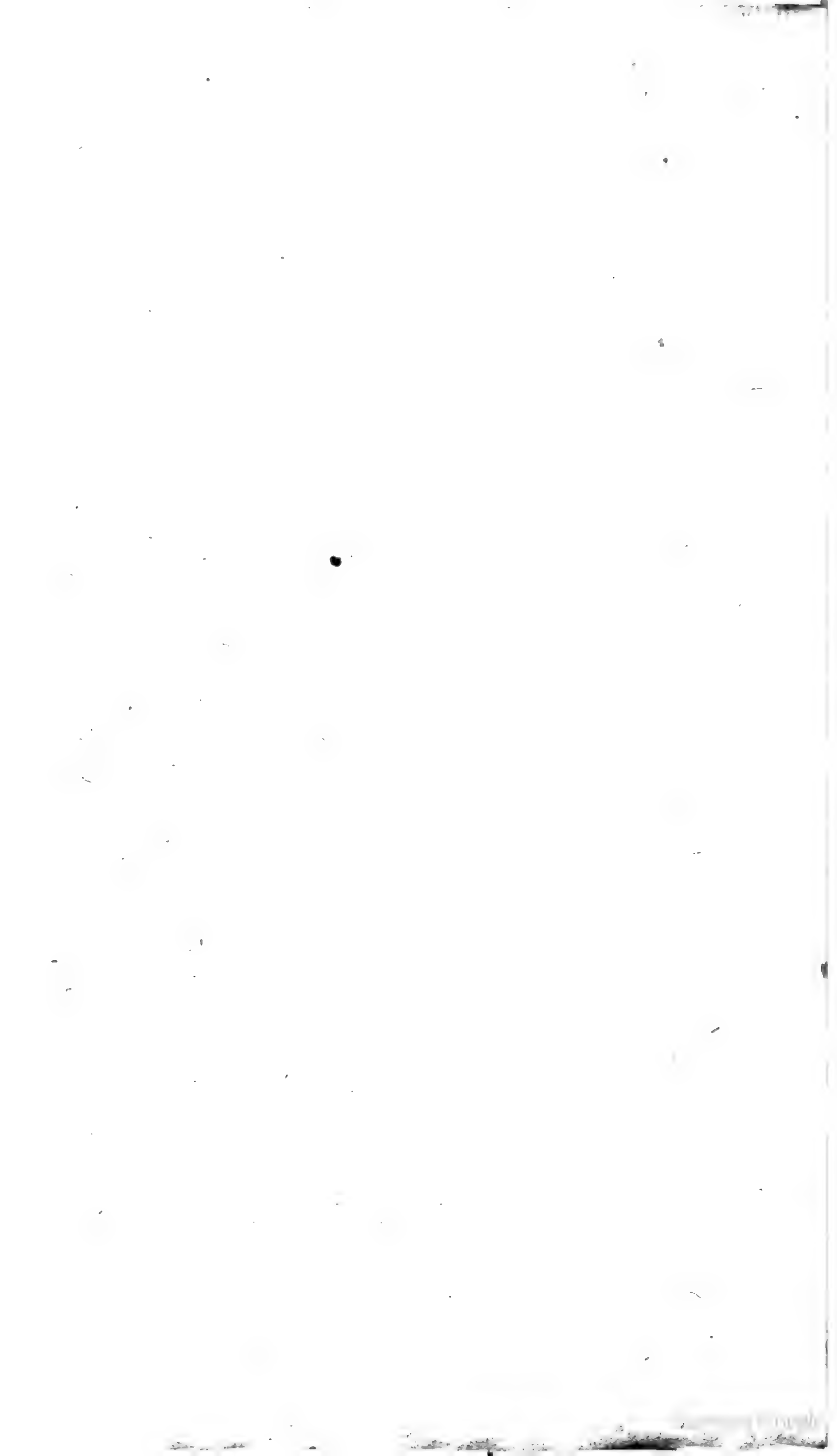
CENTEN. IV.

A Livio Salinatore ad Cassium Longinum.

3750 1. Primum bellum *Macedonicum* gestum
cum *Philippo*; penultimo *Macedonum*
Rege. Victus *Philippus* à *Q. Flaminio Col.*
ad *Cynoscephalas* pacem sub conditione
tributi certi per decem annos solvendi
impetrat.

Livius 4. 1. 1. p. 321. c. 51. p. 324. *Florus* 2. 7.
p. 147. *Polyb.* lib. 17. c. 1. seqq. p. 731.

3755 2. *Hannibal* à *Scipione Africano* vi-
ctus

Etus ad Antiochum Regem Syriæ fugit, atque multa suadendo & hortando adversus Romanos incendit. Hinc bellum *contra Antiochum Magnum* gestum, qui per Acilium Glabionem Cos. Euboicâ insulâ ignominiosè depellitur, & Thermopylis non solum natura loci tutis, sed etiam præsidio & muro obseptis, ejicitur. Inde ab Æm. Regillo navali ad Coricum pugnâ rejectus graviore per Scipionem ad Magnesiâ prælio devictus pacem petit. Tota Asia minor hoc bello accedit Romanis, & Rex jussus ultra Taurum montem regnare. Scipio Asiâ rediens urbem ingreditur ditissimo triumpho, & ab Asiâ devictâ *Asiaticus* appellatur.

Videantur Autores supra allegati in Antiocho.

3 Fulvius de *Ætoliâ* in Achajâ triumphat, Ambraciâ urbe, Pyrrhi Regiâ, eversâ, omnibusq; Insulis intra Ceraunios montes jugumque Malcum subjugatis. 3763

Florus 2 9. p. 158. Victor. c. 52. p. 395.

4. C. Claudius *Istros* inter pocula & epulas obruit, Rege etiam eorum intercepto, qui ob crapulam vix se captum cognoverat.

Florus 2 10 p. 159.

5. Bello *Macedonico secundo* vincitur PER- 3782
SEUS, Macedonum Rex ultimus, apud ur-

bem Pydnam, magnumque & illustre nomen hinc adipiscitur *Æmilius*.

Antores in Perseo allegati.

3801

6. Bellum PUNICUM tertium geritur, in quo Scipio *Æmilianus* juxta Porcii Catonis consilium Carthaginem, ambitu suo sex milliaria Germanica complectentem, totam incendio funditus evertit, cum stetit annos circiter 700. Durat incendium XXII. dies, eamque spectans conflagrationem Scipio lachrymatur. Anni sunt inter secundum & tertium bellum circiter quinquaginta duo.

Florus 2. 15. p. 385. Vict. c. 47. p. 355. Plin. 15.

18. p. 215. Eutrop. 4. p. 649.

3802

7. Bello Macedonico tertio *Q. Cecilius Metellus* Andriscum, qui se Persei Macedonum Regis filium finxit, vincit, ob id *Macedonicus* dictus. Macedonia tunc in provinciae formam redacta.

Florus 2. 14. p. 271. Val. Max. 7. 5. p. 307. Victor. c. 61. p. 456.

3804

8. Bello Achaico C. Cornelio Lentulo & L. Mumio Coss. cum Corinthii Romanorum pulsassent Legatos, Mumius *Achaiam* totam in deditionem accipit, *Corinthum* incendit, *Thebas* deinde & *Chalcidem* diruit, quod auxilio Achæis fuisset.

Flor. 2. 16. p. 179. Justin. l. 34. p. 216. Victor.

60. pag.

60.p.451. Pausan.l.7.p.500. Plin.34.2.p.471.

9. Tres uno ferè tempore Romæ celeberrimi triumphi fiunt; Scipionis *Africani* ex victâ Africâ; ante cuius currum ducitur Asdrubal; *Metelli* ex devictâ Macedoniâ, cuius currum antecedit Andrisclus; *Mumii* ex devictâ Corintho.

Eutrop.lib.4.p.649.

10. Optimus Scipio, ut æmulorum odio ac invidiæ locum daret, *Linternum*, Campaniæ oppidum, ut ibi lateret, comigravit, ibique in otio Philosophico ad finem vitæ suæ vixit.

Valer.5.3.p.205. Senec.Epist.86.

11. In bello Numantino Numantia, quæ pertinaci obsidione se diu servaverat, à Scipione Æmiliano funditus evertitur, incolis sese, suas conjuges & liberos, partim ferro partim veneno tollentibus, ut nullus triumpho servari potuerit.

12. Tiberius Gracchus, Tribunus Plebis, seditionem Romæ movens in Capitolio occiditur & in Tiberim conjicitur, postea ejus frater Caius Gracchus ob eandem causam interficitur.

Florus 3.14.p.268. & 15.p.270 Plutarchus in Vitâ Gracchorum p.824. Vict.c.64.pag. 472. August.3.de C.D.24.p.205.

12. Q. Metellus *Baleares insulas* sub di-
 I 5 tionem

tionem populi redigit, qui inde *Balearicus* dictus.

Florus 3.8.p.243.

3828

13. Domitius Ænobarbus Cons. *Allobroges* vincit, postea Q. Fabius, inde *Allobroicus* dictus.

Flor. 3.2.p.211. Valer. 9.6. p. 388. Plinius 7. 50.p.103. Amm. Marcell. l. 15. pag. 56. Caesar. lib. 1. de B.G.

3834

14. Cæcilius Metellus *Dalmatas* & *Sardos* vincit.

Florus 3.4.p.222.

3839

15. Calpurnius *contra Jugurtham*, Numidiæ Regem, cum exercitu mittitur, & post eum Sp. Albinus, sed munere corruptus uterque vincitur, Inde missus Metellus hostem astutiis viribusque frangit; C. Marius opprimit, & Jugurtham catenatum ante curtum in triumpho agit.

Salustius in Jugurtha per capita 114. Plat. in vitâ Syll. & Marii p. 843. 409. Eutrop. l. 4. c. 8. p. 650. Flor. 3.1.p. 204. Vict. c. 57. p. 498. 503.

16. Bellatum multis Hispaniæ populis, partim infeliciter, partim prosperè.

Florus 2.17.p.183.

CENTEN. V.

A Cassio Longino ad Octavium Augustum quintò Consulem.

CLAS-

CLASSIS III.

CIMBRICI & SOCIALIS & MITHRIDATICI BELLI.

1. CIMBRI, Teutones & Tigurini, fines Romanos ingressi strages magnas edunt, caelo exercitu Aurel. Scaurum interficiunt, 3844

C. Manlium & Servil. Capionem castris binis exiunt occisis 80000. Tandem Marius redintegratis viribus, astu ingentique labore ad Athesin fluvium eos magna felicitate funditus delet occisis 140000, 3849

Durat hoc bellum annos XII. quô Germanorum arma primùm Romanis innotuere

Florus 3.3 p.213. Plut. Mariop p.419. Victor.

c.47.p.503. Eutrop.l.5.c.1.p.650.

2. Bellum sociale inter omnes fere Italiae populos contra matrem Romam gestum, ejus præbuit causam L. Drusus Plebis Tribunus, promissam civitatem non præstans, deficientibus tum Picentibus, Vestinis, Marfis, Pelignis, Marrucinis, Lucanis, Samnitibus. Militat in hoc bello Cicero tyronem agens. Pompejus tunc Strabo, Magni Pater, Picentes prælio fundit, Cato Hirtuscos, Gabinius Marfos, Carbo Latinos, Samnites Sylla. 3860

Florus 3. 18. p.279. App.de bell.civ. libr.5.

p.373. Vict. c.63. p.469. Eutrop.lib.5.c.2.

p.650. Cicero Philipp.12.p.924.

CIVILIUM BELLORUM TRIUM.

3862

3. Bellum Civile primum, dictum *Marianum*, inter ambitiosum Marium & Syllam juvenem, quo victus Marius, parvâ navicula venit in Africam. Inde absente in Asiâ Syllâ à Cinna evocatus, junctis sibi *Carbone* & *Sertorio*, Romam vexant crudeliter, Nobiles trucidant, Sylla victor primò proscribit eos, qui Marianas partes securi fuerant, sævit nefandâ crudelitate in eos, qui adjuverant, & felicitis nomen assumit.

Florus 21. p. 296. *Valer* 9 2. p. 374. *Plut. in vitis Marii* & *Sylla*. *Eutrop. lib. 5. p. 650. 651. Appian. de bello Civ. l. 1. p. 383. Vict. c. 75. p. 559. August. 3. de C. D. 28. p. 207. Sal. in Catil. c. 11. Oros. 5. 21. p. 420.*

3865

4. Bellum *Mithridaticum* geritur, & tribus ingentibus bellis vincitur *Mithridates*, Asiæ & Ponti Rex, felicitate *Sylla*, virtute *Luculli* & magnitudine *Pompeji*, qui postea *Magnus* est dictus. Athenis primum occupatis *Mithridates* Græciâ ejicitur, eoq; victo Romani imperium latè per Orientem propagant. Durat autem istud bellum annos XLII.

Florus 3. 5. p. 226. *Plut. in Vitis Sylla, Luculli* & *Pompeji* p. 464. 466. 498. 499. 636. *Vict. quatuor ultimis cap. p. 550.*

5. Q. Sertorius Romæ proscriptus in Hispaniâ movet bellum, contra quem mittitur Pompejus & Q. Metellus. Sertorio à 3872
Conjuratis Antonio & Perperina occiso de Hispaniâ triumphat Pompejus.

Flor. c. 22. p. 307. Vict. c. 43. p. 468. Appian. de B. C. l. 1. p. 418, Plut. in Vitâ Sertorii pag. 578. 582. Eutrop. l. 6. init. p. 651.

6. Scribonius Durio Pro - Cons. victis 3875
Dardanis in Thraciâ ad Danubium usque primus Romanorum penetrat.

Liv. 10. 15. p. 521. Salust. Fragm. Hist. p. 92.

Florus 3. 4. n. 6. p. 222. Eutropius.

7. Pompejus adversus Piratas mittitur, 3881
quo bene confecto bello designatur Imperator adversus Mithridatem, Antiochû, Hispanos, cæterosq; regni hostes, contra quos multâ ille cû laude & gloriâ versatur.

Florus 3. 6. pag. 236. Cicero Orat. pro L. Manil. p. 343.

8. Autore L. Sergio Catilina Conjuratio 3885
Catilinaria erumpit, quam aliquot sociis in carcere necatis celeriter tollit Cicero Consul, ob id postea P. Clodio Tribuno plebis Remp. turbante vertere solum coactus. Catilina verò à C. Antonio cum exercitu cæditur.

Florus 4. 1. p. 313. Salustius pecul. libro. Plut. in vitis Sylla, Cicer. Caesaris. Cicero. in 4. in vecti-

invektivis contra Catilin. pag. 442. & in Epist. p. 405. 408. 409.

9. Romani orbe ferè toto bella gerunt, Pompejo Duce in Asià, Julio Cæsare in Europâ, Crasso apud Parthos. Julius Cæsar prosperè res gerit contra Gallos, Helvetios, Hispanos, Belgas, Germanos, Britannos. Exin æmuli ejus facti Pompejus & Crassus.

Vellejus p. 578.

3897

10. M. Licinius Crassus *in Parthos* profectus cum filio Publio interficitur ad Carras unâ cum 20000. militibus cæsis, signisque amissis captus liquefacto in os auro pænas avaritiæ solvit.

Appianus peculiari libro. Plut. in Crassi vitâ p. 557. 558. 563. Florus 3. 11. p. 256. Val. Max. 1. 6. p. 24. Plin. 33. 10. p. 468.

11. Gravissimum bellum civile II. Pompejanum inter Cæsarem & Pompejum oritur, quod variè gestum Cæsar tandem obrinet, victo ad Pharsalum Pompejo. Victus Pompejus in Ægyptû contendit ad Prolemæum Dionysium petiturus auxilium, & ad Pelusium ex insidiis occiditur, fato suo ostendens alium præter se fuisse magnum.

Cæsar. lib. 3. p. 441. 448. 453. Flor. 4. 2. p. 18

12. Occiso per Brutum & Cassium Julio Cæsare emergit Bellum Civile tertium, quod contra Conjuratores gerunt M. Antonius & Octa-

& Octavius. Eo feliciter in Philippicis campis confecto *aliud atrocius* exoritur inter *Antonium & Octavianum*, ubi devicto ad Actium Antonio universum tandem imperium in C. Octavium recidit, appellatio-
ne Augusti à Senatu simul receptâ, faciesq; imperii mutatur, postquam sævitum fuisset per annos duodecim bellis civilibus.

13. Romana Aristocratia, quæ hætenus sub Consulibus floruerat, corrui-
t suis ipsius viribus, Pompejo æqualem, Cæsare superiorem ferre nolente, & tamdiu infestis armis concursum, donec *unius domini* forma Reipublicæ mutaretur, Consulum liberam Rempublicam excipiente Imperatorum Romanorum potestate.

Periodus IV.

MONARCHIA ROMANA.

i. Quarta & ultima orbis Monarchia est ROMANORUM, cujus *initium fluctuans* in JULIO, titubanter eam formante, & *stans* in AUGUSTO, eandem magno plañe ausu *stabiliente*; quum ad Actium promontorium *Antonium & Cleopatra* vincens solus Imperium tenebat.

2. Pugna illa *Actiata* eventu maxime memorabilis accidit Anno ab *V. C. DCCXXII.*

Spe tunc plenus *Augustus* & felicibus auspiciis lætus tacito animi augurio Rempubli-
cam sibi spondet Monarchicam, rebus
omnibus post Actiacum illud prælium o-
ptimè se habentibus: Tunc clausum Ro-
mæ *Templum Iani*, & pax illa orbi necessa-
ria parata, quâ constante Servator noster JE-
SUS CHRISTUS voluit nasci in mundum.

3. Cum Servatoris adventu in carnem
gratioso quæ capit se exercere Monarchia
Romana, ea eum ejus adventu glorioso se-
se iterum abscondet.

MONARCHICI STATUS

Periodus I.

*CÆSARVM Roma sive in Occidente Impe-
rii sedem, à Iulio Cæsare ad Constantinum
Magnum, tenentium.*

CLASSIS I.

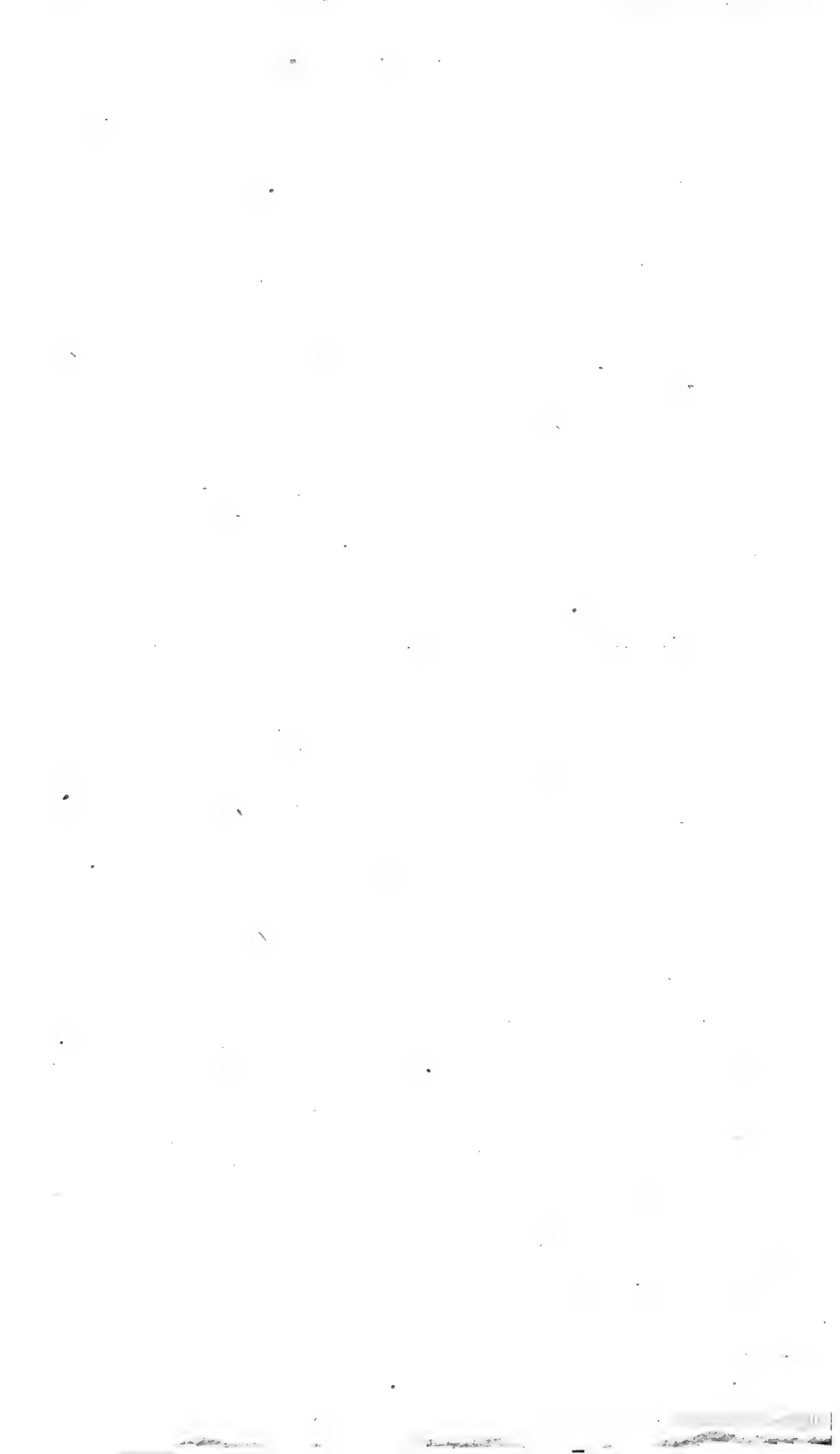
Imperatorum ex familiâ Juliâ.

1. *IVLIVS Cæsar.*

1. Quartæ Monarchiæ *inchoator* vel po-
tius *præcursor* est Julius, quem sequitur
Choragus & Antesignanus Augustus.

2. Nomen *Cæsar* à Majoribus in se de-
rivatum retinet, è quibus primus ejus no-
minis creditur moriente Genitrice utero
materno excisus & nomen sibi & successo-
ribus reliquisse. Nomen *Imperator*, quod
antea

Julius Caesar, Augustus, Tiberius, Caligula,
Claudius, Nero, Vespasianus, Titus, Domitianus

antea non nisi militiæ supremæ nomen erat, ad regiam dignitatem & supremum fuit relictum.

3. Generosam indolem maturè ostendit *literarum & armorum exercitiis*, unde evadit Heros & armis & literis ornatissimus, toti orbi olim & nunc notissimus Patronus *literarum* *literatorumque*.

Sueton. c. 55. p. 40. Valer. 8. 9. p. 345.

4. In ædificando sumtuosus, in largiendo prodigus, in militiâ cautus, in expeditionibus velox, in præliis audax; in remittendis injuriis facilis, in officiis sedulus ac comis.

Sueton. c. 26. p. 18. c. 32. p. 24. c. 58. p. 44. c. 59. 60. p. 45. c. 62. p. 46.

5. Alexandri conspectâ statuâ ingemiscit, lectâque historiâ lachrymatur, æmulo ingenio præditus.

Sueton. c. 7. p. 5. Plut. in Iul. p. 712.

6. Uxores ei quatuor, *Cossutia, Cornelia, Pompeja & Calpurnia*, è quibus Pompejam ob adulterii cum Clodio suspicionem abdicat, ipse adulterio infamis.

Sueton. c. 6. p. 4. c. 52. p. 15. Plut. p. 707. 709. 711. 712. 714.

7. Tribunus, Quæstor, Ædilis, Prætor, Pontifex, Consul, Dictator, tandem Imperator & Monarcha.

3891

8. Juliam filiam Pompejo despondet, quem *Generum* experitur infidum & invidum, nam Socer ille potentiae invidens bellum civile movet, exitu Pharsalici praelii notissimum; nam Pharsalicis campis victus in Ægyptum fugit, jussuque Regis Ptolemæi trucidatur, vix navi egressus.

Sueton. c. 5. 6. 9. 10. 13. 76. Plut. p. 710. 713. 725.

Plut. pag. 721. 722. 726. 727. 728. 729. 730.

Eutrop. lib. 6. p. 652.

9. Annum à Numa Pompilio divinum corrigit, in eum ordinem, quo hodiernum utimur, digerit, Fastos ordinat, Calendariū emendat; inque memoriam ejus mensis Quintilis *Julius* appellatur.

Sueton. c. 40. p. 30.

10. In bello felix contra Germanos, Britannos, Gallos, Helvetios, Massilienses, Ægyptios, Africanos, Hispanos.

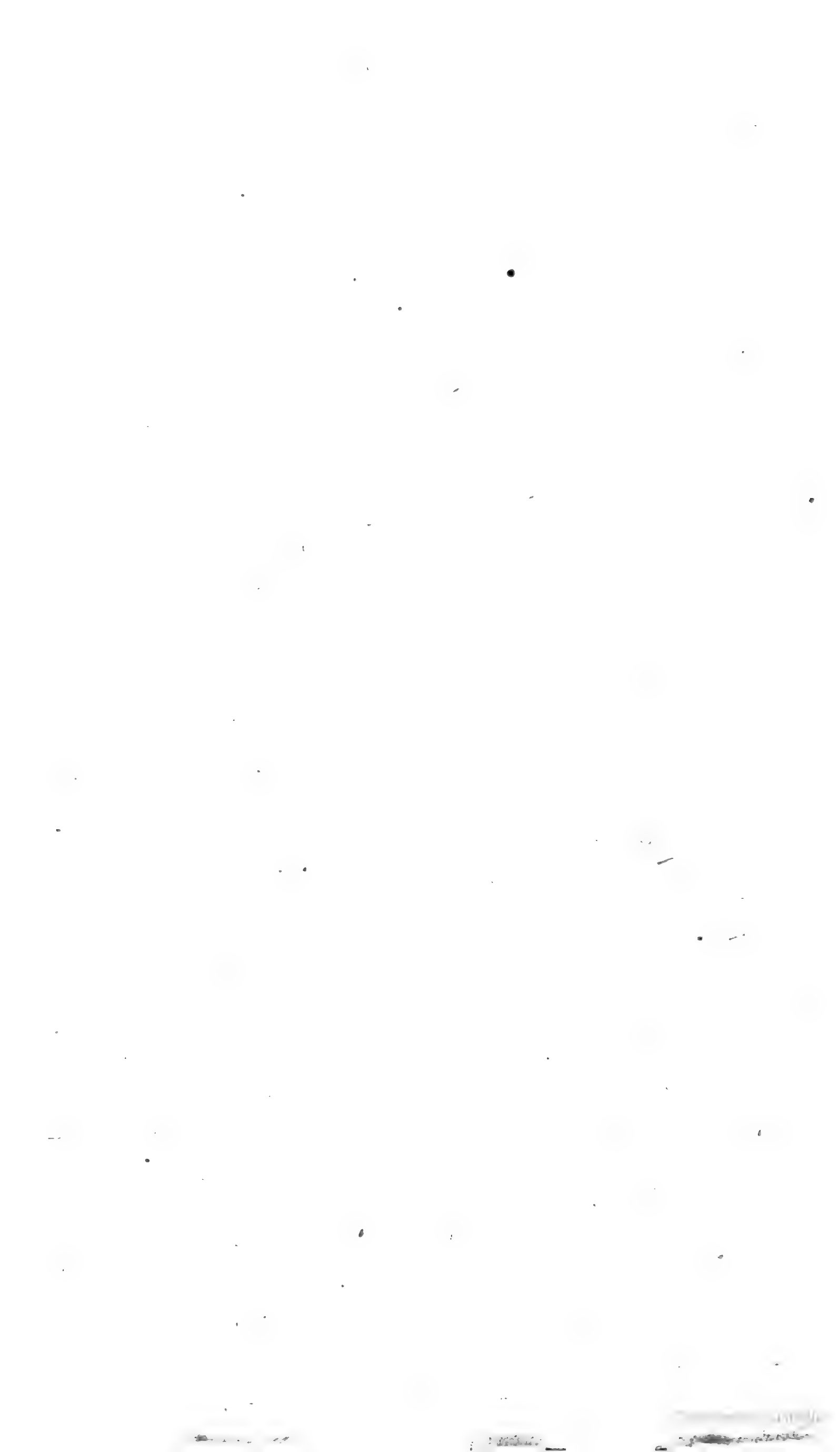
Sueton. c. 25. p. 17. c. 34. p. 25. 26. c. 54. p. 40.

Plut. p. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 731. Eutrop. l. 6. p. 652. Cic. Or. pro Marcello p. 799.

11. Judææ regendæ præficit *Antipatrum*, Idumæis ortum, qui confestim constituit *Phasaelum*, filium natu maximum, Hierosolymorum Præfectum, Herodem verò, adhuc adolescentulum Galilææ dedit.

Iosephus 14. Antiq. 17.

12. Rege Ponti Pharnace subitâ victo-

tiâ prostrato tria verba, *Veni, Vidi, Vici*, ad Senatum scribit.

Suet. c. 35. p. 26. c. 37. p. 28. Plut. p. 731. Flor.

4. 2. n. 62. 63 p. 326. Appian. 2. B. C. p. 484.

13. Bello Africano devictis Scipione, Juba & Catone, unôque prælio prospero tribus castris deletis triumphum agit.

Sueton. c. 35. p. 26. Dio lib. 42. p. 148.

14. Romam reversus victor gloriosus magnos honores sibi decretos admittit, in Senatu superbè se gerit, coronâ laureâ delectatur; & ex rebus fortunatè gestis insolentior statuam sibi auream ponit, salutari Jupiter gaudet.

Sueton. c. 27. p. 27. c. 76. p. 54. c. 78. p. 56. Dio

l. 43. p. 234. 235. lib. 44. p. 242. 243.

15. In animo agitans bellum contra Dacos & inde contra Parthos conspiratione Bruti, Cassii, aliorumque, vi protractus in Curiam XXIII. vulneribus ceditur, morte suâ, quam sibi *subitam & celerem* aliquando optârât, testatus se *Cæsarem* fuisse. Brutus & Cassius ilsdem gladiis, quibus Cæsarem cæderant, cæsi.

Sueton. c. 80. p. 58. c. 81. p. 59. c. 82. p. 61. Val.

1. 7. p. 28. c. 8. p. 41. Flor. 4. 7. p. 364. Plut. in

Cæs. p. 737. 738. 739. in Anton. p. 921. 922.

Entrop. 6. fin. p. 653. Dio. lib. 44. p. 249.

6. Felix toto imperio infelici exitu ino-

pinatâ morte (quam *optimam* aliquando *prænuntiatât*) inter *Conspiratorum* manus truces, *Imperium* deponit, *Cæsar* verè *Cæsar* ortu , *progressu*, & *interitu* ; ab *Augusto* tamen inter *DEOS* relatus.

Sueton. c. 87. p. 65. c. 88. p. 65.

17. Occiso *Cæsare* *Conjurati* *provincias* dividunt, & cum *Antonio* & *Lepido* , *suadente* *ἀμνησίαν* καὶ *ἀμνηστιασίαν* in *Senatu* *Cicerone*, *pacem* faciunt.

Plut. in Brut. p. 992. in Cæs. p. 740. Dio. l. 44 p. 251. ad 257. Vellejus l. 2. p. 581. Appian. 2. B. C. p. 517. 518.

2. *Cæsar Octavianus AVGVSTVS.*

3887 1. *Equestri familiâ* progignitur, *Patre Octavio* , & à *Julio Cæsare* & *nominis* & *bonorum hæres* relinquitur.

Sueton. c. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. p. 67.

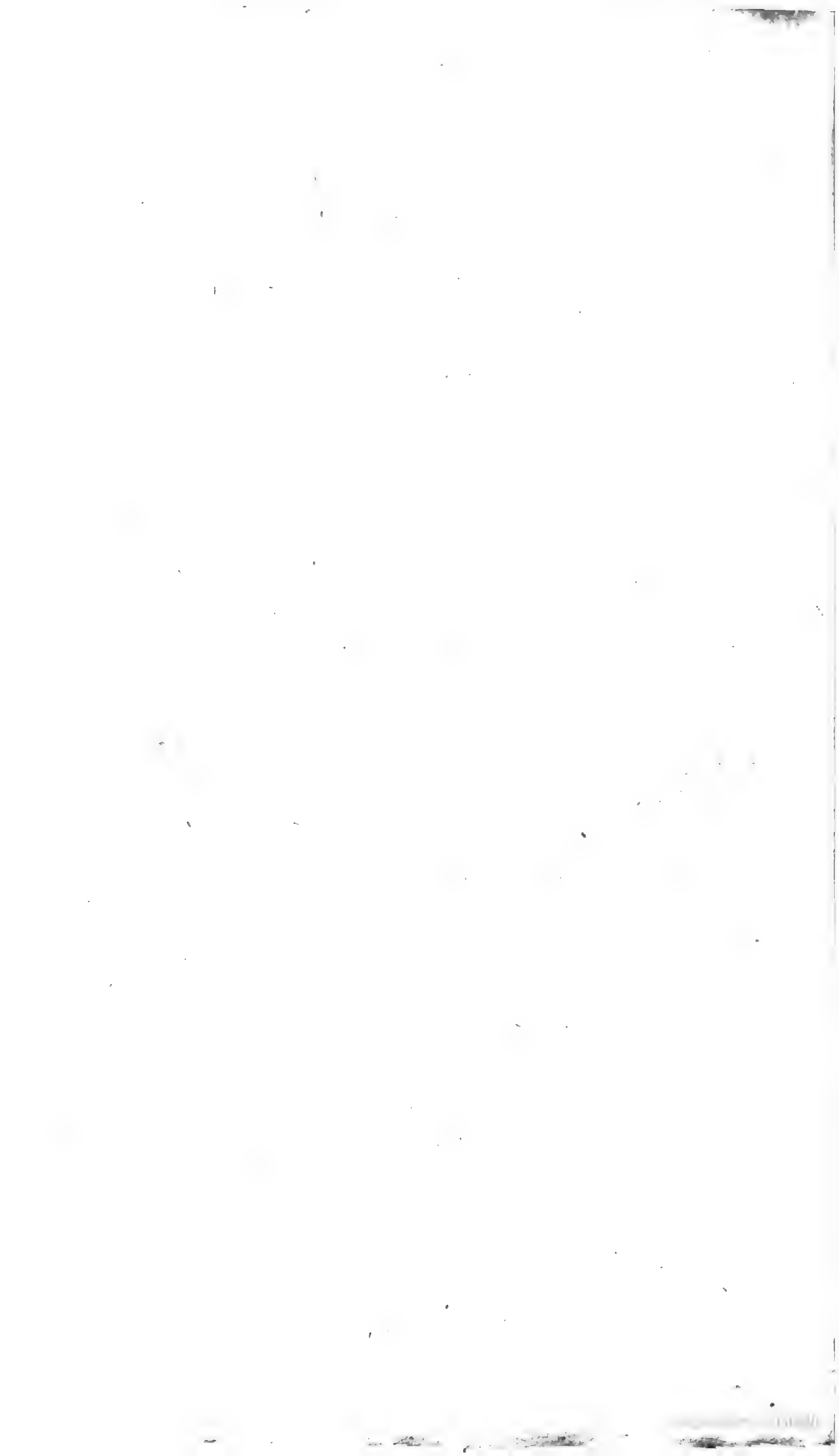
2. *Viginti annorum juvenis Consul* admit-
titur; *Pontifex maximus* creatur, *Proconsulare officium* in perpetuum accipit, *Imperiũ* paulatim sine titulo dominationis firmat.

Suet. c. 25. p. 87. Dio l. 46. p. 322. & l. 54. pag. 539. Eutrop. l. 7. p. 653. Cic. Philipp. 5. p. 879.

3. *Tres uxores* habet, *Claudiam*; *Scriboniam*, & *Liviam Drusillam* , quam ex *consensu* *mariti Tiberii Neronis*, cùm *gravida* esset adhuc duxit.

Suet. c. 62. 63. p. 120. & in Tiber. c. 4. p. 163.

Macrob.

Macrob. 2. Saturn 5. p. 405. Vellej. 2. p. 588.

4. Imperator quidem felix, sed *Pater infelix*, funera Marcelli, Lucii & Caji videns, Juliamq; infamem ob prostitutam publicè pudicitiam.

Sueton. p. 122. 123.

5. Eloquentiam studiaque liberalia ab ætate primâ cupide exercet, Literatos viros liberaliter fovet ipse literatissimus.

Sueton. c. 84. 85 86 87. 88. 89. p. 138. &c.

6. Judicia melius ordinat, consiliis moderandis *Mecenatem & Salustium Priscum* intimos admittit, Provincias omnes describit, & certos singulis Rectores, Præsides, Proconsules & Præfectos imponit.

Sueton. c. 47. 110. Tacit. 3. Ann. 4. Strabo lib. 17 p. 720 p. 721.

7. Rempublicam armis firmat, rem militarem ordinat, Urbem ædificiis & opibus auget, legibus & Magistratibus ornat. Tempia restaurat novaque ædificat, limitibus castella imponit, hinc haud vanis laudibus *Pater Patriæ*, quam augustissimam relinquit, dictus.

Dio l. 52. p. 493. l. 54. p. 526. 541. l. 56. p. 584.

Sueton. c. 29. 30. 32. 33. p. 91. Eutrop. l. 7. p. 654. Flor. 4. 3. p. 353.

8. Ob Julii Cæsaris necem una cum M. Antonio bella absolvit civilia quinq; ; duo

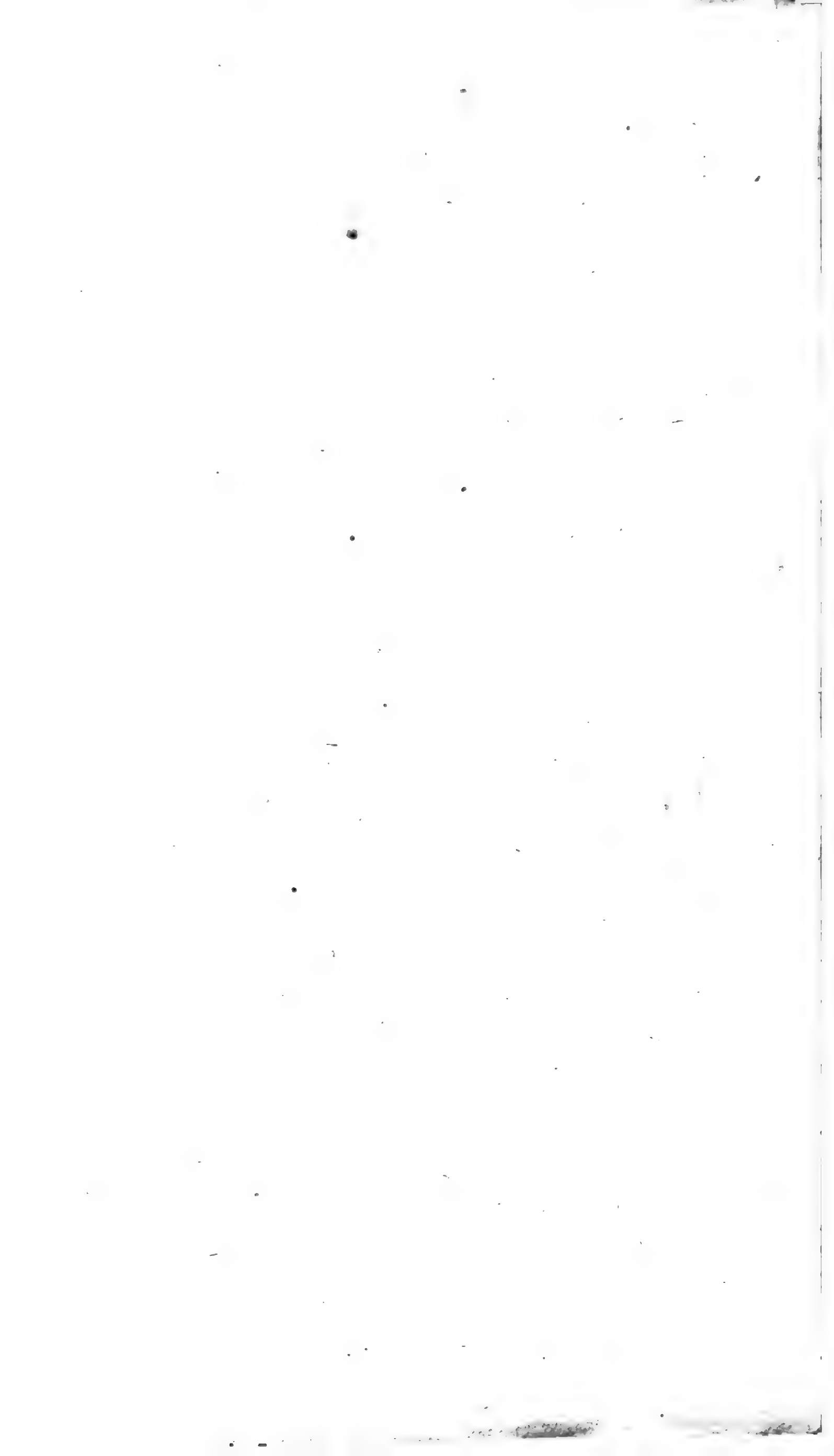
adversus M. Antonium *Mutinense* & *Aetianum*; *Philippense* contra Brutum & Cassium, Julii percussores, ex voto gerit, quos in campis Philippiensibus duplici conficit praelio, *Siculum* contra Sextum Pompejum, duobus praeliis confectum, uno apud Mylas altero apud Artemisium, *Perusinum* contra L. Antonium, Marci Fratrem.

Suet. c. 9. 10. 11. 12. 13. p. 72. Vellej. lib. 2. p. 583. Dio. lib. 48. p. 385. Flor. 4. 7. p. 363. & c. 8. p. 368. Plut. Brut. p. 1009. Eutr. l. 7. p. 653.

9. *Bella in Germaniâ per Drusum privignum & Quintilium Varum* gerit, infelici ferè exitu, hunc enim prostermit Atminius in Westphalia, illum mors præmaturè tollit. *Tiberium* quoque privignum mittit in Germaniam contra Caninefates, Rhætos, Bructeros, Cheruscas. *Quintilianam* cladem tantâ fert impatientiâ, ut caput interdum allideret foribus, clamando: *Quintili, redde Legiones.*

Suet. c. 23 p. 84. & in Tiber. c. 17. p. 175. & in Claud. c. 1. p. 275. Flor. 4. 12. p. 386. Horat. 1. od. 24. p. 30. & 4. od. 4. p. 104. Vellej. 2. Hist. p. 589. 591. 592. Dio. l. 54. p. 535 542. 543. l. 56. pag. 582.

10. Societatem unâ cum M. Antonio & Lepido *Triumviratus nomine* init, noviq; Triumviri partito imperio Nobiles aliosq;
viros

viros illustres proscribunt, quos inter Cicerone, animo erga Optimates variabilis, simul abripitur.

Florus 4.5.p.361. Plut. in Antonio, Bruto & Cicerone. Sueton. c.12.13. & 17.

11. Triumvirorum unus *Antonius* fortunæ Collegæ invidens bellum movet intestinum, eoque se suamque fortunam evertit, victus bis, primò circa Mutinam, & ultimò circa promontorium Actium.

Florus 4.3.p.353. Sueton. c.10.11.12. p.73. Plut. Anton. p.923.

12. Antonio & Cleopatram celeri successu ad Actiacum Promontorium superatis Nicopolin in rei memoriam condit, & Ægyptum subjugatam sub Præfecto primo Cornelio Gallo provinciam facit. Devictus Antiochus suis se manibus interfecit; Cleopatra aspidibus ad mammæ appensis sese spoliavit.

Florus 4.11.p.378. Suet. c.17.18.p.80. Dial. 50.p.426. Eutrop. p.654.

13. Dalmatas, Cantabros, Hispanos, Dacos, Salassos, Parthos, feros tunc populos, subigit, Indis Scythisque victorē celebrantibus

Sueton. Aug. c.20.p.82. Florus 4.12.n.12.p.385.n.46.p.386. Orosius l.6.p.537.538. Suet. c.21.p.84. Eutrop. l.7.p.654.

14. Subactis populis Tributum & Census

sum imperat, promulgatq; edictum, ut totus orbis ditionis Romanæ in singula capita censetur.

Luc. 2. v. 1. 3. 5. Ioseph. 18. A. I. 1. p. 516. Iordanes l. 1. p. 709.

Initiū
Æræ
Chri-
stianæ.

15. Seculo beatissimo rerum potitur nascente sub eo JESU, mundi Salvatore & pacis Rege; atque pace terrâ manique partâ *Iani templum* claudit.

Sueton. c. 22. p. 84. Orosius 6. 22. p. 543. Origenes 2. contr. Cels. p. 81. Dio l. 51. p. 457. Plut. de fort. Rom. p. 322.

16. Mensem sextilem à se *Augustum* appellat, quod eo Consulatum primum iniciat, & finem bellis civilibus imposuerat.

Sueton. c. 31. p. 94. Macrobi. 1. Sat. 12. p. 309.

17. Imperii tutelam privigno Tiberio tradit, & Nolæ in Campaniâ non sine suspicionem veneni dolo Liviæ uxoris parati moritur anno ætatis LXXV. omnium Imperatorum pace & bello felicissimus.

Suet. c. 99. 100. p. 154. 155 Vellejus 2. p. 589. 593. Tacit. 1. Ann. 5.

18. Superstes divinos honores admittit, templa sibi construi patitur, & è vivis sublatus in Deorum numerum adsumitur.

Diod. 15. p. 457. & l. 56 p. 596. & l. 59. p. 641. Horat. 1. od. 2. v. 41. & 3. od. 3. v. 9. & od. 5. v. 1. & l. 2. Epist. 1. v. 15. Tacit. 1. Ann. 10. Suet. c. 52. p. 113.

19. Ab

19. Ab augurio, vel, si mavis, ab auctu Urbis & Imperii cognomen *Augusti* accipit, principatusque sui sceptrum 56. annis feliciter & moderate tenet.

Suet. c. 7. p. 71. Diol. lib. 53. p. 506. Vellejus 2. 91. l.

3. *Claudius TIBERIUS.*

1. Ex Seceſſu Rhodio Romam reſerſus ^{A.C.} ab Auguſto adoptatur in Filium, Colle- ¹⁴ gam Imperii & Monarchiæ hæredem.

Sueton. c. 11. p. 169.

2. Verſipellis callidusque ſimulator ſimulationem ſibi & dominatui adhibet, primò benignus & moderatus, poſtea crudelis, & à morte Liviæ Matris atq; Germanici ferocior.

Diol. 57. p. 598. 600. 603. Suet. c. 24. p. 181.

c. 27. p. 183. c. 30. p. 185. Xiphil. p. 255. Tacit.

4. Ann. 1. 6. 24. 52. 71. & 6. 24.

3. Imperium ab *Agrippa*, nepotis Auguſti ex filiâ Juliâ, eadẽ auſpicatur, ut in imperio tutior ſit, novumque Imperatorem nimis honoribus proſequebantur Senatores.

Vellejus l. 2. p. 590. Tacit. 1. Ann. 6. Sueton.

c. 22. p. 179.

4. Primâ ab infantia in auguſti domo & Aulâ educatur ad militiæ regni que artes.

Novem annos natus Patrem defunctum pro Rostris laudavit. Doctus insigniter & eloquens, sed ingenio admodum insidioso & subdolo.

Sueton. c. 6. p. 165. c. 11. p. 169. c. 70. 71. p. 215. c. 11. p. 169. c. 53. 54. p. 202. 203. c. 57. usque ad 63.

5. Voluptati & ebrietati insanè deditus, & ob bibacitatem militari joco *Caldius Biberius Mero* dictus.

Sueton. c. 42. pag. 193. c. 43. pag. 194. c. 45. pag. 195.

6. Provinciarum tutor expilationes provinciarum ferre nequit, usus probo dicto: *Boni Pastoris est tondere pecus, non deglubere.*

Sueton. c. 32. p. 187. Oros. 7. 4. p. 578.

7. Conjugiis infelix *Juliam* uxorem, *Augusti* filiam, repudiat, postea necat *Vipsanicam*. *Agrippinam* invitus deserit.

Sueton. c. 7. pag. 166. c. 11. pag. 170. Tacit. 1. Ann. 53.

8. Ab *Augusto* in *Germaniam* mittitur contra *Rhætos*, *Vindelicos*, *Caninefates*, *Bructeros*, *Cherulcos*. Missus etiam in *Dalmatiam* & *Pannoniam*.

Sueton. c. 9. p. 167. c. 16. p. 174. c. 18. p. 175. & in Aug. c. 20. p. 83.

9. Ger.

9. Germanicum, Drusi Fratris filium, successu rerum in Germaniâ clarissimum timens, Romam sub specie honoris revocat, aliò amandat, & veneno tollendum curat.

Sueton. in Calig. c. 1. 2. 3. 4. 5. pag. 221. 223. 224. in Tiber. c. 52. pag. 200. Tacit. 1. A. 6. c. 52. num. 1. 2. c. 62. c. 2. 43. 8. c. 4. 17. Dio l. 57. pag. 602.

10. Ælium Sejanum in gradu honoris eminentissimo collocatum dejicit, cujus cadaver pedibus per plateas ducitur tri-duoque insepultum in Tiberim abjicitur, memorabili exemplo, quàm honorum aulicorum fastigia sint periculosa.

Sueton c. 65. pag. 212. Vellejus 2. pag. 594. Valer. 9. 11. 4. Juven. sat. 10. v. 66. Dio. l. 58. pag. 625. 626.

11. Imperii ejus anno XV. baptizatur CHRISTUS, & XVIII. patitur ignominiosam mortem crucis pro salute nostrâ, quem Pilato suadente numero Dcorum adscribendum judicat.

Luc 3. 1. Tertull. Apol. c. 5. pag. 668. Oros. 7. 4. p. 578. 579.

12. Perit veneno è vivis sublatus ingenti cum gaudio populi ætatis anno 78. Regnavit annos integros viginti duos & mentes septem.

Suet.

Sueton.c.73.74.p.218.Tacit.6.A.50.Dio lib. 58.pag.636.

4. *Cajus CALIGULA.*

1. A caligis militaribus ita dictus, Patris optimi Germanici degener Filius. Mater
37 Agrippina, Agrippæ Filia.

Dio l.57 p.602.Sueton.c.9.p.228.Tacit.1.69. 4.Suidas Excerpt.p.957.

2. Prodigus, gulosus, crudelis, stolidus, contumeliosus, libidinosus, superbus, incestuosus, invidus, saltator, aleator, cantor, auriga.

Suet.c.24.p.242.c.27.seqq.p.246.Tacitus.6. 9.2. § 15.72.4 Dio.59 p.637.

3. Doctorum osor & iniquus Juris consultorum censor. Salutaribus monitis Macronis, Præfecti Prætorio, refragatur eumque ad laqueum cogit.

Sueton.c.34.p.251.c.53.p.267.

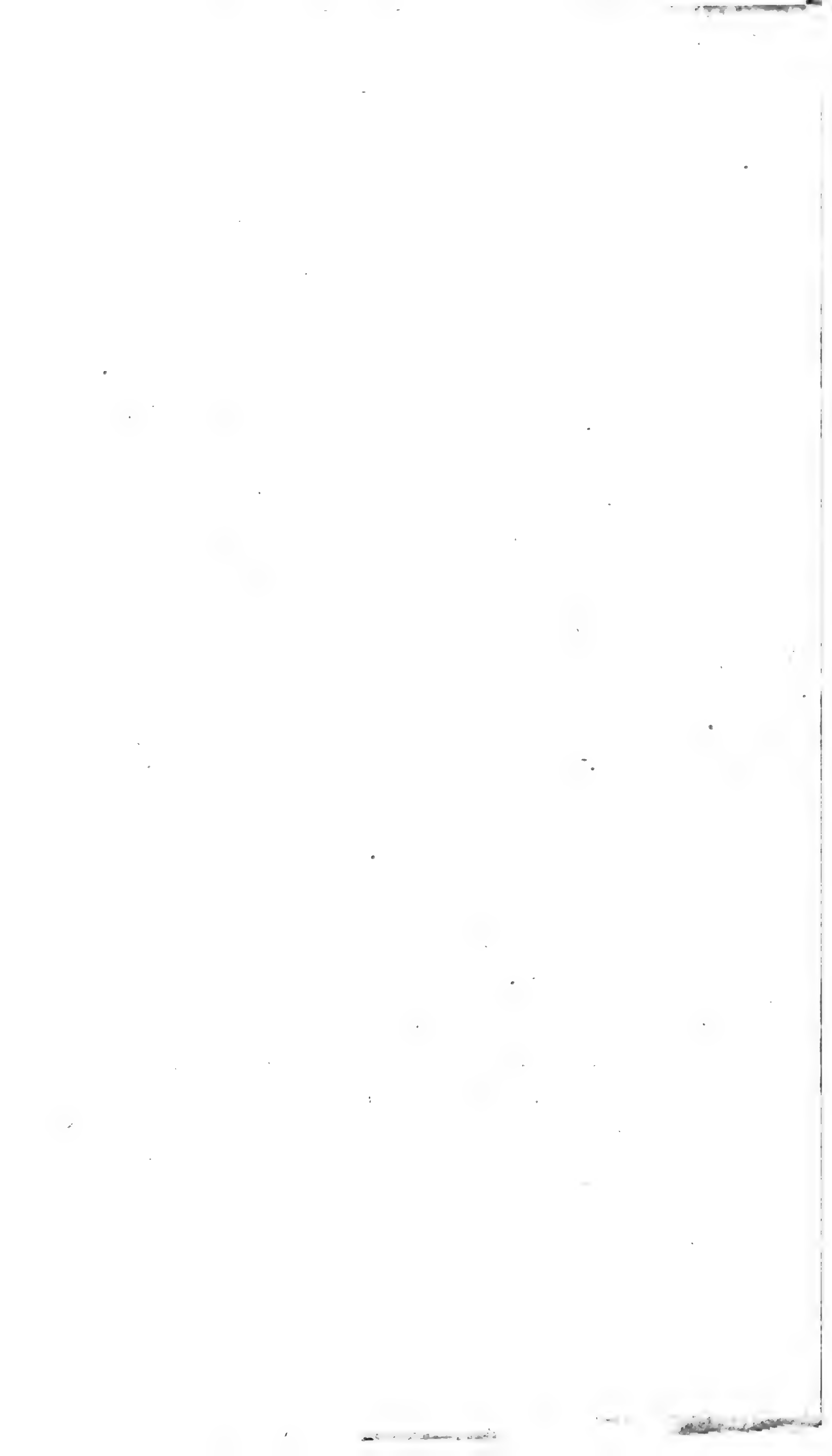
4. Sorores tres germanas incestat, & stupratas relegat.

Sueton.c.36.p.253.Suid.Exe.col.858.

5. Pontem supra mare inter Bajas & Puteolos trium millium & sexcentorum fere passuum construit, & histrionicâ pompâ incedit. Ridiculam deinde expeditionem contra Oceanum Britannicum suscipit.

Suet.c.19.p.237.c.31.p.250.c.46.p.262.Dio l.59.p.650.657.Xiphil.p.252.

6. Pro Deo coli vult, victimasque sibi offerri

offerri præcipit, Deorum & Dearum habitu sibi assumpto. Templo Hierosolymitano imaginem suam inferri jubet, sed obstinatè resistitur à Judæis.

Suet.c.22.p.240.c.52.p.267.Tacitus 5.H.95. Joseph.l.18.c.11.p.649.l.19.c.1.p.652. & 2.de Bell.Jud.9 p.790. Philo Legatione ad Cajum.

7. Natus ad crudelitatem interitum urbis & exitium Reip. optat hac usus voce: *Vtinam populus Rom. unam haberet cervicem*, ut vero præfagio Tiberii dictus fuerit: *Natrix Reipublicæ.*

Suet.c.30.p.249.c.11.p.229.Dio.l.59.p.647.661.

8. A Cassio Chærea, Cohortis Prætorix Tribuno, XXX.vulneribus conficitur, trucidarique carnes dentibus laceratæ.

Sueton.c.57.58.59 p.270.Tacitus 1.An.32.5. & 3.H.68.2.Joseph.19.A.1.1.p.653.Dio.pag.660.661.Conf.in C.n.3.p.seq.

5. CLAVDIVS Cæsar.

1. Primus à militibus Prætorianis Imperator dicitur inopinatâ electione anno ætatis quinquagesimo obscuroque protritus angulo humeris militum ad castra defertur, totus trepidans. 41

Dio l.60.pag.662.Suet.c.10.p.283.Joseph.19.Ant.2.p.668.669.

2. Homo simplex & stultus, animo & cor.

corpore difformis, ebrietate, stupris & aleis infamis, sævus & sanguinarius, in quo verè *Claudio claudicabas* utroque pede, sagato & togato, Respublica.

Sueton. c. 29. seqq p. 305. Tacit. 12. A 67.

3. Caji cædem, quam antea approbat, ulciscitur, Chæream reliquosque necis autores interimit.

Dio l. 60. pag. 664. Suet. c. 11. pag. 284. Iosephus 19. A. 3. p. 672.

4. Infelix conjugio, *Emilia* vitgine repudiata; *Livia Medullina* iplo die nuptiarum amissa; *Plantia Herculanilla* & *Ælia Petina* ob libidinum probra divortio missis; *Messalina* ob adulterium occisa, *Agrippina*, Germanici F. filia, quæ maritum veneno necat.

Sueton. c. 26. p. 301. 302. c. 27 p. 303.

5. Uxoris & Libertorum Narcissi & Paltantis consiliis atque arbitriis paret, eorum potestati se permittens.

Dio l. 60. p. 663. Suet. c. 25. p. 301. c. 28. p. 304. c. 29. p. 305.

6. Herodem Agrippam Regem Judææ in regno per Cajum ante concessio confirmat; Claudium Felicem, Libertum, Judææ administrandæ præficit, coram quo S. Paulus de fide & judicio futuro disputat.

Actor. c. 23. vers. 26. c. 24. v. 10. 22. 25. 27.

Tacit. 5. Hist. 9. 7. Sueton. c. 28. pag. 304. Ioseph.

Josephus 2. de B. l. 12. pag. 796. 797. & 20. A. l. 6. pag. 694.

7. Exercitu in Britanniam ducto potissimam Britannorum partem vincit, Plautioque regendos mandat, unde ipsi *Britannici* cognomen factum.

Sueton. c. 17. pag. 291. & in Vesp. c. 4. p. 423.

Dio. l. 60. p. 676. Tacit. in Agr. c. 17. Cassiod.

Chron. p. 1340. Oros. 7. 6 p. 587.

8. Judaicæ religionis hostis Judæos Romam expellit.

Act. 18. 2. Sueton. c. 25. pag. 301. Oros. 7. 6. pag. 588.

9. E Britannia reversus Romam fame graviter laborantem reperit, & de futurâ annonâ sollicitum se præbet.

Act. 11. 28. Suet. c. 18. p. 292. 293. Xiphil. pag.

258. Joseph. 20. A. 2. p. 686.

10. Portum ad Ostiam civitatem extrui curat, aggeribus in ipso mari jactis & circumductis brachiis. Lacum Fucinum magnis laboribus in Lirim amnem educit.

Dio lib. 60. pag. 669. Suet. c. 20. p. 293.

11. Messalinam ob adulterium occisâ Agrippinam Neronis ex Domitio Matrem, ducit, cujus dolo interit veneno in boleto accepto.

Dio lib. 60. p. 683. 685. Suet. c. 36. p. 310 c. 43. 44. p. 315. 316. Ioseph. 20. A. I. 7. p. 693.

12. Imperavit annis XIII. mensibus VIII. diebus XX. Mortuo divini decernuntur honores, novumque Deum ridet Nero successor, dicens Claudium esu boleti medicati factum fuisse Deum. Vixit annos LXIV.

Tacit. 12. A. 69. 4. Suet. c. 33. p. 347.

6. Cl. Domitius N E R O.

54 1. Quinquennio primo vivit optimè, ut laudatus Princeps videretur, postea evadit omnium crudelissimus, Caligulam & Claudium malis moribus ac crudelitate superans.

Sueton. c. 7. 8. 9. 10. 16. p. 324. Dio lib. 3. c. 61. p. 689.

2. Occultè primùm & sensim variæ perulantia genera exercet; postea publicè ostendit nullum non crudelitatis & libidinis genus sibi esse notum.

Sueton. c. 19. p. 333. c. 26. p. 340. c. 27. p. 341. c. 38. p. 354. Tacit. 14. A. 13.

3. Lurco, scortator, mastuprator, incestator, profusor, sacrilegus, raptor, doctorum osor,

Sueton.

1004
13.
11
12
13
14
15

Sueton. c. 27. 28. 29. pag. 341. c. 30. 31. 32. pag. 343. c. 56. pag. 371. *Dio* p. 690. 693. 706. 714. 719. 720.

4. Malè educatus *sub saltatore & tonsore* maturè *Circensibus ludis* se oblectat, variaque spectaculorum edit genera. Paulò melius *sub Seneca* edoctus Latinè & Græcè feliciter perorat.

Sueton. c. 6. p. 333. c. 22. pag. 325. c. 51. p. 369. *Tacit.* 15. A. 6. *Dio* l. 61. pag. 689. 697. 698. 716. 718.

5. Musices, in primis ejus quæ *ad citharam*, experimenta dat plurima, ejusque nomine *Achaiam* musicorum agorum altricem, adit. Plausu dein & cantu *Isthmum* perfodere tentat, reversusque in *Italiam* fossam ab *Averno* ad ostia usque *Tiberina* navigabilem perducere.

Suet. c. 20. 21. 22. 23. pag. 333. c. 40. pag. 357. c. 41. p. 359. c. 54. p. 370. *Plinius* 34. 18. p. 483. *Dio* l. 62. p. 708. 715.

6. Post matrem *Agrippinam*, Fratremque *Britannicum*, Uxorem *Octaviam*, Amicam *Domitiam*, & Affines interfectos; Educatores præceptoresque *Senecam*, itemque *Lucanum*, ad necem compellit. Ob eam tyrannidem, ut parricida, culco dignus habitus.

*Sueton. c. 33 p. 347. 34. p. 348. c. 35. pag. 350.
c. 36. p. 352. c. 37. p. 353. c. 45. p. 362. Ioseph. 20.
A. I. 5. p. 694. Dio p. 691. 694.*

7. Romam incendit, urbemque in flammis surgentem se conscio spectat è turre Mæcenatis lætus Incendiarius, culpâ translata in Christianos.

*Sueton. c. 38. pag. 355. Dio l. 62. pag. 707. 712
Tacit. 15. A. 44.*

8. In Christianos primus suppliciiis sævit, novis & inusitatis poenis afficit, eorumque Apostolos *Petrum & Paulum* occidit.

*Tacit. 1. A. 15. Cassiod. Chron. pag. 690.
Tertull. Scorpiac. pag. 615. Apol. adv. gent. p. 669.*

9. Gallorum Duce Julio Vindice & Hispanorum Duce Sergio Galba defectionem videt, victoriis haudquaquam clarus.

Sueton. c. 40. pag. 357. c. 42. pag. 360. & in Galba c. 9. p. 380. Dio l. 63. p. 724.

10. A Senatu & populo ad necem quaesitus prævertit nefarias sibi manus inferens; sicque qui Romam civili sanguine impleverat, tandem ipse sanguine suo se maculat, & unâ cum sanguine imperium vivus vidensque amittit. Summâ lætitiâ celebrat urbs lethum Tyranni, quo nullus toto peior in orbe fuit.

Suet.

*Sueton. c. 47. p. 364. c. 48. p. 365. c. 49. p. 367.
c. 57. p. 371. Dio lib. 63. p. 727.*

CLASSIS II.

A SERVIO SULPITIO GALBA usque
AD FLAVIUM DOMITIANUM.1. *Servius Sulpitius GALBA.*

1. Consensu Optimatum ad fasces im- 68
peratorios vocatur ex Hispaniâ Tarraco-
nensi, circa Narbonam urbem Gallicam ab
Oratoribus Senatûs primùm exceptus.

Sueton. c. 8. pag. 379. c. 10. p. 381. c. 11. p. 382.

Plut. in Galba p. 1057.

2. In urbem venit annos LXXIII. natus,
plebi & militibus inuisus ob avaritiam, ri-
gorem & corporis deformitatem, rem in
Aulâ omnem agentibus Tito Vinio, Cor-
nelio Lacone, & Icelo liberto.

Sueton. c. 12. pag. 383. c. 14. pag. 384. c. 15. 16.

pag. 385. 386. Tacit. 1. H. 5. n. 3. 4. 6. Xiphil.

pag. 303.

3. Infidiis Ottonis, successoris Imperii,
in foro Romano à milite gregario capite
truncatur, caputque ad Ottonem defertur,
qui cum ludibrio circumferendum lixis &
calonibus donat.

Sueton. c. 19. pag. 389. c. 20. p. 390. Dio. l. 64.

pag. 730. Xiphil. pag. 303. 305. Tacit. 1. Hist.

41. 4. & 49. 1.

4. Severitas breve ejus imperium septem mensium fecit, haud vano praesagio Tiberii: *Et tu Galba quandoque degustabis imperium; degustandi verbo breve regnum notans.*

Sueton.c.4.pag.375.Tacit.6.20.3.Dio libr. 64.pag.728.

2. M. Salvius OTHO.

1. Suffragiis militaribus Imperium accipit.

69 2. Necat Galbam, ut imperio potiatur, potiens non diu possidet.

Dio lib.64.p.732.

3. Inconsultâ audaciâ Vitellium aggreditur, fraude circumventus exercitum perdit, imperio & vitâ se privat, atque sine exequiarum pompâ Brixilli tumultatur.

Sueton.c.8.9.pag.399.400.401.Dio lib.64. pag.733.Plut.in Ottone.Ioseph.s.B.1.8.p. 896.Xiphilinus p.307.

3. VITELLIVS.

69 1. Neronis æmulus, nullo facto notus, nisi à tyrannide, vitâ pessimâ vitæque congruenti exitu & brevi imperio.

Tacit. 2. Hist. 70 6.Sueton.c.11.12.13.pag. 412.in Vespas.c.7.p.430.Xiphil p.309.

2. Ab eo exercitus deficit, & sacramento dato Vespasianum sibi eligit.

Sueton. c. 15 p. 416. & in Vesp. c. 6. p. 428.

3. Miserrime necatur, & unco trahitur in Tiberim.

Suet. c. 16. 17. 18. p. 417. Dio l. 65. p. 744.

Tacit. 3. Hist. 85. 7. Entr. p. 655.

4. *Flavius VESPASIANVS*

1. Imperator mitis & clemens, affabilis & popularis, moderatè minimeque ambitiosè regnat, Regnumque fere collapsum reparat & auget, verè *Pater Patriæ* dictus.

Suet. c. 12. p. 433. 434. c. 13. p. 434. c. 15. pag.

435. c. 21. p. 439. c. 22. p. 440.

2. Romam veteribus incendiis ac ruinis sub incendiario Nerone collapsam restaurat. *Capitolium* à Vitellio incensum reparat. *Amphitheatrum* extruit. Templum magnificum *Paci* extruit. Antiquitatem amans monumenta varia erigit.

Suet. c. 8. 9. p. 431. c. 9. p. 432.

3. In Professores munificus, quique primus Rhetoribus & Poëtis annua centena stipendia constituit.

Sueton. c. 18. p. 437.

4. In Judæâ degens Deum consulit in monte Carmelo.

Ioseph. 3. l. B. 3. 14. pag. 851. 852. & 5. c. 18. pag. 895. Sueton. c. 5. pag. 427. Tacit. 2. H. 74. 75. 76. 77. 78. & 4. H. 4.

5. Ob avaritiam & tenacitatem taxatur, & ob vectigal urinarium male audit.

Suet. c. 16. p. 435. & c. 23. p. 440. Xiphil. pag. 319. 322. Eur. p. 655.

6. In Judæam rebellantem arma sumit & oppugnat, quam Titus Filius postea totam expugnat, De Judæis triumphat splendide.

Sueton. c. 4. pag. 425. Iosephus 4. de B. Iudeico c. 5. seq. pag. 870. L6 c. 24. pag. 176. Xiphil. pag. 318.

7. Stans erectis pedibus animoque firmo moritur anno ætatis LXIX.

Sueton. c. 24. pag. 441.

5. TITVS Vespasianus

79

1. Optimus Princeps, eloquentiâ excultus, militiâ clarus, erga omnes comis & affabilis, negans oportere quenquam à Principe tristem discedere. Dictus hinc amor & delitium generis humani.

Sueton. c. 1. p. 442. c. 3. p. 443. c. 7. pag. 447. c. 8. 9. pag. 450. Xiphilin. pag. 324. Tacit 4. H. 86. Entr. pag. 655.

2. Amphitheatrum ædificat, & in dedicatione.

catione quinque millia ferarum occidit.

Sueton. c. 7. p. 447. Cassiod. p. 690. Xiphil. p. 327. Eutr. p. 655.

3. Gentem Judæorum domat ferro, flammâ, fame, Hierosolyman expugnat, solo æquat, & victoriam Deo fert acceptam.

Sueton. c. 5. p. 444. Tacit. 5. Hist. 1. Ioseph. 7. B. I. 16. p. 967. c. 24. p. 977. & passim. Xiphil. p. 318.

4. Britanniam omnem sub Julio Agricola redigit in potestatem.

Xiphil. p. 325. Tacit. Agricola c. 33. &c.

5. Febre correptus magno cum luctu Senatûs omniumque mœrore obit ætat. XLII. inter Divos relatus.

Sueton. c. 10. p. 451. Eutr. p. 810.

6. Flavius DOMITIANVS.

1. Sævus, arrogans, inexorabilis, obscæ- nus, segnis, prodigus, timidus, suspiciosus, ambitiosus, luxui & libidini deditus, Patri ac Fratri omnino dissimilis.

81

Sueton. c. 22. de libidine, c. 14. p. 468. 469, de timiditate; c. 10. 11. 12. pag. 462. de sevitiâ. Tacit. 4. H. 2. & 68. & in Agricola c. 41. 42. 44.

L 4

2. Con-

2. Consanguineos trucidat; Nobilissimos ex Senatu interficit, Tito Fratri insidias struit, Flavium patruelem interimit, ut Neronianæ sævitæ hæres dici mereatur.

Sueton. Tit. c. 9. p. 430. & in Dom. c. 2. pag. 454. c. 15. p. 469.

3. Domitiam uxorem ob commissum adulterium repudiat, sed eam postea reducit. Neptem ex Fratre Juliam incestat.

Sueton. c. 3. pag. 455. c. 22. pag. 475. Xiphil. pag. 329. 330.

4. Magnus & prodigus in ædificando Pantheon, Isium, Serapium, Capitolium & alia reparat. Odèum extruit, Bibliothecas restaurat.

Sueton. c. 5. pag. 457. Eutr. pag. 656. Cassiod. pag. 690.

5. Ut semper aliquid agere videretur, mæscas venatur stiloque ferreo conficit, aleâ se oblectat, sagittando se ostentat.

Suet. c. 3. p. 455. c. 19. p. 474. Xiphil. p. 615.

6. Fæminas ferri tractandi inscias pugiles publicè instituit.

Sueton. c. 4. p. 455.

7. Philosophos omnes uno die, uno edicto, innoxios & inauditos urbe & Italiâ ejicit.

Suet.

Sueton. c. 10. pag. 464. Xiphil. pag. 334.

8. Christianos persecutione acri vexat;
& Johannem Evangelistam in Pathmum
insulam relegat, cui tunc Apocalypsis re-
velata fuit.

*Apoc. 1. vers. 9. Euseb. 3. Hist. Eccles. 18. pag.
37. Hieron. Catal. S. Eccles. pag. 351. Ior-
nandes pag. 709.*

9. De Dacis & Cattis duplicem agit
triumphum, sed de Germanis falsum.

*Sueton. c. 6. pag. 458. Tacit. Agric. 39. 2. Dio
pag. 761. Xiphilin. pag. 330. 332. Entrop.
pag. 656.*

10. Minervam præcipuâ veneratione
colit, inque ejus honorem Collegio insti-
tuto Quinquatria singulis annis celebrat,
Instituit & quinquennale certamen Jovi
Capitolino.

Sueton. c. 4. p. 456. 457.

11. Arrogantissimus mortalium *Domi-
num & Deum* se jubet appellari, statuas si-
bi non nisi aureas & argenteas deposcit,
domum paternam in templum conse-
crat.

*Sueton. c. 13. pag. 467. Xiphil. pag. 334. Eutr.
pag. 655.*

12. Universis exosus conspiratione U-
xoris & Cubiculariorum septem vulne-

ribus confoditur, & cum ingenti dedecore tumulatur. Plebs ejus necce exhilarata imagines deturbat.

Sueton. c. 17. p. 471. Xiphil. 335. 337.

CLASSIS III.

A COCCEJO NERVA AD PHILIP- PUM ARABEM.

1. Coccejus NERVA.

- 96 1. Trajanum adoptat, Trajanus Adrianum, Adrianus Antoninum, nec adoptiones reperias feliciores.

Eutr. lib. 8. pag. 656. Spartian in Adrian. p. 289. 293. Dio. p. 773. Xiphil. p. 360.

2. Bonus & beneficus Princeps, & ab omni cæde & sævitia alienus, beneficus in orphanos & cives egenos.

Tacit. Agric. c. 3. n. 1. & Hist. 1. 1. n. 5. 6. Iordan. p. 710. Dio. l. 68. p. 773.

3. Domitiani edicta abolet, sævitiam, quæ in Christianos exercebatur, abolet, & Evangelistam Johannem aliosque proscriptos revocat.

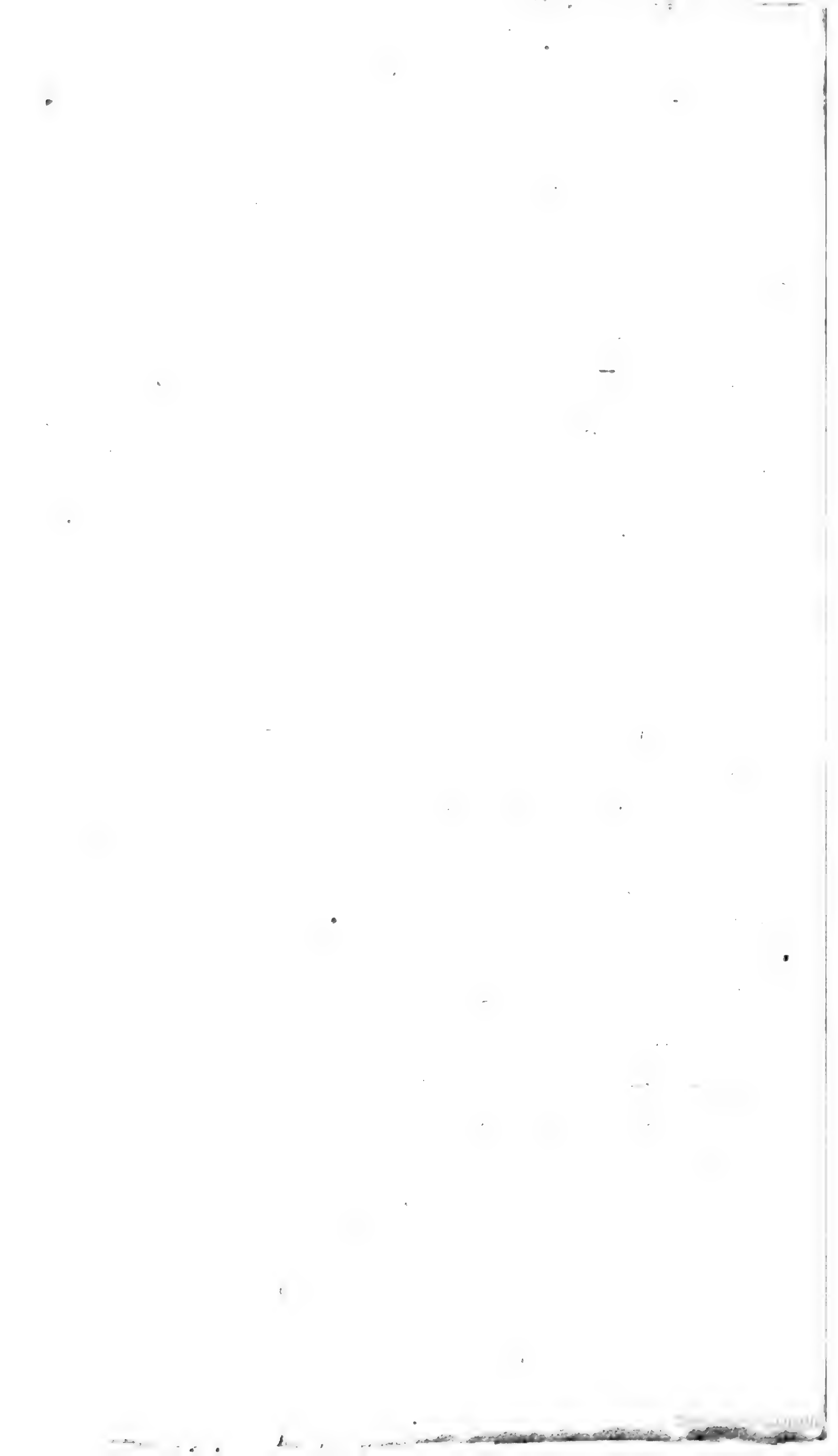
Euseb. l. 3. c. 21. p. 38. Dio l. 68. p. 772. Hieron. Catal. E. S. p. 352.

4. Imperium resignat, ejusque insignia Trajano, præteritis cognatis, tradit, qui inde Trajanus Nerva dictus.

Plinius Panegy. ad Trajan. p. 7. 8. 9. 10. 29. 36. 77.

2. Ul.

Nerva, Traianus, Adrianus, Anton.
Petrus, Julianus, Iulianus, Maximus

2. *Vlpivs TRAIANVS*

1. Primus Cæsarum peregrinus, ortu Hispanus & ex Hispaniâ excitus, comis erga Senatum, largus erga populum, bonis bonus, nec malis nimis asper, in bene meritos gratus, litium reformator, iustitiæ acer defensor; hinc inter acclamations mansit: *Felicior Augusto, melior Trajano.* 98

Plinius dict. Panegy. per totum. Eutr. pag. 656.

2. Munimenta ac castra circa Rhenum, olim sub Druso à Romanis constituta, restituit, nova parat, & *Germanici* titulum accipit.

Eutr. lib. 8. pag. 656. Plinius Panegy. pag. 9. 13.

3. Doctos liberaliter fovet, Bibliothecas erigit, studia neglecta reparat, studiosos adolescentes publicè alit, *Neratii Prisci*, juris scientiâ conspicui, consiliis delectatur, eumque sibi successorem optat.

Plinius Paneg. pag. 39. Iuvenal. Sat. v. 1. 2.

3. Xiphil. p. 339. Spartian. c. 7. p. 289.

4. Imperio quidem utilis & necessarius, sed in Christianos persecutor omnem laudem imperii optimi defœdat.

Pli.

Plin. 10. Epist. 97. 98. p. 434 435. Tertull. Apol. adv. g. c. 2. p. 665. c. 6. p. 671.

5. Parthos debellat, Dacos, Armenios, Arabes & Assyrios subigit, res maximas ad Orientem gerit, & imperii limites ad rubrum usque mare promoveret. Armeniâ subactâ *Optimi* cognomen accipit.

Plinius Paneg. pag. 13. 14. 76. 77. Dio l. 68. pag. 775. 776. 781. 784. 787. Xiphil. p. 340. 341. 345. Eutrop. p. 656. Cassiod. p. 690.

6. Ex Persiâ rediens apud Seleuciam Isauriæ profluvio ventris extinguitur, mortuoque honores divinos decernit Senatus.

Spart. in Adr. p. 289. Eutrop. p. 657. Cassiod. p. 691. Dio. p. 760. Xiphil. p. 350.

3. *Ælius* ADRIANVS.

117

1. Imperator doctus & pacificus. Astrologiæ & Geographiæ studiosus, Græcæ linguæ deditus, & ob eam eruditionem *Græculus* dictus.

Xiphil. p. 352. Eutrop. l. 8. p. 656. Spart. c. 1. p. 288. c. 26. p. 293.

2. Omnes Romani populi provincias perlustrat, nihil non percontans in Galliâ, Germaniâ, Hispaniâ, Græciâ, Asiâ, Siciliâ, Africâ, Arabiâ, Ægypto.

Xiphil.

Xiphil. pag. 353. 355. Spartian. c. 11. 12. 13. pag. 290.

3. In voluptatibus Venereis nimius, erga uxorem frigidus amator, insanus amator *Antinoi* adolescentis, cui statuas passim erigi curat.

Xiphil. pag. 356. Spart. c. 14. p. 291. Victor. pag. 616. Orig. 2. contr. Cels. p. 136. 137. 138. & l. 8. pag. 395.

4. Equos & canes amavit tantopere, ut iis mortuis sepulchra constitueret. *Borystheni* Equo monumentum marmoreum cum inscriptione ponit.

Xiphil. p. 356. Spart. c. 20. p. 292.

5. Primus barbam nutrit, ut tegeret vulneca.

Xiphil. in Traj. p. 344. Spart. c. 26. p. 293.

6. In Professores liberalis, in orphanos benignus, in Christianos æquanimis, in Jureconsultos propensus.

Spart. c. 14. 15. 16. 18. 20. p. 291.

7. Armeniam, Assyriam & Mesopotamiam, quas Romano Imperio Trajanus adjunxerat, Persis timidus restituit.

Eutrop. l. 8. p. 656. Spart. c. 5. p. 289.

8. Hierosolymam reedificatam à suo nomine *Æliam* appellat, & Carthaginem restauratam Adrianopolim.

Spart.

*Spart. c. 20. p. 292. Philostorg. l. 7. c. 11. p. 98
Ulpianus l. 1. §. 6. ff. de censibus.*

9. Judæos, qui perpetuo tumultuabantur, ad internecionem propè delet, cæsis, ut fertur, unâ die 500000. quorum seductor fuerat Pseudo Messias Barcocab, Judæis postea dictus *Bar Cozba*, sive Filius mendacii.

Xiphil p. 356. 357. Spart. c. 14. p. 291.

10. Primus est Imperatorum, quorum Constitutiones in Justiniani Codicem translatae supersunt.

Lib. 6. Cod. tit. 23. lege 3. meminitque illius Constit. Justinianus in Inst. tit. de testam. §. sed cum aliquis. In Pandectis multae leges Constitutionum Hadriani meminerunt.

11. Magno cruciatu morbi hydropici perit in Bais, moriensque exclamat *Multi Medici Regem sustulerunt.*

*Xiphil. pag. 359. Spart. c. 25. 26. pag. 293.
Victor. pag. 616.*

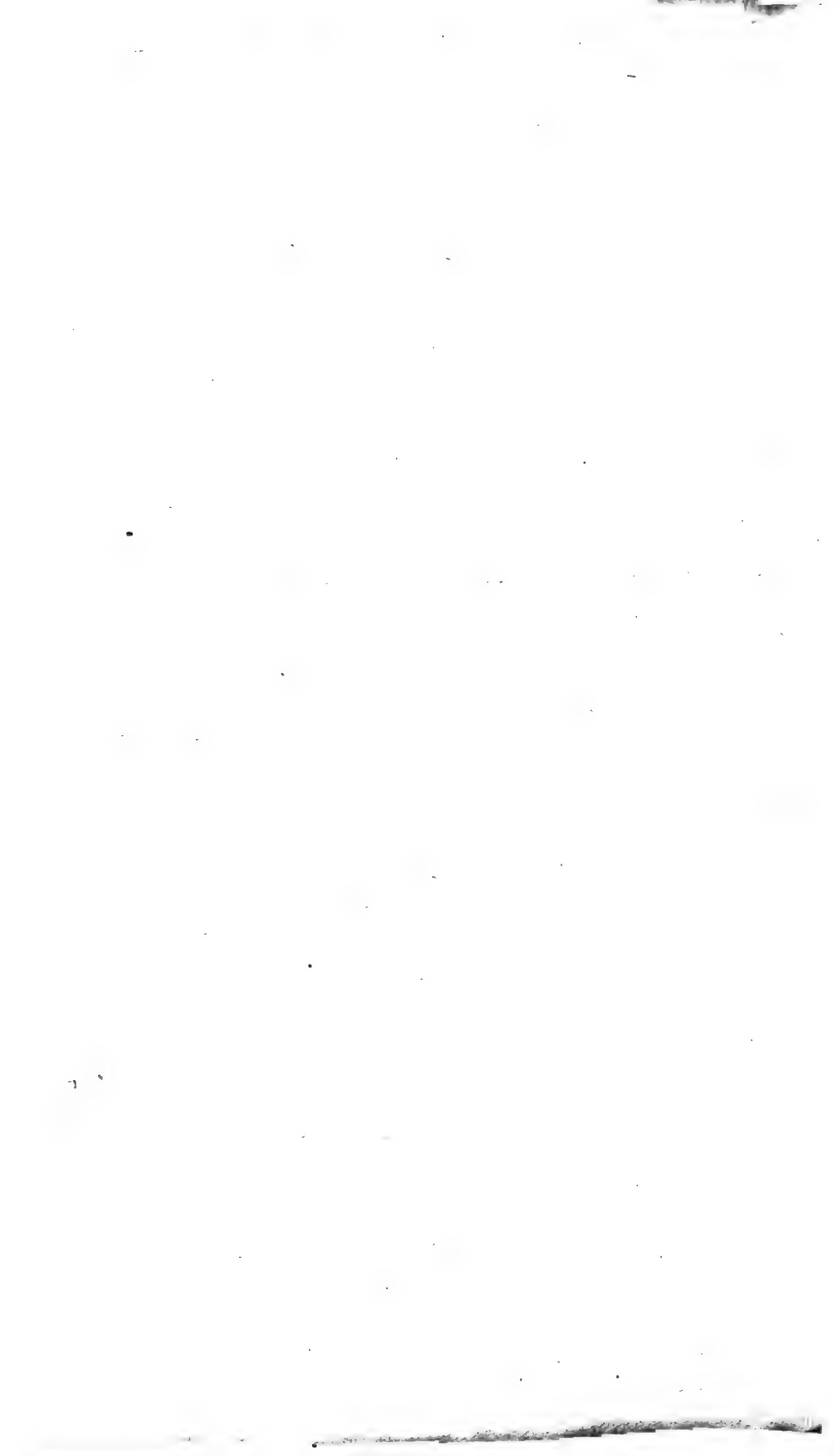
4. ANTONINVS Pius

178

1. Alter Numa, Pii cognomen accipit ob clementiam, & in Deos superstitionem.

*Spart. Adr. c. 24. pag. 293. Xiphil. pag. 361.
Entr. l. 8. pag. 656.*

2. Pa.

2. Pacatè regnat, sine sanguine, sine cæde civili, dicens, se malle unum civem servare, quam mille hostes occidere.

Xiphil. pag. 362. Victor. pag. 616. Capitolin Vitâ c. 9. pag. 297.

3. Uxor ejus *Faustina*, Annii Veri Filia, infausto conjugio, cujus mores liberiores tulit æquo animo, ex eâque quatuor suscipit liberos, duos masculos duasq; foemellas, quarum junior M. Antonino Philosopho desponsatur.

Capitolinus c. 1.

4. Magnâ prudentiâ Rempublicam gerit, usus consiliis Ulpii Marcelli, Volussii, Vinidii, Veri, Salvii, Valentis, Metiani & Jaboleni.

Capitolinus cap. 12. p. 298.

5. Christianis, quibus infensus reddebatur, æquior fit lectâ Justinii Apologiâ. Nec Judæis molestus est concessa iis circumcissione.

Euseb. 4. H. E. 11. 12. 13. p. 54. c. 18. p. 60.

6. Alpini casci esu avidiori mortem sibi accelerat, & à Senatu in Divorum numerum cooptatur.

Capitol. c. 13. p. 298.

5. Marcus

5. *Marcus Aurelius ANTONIVS*,
cognomento *Philosophus*.

162

1. Quod Imperator *Philosophiam* libenter audiret, *Philosophus* dictus. Inter *Sallios Sacerdotes* educatur, similis sibi ipsi semper, doctrinâ simul & vitâ *Philosophus*.

Capitol. c. 4. p. 299. c. 16. p. 362. c. 19. p. 302. Xiphil. p. 373.

2. Venatione, pilâ, luctâ, cursu & picturâ delectatur.

Lamprid. p. 310.

3. Uxoris *Faustinae*, quæ fuit *Faustinae* matris infausta filia, mores impudicos dissimulat, unde ex adulterio natus *Commodus*.

Capitol. s. 7.

4. *LUCIUM VERUM*, Fratrem & Generum, *socium imperii* assumit, qui hinc in Jure Justiniano *Divi Fratres* appellantur, & sic primò imperium à duobus *Augustis* rectum.

Capit. c. 7. p. 300. c. 25. p. 303. & in Vero pag. 305. 306. Xiphil. p. 363. 368.

5. Post mortem *Veri Avidius Cassius*, *Syriae Præfectus*, desciscit, imperiumque affectat.

Vulcatius, in Cassio p. 307. 308. 309.

6. *Ejus*

6. Ejus exercitus precibus *Legionis Christianæ Melitenæ* (ab insula Melite sic dictæ) servatur, Marcomannis fufis & fulminibus ælitus prostratis; unde *κεραυνόβολος* seu *fulminatrix* legio dicta. Ab hinc, qui Christianis fuerat iniquus, redditur æquior, pernittens omnibus esse impune Christianis.

Dio l. 71. p. 811. Capitol. c. 24. p. 303. Tertull. Apol. adv. g. c. 5. p. 671. & ad scap. p. 450. Xiphil. p. 366. 367. Lucianus Pseudom. p. 571.

7. Scævola Jurisperito in consiliis utitur, jusque restituit, ipseque summâ curâ summaque æquitate jus dicit.

Capitol. c. 11. p. 301. c. 24. p. 303. Vict. p. 616.

8. Triumphat de Parthis & Sarmatis, de Quadis & Vandalis. Germanorum auxilia contra Germanos emit, eâ ipsa arte, quâ etiam nostro tempore Germani vincuntur.

Capitol. c. 13. p. 301. c. 17. p. 302. c. 21. p. 303. c. 27. p. 304. Victor. p. 616. Eutr. 657.

9. Moriturus filium Commodum commendat Senatui, si dignus fuerit imperio, & post mortem pro Numine colitur.

Capitol. c. 28. p. 304.

6. *M. Aurelius COMMODVS.*

1. Flagitiosus, crudelis, gulosus, bibax, 180

M

ambitio.

ambitiosus, incestuosus, prodigus, ærarii raptor, optimi Patris pessima proles.

Lamprid. c. 4 5 6. 7. pag. 310. 311. Xiphil. in Anton. pag. 374. in Commodop. 370. 377. 380. Spartian. in Severo. c. 21. p. 323. Herodianus l. 1. & p. 38. 40.

2. Sororem Lucillam prius constupratam occidit, Senatores aliosque sine iudicio interimit, ad nutum Cleandri Cubicularii itemque Perennis & Concubinarum multa patrans.

Capitol. c. 5. p. 311.

3. Britannos per Ulpium Marcellum, Ducem magnanimum & vigilantem, debellat.

Xiphilin. pag. 375. 376. 377. 378. Lamprid. c. 8. pag. 311.

4. Herculis & Mercurii habitu vestitus divinos honores poscit.

Lamprid. c. 8. 9. p. 311. 312. Xiphil. p. 380. 382 384. Herod. l. 1. p. 45.

5. Gladiator & luctator eximius; Jaculator certissimus; Contifex & Aurigator egregius.

Lamprid. c. 11. 12. pag. 312. c. 18. pag. 313. Xiphilin. pag. 378. 281. 382. 383. Herodian. pag. 42. 43. 44.

6. Infensus iis, quibus aut divitiæ erant, aut

aut dignitas, quosque necare constituit, nisi morte fuisset præventus; nam strangulatus à palæstrita nefariam animam efflat.

Herodian. p. 47. 48. 49. 50. Lamprid. c. 17. p. 313. Xiphil. p. 385. 387.

7. P. *Ælius* PERTINAX.

1. Ex Grammatices Professore bonus 193
Præfectus Vrbi, & ex præfecturâ urbanâ
melior Imperator.

*Xiphil. p. 386. 387. Capit. c. 1. p. 314. c. 9. p. 315
c. 13. p. 316. Herodian. l. 2. p. 60. 62. 65.*

2. Mercaturæ & agriculturæ incumbit.
Sycophantarum osor; frugalitatis amator.
Erga Senatum civilis & officiosus.

Capitol. c. 3.

3. Uxoris *Flavia Titiana* adulteria alieno amore *Cornificia* Concubinæ compensat.

Capitol. c. 13. p. 316.

4. Militibus ob parsimoniam inuisus
à Læto Præfecto perfidè occiditur, funus-
que ei apparat Severus.

*Xiphil. p. 397. Capitol. c. 11. p. 316. & in Al-
bino c. 14. p. 329. Herod. p. 69. 70. Zosimus
l. 1. p. 330.*

8. DIDIVS Iulianus.

193

1. Insubribus ortus emto principatu inglorius, circa imperium indiligens populo & Senatui invisus.

Herodian. lib 2. pag 72. seqq. Xiphil. p. 391. 393. Spart. c. 4. p. 317. Zosimus p. 330.

2. Pronepos Salvii Iuliani, Jureconsulti illius eminentis, quem *sublimissimum Legum & Edicti perpetui conditorem* appellat Justinianus.

L. 2. C. de Vet. Iur. enucl. L. si quis 10. C. de condict. indeb. L. int. antiquam C. de V. sus.

3. Imperium intra secundum mensem amittit, jussu Severi à gregario milite peremptus.

Xiphil. p. 395. Spart. c. 8. p. 318.

9. Septimius SEVERVS.

139

1. Astrologiæ nimium deditus ex genethliacorum scientiâ Juliam ignobilem & adulterio famosam ducit, ex quâ suscipit filium Getam.

Spart. c. 18 p. 322. Victor. p. 618.

2. Britannos mover, 30000. profligat, murumq; per transversam Insulam ducit.

Herodian. l. 3. p. 145. 146. Spartian. c. 18. p. 322. Xiphil. p. 421. 422.

3. Pescennium Nigrum & Clodium Albi-

Albinum, regnum sibi afferentes, præliis aliquot intra triennium confectis è medio tollit. Nigri caput amputatum Byzantii affigitur cruci, pariterque *Albino* præcisum caput Romæ patibulo affigitur & cadaver in Rhodanum abjicitur.

Herodian. l. 3. p. 144. ad 127. Spartian. c. 6. pag. 320. c. 9. 10. 11. 12. pag. 302. 322. & in Pescennio p. 324. seq. Xiphilin. p. 398. 399. 400. 408. Zosimus p. 331.

4. Septimium Plautianum ex tenui loco evehit ad summum honoris & potentiae gradum, ejus consiliis omnia agit, filiam ejus jungit filio Bassiano; sed verso tandem animo trucidari jubet in Palatio.

Herodian. lib. 3. p. 134. 135. 136. 142. Xiphilin. p. 413. Spart. c. 14. p. 321.

5. Instinctu Plautiani persecutionem contra Christianos permittit, occasione datâ à milite Christiano, liberius religionem profitente.

Spartian. c. 17. pag. 322. Euseb. 6. H. E. 1. 2. 3. p. 86. 87. 88.

6. Benevolentiam singulari complectitur *Emilium Papinianum*, Prætorio Præfectum, summæ autoritatis Jureconsultum omniumq; consensu Coryphæum, ex cu-

jus Scholâ multi Jurisperiti prodierunt , quemque suis Filiis Magistrum ac Tutorem reliquit.

Lampridius. Alexand. c. 6. 8. p. 355. Zosimus lib. 1. p. 637. Spartian. Septim. c. 21. p. 323. Xiphil. p. 411.

7. Ex Byzantio capto & diruto lætus exclamat : *Tandem & Byzantium cepimus.* Ipsi civitati libertatem & jura dedit , bona civium publicat , urbem & agrum Perinthiis concedit.

Xiphil. pag. 401. 402. 403. 404. 407. Suidas p. 869.

8. Severi nomen ob severam & perduram militaris disciplinæ exactionem accipit ; & severâ arthritide consumtus moritur Eboraci in Britannia.

Xiphil. p. 424 425. Spart. c. 19. pag. 322. c. 23. 24. p. 323. Herodian. p. 149. 152. 154. 156. 157. Eutr. 657.

10. Antoninus Bassianus C A R A.
C A L L A.

III

1. Ob formæ elegantiam Imperator eligitur , asper & sævus , superbus , incestuosus.

Spart. in Severo c. 20. pag. 322. c. 21. p. 323. Herodian. l. 4. p. 158. 163.

2. Prius

2. Prius doctus, Doctorum postea ho-
stis & Aristotelis osor.

Spart.c.1.p.329. Xiphil.p.429.430.

3. Clodiam Vestalem vitiat. Cum ma-
tre Julia concumbit, quæ dixerat: *Si libet,*
licet, eamque uxorem ducit.

*Eutr.pag.658. Xiphil.p.432. Spart.in Sev.
c.21.p.223, & in Carac.c.10.pag.331. Hero-
dian.p.167.*

4. Fratrem Getam *Divum* appellat, &
in sinu matris confodit, crudelitatemque
magnâ Fratrâs amicos persequitur. *Am-
ylium Papinianum*, parricidii improba-
torem, securi ferit.

*Xiphil.p.426.427.431. Vict.p.618. Spart.
c.2.p.329.330. & in Getac.6.p.333. Herod.
p.161.162.166.244. Zosimus p.332.333.*

5. *Sævitus Alexandrinos* magnis cædi-
bus, quod illum per dictærium Oedipum,
Juliam verò Jocatam nominassent. *Sævitus*
in Medicos aulicos, quod noluis-
sent accelerare mortem Patris, & in *Præceptorem* quo-
que suum,

*Xiphil.p.435. Spart.c.6.pag.330. Herodian.
pag.173.174.175.*

6. Spe conjugii & pacis Parthos fraudu-
lenter cædit.

Xiphil.p.433.435. Herod.p.176.177.178.

M 4 7. Alexan-

7. Alexandri Magni simia in vestitu.

Herod p.170. Spart.c.2.p.329. Xiphil.p.428.

8. In cloaca sedens confoditur à Martiali, verè cloaca Diaboli.

Herod.l.4.p.184.185. Xiphil.p.437.

11. M. Opilius MACRINVS.

217 1. Ex vili & variâ fortunâ ascendit ad Imperium, delitiosus, superbus & sanguinarius.

Herod.p.187.198.199. Xiphil.p.440. Capit.c.12.133.p.335.

2. Victus à Parthis pacem turpiter multis millibus redimit.

Xiphil.p.441. Capitol.c.1.p.133.c.8 p.335. Herod.p.190.191.192.

3. A militibus desertus interficitur, eadem perfidiâ à suis destitutus, quâ ipse miles fuit in suum Cæsarem.

Xiphil.p.443. Capit.c.14.p.336. Herod.pag.208. Zosim.p.333.

12. M. Aurelius Antoninus

HELIOGABALVS.

218 i. Heliogabalus dictus à Sacerdotio Dei Heliogabali. *Varius*, quod vario semine è scorto genitus, stupro Antonini, unde *Antoninum* se dicit.

Lam.

*Lampridius c.1.2.p.338. Capitol. in Macri-
no c.7.p.334. Herod. l.5.p.20. Vict. 618.*

2. Astu & consilio Matris Imperator à militibus creatur.

Herodian. l.5.p.202.203.

3. Imperium orditur à nefandis stupris & infandis libidinibus, nequissimus imperator & alter Sardanapalus. Virginem Vestalem ducit uxorem.

*Lamprid. c.5.6.8.9.p.339.c.11.p.340.c.19.
20.p.341.c.26.pag.342.c.33.pag.344. He-
rodian.p.113.*

4. Impuros & flagitiosos homines, item aurigas & histriones, facit Legatos, Consules, Duces.

Lamp. c.6.p.339.c.11.12.p.340.c.20.p.341.

5. Prodigalitate stolidâ ærarium exhaurit, usus mensis argenteis, auratis & gemmaris vehiculis, cacabis aureis, calceamentis gemmeis.

Lamprid. c.19.p.341.c.23.24.p.342.

6. Luxu prodigioso convivia varia instruit, ministrantibus ante mensam nudis puellis. In lucernis balsamum, in tricliniis crocum exhibet.

Lamprid. d.c.

7. In convivium simul convocatis octo calvis, octo luscis, octo podagrosis, o-

cto surdis, octo insigniter nigris, octo insigniter longis, octo notabiliter obasis, octo nasutis, petulantiam ingenii ostendit, veluti græcorum proverbium ἀπὸ ὀκτὼ observaturus.

Lamprid. c. 29 p. 343.

8. Proposito præmio jubet sibi comparari millena pondo araneorum, sibi que decem millia pondo arancorum colligit, ut inde ostenderet magnitudinem urbis Romæ.

Lamprid. c. 26. p. 342.

9. Vir muliere corruptior *Senatum mulierem* in colle Quirinali instituit, sub muliebri habitu inter puellas delitescit, in balneis cum mulieribus lavat, & muliebri nomine *Bassianam* pro Bassiano se appellari jubet, & ut alter Tiresias utrumque sexum expertus muliebrem pronunciat suavior.

Lamprid. c. 4. p. 338 339.

10. Cybelem & Bacchum nominari se jubet, pro Deo coli vult.

Lamprid. c. 28 p. 343.

11. Ridiculas & monstrosas cænas Parasitis apparat, exhibens cereos, ligneos, eburneos, fictiles & marmoreos cibos, vasa ranis & serpentibus repleta.

12. A Prætorianis obtruncatur, per clo-
acas ducitur, in Tiberim cadaver alligato
saxo projicitur, hinc per contemptum *Ti-
berinus* dictus, & militum acclamatione
indomita & rabida libidinis catulus. Verè
prodigium hominis & merum oppro-
brium Imperatorum turpiter vixit, turpius
mortuus est.

*Lamprid. c. 17. p. 341. c. 33. pag. 344. Herod.
p. 222.*

13. *Alexander SEVERVS.*

1. Imperator justus & æquus, doctus 222
& disertus, militaris disciplinæ severus ob-
servator, unde & ei nomen.

*Lamprid. c. 3. p. 345. c. 12. p. 346. c. 25. p. 348.
c. 30. 31. p. 349. c. 35. p. 350. c. 44. p. 351.*

2. Verè *Mammæus* à studio in matrem
Mammæam, ex cujus arbitrio & consilio
multa administrat infelicitè & cum pro-
prio exitio.

*Herod. p. 226. 227. 239. 252. Lamprid. c. 14.
p. 346. c. 20. p. 347.*

3. Magno honore *Domitium Ulpianum*,
clarissimum Juris consultum Papiniique
studiosissimū, prosequitur, adè ut *Amici*,
imò *Parentis* titulo dignatus fuerit. Nomi-
nis famâ etiam sub eodem Alexandro cla-
ruerunt

ruerunt *Julius Paulus, Callistratus, Hermogenianus, Sextus Pomponius, Herennius, Modestinus, Aemilius Macer, Licinius Rufinus* ex quorum libris multæ leges in Jure sunt decerptæ.

*L.4. C. de locato conducto. Vid. lac. Labit-
tus in Indicibus Juris à p. 21. ad 430.*

4. Ex his Julium Paulum, Ulpianum, Modestinum, in consiliu habet, eorumque hortatu utiles leges condidit. Prima ejus in Codice Constituto est L.2. de Pignorat. actione.

Lamp. c. 15. 16. p. 347. c. 26. p. 348. c. 34. p. 350. c. 51. p. 353. c. 68. 355. Zosimus p. 334.

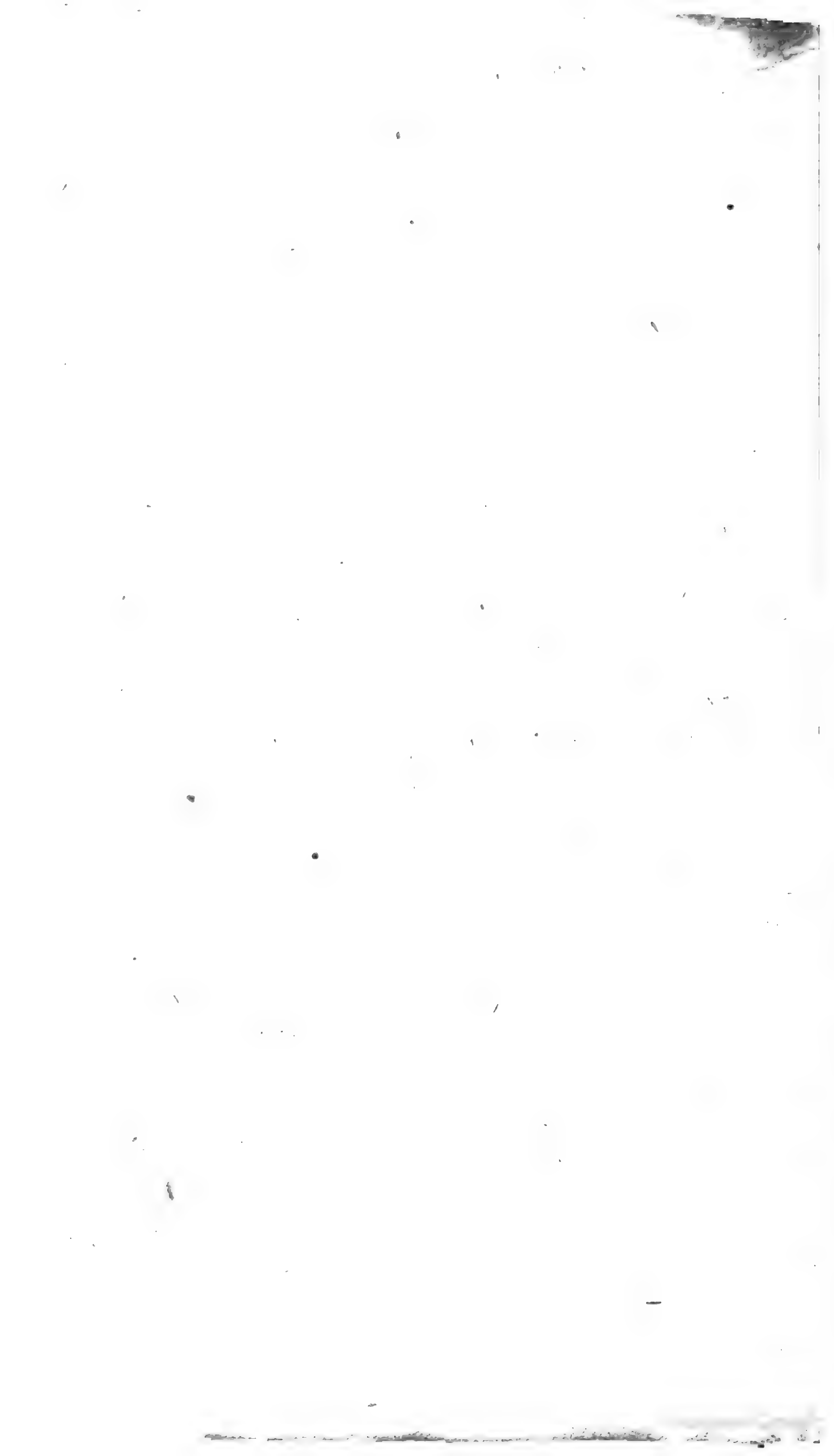
5. Christum Servatorem in suo Larario coluisse dicitur, Christianis nihilominus Ulpianus, ejus Jureconsultus, manet iniquus.

Lamprid. c. 22. p. 347. c. 29. p. 349. c. 40. p. 351. c. 49. p. 352. c. 51. p. 357. Eutr. p. 658.

6. Artaxerxem, Regem Persarum, invadit, ut Mesopotamiam à consobрино Heliogabalo deperditam recuperet, sed redit à Persia triplici exercitu valde attrito.

Herodian. p. 227. ad 241. Victor. p. 618. Eutr. p. 658.

7. E Perside rediens Germanos, Rhenum

num Danubiumque hostiliter transgressos
datâ pecuniâ pacat, nolens bello pericli-
tari.

Herod. p. 243. seqq. Lamprid. c. 59. 61. p. 354.

8. Lavacra virorum & fæminarum pro-
miscua submover.

Lamprid. c. 24. p. 348.

9. Ineptiarum aulicarum censor nanos
& nanas, moriones, histriones, mimos,
scurras, joculatores, nugatores, aretalogos
aulâ ejicit.

Lamprid. c. 34. p. 349.

10. Thurinum Verconium fumos ven-
dentem fumo necat.

Lamprid. c. 36. p. 350.

11. In expeditione Germanicâ unâ cum
Mammæâ matre prope Moguntiacum
nefariè occiditur dolo Maximini.

*Lamprid. c. 60. pag. 354. c. 63. p. 355. Herod.
p. 251. Zosimus p. 336. Capit. in Maxim. c. 7.
p. 357. Cassiod. p. 695.*

14. *Julius MAXIMINVS Thrax.*

235

1. Thrax ortu, homo trux, barbarus
genere ac moribus, maximus in crudeli-
tate, corporis robore stupendus, Phalaris
Romanorum.

*Herodian. l. 7. p. 253. 258. 261. 262. 263. Ca-
pitol. c. 1. 2. p. 356. c. 6. 8. p. 357.*

2. Ex

2. Ex opilione miles, & militum favore Imperator sine Senatûs decreto.

Herodian. in Alexand. p. 246. 247. Eutr. p. 658. Vict. p. 618.

3. Consciûs ignobilitatis suæ Nobilem nullum circa se patitur.

Capitol. c. 9. p. 357.

4. Edax & bibax, vini amphoram capitulinam ebibit uno quandoque die, comestis libris carnis 40. aut etiam 60. voracitate stupendâ.

Capitol. c. 4. p. 356.

5. Filium cognominem *Iulium Verum Maximum* Collegam imperii assumit, juvenem superbix immensæ.

Capitol. c. 8. p. 357. & in Maxim. jun.

6. In Christianos tyrannidem exercet, inter quos Christianæ religionis confessores sublati *Lucianus, Antiochenus Presbyter*; *Pamphilus, Presbyter Laodicensis*; *Protoctetus, Ecclesiæ Cæsariensis Presbyter.*

Euseb. 6. H. E. 28. p. 98. Suidas. p. 873.

7. Germaniam trans-Rhenanam vastat, de spoliis & incendiis gloriatur, seq; victorem Germaniæ venditat.

Cap. c. 11. 12. 13. p. 358. Herod. p. 258.

8. A Militibus cum Filio necatur apud Aquile.

**Aquilejam, capiteque Romam misso reli-
quum corpus in profluentem projicitur,
exultante populo.**

Capit. c. 23. p. 360. & in Balbin. c. 11. p. 370.

*Herodian. p. 311 313. Entr. p. 658. Zosimus
lib. 1. p. 640.*

15. M. Antonius GORDIANVS.

**1. Octogenarius eligitur contra Maxi- 236
minum Imperator, & imperium invitus
suscipit.**

*Capitol. in Max. c. 13. 14. 15. 16. p. 358. & in
Gordianus c. 8. 9. 11. p. 363.*

**2. Nuntio filii Gordiani, à Maximini
Duce Capeliano occisi, percussus seipsum
laqueo suffocat, miseramque animam in-
dignè evocat.**

*Capit. Max. c. 19. pag. 359. & in Gord. c. 15.
16. p. 364. Vict. p. 619.*

**16. Clodius BALBINVS & Maximus
PVPIENS.**

**1. Senatus consulto contra Maximinum
unà cum nepote Gordiani Imperatores
eliguntur.**

*Capitol. in Maxim. c. 20. p. 359. c. 24. p. 360.
& in Gordianis c. 10. p. 363. c. 12. p. 365.*

**2. Ambo à militibus interficiuntur, in-
digno factis exitu.**

Cap.

Capit. c. 13. 14. p. 370. Herod. p. 321. Eutr. l. 9. pag. 658.

17. *GORDIANVS Iunior.*

- 238 1. Duobus Gordianis in Africa, & duobus Regni Competitoribus sublatis, regnat solus, optimæ indolis adolescens.

Capitol. Gord. c. 31. p. 367. & Balb. c. 3. pag. 368. Herod. l. 8. p. 321.

2. Magnis copiis contra Persas tendit. Saporem coerces, Carras, Nisibin aliaque oppida recipit.

Capitol. c. 23. p. 366. Eutr. l. 9. p. 658. Victor. pag. 619.

3. Philippi Arabis, Præfecti Prætorio, infidiis perimitur, & novem illi, à quibus fuit peremptus, suis gladiis perierunt.

Capitol. c. 30. 31. pag. 367. c. 33. pag. 368. Eutr. pag. 658. Iornandes l. 1. pag. 710. Cassiod. pag. 695.

CLASSIS IV.

A PHILIPPO usque AD CONSTANTINUM MAGNUM.

1. *Iulius PHILIPPVS Arabs.*

- 244 1. Obscuris parentibus ortus per seditionem & calliditatem imperium arripit.

Capitol. in Gord. c. 29. 30. 31. p. 367. Zosim. l. 1. p. 641.

2. *Ludos*

2. Ludos seculares cùm urbis millesimum natalem exegisset, celebrat magnificentissimè, ubi per incuriam lychnorum nocturnorum magna urbis pars conflagravit.

Capit. c. 33. pag. 367. Vict. p. 619. 631. Entr. p. 658. Cassiod. p. 695.

3. Decium Pannonium adversus Scythas mittit, qui pluribus præliis superatus infectâ re Romam redit.

4. Unâ cum Filio prope Veronam à Satellitibus crudeliter neci datur.

Victor. p. 619.

2. Q. Trajanus DECIVS.

1. Panno gente, mente Tyrannus, in 251 Imperii consortium Filium adiscit.

Zosim. l. 2. p. 643. Vict. p. 631.

2. Christianos funestis cladibus vexat, Romæ Fabianum, Hierosolymis Alexandrum, Antiochiæ Babylam, Episcopos interficit.

Iornandes l. 1. pag. 710 Euseb. 6. 39. p. 100. c. 41. p. 101. 102. Suidasp. 873. Photii Biblioth. p. 761.

3. Cum Filio Decio & exercitu Gothis à Treboniano Duce suo proditur, in paludem præcipitatus miserè perit, & Filius sagittâ trajicitur.

N

Zosim.

*Zosim. p. 643. Cassiod. pag. 695. Vict. p. 819.
Amm. Marc. lib. 37.*

3. *VIBIVS Trebonianus.*

252 1. Suffragio militum Imperator salutatus in consortium imperii adsciscit Filium Volusianum.

Vict.

2. In Christianos persecutionem continuat, & edicta contra Viros sanctos promulgat.

Euseb. 7. 1. p. 107.

3. Pacem à Scythis redimens Romam redit, alterum è filiis Decii adoptat, negliger imperium administrat.

Zosimus l. 1. p. 644.

4. Ab Æmiliano vincitur, & unâ cum Filio propè Interamnum Italiæ civitatem à proprio milite interficitur.

Eutr. p. 658. Zosim. p. 645.

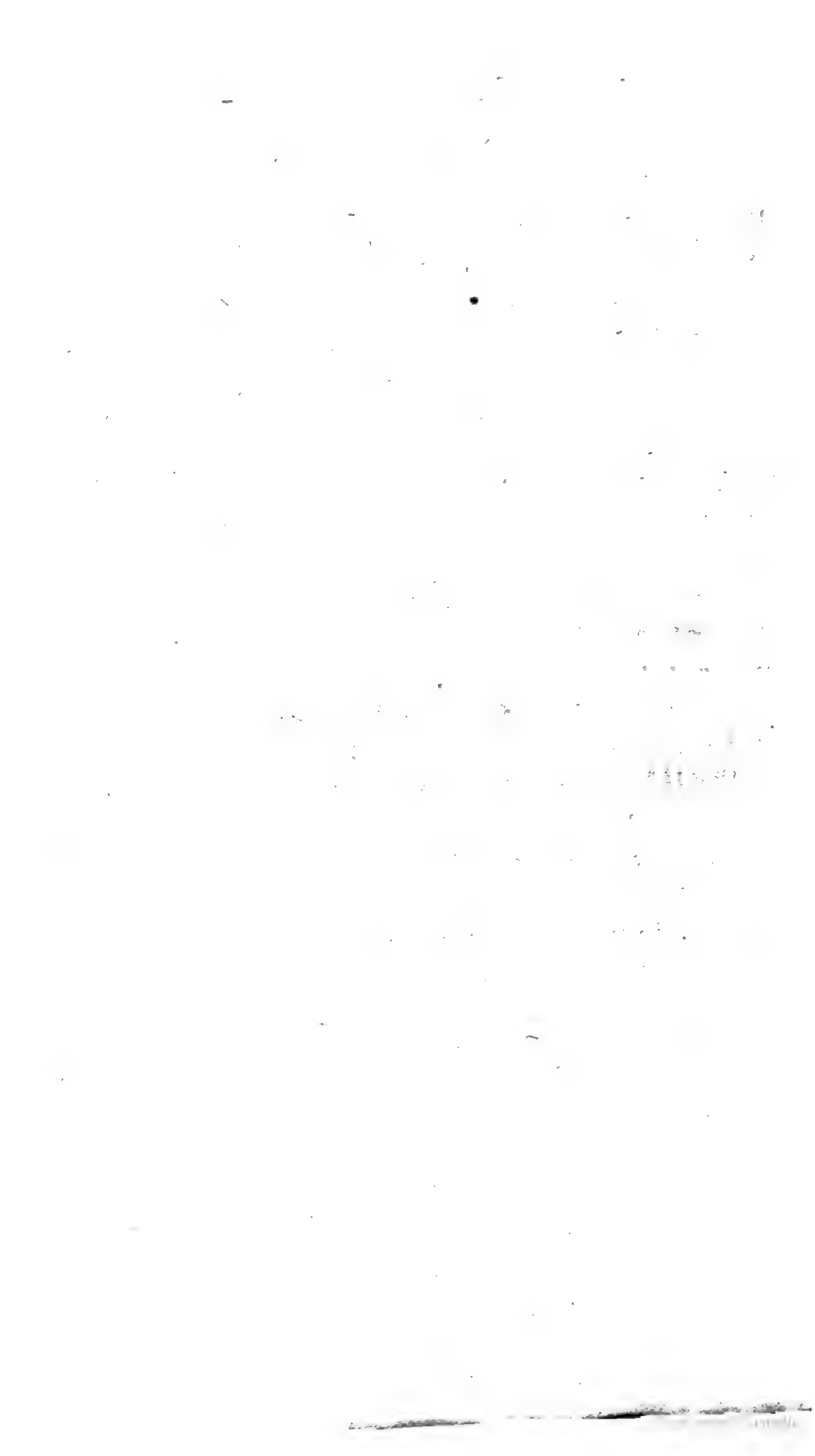
Julius ÆMILIANVS.

1. Legionum Pannoniæ Dux Scythas, cum quibus ignominiosum percusserat foedus Decius, gloriosè devincit.

Zosimus in Gallo.

2. A militibus pecuniâ corruptis eligitur, & Imperio paucis mensibus usus ab iisdem occiditur.

Zosimus.

4. *P. Licinius VALERIANVS.*

1. Initio Christianorum fautor, postea 253 persecutor à Mago quodam Ægyptio persuasus, sub quo Cyprianus & Lentulus martyrii coronam acceperunt.

Euseb. 7. 10. p. 10. p. 109. c. 12. p. 111.

2. Imperium contra Scytharum & Marcomannorum varias incursiones tueri nequit.

Zosimus p. 646. 647. 648. 649. 650.

3. A Sapore, Persarum Rege, victus & captus Regi prandenti aut equum ascendenti foedâ servitute servit, pro scabello septuagenarius, & tandem vivus detractâ pelle excarnificatur.

Trebell. in Valer. c. 3. 4. 5. p. 372. & Gallien.

c. 9. 10. p. 375. c. 16. pag. 376. & in XXX. Tyr.

van. p. 380. Zosimus p. 650. Vict. p. 619. 622.

Entr. p. 658. Cassiod. p. 695.

5. *P. Licinius GALLIENVS.*

1. A Patre Augustus factus initio imperii laudabiliter se gerit, mox ex ignaviâ, luxuriâ & ferociâ imperio valdè nocivus.

Trebell. c. 3. pag. 373. & in 30. Tyr. num.

25. 28. pag. 383. Victorin. 620. Eutrop. pag. 658.

2. Provinciarum defectiones æquofert animo, & imperii vastationem vilipendit.

Trebell. c. 4. 6. p. 374. c. 9. pag. 375. c. 16. 17. pag. 376. Iornand. p. 711.

3. Ecclesiis Christianis, quas prius persequabatur, pacem reddit.

Euseb. l. 7. c. 13. p. 112.

4. Deses & securus domi dum sedet, *triginta Duces*, qui *Tyranni* dicuntur, imperium usurpant diversis orbis partibus.

Trebell. c. 16. p. 376. & in XXX. Tyr. p. 377. Vict. p. 620.

5. Vario eventu cum Scythis pugnat.

Trebel. c. 7. p. 374. c. 11. 12. 13. p. 375. Zosim. pag. 650.

6. Ad Mediolanum occiditur cum Fratre Valeriano à Cecropio Dalmata.

Vict. p. 620 632. Zosim. p. 652.

6. *Flavius CLAUDIUS.*

267

1. Dalmatiâ ortus Imperator comprobatur imperio utilis, frugi ac moderatus.

Trebel. in Galbo c. 14. 15. p. 376. in Claudio c. 1. 2. 3. p. 385. c. 13. p. 387. Iulianus in Cæsar. p. 837.

2. Aureolo Tyranno sublato Scythas, Sar-

Sarmatas, Quados, Ægyptios, Gothos, diversis præliis fortiter vincit.

Trebel.c.5.6.7.8.9.pag.386. Eutr. pag.659.

Iornand.711.Zosim.p.654.

3. Sirmix in Ungariâ ex morbo decedit, & statuâ aureâ honoratur Romæ in Capitolio.

Viêt.p.632.

4. Quintillus, Frater illius, Imperium accipiens post dies 16. obtruncatur à militibus, à quibus jam fuerat electus Aurelianus.

Trebel.c.12.pag.387. Eutr. p.659. Cassiod. pag.695.

7. L.Domitius **AVRELIANVS.**

269

1. E Daciâ obscuro genere prognatus consensu Legionum Cæsaream coronam gestat.

Vopisc. Aurel.c.3.4.p.389.c.16.p.391.

2. Magnâ in bellis felicitate vincit Francos prope Moguntiam; Marcomannos domat, Bojos reprimat.

Vopisc. c.7.p.389 c.18.19.p.391. Viêt. p.

621. Zosim.p.655.

3. Zenobiam, Palmyrenorum Reginam, magnæ virtutis faminam post decennale bellum magnâ strage vincit, & in triumphum ducit.

N 3

Trebell.

Trebell. in 30. Tyr. n. 29 pag 383. Vopisc. in Aurel. c. 22. seqq. pag. 392. 393. Eutrop. pag. 659. Iornand. pag. 711. Zosim. pag. 656. 657. 658. 659.

4. Canabium, Gothorum Regem, ad ripam Danubii magno pralio vincit, abducitque eâ ex pugnâ decem mulieres in triumphum, quæ virili habitu acerrimè pugnârant.

Vopisc. c. 22. p. 392.

5. Obiit Zenophrii in Graciâ Scribæ sui nefariâ manu interfectus, iter faciens inter Byzantium & Heracleam.

Vopisc. c. 35. 36. p. 294. Vict. p. 621. Eutr. pag. 659. Zosim. p. 662.

8. Claudius TACITVS.

276

1. Imperialem dignitatem à Senatu oblatam averſatur, & invitus eligitur.

Vopisc. Aurel. c. 41. p. 395. Tacit. c. 3 4. 5. 6. 7. p. 397. 398.

2. Post sex mensium imperium à militibus occiditur, & postea etiam Florianus Frater, bimestris Imperator, qui sibi imperium, ut hæreditarium, poposcerat.

Vopisc. cap. 13. pag. 399. & in Prob. cap. 10. pag. 402. Victor. pag. 621. Zosim. pag. 662. 663.

9. M. Aurelius PROBUS.

1. Dalmata gente militaribus suffragiis ²⁷⁷
ad Principatum extollitur invitus.

Vopisc. Prob. c. 10. p. 402.

2. Princeps verè probus, fortis & bel-
licosus.

*Vopisc. in Florianoc. 3. p. 399. Julianus in
Caesarib. p. 837.*

3. Alemannos domat & supplices ha-
bet; Francos Galliam invadentes repellit.
Illyricum recipit.

*Vopisc. c. 13. 34. 16. pag. 403. Eutr. p. 659 Zo-
sim p. 664. 665.*

4. Saturninum Proculum & Bonosum,
regni affectatores, Coloniae interficit.

*Vopisc. c. 18. pag. 403. & in Proc. ac. Bon p.
407. Vict. p. 621. Zosim. p. 663.*

5. Ad Sirmium in Ungaria manu pro-
ditoria occiditur.

*Vopisc. c. 20. p. 404. & in Caroc. 1. pag. 408.
Eutr. p. 659. Cassiod. p. 694.*

10. Aur. C A R V S.

1. Nomine & re Carus, vitâ integer, ²⁸²
morum amabilitate acceptus.

2. A Persis victoriam reportat. Sarma-
tas victoriâ insigni reprimat.

Vict. p. 621. Eutr. p. 659. Cassiod. p. 694.

4 4

3. Fili.

3. Filios Carinum & Numerium regni consortes facit , cùm bellum Persicum consensu militum aggrediretur.

Eutr.p.659.

4. Subactâ Mesopotamiâ ad Tigrim usque progressus fulminis ictu tactus perit, & Numerianus Apri Soceri insidiis opprimitur. Carinus aliquamdiu superstes , improbus & sceleratus , in castris peremptus obit.

Viçl.p.621.Eutr.659,Iornan.p.711,Suidas pag.874.

II. *Valerius DIOCLETIANVS.*

284

1. Diocles prius dictus *Diocletianus* mavult diciet, & ex superbiâ Jovianus. Originis obscuræ, Scribæ Filius, natione Dalmata.

Eutrop.l 9 p.659.

2. Ab initio regiminis cùm imperii molem majorem prævideret quàm ut unius humeris sustineri posset, Coimperatorem sibi adsciscit Maximianum, qui se ab Hercule *Herculium* dixit, ingenii incivilis hominem. Hi rursus suum uterque Concessarem, alter *Constantium* Constantini Magni Patrem, alter *Galerium*, quos novis conjugis sibi firmanr.

Eutr.p.660.

3. Impe-

3. Imperium cum Maximiano, itidem Dalmata, communicatū admirabili concordia & felicitate unā & gerit & deponit.

Julianus in Caesar. p. 838. Eutr. p. 660.

4. Magnus in structuris, parcus in ludis scenicis & Circensibus, in vestitu sumtuosus.

Eutr. p. 660.

5. Bellum infert Sarmatis, Sarracenis & Persis.

Eutr. pag. 659. Mamert. Panegy. ad Max. pag. 238. 242, 244. & in Geneth. p. 280. 281. 282.

6. Gothos repellit, contra Quados & Marcomannos pugnat, imperiique limitibus milite copioso castellisque munitis prospexit.

Eutr. p. 660. Zosim. p. 689.

7. Ægyptum sub Achille Tyranno rebellantem adit, Busirin, Copton & Alexandriam expugnat, cædibus & proscriptionibus rebelles in ordinem redigit.

Hist. misc. 10. 42. Vict. p. 622. Eutr. p. 660. Suidas p. 874. Oros. 7. 25. p. 624.

8. Romam veniens Thermas splendide condit, insignique pompâ triumphat,

Phorius ex Olympiod. p. 114.

9. Laudem Imperii bene gestis maculat

Christianorum persecutione læva, eorum
templa evertit, libros exurit, & ultra. 17000
Christianorum occidit.

Euseb. l. 8. à c. 3. usque ad 14. p. 125. Oros. 7.

25. p. 626. c. 26. p. 629.

10. Parastata Maximiano rusticos in
Galliâ tumultuantes, qui Bagaudas nomi-
nabant, delet; Alemannos, Herulos &
Francos compescit, Britannam invaden-
tes expellit; in Africam tendit.

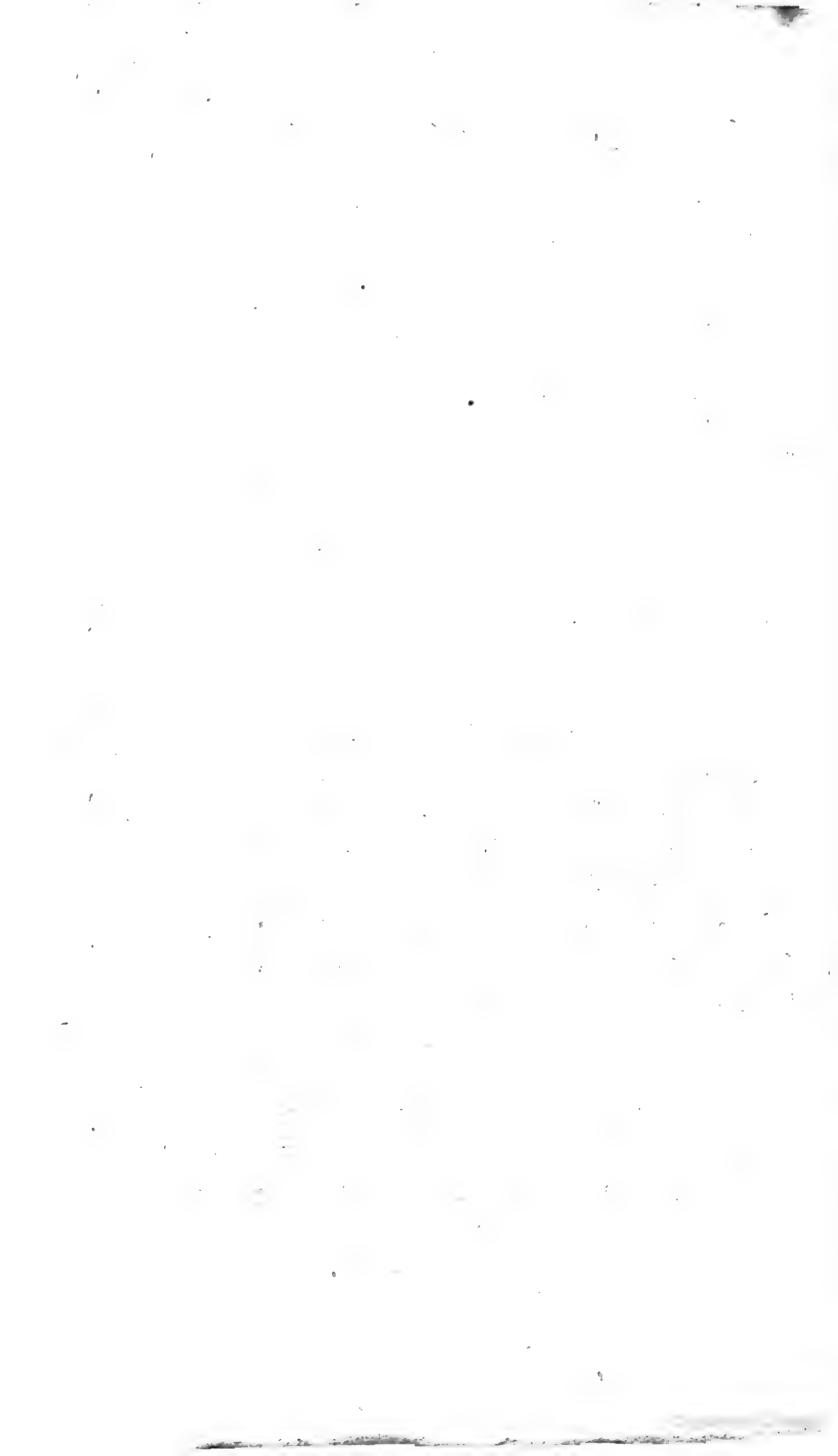
*Oros. 7. 25. pag. 628. Victor. pag. 622. Eutr.
pag. 659.*

11. GALLERIUM sibi successorem
destinat, & Valeriam filiam elocat, sub
quo Illyricum tuetur, Sarmatas & Carpos
vincit. Narsi Persarum Regi resistit varia-
que cum eo fortunâ pugnat.

Vict. p. 622. Oros. 7. 15. p. 625.

12. Depositis imperii insignibus præ-
fert vitam privatam imperio, in privatis a-
gris & villis contentus otio rustico. Ejus
exemplum sequitur *Maximianus*, qui tra-
dit fasces imperiales non Maxentio, quem
filium habebat, sed imperii caritatem pa-
terno amoris præferens *Constantio Chlaro*,
privignæ suæ marito. Dum resumere
cogitat imperii fasces, occiditur *Maximi-
anus*,

Zosim.

Zosim. l. 2. p. 671. 673. Vict. p. 632. Eutr. pag. 660. Cassiod. p. 694. Suid. p. 875.

13. Pacato orbe Romano Diocletianus victoriis insolens se ut Deum adorari iuber, sibi pedes osculari, qui etiam post mortem veneno sibi illatam inter Divos refertur.

Vict. pag. 622. Cassiod. p. 694. Iornand. pag. 711. Eutr. p. 660.

12. CONSTANTINVS Chlorus.

1. Turbato Reipublicæ regimine partitur imperium cum Galerio, quod interturbant Maxentius, Severus, Licinius, Maximinus junior.

293

Eutrop. lib. 10. pag 660. 661. Zosimus lib. 2. pag 674.

2. Explorat fidem Aulicorum suorum aulaque expellit Apostatas.

Euseb. de Vita Const. c. 11. 12. p. 164.

3. Mari celebris victor contra nobilem Piratam Allectum, Carusii interfectorem, Britannii imperii raptorem.

Eutr. p. 659. 660. Oros. 7. 25. p. 624.

4. Eboraci in Angliâ placidè obit, anno Imperii XIII, cui interfuit morienti Constantinus Filius & Imperium ejus accipit.

Eutr. p. 660. Zosim. l. 2. p. 672. Philostorgius 1. Hist. Eccl. 5. p. 5.

13. MAXEN.

13. MAXENTIVS.

106

1. Romæ à Prætorianis fit Imperator contra Severum, quem Italiæ tunc Dominum à Patre constitutum vincit.

Eutr. l. 10. p. 660. Zosim. l. 2. p. 672. Oros. 7. 28. p. 636.

2. Persecutionem in Christianos exercet.

Euseb. 8. H. E. 14. pag. 132. c. 15. 16. 17. pag. 133. 134 135.

3. Tyrannide utitur in Romanos, qui auxilium Constantini implorant, & impetrant læto eventu, profligato in Italiâ Tyranno.

Eutr. p. 661.

4. Victus à Constantino propriis perit insidiis, in Tiberim lapsus mergitur, cæsi-
que caput jucundum populo præbet spectaculum.

Vict. p. 623. Zosim. l. 2. p. 676. 67.

Periodus II.

Cæsarum Constantinopoli sive in Oriente, à Constantino Magno ad Constantinum Irenes & Carolum Magnum, Imperii sedem figentium.

1. A Constantino Magno ad Carolum Magnum Occidentali imperio per alienos
subinde

nos subinde infessores infestato imperatoria sedes manet *Byzantium*, ibique summa imperii potestas in Oriente tutiori exercetur loco. Hinc Imperium dividi cæptum in Orientale & Occidentale.

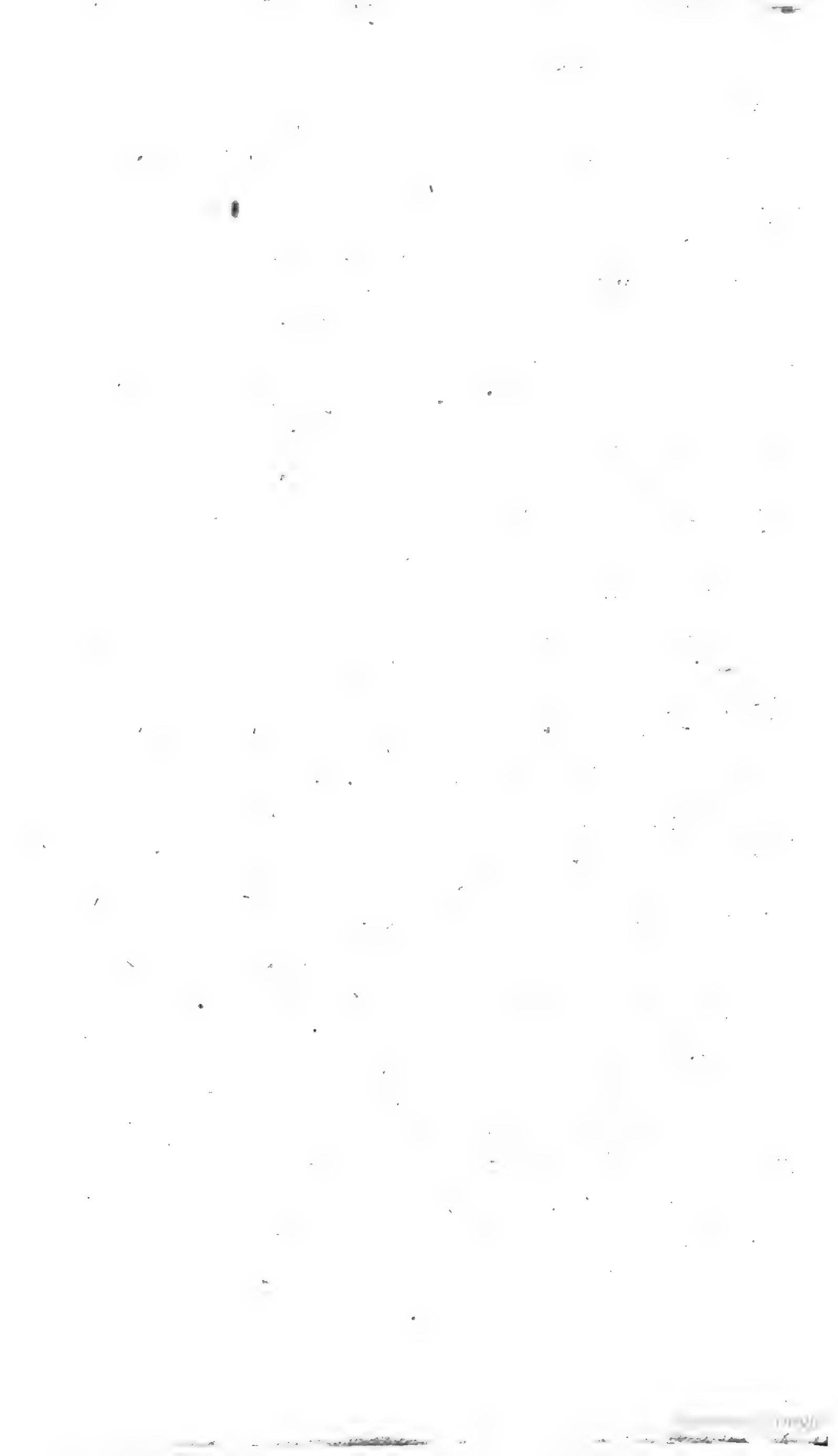
2. Sedes *Byzantium* sive *Constantinopolin* translata ademit Romanæ urbi multum splendoris & dignitatis. Secutæ inde clades multæ, aliæ post alias. Gothi, Hunni, Longobardi Italiam fæda populatione vastant.

3. De rerum summâ invicem contendentibus Imperatoribus *Vandali & Gothi* in gremio Imperii nidum quærunt, miserè distracto inter se terrarum orbis imperio, & modò Occidente turbato, modò Oriente. Imperium interdum à duobus, interdum à tribus Augustis administratum.

4. Italia per Præfectos, quos *Exarchos* vocitabant, sub quibusdam Imperatoribus administrata, donec Longobardi Exarcharum in se transferrent.

9. Christiani hætenus sub tyrannide Maxentii, Diocletiani & aliorum Imperatorum Ethnicorum miserrimè vexati post tot exantlatas misérias quasi portum quendam in Constantini nomine vident.

CLAS-

no Concilio contra Arianam hæresim co-
acto.

Oros. 7.28. p.638.639.

6. Quatuorci Filii, *Crispus, Constanti-
nus, Constantius, Constans*, Crispum suppli-
cio afficit ex accusatione iniqua & falsâ
criminatione Faustæ Novercæ.

Oros. p.639. Zosim.2. pag.685. Philost.2.4.

p.10. Niceph.16.42. p.1051.

7. Licinio sororem Constantiam dat,
quem deinde intensum hostem habet sed
infelicem; cum enim Christianos imma-
niter vexaret, bello opprimit, quamvis af-
finem, quamvis confederatum.

Oros. 7.28. p.638. Eutr.10. p.661.

8. De *Maxentio*, Imperii invasore, trium-
phat, postquam gesserat bellum biennale.

Vict. p.623. Oros. 7.28. p.637. Eutr. p.661.

Zosim.2. p.675.

9. Bella feliciter suscipit ac finit, debel-
lans *Scythas* per Gallicanum, *Gothos* Thra-
ciam populantes, *Sarmatas*, quorum Du-
cem catenatum abducit.

Oros. p.639. Eutr. lib.10. p.661.

10. Duos Francorum Reges captos be-
stiis objicit, insigni ferocis animi in hostes
argumento.

11. Constantinopolin à nomine suo
appellatam alteram sedem Imperii facit,
urbem

urbem ædificiis , portubus & navalibus summâ curâ instruens.

Oros.p.639.Philost.2.Hist.E.9.p.15.Socrat.1.H.2.f.23.

12. Constantinopolitanam Ecclesiam evehit ad Metropolitanam. Romanæ Ecclesiæ Episcopo Sylvestro II. amplas Italiæ terras non concessit.

Sozom.7.9.p.675.

13. Lege latâ sancit, ne quis amplius crucis supplicio in honorem crucis Christi puniretur.

Sozom.1.H.E.8.pag.549.Nicephor.7.46.pag.347.

14. Imperio inter Filios tres divisio moritur , & magnificè tumulatur in atrio & vestibulo Templi Apostolorum.

Philost.3.2.p.24.Eutr.p.661.

2. *Triga Fratrum Augustorum,*

I. C O N S T A N T I N V S II.

337

1. Cum Fratribus duobus, *Constante & Constantio* , socios gerit imperii fasces, & dividit imperium , eo obtinente Galliam, Hispaniam & Britanniam; *Constante* Italiam, Africam, Illyricum, Græciam; *Constantio* Thraciam, Asiam, Ægyptum & Orientem,

Eunap.

Eunap. p. 40. Zosim. 2. p. 691.

2. Natus major non contentus sorte Imperii, bellum Constanti infert, & in acie multis prostratus ictibus in Asiam profluentem propè Aquile jam projicitur, imperii triennio nondum finito.

Eutr. p. 661. Socr. 2. 3. f. 42. Cassiod. p. 695. Zosim. 2. p. 692.

2. CONSTANS.

1. Francos Galliam popullantes, gravi prælio vincit, pacemque petentibus concedit.

Ammian. l. 3.

2. Pius Princeps defensorque Orthodoxorum contra Fratrem, cui mittit literas de restituendo Paulo & Athanasio.

Athanas. Apot. ad Const. pag. 525. 528 Epist. ad Solit. pag. 525. 640. Philost. 3. 12. pag. 45. Socr. 2. 18.

3. Seditio à Magnentio concitata perit gladio Gaisonis, obitumque defleuerunt amare Orthodoxi.

Philost. 3. 22. pag. 55. & 26. p. 59. Athanas. Apol. ad Constantium. Zosimus 2. p. 692.

3. CONSTANTIVS.

1. Magnentius interfecto per Gaisonem Constante imperium arripit, quem

O

Con-

Constantius superat memorabili ad *Mursam* praelio, iterumque in *Galliâ* victum ad necem adigit. Imperii summa *Veternioni* concessa malè cedit, cui imperium abrogatur. *Gallus* in subsidium regni lectus fidelior fuit; at ob calumniatorum delationes, dignitate pariter ac vitâ privatur.

Eutr. pag 661. Zosim. 2. pag. 694. 695. 696. 667. 698. 699. 700. 701. Philost. 3. 28. p. 50. & 4. 1. p. 62.

2. *Arrianæ* hæresi addictus *Athanasium* & *Orthodoxos* ejicit, & *Concilium Sirmii* congregat pro *Arrianis*.

Athan. Apol. pro fugâ p. 560. 1. & Epist. ad Solit. p. 641. Hilarii liber peculiaris. Sozom. 3. 2. & 5 p. 585. Philost. 4. 3. p. 65.

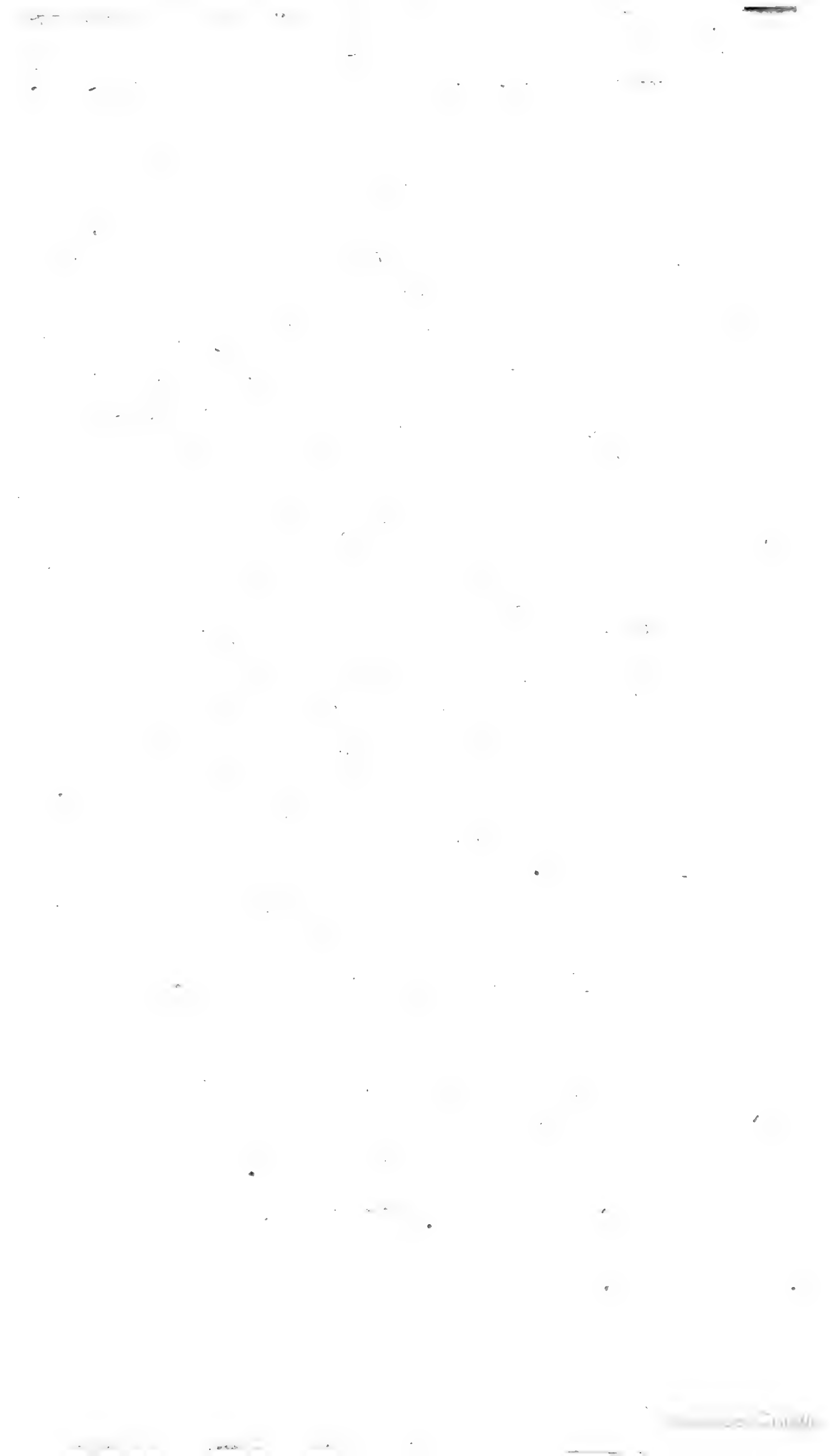
3. *Sapori Regi Persarum* in *Mesopotamiâ* resistit, & magnâ clade acceptâ paciscitur.

Ammian. l. 20. p. 197. Eutr. p. 660.

4. *Constantium Patrum* & *Dalmatium* patruelem neci dat.

Philost. 2. 4. p. 10. c. 17. p. 22. Zosius. 2. p. 692. Oros. 7. 29 p. 640.

5. Bellum contra *Julianum* parans *Tarsis* ægrotat, moriens de mutatâ religione & *Athanasii* exilio dolet, & cum ejus morte
Aria-

Ariana tempestas, quantumvis potens, cessat, aliquantisper serenitate Ecclesiæ data.

Hier. Epist. 3. ad Heliod. col. 31. & adv. Lucifer. Philost. 6. 5. pag. 85. Ammian. l. 21. p. 215. Eutr. p. 662.

3. IVLIANVS.

1. Mortuis sine prole Constantini libe. 361
ris Imperator ab exercitu, concordi consensu, Parisius salutatur, cum in Galliâ rem strenuè gessisset.

Ammian. l. 15. p. 57. & l. 20. p. 193. Libanius ad Iulian. p. 180. Zosim. l. 3. p. 702. 703.

2. Metu Constantii adolescentiam modestè transigit, & auditâ morte Constantii Constantinopolin veniens astutè sibi favorem hominum conciliat. Episcopos Catholicos revocando & Remp. ordinando. Mutatus in alium subitò hominem vitam agit scelestam, Magorum & meretricum contubernia sectans.

Ammian. lib. 16. pag. 73. 74. 75. lib. 22. pag. 249. Philostorg. 6. 7. pag. 85. Theodoretus, lib. 3. c. 4.

3. Studiis delectatus scripta varia colligit, legit, edit, eloquentiæ incumbit.

Ammian. l. 16. p. 74. Mamertin. in Paneg. Eutr. p. 662.

4. Religionem Christianam ejurans *Apostata* cognomen accipit, hostisque Ecclesiæ Christianis persecutionem movet, eorumque Scholas occludit.

August. 18. de C. D. 52. col. 1125. Sozom. 5. 2. p. 624. Philostorg. 7. 1. pag. 86. c. 4. pag. 89. 90. Socrates 3. 1. pag. 81. 82. Ammian. lib. 22 pag. 252.

3. Restaurationem Hierosolymitani Templi Judæis in odium Christianorum indulget, Pariter concedit instaurari Templum Delphicum. Utrumque terriculamentis divinitus immissis impeditum, terræ motibus & fulminibus disiectum.

Ammianus lib. 23. init. Socrates 3. 17. pag. 96. Sozomenus 5. 22. pag. 649. Niceph. 10. 32. pag. 598. 599. Philostorg. 7. 9. pag. 95. 96. c. 14. pag. 101.

6. Pace cum Francis factâ Agrippinam Coloniam recipit; & post insignem contra Allemannos apud Argentoratum victoriam Moguntiacum petit, ponteque compacto Rhenum transit, Trajani castrum aliquando eversum renovat.

Ammianus lib. 16. pag. 27. lib. 21. pag. 219. Eunap. pag. 76.

7. Contra

7. Contra Persas pugnans de improvise sagita iectus, inter blasphema contra Christum verba spiritum emittit, sanguine prius versus cælum sparso. Inde secutum Romani Imperii decrementum.

Zosimus 3. pag. 728. Philost. 7. 15. pag. 104. Ammian. lib. 24. pag. 348. Hieron. Epist. ad Heliod. col. 31. & in Vita Hilarionis col. 334 & in Habac. cap. 3. col. 457. Eutr. p. 662.

4. IOVIANVS.

1. Bonus Princeps, excelso animo & staturâ, militum amore suffragioque communi ad imperium rapitur, brevis regni Imperator.

Ammian. lib. 25. p. 357. Socrat. 3. 19. f. 97. Philost 8. 1. p. 106.

2. Salutaris Ecclesiæ Princeps Christianismum promovet, templaque idolorum iterum claudit. Athanasium ab exilio Alexandriam revocat, & in pristinam reponit dignitatem.

Socr. 3. 20. p. 101. Philostorg. 8. 5. p. 111. Eutrop. l. 10. fin. Zosim. l. 3. pag. 730. 731. 732. Ammian. 25. p. 371.

3. Cum Sapore Persarum Rege pacem iniquâ conditione inire cogitur, traditâ Nisibæ & parte superioris Mesopotamiæ.

Zosimus. 3. p. 730. 731. 732. Eutr. l. 10. fin. p. 662. Iornandes. l. 1. p. 711. Rufus in Breviar. pag. 641. Ammian. l. 25. p. 361.

4. Unica ejus Constitutio extat in l. 5. Cod. de Episc. & Cler.

5. Constantinopolin petens Dadaſtana in conclavi, à recenti tectorio inſalubri, mortuus reperitur, vel, ut alii ſcribunt, ſuorum inſidiis.

Ammian. l. 25. fin. p. 371. Oroſ. 7. 31. p. 646. Socr. 322. f. 102. Sozom. 6. 6. pag. 646. Hieron. Epist. ad. Heliod. col. 31. Philoſtorg. 8. 8. pag. 112. Eutr. lib. ult. fin. pag. 662. Zosim. 3. pag. 733.

5. VALENTINIANVS Major.

364

1. Pannonius ex tribu Scutariorum Imperator à militibus ſalutatur Nicæ, rituq; militari ſcuto imponitur.

Philoſtorg. 8. 8. p. 113. Zosim. l. 3. fin. p. 734.

2. Imperium cum Valente dividit, atque Oriente illi commiſſo ipſe in Occidentem diſcedit, bono quidem animo, ſed trifti eventu.

Ammian. l. 26. c. 15. p. 374. 380.

3. Sub Juliano militans ob fidei Chriſtianaæ profeſſionem militiæ honore privatur, & in exilium mittitur.

Sozom.

Sozom. 6. 6. pag. 646. Theodor. 3. 16. p. 259.

Philost. 7. 7. p. 93. August. 18. de C. D. 52.

col. 1125. Socrat. 4. 1. f. 103.

4. Britannos se effeientes compescit. Saxones repellit, Francos retundit, contra Alemannos se munit ad Nicrum.

Latinus Patatus in suâ ad ipsum Panegyri.

Ammian. lib. 27. p. 417. 421. 424. lib. 28.

p. 441. 442. 452. 453.

5. Hæmorrhagiâ obit, cum moveret in Sarmatas.

Ambrosius in Oratione funebri P. Dia-

conus in Valent. pag. 521. Ammian. lib. 30.

pag. 514.

6. VALENS.

1. Initio regni Procopium Juliani cognatum, Constantinopoli rebellantem suppressit. Sublato intra octavum tyrannidis mensem Procopio rebellionem renovat Marcellus Protector, sed ab Equitio, Duce exercitus, captus miserè vitam inter cruciatus finit.

Philost. 9. 5. p. 122. Zosim. 4. p. 736. 737. 738.

Ammianus l. 26. p. 382. 383. 396.

2. Arriana hæresi infectum Ecclesia orthodoxa sentit persecutorem.

August. 18. de C. D. 52. col. 1126.

3. Prælio cum Gothis infelicitè commissò vulneratur, & ab iisdem victus in hortensi quodam tuguriolo crematur, cùm imperasset annos XIV. menses quatuor, dies novem, & vixisset annos fere quinquaginta.

Themist. Orat. ad Valent. p. 64. Philost. 9. 17. p. 131. Zosimus 4. p. 747. 748. 749. 750. 751. 757. Socrat. 4. c. 27. 28. 31. fol. 123. 126. Ammianus lib. 31. pag. 557. 558. Orosius 7. 33. pag. 651. 652.

7. GRATIANVS.

375 1. Reipsa Gratianus primitias imperii Deo offerens, exules Episcopos revocat, & Ecclesiam pristino nitori restituit, expulsis Arrianis.

Socrates 5. 2. f. 127.

2. Equestri militiâ clarus, moribus vèrecundus & castus, sedulus in regno, liberalis & comis, doctus. Poëta juxta ac Rhetor excellens.

3. Gothos sive Scythas, qui ab Hunnis expulsi fuerant, gentem tunc novam & Romanis gravem, profligat.

Hier. Epist. 30. ad Fabiol. col. 257. Philost. 9. 19. pag. 133.

4. Alemannis gravi clade ad Argentoratū

ratum subactis *Alemannicus* & *Germanicus* appellatur.

Iornandes 1. p. 712. *Oros.* 7. 33. p. 65.

5. Theodosium ex Hispaniâ evocatum, Collegam assumit, & Orientis Imperatorem constituit.

Iornandes 1. p. 712.

6. Ausonium Poëtam, Præceptorem, creat Consulem.

7. Insidiis *Maximi* apud Lugdunum Gallicarum perit, qui imperio sibi arrepto Italiam invadit & *Aquilejam* occupat.

Hier. Epist. 3. ad *Heliod.* col. 31. *Socr.* 5. 11. f. 132. *Sozom.* 7. 13. p. 678.

8. Fl. *Magnas Maximus* arrepto in Britannia imperio Fl. *Victorem* Filium declarat Cæsarem. Eo Italiam invadente fugit ad Theodosium cum matre *Justinâ* & Sorore Gallâ *Valentinianus*. Idem cum *Theodosio* Pannoniâ confligit, & ad *Aquilejam* captus Tyrannus obtruncatur.

Philost. 10. 8. p. 139. *Zosimus.* 4. p. 766. 767. 769. 770.

8. VALENTINIANVS II. Iunior.

1. Quadrimus puer sexto post parentis *Valentiniani* obitum die imperii sceptrum accipit, cui se opponit *Maximus*, qui *Magni*

O 5

cogno.

cognomen è Constantini Magni prosapia accipit.

Socrat 4.26.f.123.Zosimus s.p.745.

2. Instinctu Justinæ matris Ambrosium & Orthodoxos affligit, dissuadente Cancellario regni Benevolo.

3. In Galliâ ad Viennam fraude Arbogastis Franci, Aulæ Comitæ, noctu strangulatur in cubiculo, & Eugenius invadit regnum, postquam biduo ante excessum accessivisset Ambrosium ad accipiendum Baptismum.

Ambros. Orat. fun. p.3.6.9.11.12.T.3. Hier.

Epist. ad Heliod. p.31. Zosim. 4. p.774.775.

Socrat. 5.24.

9. THEODOSIUS I.

379

1. Gratiani & Valentiniani Collega per XIV. annos, Imperator excellens literis, pietate, justitiâ, fortitudine, disciplinæ militaris observatione.

August. s. de C.D. 26. pag.330.331. Ambros. Orat. funebri.

2. Invaletudine ejus compertâ Gothi Thraciam, Epirum, Macedoniam & Pannoniam invadunt, quos Gratianus reprimat. Athanaricum, Gothorum Regem, honorificè excipit, vitæque mox fun-
tum regio honore curat sepeliri.

Clau-

Claudianus Consulatu Honorii. Zosim. l. 4.

pag. 759.

3. Hæreticorum osor acerrimus, *Arrianos* ex urbibus proſcribit. *Idola* evertit, & templa repurgata Orthodoxis reddit.

Socr. s. 16. 17. f. 134. Prosper. 3. de Prædict.

38 pag. 170. Sozom. 7. 15. p. 679.

4. Post devictum Maximum *Romam* venit, ejusque Urbis malas consuetudines abrogat.

Socrat. s. 18. pag. 134. Claudian. 2. de laud.

Stil. v. 141.

5. Impotens iræ necem Præfecti militum *Boterichæ* graviter ulciscitur, *Theſſa Ionicensium* 7000. sine discrimine crudeliter necatis, ob hoc templo prohibitus ab *Ambrosio* Episcopo.

August. s. de C. D. 26. p. 331. Sozom. 7. 24. p.

685. Theod. s. 17. p. 299.

6. *Valentiniano* interfecto *Turbatores* exercitus aut imperii *Arbogasten* & *Engenium* coelo pro se militante vincit, hoc capto & occiso, illo se ipsum periment.

Sozom. 7. 22. p. 685. Zosim. 4. p. 778. Oros.

6. 35. p. 659. Socr. s. 24. p. 144. August. s. de

C. D. 26. p. 330. Claudian. in Olyb. v. 103.

7. Con.

7. Conjugio *Placilla & Galla*, piarum
feminarum, felix *Arcadium & Honorium*,
adhuc pueros, Cæsares declarat, & *Arsenio*
Præceptor cum severitate educandos
committit.

*Sozom. 7. 6. p. 673. Theod. 5. 18. fol. 301. Zo-
sim. 4. p. 768. 769.*

8. Rebus magnâ felicitate & successu
confectis, *Rufinum* in Oriente, *Gildonem* in
Africâ, *Stelichonem* in Occidente rebus or-
dinandis constituit, quorum fortuna &
felicitas quantum crevit, tantum mutata
fuit.

*Claudian. Laus Serenæ v. 140. 149. & in
Rufinum.*

9. Pic in Christo Mediolani, præsentē
Ambrosio, diem suum obit, Oriente *Arca-
dio*, Occidente *Honorio* relicto, illi *Ruffino*
huic *Stilicone* Tutore constituto. Con-
stantinopolin delatum funus honorificè
tumulatur, & diebus quadraginta elapsis
ab *Ambrosio* panegyrica oratio in defun-
cti laudes, præsentē *Honorio*, habetur.

Ambros. Orat. funebri Zosim. 4. fin p. 779.

*Sozom. 7. 28. pag. 690. Diaconus 13. init.
p. 666.*

10. Rebus humanis vix exempto pio
Imperatore *Ruffinus* imperium invadit,
quem

inico Theodosio, octo annorum puero ,
cùm vixisset annos XXXI.

Socrat. 6. 21. f. 162.

II. HONORIVS.

1. Imperii fasces sibi à Patre traditos unâ
cum Fratre Arcadio gerit.

Zosim. 4. p. 779.

2. Conjugio infelix nullam post se So-
bolem relinquit, extinctis duabûs ante nu-
ptias Sponsis , Stiliconis filiabus.

3. Alaricus , Gothorum Dux, Dalmatiâ,
Pannoniâ & Græciâ variis deprædationi-
bus vastatâ infesto exercitu petit *Italiam*.
Primùm vi , postmodum fraude & prodi-
tione *Romam* capit, captam igne & gladio
devastat, & ATTALUM , Urbis Romæ
Præfectum, creat Anti-Cæsa rem, quo ho-
nore diu non fruitur.

*Zosim. l. 5. p. 812. 813. & l. 6. p. 827. 828. O-
ros. 7. c. 39. 40. 42. Socr. 7. 10. f. 168. Sozom.
9. c. 6. 7. 8. 9. p. 712. 713. Philost. 12. c. 3. p. 161.
162. 163. c. 5. p. 164. August. 1. de C. D. 7. p. 41
Dionysius l. 13. p. 667.*

5. Stiliconem & Gildonem imperio insi-
diantes summâque potestate abutentes
tollit. *Eucherium*, Stiliconis filium, affecta-
ti regni reum trucidari jubet.

Zosimus

Zosimus 5. pag. 780. 808. 809. 810. 811. 813.

Oros. 3. 38. p. 672. *Sozom.* 9. 4. p. 711. *Diaconus* l. 13. p. 666. 667.

6. Gladiatorias pugnas & munera abrogat. Seculares ludos infeliciter rescitat.

Prudentius libro 2. ad v. *Symmachum*.

7. Idolorum templa everti jubet, & contra hæreticos edicta promulgat.

August. 18. de C. D. 54. col. 1133. *Prosper.* 3. de predict. 38. p. 170.

8. Vandalos & Alanos Hispaniam turbantes *Castino* Duce aggreditur. *Constantio* Duce *Constantinum*, Tyrannum *Arclaticum*, *Attalum* Anti-Cæsarem, *Iovinum* aliosque rebelles superat.

Diaconus lib. 14. pag. 667. 668. *Iornandes* pag. 713.

9. Contra eum *Herackianus* Præfectus, victoriâ & dignitate insolens conjurat, in Africâ primum tyrannidem invadit, & ingenti classe Italiam accedit.

Diaconus l. 14. p. 667.

10. *Hydropicus* Romæ moritur, fulgente ante ejus mortem per multos dies crinita stellâ.

Philost. 12. 11. p. 172.

408

1. In vero religionis virtutumque Zelo optimè educatur per sororem *Pulcheriam*, supra ætatem sapientiâ, pietatè, ingenio, & omnibus virtutibus pollentem Virginem.

Sozom. 9.1.p.709. Philost. 12.7.p.166.

2. Cæsar ad exemplum mitis, pius atque benignus, doctus, exulum liberalis hospes.

3. Synodum *Ephesiam* convocat contra Nestorium, præsidente Cyrillo, Episcopo Alexandrino.

4. Bello, petit *Genfericum* Vandalorum Regem, Italiae direptorem, cum quo pacem facit.

Diac. l. 13. p. 667.

5. *Attila*, Regi Hunnorum, bellum Orienti inferenti, occurrit per Duces, & per Legatum Priscum pacem init.

6. Author Codicis Theodosiani, quo continentur Constitutiones Christianorum Principum, initio factò à Constantino Magno, fine verò in hoc Theodosio juniore. Eum Codicem è latebris & situ eruit Ferdinandi I. jussu Jo. Sichardus.

I. Sichardi Præfat. ad Ferd. ann. 1528.

7. Bibliothecam Byzantinam conquiritis

litis undique atque cœmentis Codicibus locuplerat.

Socrates 7.22. Niceph. 14.13.

13. VALENTINIANVS III.

1. Constantii & Placidia, Honorii Sororis, Filius à Theodosio, Arcadii Filio, Byzantii educatur, postquam in cunis adhuc vagiens unà cum matre ab Honorio ejectus esset. 425

Philost. 12.11. pag. 172.

2. Valido exercitu constituitur Imperator, victo captoque Iohanne, qui mortuo Honorio cum purpurâ arripuerat Occidentis Imperium.

Socr. 7.c.23.24.p.177. Philost. 12.11.p.172.

173.174. Iornand. p.713.

3. Aetium qui contra Attilam aliosque imperii hostes feliciter signa gesserat, falsò per Maximum delatum sua manu interficit.

Cassiod. p.696. Diac. l.15. p.670.

4. Sublato Aetio ATTILA, qui vivo Aetio se movere vix audebat, cum quingentorum millium exercitu in Italiam descendit, Aquilejam occupat, Romam obsidet, cuius ferocitas occursum Leonis Papæ mitigata fertur.

Diac. l.15. p.670.

P

5. Post

5. Post Duces optimos *Actium & Bonifacium* Comitem & Præfectum Africæ, sublato mollem eo & effæminatam vitam agente hostes imperii res suas egregiè expediunt, orbemque Romanum in calamitatem ingentem conjiciunt.

Diac. l. 16. pag. 671.

6. Impulsu Fl. Anitii Maximi in campo Martio occiditur Valentinianus minimè valens & martialis, nullaque posthac justa Imperii fuit forma usque ad Carolum Magnum.

Diac. 16. p. 671.

Terminus OCCIDENTALIS IMPERII instans.

1. Occidentale Imperium occiso Valentiniano relinquitur diripiendum hostibus variis; Italia Gothis, Gallia Francis, Britannia Sctis, Africa & ipsa urbs Roma Vandalis, magna pars Europæ Hunnis, potissimum Genserico & Attila tyrannidem exercentibus. Conspirant in perniciem imperii Gothi, Alani, Vandali, Heruli, Suevi, Burgundiones, Hunni, Angli, Franci. Alii terram, mare alii transmittentes sedes querere novas instant.

Oros. 7. 37. p. 667. c. 38. p. 672. c. 40. p. 678.

2. Ab hoc tempore fuit Occidens sine
certo

certo Imperatore usque ad Carolum Magnum, & Italia orbata Ducibus magnanimis gentium peregrinarum direptionibus prorsus patebat, tristissimo dilacerationis ac devastationis exemplo.

CLASSIS II.

OCCIDENTIS Principum,
ignobilium atque inertium.

1. FL. MAXIMVS.

455

1. Valentiniano ob vitiatam uxorem interfecto imperium arripit copulatâ sibi per vim Eudoxiâ Valentiniani uxore, quæ ad iram à marito commota Gensericum ex Africâ evocat Romam.

2. Eo cum Theodosio de imperio certante *Franci* invadunt Galliam.

3. Novo hospite & hoste Gensericum ad mœnia urbis Romæ adveniente aufugit, & in fuga lapidatus membratim discerpitur.

2. AVITVS.

1. Post Maximum interfectum *Avitus Arvernus*, Militum Magister, invitatus à Theodorico, Rege Gothorum, sulcipit insignia imperii nomine Imperatoris, cujus nomen neque is neque ejus Successores tueri valuerunt, umbratiles revera Imperatores.

P 2

3. Julius

3. *Julius MAIORIANVS.*

457

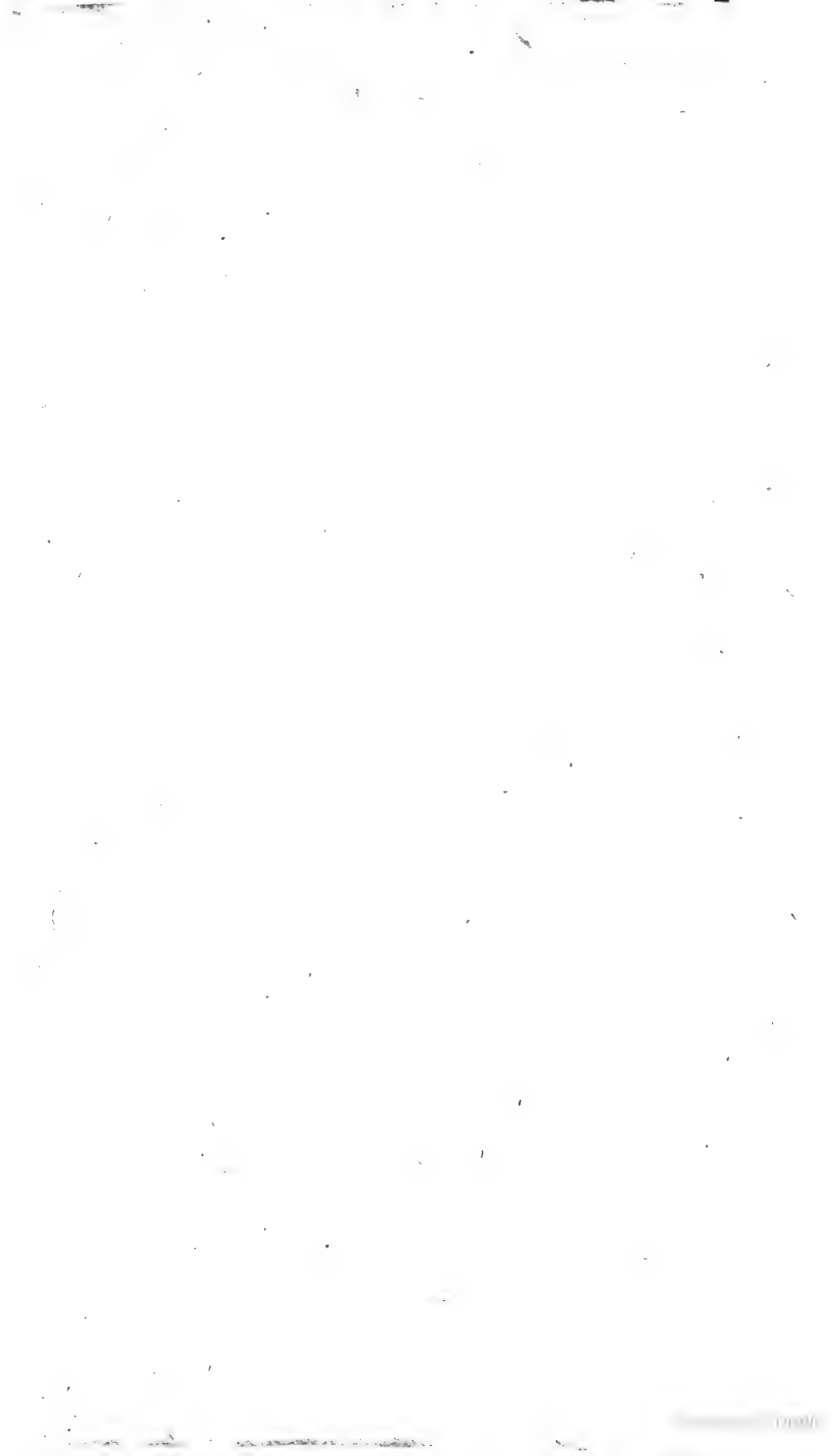
1. Degradato Avito succedit *Majoranus*, qui expeditionem in Africam suscipit, & progressus in Hispanias Gensericum ad pacem petendam adigit. Optimus ille Imp. occiditur fraude *Severi*, qui succedens Gensericum reprimat.

2. Severo per venenum sublato salutar Imperator. 4. *Anthemius*, quem necat Ricimer, Militiæ Magister, 5. *Olybrio* surrogato.

3. Anicio Olybrio succedit 6. *Glycericus* quem bello petit Vindemius, Ostrogothorum Dux. Glycerium pellit 7. *Julius Nepos*, quem deturbat militum præfectus 8. *Orestes*, & Filium 9. *Momillum* regno admoveat.

4. Momilus ille dictus fuit AUGUSTULUS ominoso cognomento, quia fatali quodam casu regnum Occidentis sub eo deficit, barbaris & peregrinis Italiam tenentibus usque ad Carolum M. Augustus Imperio splendorem dedit, variâque sub rerum fortunâ sceptrum per manus diversorum Principum delatum ad Augustulum in Occidente, sub quo Occidentale Imperium occidit ac deficit, barbaris & peregrinis Italiam invadentibus.

5. Rem.

5. Rempublicam itaque Romanam à *Principatu Augusti* usque ad *Principatum Augustuli* per quingentos plus minus annos Cæsares domi forisque administra-
runt, magnâ ex parte flagitiosi & scelerati,
& quorum pleriq; regnum violentâ mor-
te terminârunt.

CLASSIS III.

*Convulsio Imperii per Gothos,
Vandalos, Longobardos.*

1. Post obitum Theodosii vesper & or-
tus in Romanum insurgit imperium, hinc
tumultuantibus *Gothis*, illinc *Longobardis*,
isthinc *Vandalis* & *Hunnis* omnia terrore
miscentibus. Vandalicum in Africâ ex-
cipit Gothicum in Italiâ bellum.

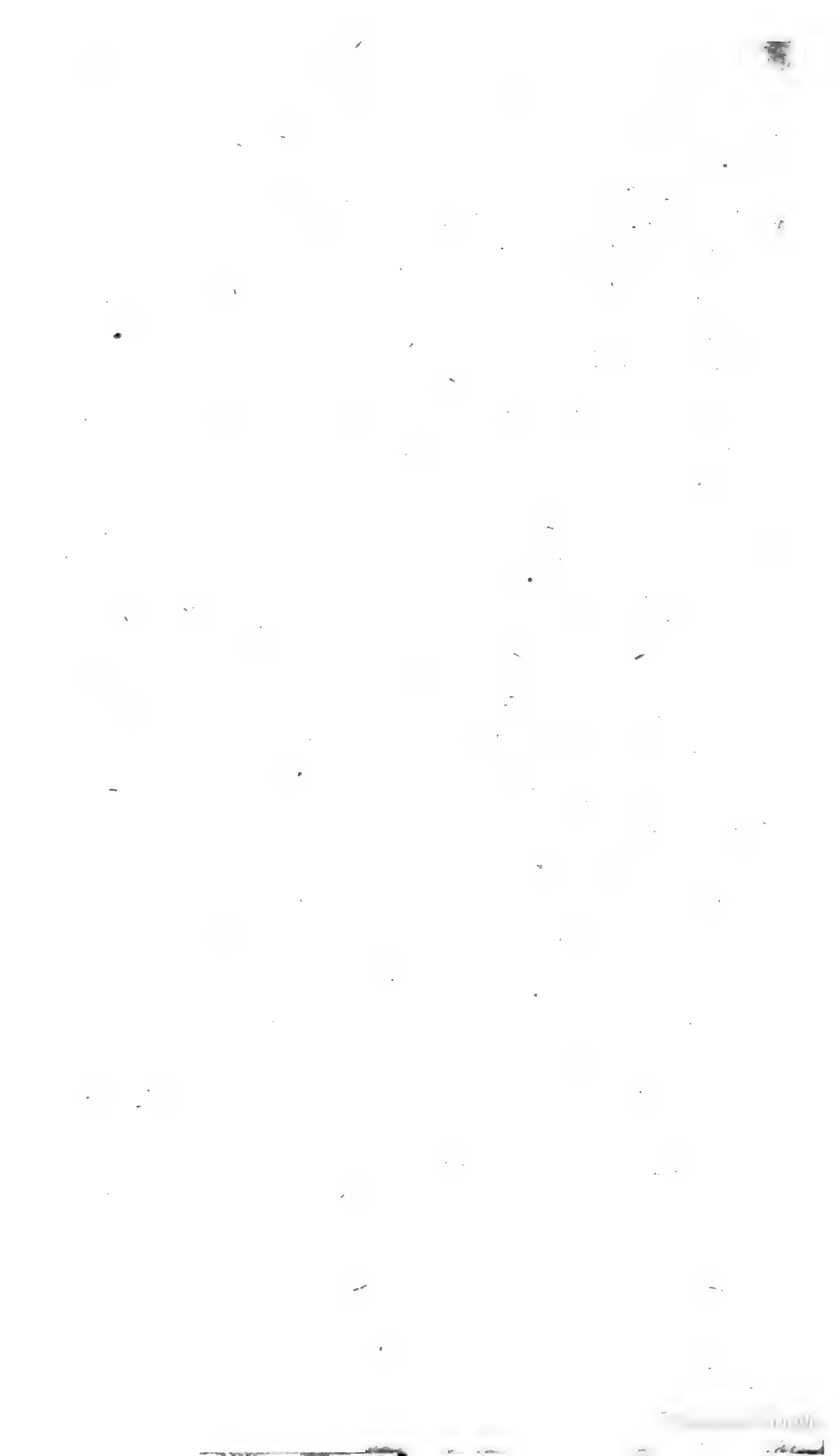
2. Infidâ regni societate *Arcadius* &
Honorius terrarum orbem inter se parti-
ti perfidâ statim Præfectorum insolentiâ
premuntur. Dux *Rufinus* in Oriente,
Gildo in Africâ, *Stilico* Occidente consilia
contra regnum clandestina ineunt, sed
nullus occultiora & pejora quàm *Stilico*,
quia aliud agens, aliud simulans, ut filio Eu-
cherio imperium conciliaret, Rufino pri-
us casu suadet Arcadio, ut Gothos, quos

Theodosius regno stipendiarios fecerat, exautoraret. Dictum factum Gothi qui 25. annos summâ fide stipendia Romana meruerant, injuriâ hâc laceffiti sibi Regem Alaricum creant, & ad bellum Imperatori faciendum sollicitant. Factum bellum, nusquam se movente Stilicone, & porta Gothis Romæ aperta anno Honorii octavo.

3. Primus è barbaris **ALARICUS** per mediam festinans Italiam arma admoveat gentium Regina Romæ, expugnat, diripit, relinquit.

4. Primus Barbarorum *Odoacer*, Herulorum & Rugiorum Rex, Italiam ingressus *Regis Italici* sibi nomen sumit, capto ad Ticinum *Oreste* ejusque Filio *Augustulo*, quem spoliât imperio, sibi constituit, & Occidentem penitus ab imperio Romano avellit, Româ urbem iterum direptâ.

5. Odoacro eripit regnum *Theodoricus Veronensis*, Ostrogothorum Rex, animum sibi addens ex dissipatis Imperatorum Rom. viribus & jurgiis intestinis, post quem Gothici Reges *Athalaricus*, *Theodatus*, *Vitiges*, *Theudibaldus*, *Ataricus*, *Totilas*, *Tejas* in Latio sibi Rempublicam constituere parant, qui & bello dururno & tot cladi-

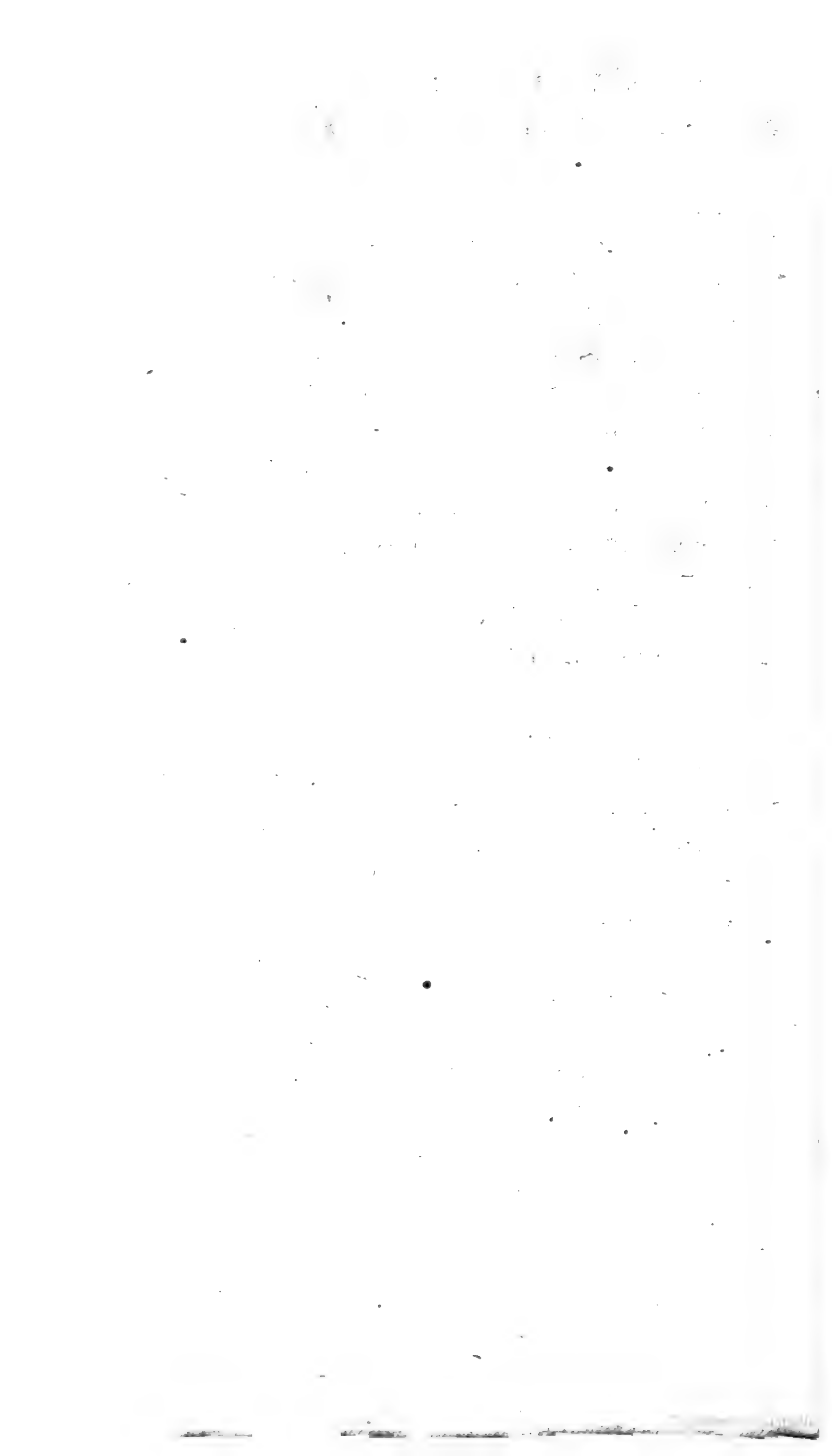
cladibus confecti victori tandem populo Rom. imperium reddere coguntur, & cum eodem in unum mixti populum paulatim illud invexerunt idioma, quo hodie Itali utuntur semi barbaro, cum in Italiâ substitissent annos 77.

6. Totilas Romam ingressus muros subvertit, urbem diripit, incendit, desolatur.

7. Devictis Gothis Italiam quidem liberat Narses, Imperatoris sui Justiniani nomine imperium Italiæ tenens, sed ut *Longobardus* viam sternat, quorum Rex *Alboinus* sub Justino II. occupato Mediolano Regis sumit titulum. Hunc secuti *Clepho*, *Antharis*, *Agilulfus*, *Adoaldus*, *Artoaldus*, *Rotharis*, *Rodoaldus*, *Aribertus*, *Pertharitus*, *Grimoaldus*, *Garibaldus*, *Cunibertus*, *Luitbertus*, *Ragumbertus*, *Aribertus II.* *Asprandus*, *Luitprandus*, *Hildebrandus*, *Rachis*, *Aristulphus*, & ultimus *Desiderius*, cujus Dominatum unâ cum regno Longobardico excindit, & Italiam antiquæ libertati restituit 774. Carolus Magnus, cujus Pater *Pipinus*, Francorum Rex, initium fecerat. Pentapolis tunc & *Æmilia* Pontifici à Pipino data, à Carolo M. confirmata, quod vulgò *Patrimonium Petri* vocant.

8. Longobardis in Italiâ grassantibus Cæsares per *Exarchum* (sic vocabant Vicarium sive Præfectum) eam Italiæ partem administrant, quæ à Longobardis nondum possidebatur. Sedes Exarchatus *Ravenna* erat, quâ à Longobardorum Rege *Aistulpho* captâ an. 751. Exarchatus simul expirat. Exarchi autem numerantur quindecim à Longino usque ad ultimum Exarchum.

9. Imperii Romani distractio & dilaceratio ut fiat conspectior, notari merentur irruptiones per *Hunos, Vandalos, Francos, Anglo-Saxones* factæ, quibus augescentibus vires imperii maximè minuebantur. Eminentior est præ reliquis eruptio *Hunorum* sub *Attila*, qui 500000. Hunnis orbem terrarum populatur, Rom. imperium penitus ferè dissipat, fœdè vastans Italiam, Germaniam, Galliam, Pannoniam, Thraciam. Natum se is dicebat ad concussionem gentium, & *flagellum* se Dei vocabat. *Veneti* tum mediis se in fluctibus occultant, & contra furores hostis œcumenici in Insulis maris Adriatici ad locum etiamnum celebrem, qui *Rivualtus* nominatur, urbem extruunt, cujus principia admodum parva suis progressionibus omnis nunc orbis provocant urbes. Ter-
ror

ror tandem gentium qui gladio Martis reperto dominium sibi orbis fuerat pollicitus, non in gremio Martis, sed Veneris inter amplexus operosam exhalat animam. Eo autem defuncto Hunni *Hungariam* obtinent.

10. Vix se recollegerat *Roma* (cujus mœnia pro monumento victoriæ dirui jusserat Attila aliquibus in locis) ecce à *Genferico*. Vandalorum Rege, iterum capta luget, omnibus imperialibus ornamentis in Africam transportatis. Post hunc *Odoacer*, cum Herulis Italiam intrat, Romam occupat, Augustulum pellit, in mediâ Italiâ annis quindecim regnat.

11. Nil tristius hac rerum facie. Turbata omnia, Ecclesia, politia, regnum, domus. Uno represso Tyranno surgit alter *τυραννιστὴς*, Attila abeunte adest novus Tyrannus *Genfericus*. Tentant armis imperium nunc *Ostrogothi*, nunc *Vestgothi*. Nunc *Burgundiones*, nunc *Franci* Germanis progressi, nunc *Anglo-Saxones* incuritant, sensim Romanorum rebus colabentibus & novis hinc inde Principatibus emergentibus.

12. Româ varie pressâ à Longobardis

Romani tunc Pontifices ad Francorum auxilia confugiunt, qui Caroli Magni Regis ductu Italiam ingressi, pulsas Longobardis, eorumque Desiderio Rege capto, totâ ferè Italiâ potiti sunt.

CLASSIS IV.

Imperatorum Orientis usque ad Carolum Magnum.

I. MARTIANVS.

450 1. Ortu obscurus, Marti non nihil clarus, sed animo pacificus, illud sæpe usurpans: *Dum in pace esse possumus, arma non induamus.*

2. Pacem facit cum Persis & Vandalis.

3. Synodum Chalcedonensem convocat contra Eutychetem, cui 630. Episcopi interfunt, diciturque Concilium Occumenicum IV.

4. Constantinopoli moritur, ejusque in locum Asparis Patritii factione militumque Orientalium suffragiis Imperator creatur Leo Thrax, militum Tribunus.

2. LEO Magnus.

457 1. Primus, qui ab Anatolio, Patriarcha Constantinopolitano, coronatur.

2. Diversas Constantinopoli Basilicas erigit.

3. Mediocriter doctus doctos in precio habet, & optat stipendia militum in literarum Magistros conferri.

4. Bel-

4. Bella gerit cum *Genferico*, Vandalorum Rege, morsque Cæsaris interrumpit bellum.

3. *ZENO Isauricus.*

1. Deformis animo & corpore impe. 474
rium sine laude tenet.

2. Basilisco Fratre seditionem movente
exulare mavult quàm regnare.

3. Revocatus ab exilio Basiliscum relegat in Cappadociam, qui cum suis fame & frigore perit.

4. Theodoricum dictum Veronensem, patritiâ & Consulari dignitate exornat, cum exercitu in Italiam mittit ad deturbandum Odoacrum, quo victo Italiæ Rex Theodoricus factus ibi annos XXXIII. regnum gessit.

5. Vivus sepulchro includitur.

6. Finis Imp. Rom. in Occidente, Augustulo pulso per Odoacrum.

4. *ANASTASIUS.*

1. Initiò probus, postea Atheus, Eury. 491
chianus, ex Diacono factus Imperator.

2. A Thracibus pecuniâ pacem redimit.

3. Magistratus vendit; statuam sibi erigit.

4. Fulmine ictus interit.

5. *IUSTINVS Thrax.*

1. Genere obscurus, prius subulcus, 519
deinde

deinde bubulcus, post fabet lignarius, tandem Imperator.

2. Severum hæreticum Theopaschiram proscribit. Arrianos persequitur, pro quibus Theodoricus decernat.

3. Pelagianæ hæresi favet.

5. Justinianum ex sorore nepotem adoptat & imperii facit consortem, diademate manibus propriis imposito.

6. IUSTINIANVS.

527

1. Virtute Belisarii Ducis *Persarum Regem Cabadem*, inde *Gothorum ac Vandalorum Reges Vitigem & Gelimeram* debellat, & in Africâ delet regnum Vandalicum.

2. Belisarius classe in Italiam profecturus in itinere Siciliam *dejectis Gothis* occupat.

3. Romæ à Totila obsessæ subvenit, incolis vacuam recipit, resarcit, pristinae majestati asserit, Narsetis Ducis ductu Totilam ejusque successorem Tejam extinguit, & unâ Gothicum nomen ac imperium; postquam per annos 18. cum iis bellum fuisset.

4. Leontium & Tiberium invalores jugulat.

5. Dalmatiam armis recipit. Neapolim obsidio-

Obsidione capit. Cosroem Persarum Regem per Belisarium debellat.

6. Magnificum Constantinopoli templum *S. Sophia* erigit, amplisque redivibus decorat.

7. Pace cum Persis renovatâ, & Africâ ferè totâ receptâ Constantinopoli eduntur *Institutiones*, ac paulò post *Digesta* sive *Pandectæ Juris civilis* Romani Imperii ex multis Veterum Juris autorum scriptis operâ Triboniani & aliorum interpolata. Inde anno elapso *Codex Justiniani* novus, abrogato priore, prodit, confectus ex tribus Codicibus, Gregoriano, Hermogeniano & Theodosiano. Sequentibus autem annis *Constitutiones Novellæ* secutæ.

Vid. Labittus Indicibus Juris p. 650. seqq.

8. Devictis Gothis Italiam, tanquam Orientalis Imperii provinciam, gubernat, *Narses* ibi relicto, sub quo Longobardi cum Rege Alboino vocantur magno cum Italiæ detrimento.

Diaconus lib. 1. cap. 16. & 18. lib. 2. capp. 6.

& 7.

7. JUSTINVS II.

1. Quiescentem à turbis Italiam & barbaris à Justiniano purgatam accipit, vir
Avun.

Avunculo dissimilis, Princeps vecors & avarus.

2. Jus Cæsareum de divortio ex consensu mutuo conjugum faciendo, quod Justinianus sustulerat, renovat.

3. Pelagianismo addictus in fidei Catholicæ contemptum multa patrat.

4. Ravennæ *Exarchatum* instituit primo Præfecto Longino, Narsete, optimo Italiæ administratore, ignominiosè ad pensum in Gynecæo partiendum ex Italiâ avocato.

5. Longobardi sub Rege Alboino in Italiæ parte nobili *regnum* sibi peculiare instituunt, seque justos Italiæ Dominos venditant, Imperatoribus tum reliquias imperii per Exarchos, quorum erat sedes Ravenna, gubernantibus. Finis Exarchatus fuit sub Constantino Capronymo.

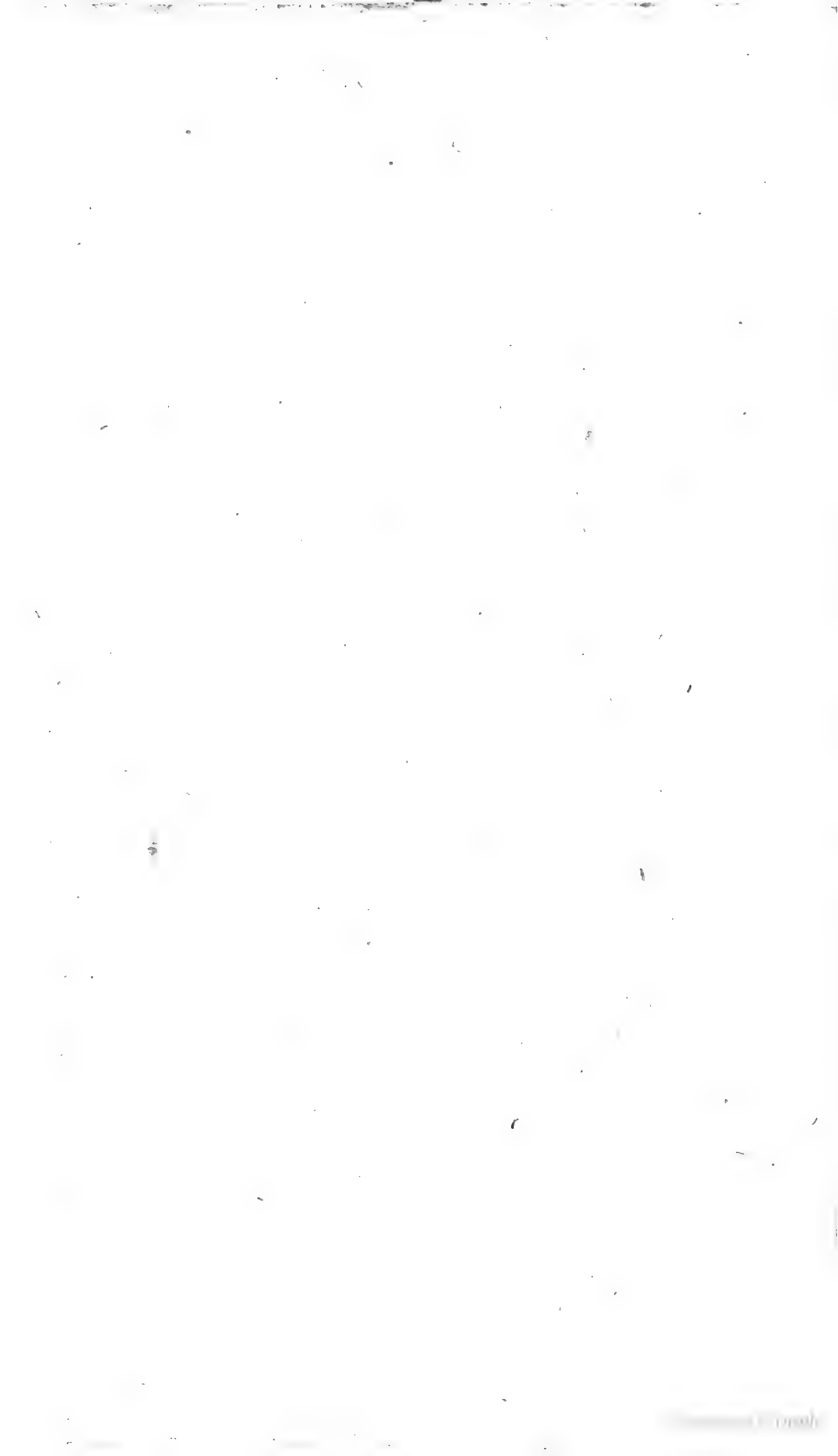
6. Ex cladis Persicæ nuntio phrenesi & morte corripitur.

8. TIBERIUS CONSTANTINVS.

578

1. Justinigeni haud degener bellum contra Cosroem & Hormisdam Persas Duce Mauritio feliciter gerit.

2. Munificentia erga subditos & liberalita-

ralitate erga pauperes animos sibi omnium devincit.

9. *MAVRITIVS, Cappadox.*

1. Heros inclytus imperium cum laude administrat, primus ex Græcorum genere ad Imperii fastigium evectus. 586

2. Inter eum & Gregor. I. Papam grave intercedit de sedis Constantinopolitanæ prærogativâ dissidium. Cum Johanne Patriarcha.

3. Ex Scriba Comes & Dux exercitus, dein Imperator.

4. *Persas* per Ducem Philippicum debellat, & ad pacem petendam adigit. *Scythos* reprimat. Ea bella describit octo libris Theophylactus Simocatta, quinque Persicum, tribus Slavicum. Longobardos ex Italiâ pulsurus cum exercitu suo cæditur, quâ victoriâ Longobardi urbes omnes suæ tyrannidi subjiciunt.

5. Ob captivos à Chagano Avarum Duce non redemptos venit in contemptum, & exitum sibi accelerat.

6. Ob avaritiam duodecim captivorum millia unico per capita numulo redimere recusat; inde à militibus desertus à Phoca

à Phoca cum totâ familia crudeliter occiditur. Imperator omnium infelicissimus, qui vidit interfici filios, filias, uxorem, seipsum, & in hac miseria audita non nisi vox: *Iustus es Domine & rectum iudicium tuum.* Non alius Augustus calamitatem fortius tulit.

10. P H O C A S.

602

1. Avaritia & luxuria infamis imperium malè partum negligit à barbarorum incursione defendere, ejusque negligentia deficiunt diversæ Provinciæ.

2. Diribitor Papalis eminentiæ Romano Pontifici Bonifacio III. fores ad primatum aperit, *universalis Episcopi* nomen concedens.

3. Persarum Rex Cosdroes Mesopotamiam & Syriam occupat. Hierosolymam diripit cruce Christi ablatâ.

4. Narsetem Ducem, qui rebellarat, virum cremari iussit.

5. Conspiratione in eum inita per Heraclium Africæ Præfectum horribiliter membris truncatur Cæsaricida, stirpisque

Mauritiana excisor cum stirpe sua penitus perit.

❧ (* *) ❧

II. TME.

II. TMEMA.

*A Scissione Monarchia Rom. sub
 Heraclio capta per Mahumetem in Oriente
 & per Pontificem Rom. in Occidente
 factâ, usque ad Carolum
 Magnum.*

II. HERACLIVS.

1. Cosroam Persarum Regem victoriis 610
 superbum tribus gravissimis præliis supe-
 rat, receptâ iterum Syria & Hierosolymis
 aureoque in vectus curru Constantinopoli
 triumphat.

2. Ob incestuosas nuptias cum Mortinâ
 fratris Filiâ infelix in se & liberis.

3. Ambidexter in religione Menothe-
 litarum hæresin fovet, à quâ resipiscens or-
 thodoxæ fidei regulam sulcipit, Pyrrhum-
 que relegat tanti in se mali autorem.

4. Saraceni ob stipendia negata defici-
 unt, & MAHOMETE Duce cum Maho-
 metismo principatum novum stabiliunt.
 Initium hinc *Æra Hegiræ* sive *Muhameta-
 na A.C. 622. an. Heraclii duodecimo.*

5. Judæos ad Christianismum compellit.

6. Perdit Asiam, Syriam, Ægyptum,
 Hierosolymam, ac Saracenistas Pro-
 vincias relinquit. Sisebuthus Gothus Ro-

Q

manis

Romanis Hispanias adimit. Sic decrevit Imperium.

7. Sex suæ stirpis ordine Augustos habet, deficitque in Tib erio progenies Heraclii sive Heraclionidarum stirps, occiso à Philippo Bardanio.

12. CONSTANTINVS IV.

641

1. Post patrem regnat IV. menses, veneno à novercâ Martinâ sublatuſ, ut Heraclionem fratrem ad imperiale Solium promoveret, sed eum populus in cædis Constantini vindictam mox exilio dedit.

2. HERACLION decennis cum matre Martinâ regnat. In exilium pellitur naso truncatus, mater verò, per cuius fraudes promotus fuit, linguâ.

13. CONSTANS II.

642

1. Constantini IV. filius degener, crudelis, libidinofus, avarus.

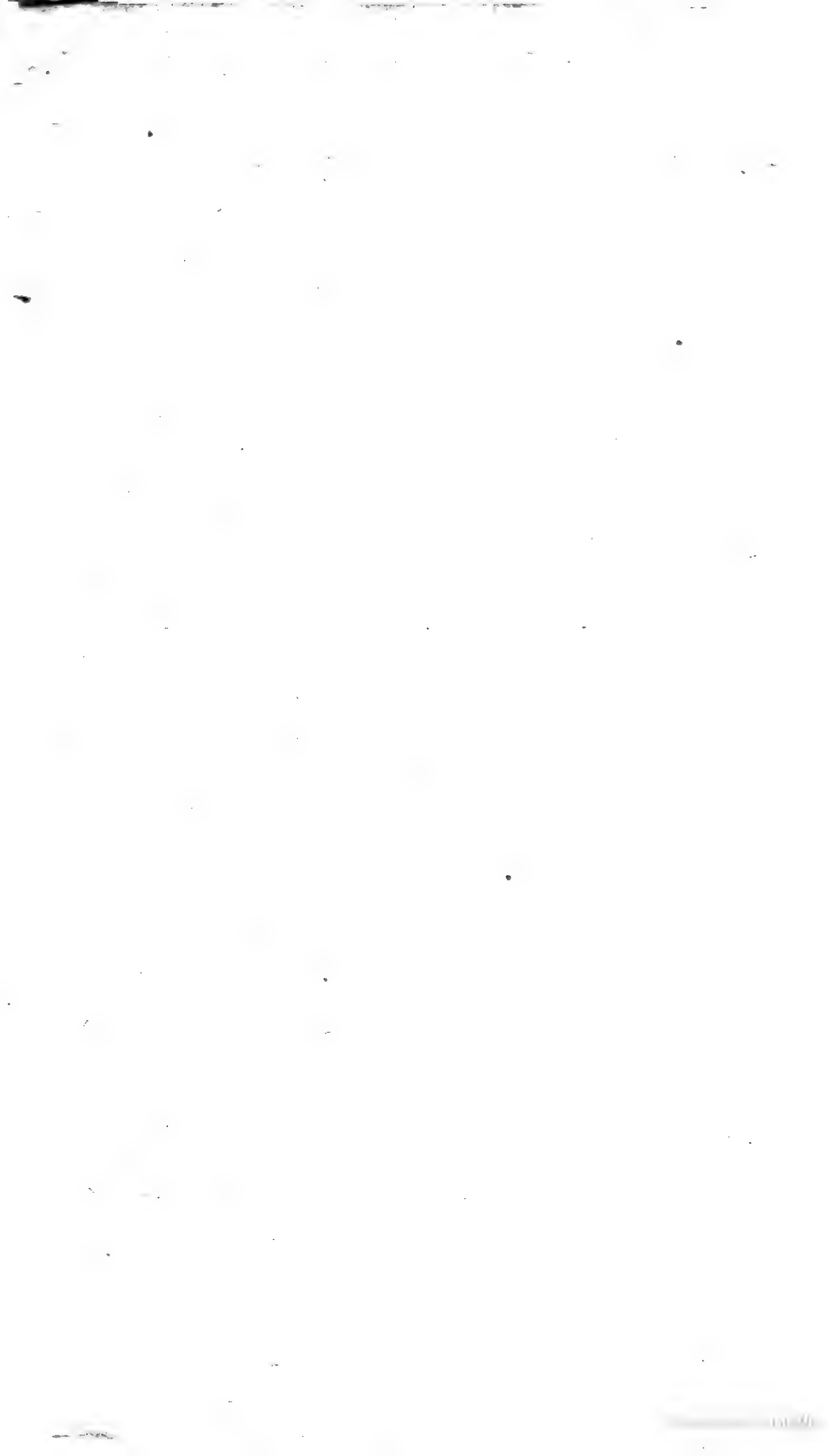
2. Theodosium fratrem interimit.

3. Monothelitarum hæresi adhæret Pauli Episcopi Constantinopolitani impulsu.

4. Cum Saracenis & Longobardis infeliciter belligeratur.

5. Romam specie religionis veniens aufert multa Urbis ornamenta.

6. Syra.

6. Syracusis occiditur propter insolentiam & exactiones, in balneo ferventia-
quâ perfusus, & postea strangulatus.

14. CONSTANTINVS V.

Pogonatus.

1. Audita Patris Constantis nece in Si- 668
ciliam profectus poenas de parricidis su-
mit. Inde sexennio exacto prolixâ barba,
qui prius imberbis abierat, redit Constan-
tinopolin, unde *Pogonatus* dicebatur.

2. Astrologiæ peritus & Medicinæ.

3. Saracenos Constantinopolin obsi-
dentes profligat, & in triginta annos indu-
cias concedit.

4. Fratres Tiberium & Flavium impe-
rii consortium affectantes naribus mu-
tilat.

15. IUSTINIANVS II.

1. Armeniam, Mediam, Albaniam, 683
Hircaniam Duce Leontio recuperat. Cy-
pro Saracenos pellit.

2. Sergio Pontifici Romano se oppo-
nit.

3. Rupto fœdere Arabas imprudentet
concitatur.

4. Ob sævitiam in cives exosus nasum

Q 2

amittit

amittit suasu Leontii, militum Præfecti; unde *ῥινόμητης*, *Rhinometus*; ab obtruncatis naribus dictus.

5. Pulsus regno ad Trebellium Bulgarorum Regem confugit, & post decennale exilium à Bulgaris regno restitutus se ulciscitur severè.

6. Intermissum exilio regnum infelicius recipit, cum regno vitâ privatus, & cum Tiberio filio unico contrucidatus.

694 7. Æmulus imperii Leontius militum
697 seditione concitatâ se facit Cæsarem, cui triennio post Tiberius Absimarus, patritius Byzantinus, apud Africam Cæsar ab exercitu electus opponitur, qui Leontium naso multatum in carcerem trudit.

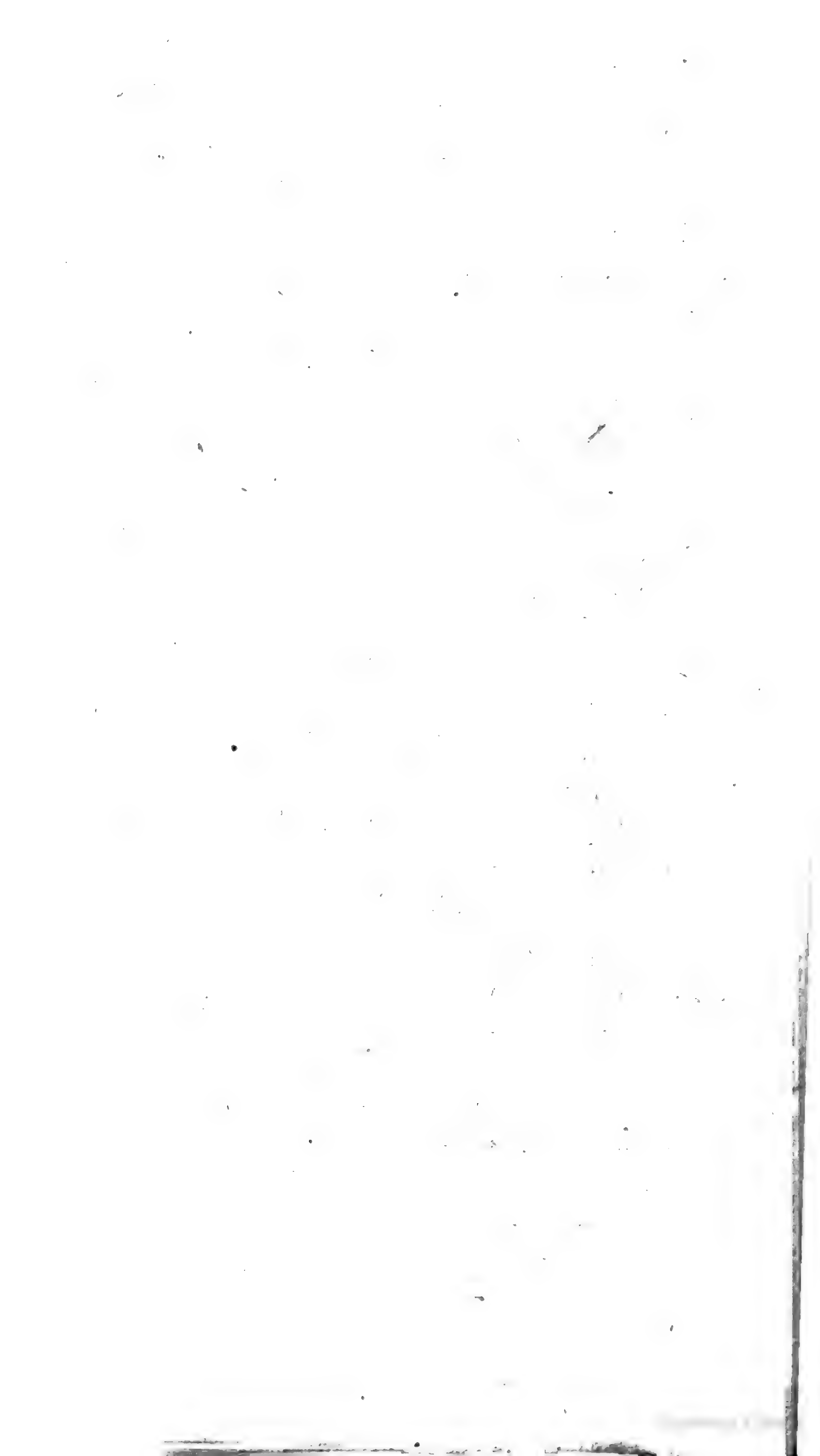
16. *PHILIPPVS Bardanes.*

711 1. Ferreis vinculis ab Absimaro inclusus in exilium mittitur, & à Justiniano revocatus fit Imperator.

2. Imagines templo eliminat, & de abrogandis Imaginibus legem constituit.

Ex Rolevinctio & Adone Viennensi Goldastus in libr. de Imper. Edictis de cultu Imaginum pag. 5. & 6.

3. Imperio oculis effossis privatur ipsâ vigiliâ Pentecostes per Anthemium, qui arrepto imperio se Anastasium vocat, contra

tra quem à militibus *Theodosius* Imperator salutatur, Uterque Monachus factus.

17. LEO Isaurus.

1. Imagines templis ejicit, unde *Icono-* 716
machus dicitur.

Veterum Historicorum testimonia affert Goldastus lib. de Imper. Decret. pag. 16. 17. 18.

2. Saracenos ab obsidione Constanti-
nopolis repellit; postea ab eâdem arceet A-
gallianum.

3. Constantinum filium bimulum hæ-
redem coronæ facit.

4. Excommunicatur à Gregorio III.
Papa. Inde Ravennæ, Romæ, Capuæ, Præ-
fectorum sequutæ cædes, & Papæ sedes &
potentia auctior reddita.

18. CONSTANTINVS VI.

Copronymus.

1. Paternæ religionis non minus quàm 741
imperii hæres, crudelitate, luxuriâ & sacri-
legio infamis.

2. Ob baptismatis aquam in Baptiste-
rio stercore fædatam *Copronymus* dicitur,
infans enim in mediâ baptismi ceremo-
niâ aquam sacram ventris solutione ma-
culat.

Q 3

3. Sacra-

3. Sacrarum imaginum certamen continuat, eaque causa cogit Concilium Constantinopolitanum.

Goldastus in Decret. Imper. de cultu Imaginum. pag. 19. seqq.

4. Bulgaris bellum infert, eorumque Regem Telericum regno exuit. Arthabasdum, domesticum hostem, exoculat.

5. Longobardorum Rex Aistulphus expugnat Ravennam, finemque imponit Exarchatui Impp. Constantinopolitanorum, fugato ultimo Exarcho Eutychio.

6. Elephantiaci morbo correptus obit, ejusque cadaver postea effossum & ignominia causâ crematum.

19. LEO IV.

775 1. Infans adsciscitur in imperium, unde *Porphyrogenitus* dictus, paternorum vitiorum una cum regno hæres.

2. Paternæ Sententiæ de tollendis Imaginibus æmulator uxorem Irenem, Scythicæ gentis mulierem, ob imagines apud eam repertas repudiat.

3. Coronam auream gemmis onustam Ecclesiæ S. Sophiæ subtrahens & portans carbunculis in capite punitur & perit.

4. Unicam expeditionem, & quidem ignominiosam, in Syriam facit.

20. CON.

20. CONSTANTINVS VII.

1. Cum matre Irene regnans imperio 780
plus obest quàm prodest.

2. Irene ambit filio filiam Caroli Magni, Irenem Carolus M.

3. Cardani Bulgarorum Regi pro vectigali stercora jumentorum mittit.

4. Irenem matrem ab administratione dejicit, & ab ea captus oculis orbatur eo ipso die, quo oculis privârat Nicephorum Patrum aliosque Proceres.

CLASSIS V.

Divulsio Imperii tempore Caroli

Magni, & Instauratio Imperii Rom. in Occidente.

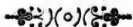
1. Sublato an. 797. Imperatore Constantino VII. Longobardis Italiam instantibus Romanumque Imperium affectantibus, translatum ad *Carolum Magnum* imperii occidentalis ἀξιόμα, promoventem Leone III. Pontifice Romano. 800

2. Leo III. Pontifex dum magnum illum Pipini, Francorum Regis Filium imperii occidentalis Imperatorem Romæ creat & consecrat, eo ipso Saracenis primò, mox etiam Turcis, portam ad Christianos per Orientem constitutos aperit, regnantibus interim vel potius grassantibus in O-

riente usque ad captam à Turcis Constantinopolin Imperatoribus nomine magis quam re.

3. Carolus ejusque Successores qui magis thronum Leonis & succedentium Paparum extulerunt largitionibus & de missionibus, eò majora decrementa de derunt throno Imperii.

4. Græci amisso Imperio Occidentis summam rerum in Oriente usque ad tempora Fridrici III. Imp. tenent, tandemq; fatali conversione rerum totum regnum Orientis & flos Nobilitatis concidit, Ecclesiis & Scholis prorsus everfis, Turcico autem Tyranno florentissimas regiones occupante, quas duro servitutis jugo adhuc premit, Christianis Principibus interrim in se suosque sævientibus; Principum quippe Græciæ cum Imperatore suo dissensione tandem *Turcica potentia*, dum allicitur per *Iohannem Cantacuzenum* & *Iohannem Palæologum*, simul invehitur in proprium exitium.

IMP. ORIENTIS.

TMEMA I.

1. NICEPHORVS Logotheta.

1. Irene Imperatrice in Lesbum relegatâ invadit imperium, crudelitate & avaritiâ conspicuus. 812

2. Pacem init cum Carolo Magno hâc conditione, ut ambo *Augusti fratresque* dicantur, Orientis alter, alter Occidentis.

3. Accisis imperii viribus infausto post distractionem initio *Tribunarius* Aaronis, Principis Saracenorum potentissimi, auri copiâ magnâ & annuo tributo pacem emit, pudendâ quidem, sed tum necessariâ pensione. Hinc *Aurotheta* dignior nomine esset; tria enim millia numismata in tributum proprii capitis pendebat, & tria Filii ejus, tricena millia regnum.

4. Pipino, Caroli M. Filio, suppetias fert contra *Venetos*, ex quo bello Victores Veneti regni sui sedem *Ducatu* stabiliunt.

5. Bulgaros inconsultius multò quàm rerum suarum & temporum illorum ferebat ratio laceffens capitur & decollatur à Crumo Rege Bulgarico, ejusque *Crani-*

um pro poculo inter Barbaros usurpatur.

2. *MICHAEL Curopolates.*

811

1. Foedus cum Carolo à Nicephoro percussum renovat.

2. Bello infelix contra Bulgaros, proditus à Copiarum Præfecto Leone.

3. Pertæsus imperii missis Leoni regni insignibus Monasterium ingreditur.

3. *LEO V. Armenius.*

813

1. Cum Ludovico Pio renovat amicitiam per fædus.

2. Crumum adversus Constantinopolin exercitum ducentem repellit.

3. In templo cantans occiditur insidiis Michaelis Balbi, quem majestatis reum in custodia haberi jusserat.

4. *MICHAEL Balbus.*

820

1. Leone Conspiratorum technis occiso in carcere Imperator salutatur.

2. Linguâ tardus, rudis literarum, impius, crudelis.

3. Saraceni Hispanienses *Cretam* occupant; & aliquot post annis Saraceni Africani Siciliam sibi subjiciunt; posteaque magnam partem Italiae, præsertim in Apulia & Calabriâ. Euphemium in *Siciliam* ad Saracenos coercendos mittit, sed eam amittit

amittit cum ingenti Italiae & Graeciae incommodo, Saracenis eam per ducentos & amplius annos insidentibus.

4. Thomam rebellantem maritimis copiis vincit crudeliterque occidit.

5. Cretam Saracenis eripere tentat.

5. THEOPHILVS.

1. Iustitiae defensor, studiorum cultor, 829
imaginum hostis.

2. Calvafter omnibus tonsuram praecipit.

3. Lupanaria vetat.

4. A Saracenis affligitur, & ob amissos
Duces moerore expirat.

6. MICHAEL III.

1. Cum matre Theodorâ regnat moderate, eaque semota pessimè cum scurris, mimis, lenonibus, scortis, è quorum sodalitia unum Gryllum, cynædum pessimum, per ludum facit Patriarcham Constantinopolitanum. 842

2. Bonarum literarum & scholarum Philosophicarum restauratorem *Bardam Casarem* è medio per sicarios tollit.

3. Saraceni Cretam eripiunt, & hinc inde Imperium vellicant.

4. Vitam turpiter transactam sequitur turpis exitus, à Basilio, Imperii Consorte,

sorte, per dolum sublatuſ, ut ſolus potiretur regno.

7. *BASILIVS Macedo.*

867

1. Patre agricola natus primùm ſervuſ Theophilizæ, deinde Patritiuſ & Protoſtrator interfecto Barda, demumque adoptatuſ à Michaele Imperatore Imperii pars & ſociuſ fit.

2. In adminiſtratione rerum civilium pervigil, in audiendis ſubditis comiſ, in juſtitia acer, in egenoſ liberaliſ, in ædificandis & reſciendis templiſ aliſque ædibuſ ſacriſ aſſiduuſ.

3. Synodo præviâ *Photium*; Epiſcopum Conſtantinopolitanum, ſede deturbat, ejuſque libroſ comburit.

4. *Saracenoſ*, qui ex Creta moventeſ magnam Peloponneſi partem occupaverant, paſſim proſtigat.

5. Inter multoſ pro Republicâ & Eccleſiâ exantlatoſ laboreſ tandem ſucceſſore Filio declarato obit febr.

8. *LEO VI. Philoſophuſ.*

887

1. Princepſ ſapienſ & doctuſ, rei militariſ perituſ, *Tactica*, quæ etiamnum extant, optimè ſuæ genti tradidit. Præceptorem habuit Michaelem Pſellum, cujuſ ſcripta adhuc extant.

2. Legem

2. Legem Patris Basilii *de usuris non sumendis* per se bonam abrogare cogitur, quod nemo gratis pecuniam suam commodare cuiquam vellet.

3. Juris Cæsarei corpus Græcè novat ex Digestis, Codice, Institutis, Novellis, nec non ex προχειρῶν Νόμων à seipso & Constantino Fratre conscripto sub βασιλικῶν nomine libris LX. complet.

4. Adversus Bulgaros Turcarum Ungorumque auxiliis cum detrimento utitur.

9. ALEXANDER.

Leonis frater, Princeps impius, tutorio nomine Imperium accipit, donec adolelsceret Constantinus. 911

10. CONSTANTINVS VIII.

1. Porphyrogennetus dicitur; Virtutibus juxta & vitiis clarus. 912

2. In regno varias insidias evitat, nunc solus, nunc cum aliis regnans dubiâ fortunæ aleâ.

3. Literarum studia egregiè excolit, ipseque diversa scripta Reipublicæ necessaria componit, quorum quædam adhuc extant.

4. Italiâ intestinis bellis afflictâ Calabriam, Apuliam, partemque Campaniæ, Du-

Ducum tunc Longobardorum Beneventi & Capuæ commorantium, recuperat.

5. Septuagenario major Imperium deponit.

11. *ROMANVS Lecapenus.*

919 1. Malus Princeps & voluptuarius, vino & otio deditus.

2. A Filiis imperio privatur, & Monasterio includitur.

12. *NICEPHORVS Photas.*

963 1. Filiis Romani duobus præteritis ab exercitu Imperator acclamatur, & Constantinopoli à Polyeucto Patriarcha coronatur.

2. Bello impiger res præclare gerit in Cilicia adversus Saracenos, Cretamque 140. annis à Barbaris obtentam recuperat.

3. Immanium tributorum exactor venit in odium & contemptum subditorum, & à Johanne Zemisce Præfeto subornatâ per uxorem malitiâ subdole tollitur.

13. *IOANNES Zemisces.*

969 1. Barbarorum terror Russos, Scythas & Turcas vincit.

2. De Persis triumphat, imagine S. Mariæ curui impositâ.

3. Eu.

3. Eunuchi Basilii perfidiâ veneno perit.
4. Ab eo in consortium imperii adsciti.

14. BASILIUS & CONSTANTINVS.

1. Basilius avaritiâ morumque acerbitate; Constantinus ignaviâ, se invisos reddunt. 975
2. Constantinus tres relinquit Filias; Eudoxiam, Theodoram & Zoen.

15. ROMANVS Argyropylus.

1. A Constantino Gener & imperii hæres eligitur. 1028
2. Uxorem Zoen adulteram tolerat, & à Michael adultero occiditur.
3. Reditibus Ecclesiæ 80, auri libras quotannis ex ærario addit.
4. Syriam perdidit.

16. MICHAEL IV. Paphlago.

1. Ex Argentario fit Imperator, moribus deformis. 3034
2. Per scelus imperium invadit, per pietatem deponit Ascetarum amplectens instituta.
3. Sicilia amittitur; Bulgari deficiunt.

17. MICHAEL Calaphates V.

1. Privatur oculis ob uxorem perfidè. 1041
- repu.

repudiatam, & cum Constantino Cæsare Patruo suo relegatur.

18. CONSTANTINVS

Monomachus.

1042 1. Princeps stupidus, prodigus, adulter, uxorius.

2. Sub eo *Normanni* Apuliam occupant; *Saraceni* deficiunt Persidemque invadunt.

19. THEODORA.

1056 Optima Augusta feliciter & moderate imperat.

20. MICHAEL Stratonicus VI.

Miles exercitatus, sed rudis in imperando, unde regno se ipsum abdicare cogitur.

21. ISACIUS Comnenus.

1057 1. Præfectus Legionum tyrannicè imperium invadit.

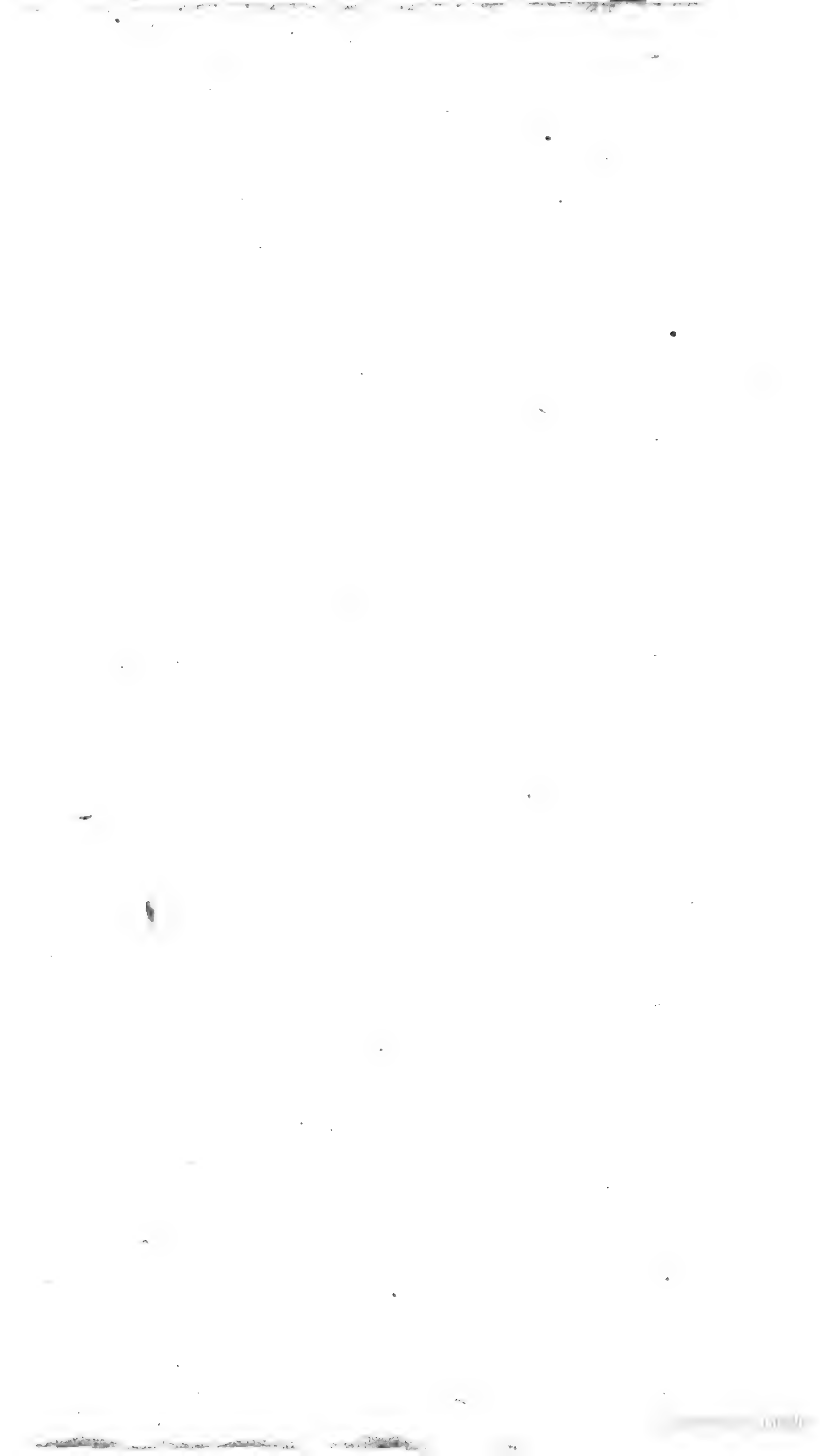
2. In venatione apro prodigioso territus vestem induit Monachicam in Studiensi Monasterio.

3. Ædem D. Teclæ erigit.

22. CONSTANTINVS Ducas.

610 1. In Deum pius ejus ope Scythas magno fundit prælio.

2. Conscribitur jussu ejus à Michaelle Atta-

Attaliata, Proconsule & Judice, *Opus Nomicum seu Pragmaticum*, quod *Synopseos* nomine adhuc extat.

3. Tres relinquit filios, eosdemque Imperatores cum Eudoxia conjugē, Imperii curatrice constituit.

4. Eudoxia Virum sibi adjungit Romanum, cognomento Diogenem.

23. MICHAEL Ducas, VI.

1. Coronatur à Joanne Xiphilino Patri- 1071
archa, qui Epitomen Dionis composuit.
Præceptor ei fuerat Psellus Mathematicus,
cujus extant libri de Mathematicis disci-
plinis.

2. Princeps ignavus nulliusque animi
in Monasterium detruditur, urgente Ni-
cephoro.

3. Eudoxia immemor fidei, Romano Dio-
gene in maritum sibi lecto, habenas impe-
rii arripit, re malè cedente; iste enim ocu-
lis privatus, illa in Monasterium detrusa.

24. NICEPHORVS Botaniates.

1. Ex Imperatore fit Monachus, Ale. 1078
xi. Argente, passus quæ fecerat ipse, à Co-
mmenis imperio exutus.

25. *ALEXIVS Comnenus.*

1. Infelix bello ad pacis se convertit studia, redemptâ ab Henrico Imp. pace.
2. Orphanotrophia erigit, & gymnasium fundat.

26. *IOHANNES Comnenus.*

1118

1. E conjugio Pater filiorum quatuor, *Alexii, Andronici, Isaacii, Manuelis*, minimi natu, cui dignitas *Sebastocratoris* obtrigit.
2. Scythas Thraciam invadentes vincit, & Persas callidè superat.
3. Lectulo in aciem delato filios animat.
4. Sagitta se faucians in venatione obit.

27. *MANVEL Comnenus.*

1143

1. Astrologicis prædictionibus addictus, luxuriosus, hypocrita.
2. Ducit è Germaniâ Bertham, Filiam Berengarii Comitis Sultzbacensis, felicissimi soceri duorum Imperatorum, Romani & Græci.
3. Christianorum sub Conrado III. expeditionem ad recuperandam Palæstinam moratur, dolôque pessimo calcem vivam farinae miscet, unde magno numero moriuntur.

3. Inf.

3. Infeliciter cum Iconiensi Sultano pugnat.

28. *ALEXIUS Comnenus.*

1. Sponsa adolescentulo spondetur A. 1180
gnes, filia Philippi Franciæ Regis.

2. A Tutore Andronico necatur quindecim annorum puer.

29. *ANDRONICVS*

Comnenus.

1. Interfectis, quotquot Imperatori 1183
Manueli fideles cognoverat, regnum usurpat; Alexio fidelitatem jurat, mox eo interfecto & regnum & uxorem sibi jungit.

2. Nicæam, quæ ab ipso defecerat, frustra oppugnat.

3. Horribili vitæ exitu luit poenam infidelitatis & tyrannidis suæ immanis contra Francos & Latinos, Constantinopoli trucidatos.

30. *ISAACIUS Angelus.*

1. Foedus cum *Saladino* init, nocetque 1184
Recuperatoribus Palæstinæ sub Friderico Barbarossa.

2. Filia Irene Rogerio, Sicilia Regi, nuptum datur; deinde Philippo, Barbarossæ Filio.

3. Ab Alexio Fratre ex oculatus carceri mancipatur.

31. *ALEXIVS Ducas, IV.*

1195

1. Parricidio infamis in fugam compellitur, restituto in imperium Alexio, Isaaci Angeli Filio.

32. *ALEXIVS V. Murzufus.*

1204

1. Philippi Sueviæ Ducis auxilio redditur regno.

2. A Myrrillo vitâ & imperio privatur.

3. Occupatâ à Francis, qui *Latini* appellabantur, Constantinopoli Imperii decus Balduino, Flandriæ Comiti, obtingit.

T M E M A II.

EXPEDITIO in terram Sanctam sive *Palestinam* instituta sub

PHILIPPO, Rege Francorû.

1. Eoum hætenus regnum tenuit gens Pontica Græca, sed cædibus & crebrâ seditione, intestinâque Principum discordiâ post varias tragoedias deficit, & à Græcis ad Francos Imperium transfertur.

IMPERATORES Orientis
ex Militiâ sacrâ FRANCORUM.

1. *BALDVINVS, Comes Flandriæ.*

Flandriæ Comes, quo à Bulgarorum Rege

Rege Johanne capto & interempto succedit Frater.

2. HENRICVS.

Pace cum Bulgaris firmatâ Ducis eo. 1205
um Filiam ducit, cui succedit Gener.

3. PETRVS, Comes Altisiodorensis.

A Theodoro Lascari in itinere interitur, Imperium interim administrante uxore Jolanda, donec accerseretur ex Gal-
lis Filius. 1216

4. ROBERTVS. 1221

5. BALDVINVS. 1228

Ultimus Latinorum Imperator, qui in Oriente imperarunt, profugus in Galliâ consenescit. Francisque imperio deturbatis *Palaologi* sceptrum obtinent.

TMEMA III.

IMPERATORES

ORIENTIS ex *Palaologorum* familiâ.

1. MICHAEL *Palaologus*.

1. Primus splendorem imperatorii nominis intulit familiæ suæ, câ gloriâ ducentorum propè annorum successione felix. 1262

2. Constantinopolin noctu per prodiores

tores introitu dato recuperans Latinis eripit regnum aëto in fugam Balduino.

3. Cum Genuensibus constituit pacem perpetuam.

Europal. de Official. Constant. p. 137.

2. *A N D R O N I C U S I.*

1283

1. Ejus Palatium virtutis & justitiæ officina.

2. Imperii consortem facit Michaellem Fratrem, eoque defuncto Constantinum Despotam.

3. *A N D R O N I C U S II.*

1328

1. Avum, à quo coronabatur, imperio exiit.

2. Inter dissidia Græcorum Ottomanicum imperium crescit.

4. *I O A N N E S Cantacuzenus.*

1341

1. Tutor datus Johanni Palæologo imperium invadit.

2. Filiam *Orchani Turcarum Regi* cum damno Græciæ elocat; Pupillo *Ioannialteram*.

3. Contra Genuenses, sociis Venetis & Rege Arragonum, bella gerit infausso exitu.

4. Regno exactus ad exilii sui solatium Monasterium ingreditur, atque ibi assum.

mine, quo tristius nil cogitari potest, doctrinarum & Ecclesiæ præcipua sedes, expulsis in Italiam aliasque Regiones Viris piis & doctis.

4. Avulso Oriente immortale odium & nunquam sanabile vulnus inter finitimos *Turcas & Christianos* hucusq; durat, Deo interim non permittente pro suâ in nos misericordiâ, ut portæ Ottomanicæ prævaleant. Conatibus Tyranni illius Byzantini pessimis obstat hodie *una & unica Respublica Veneta*, quæ hoc currente anno terrâ marique cum Barbaro confligit & utrobique vincit. Digitus Dei hic est.

Sic habuit finem tua, Constantine, propago.

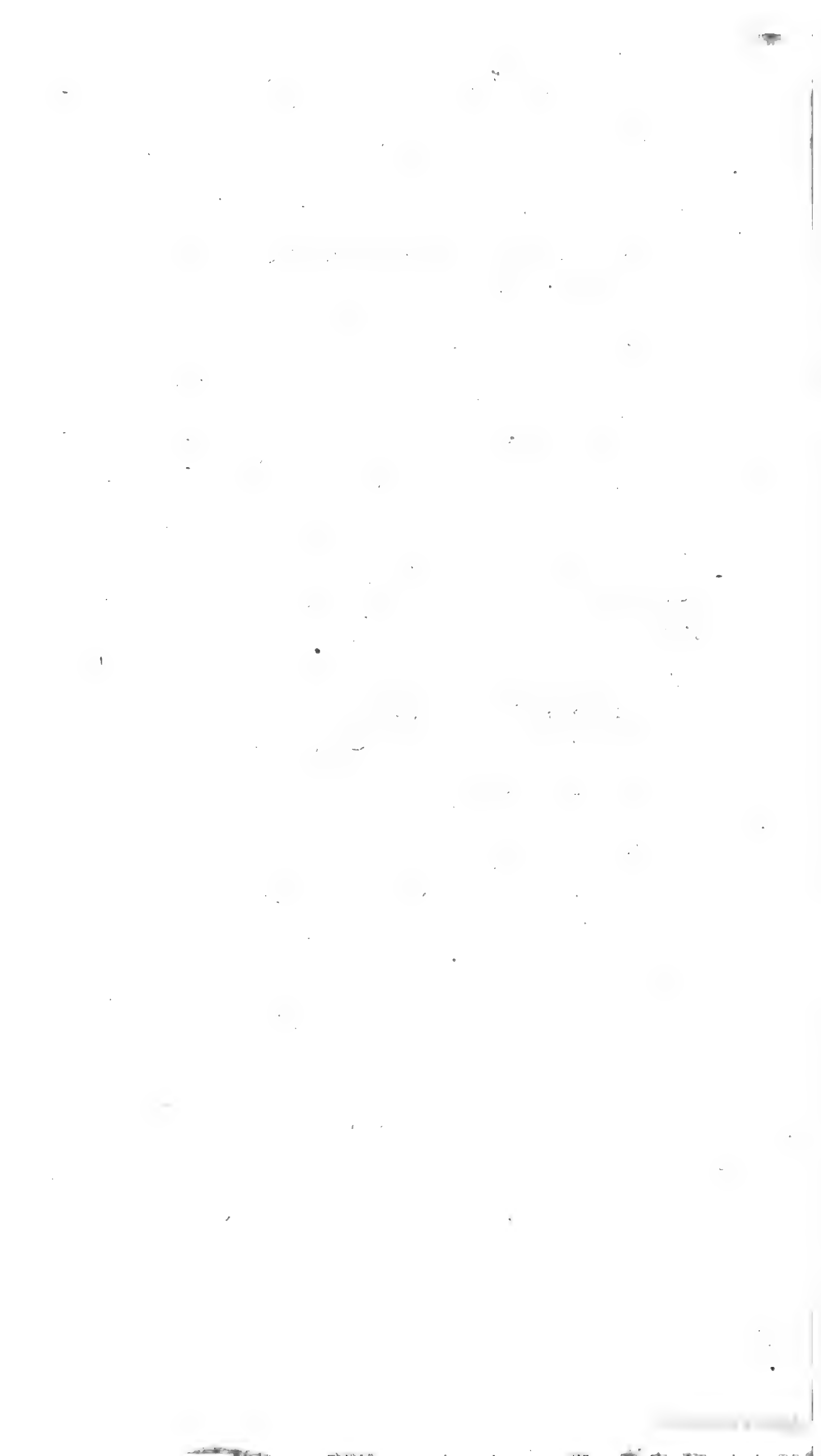
Et subito casu, quæ valuere, ruunt.

IMPERII ROMANI

Periodus III.

Imperii ad Germanos Translatio.

I. Rebus sub Byzantinis Imperatoribus negligenter constitutis moestum variis infortuniis imperium *Carolus Magnus* reficit, & in magnâ rerum omnium jactatione ac nutatione multa & magna gerendo *Occidentale imperium*, inter Gothorum, Vandalarum & Longobardorum furores collapsum, resuscitat, magno successu auget, majori-

3. Infeliciter cum Iconiensi Sulrano pugnat.

28. *ALEXIVS Comnenus.*

1. Sponsa adolescentulo spondetur A. 1180
gnes, filia Philippi Franciæ Regis.

2. A Tutore Andronico necatur quindecim annorum puer.

29. *ANDRONICVS*

Comnenus.

1. Interfectis, quotquot Imperatori 1183
Manueli fideles cognoverat, regnum usurpat; Alexio fidelitatem jurat, mox eo interfecto & regnum & uxorem sibi jungit.

2. Nicæam, quæ ab ipso defecerat, frustra oppugnat.

3. Horribili vitæ exitu luit poenam infidelitatis & tyrannidis suæ immanis contra Francos & Latinos, Constantinopoli trucidatos.

30. *ISAACIVS Angelus.*

1. Fœdus cum *Saladino* init, nocetque 1184
Recuperatoribus Palæstinæ sub Friderico Barbarossa.

2. Filia Irene Rogerio, Sicilia Regi, nuptum datur; deinde Philippo, Barbarossæ Filio.

3. Ab Alexio Fratre ex oculatus carceri mancipatur.

31. *ALEXIVS DUCAS, IV.*

1195

1. Parricidio infamis in fugam compellitur, restituto in imperium Alexio, Isaaci Angeli Filio.

32. *ALEXIVS V. Murzufus.*

1204

1. Philippi Sueviæ Ducis auxilio redditur regno.

2. A Myrtillo vitâ & imperio privatur.

3. Occupatâ à Francis, qui *Latini* appellabantur, Constantinopoli Imperii decus Balduino, Flandriæ Comiti, obtingit.

THEMA II.

EXPEDITIO in terram Sanctam sive Palestinam instituta sub

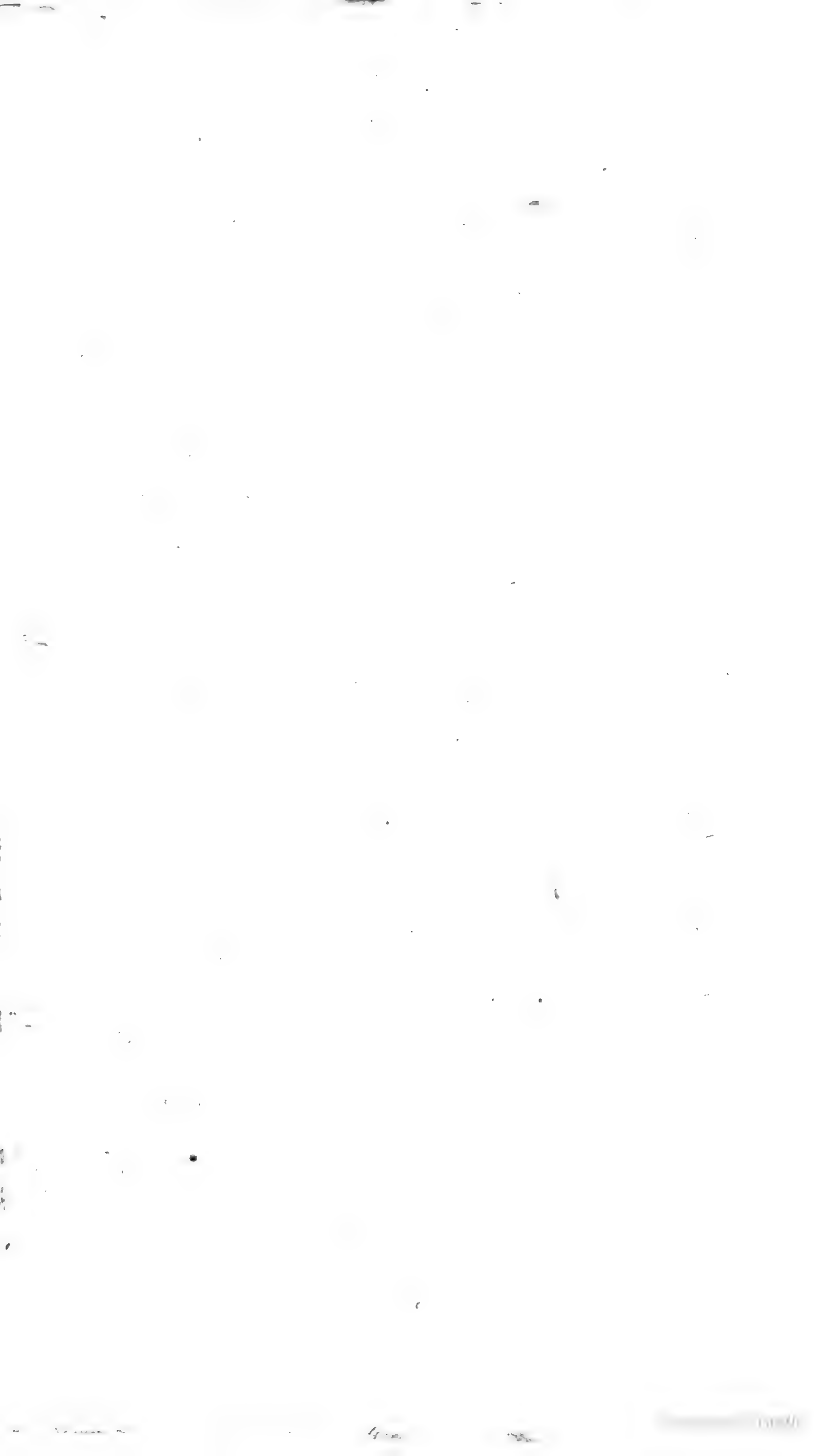
PHILIPPO, Rege Francorū.

1. Eoum hætenus regnum tenuit gens Pontica Græca, sed cædibus & crebrâ seditione, intestinâque Principum discordiâ post varias tragoedias deficit, & à Græcis ad Francos Imperium transfertur.

IMPERATORES Orientis
ex Militiâ sacrâ **FRANCORUM.**

1. *BALDVINVS, Comes Flandriæ.*

Flandriæ Comes, quo à Bulgarorum Rege

Rege Johanne capto & interempto succedit Frater.

2. HENRICVS.

Pace cum Bulgaris firmatâ Ducis eo. 1205
rum Filiam ducit, cui succedit Gener.

3. PETRVS, Comes Altfiodorensis.

A Theodoro Lascari in itinere interi. 1216
mitur, Imperium interim administrante
uxore Jolanda, donec accerseretur ex Gal-
liis Filius.

4. ROBERTVS. 1221

5. BALDVINVS. 1228

Ultimus Latinorum Imperator, qui in
Oriente imperarunt, profugus in Galliâ
confenescit. Francisque imperio detur-
batis *Palæologi* sceptrum obtinent.

TMEMA III.

IMPERATORES

ORIENTIS ex *Palæologorum*
familiâ.

1. MICHAEL *Palæologus.*

1. Primus splendorem imperatorii no. 1262
minis intulit familiæ suæ, câ gloriâ ducen-
torum propè annorum successione felix.

2. Constantinopolin noctu per prodi-

R 3

tores

tores introitu dato recuperans Latinis eripit regnum acto in fugam Balduino.

3. Cum Genuensibus constituit pacem perpetuam.

Europal. de Official. Constant. p. 137.

2. ANDRONICVS I.

1283

1. Ejus Palatium virtutis & justitiæ officina.

2. Imperii consortem facit Michaellem Fratrem, eoque defuncto Constantinum Despotam.

3. ANDRONICVS II.

1328

1. Avum, à quo coronabatur, imperio exiit.

2. Inter dissidia Græcorum Ottomanicum imperium crescit.

4. IOANNES Cantacuzenus.

1341

1. Tutor datus Johanni Palæologo imperium invadit.

2. Filiam *Orchani Turcarum Regi* cum damno Græciæ elocat; Pupillo *Ioanni* alteram.

3. Contra Genuenses, sociis Venetis & Rege Arragonum, bella gerit infausito exitu.

4. Regno exactus ad exilii sui solatium Monasterium ingreditur, atque ibi assum-

to Monachi habitu, *Ioasaph* dictus, scribit
contra Saracenorum hæresin Apologias
quatuor totidemque Orationes contra
Mahumetum.

5. *IOHANNES Paleologus.*

1. Cum Turcarum Rege societatem init, 1360
ut Bulgaros reprimat.

6. *ANDRONICVS III.*

7. *EMANVEL Paleologus* } *Fratres*

8. *IOANNES Paleologus.*

1. Ab Eugenio Pontifice Rom. ad Con- 1425
cilium Florentinum invitatus, insigni co-
mitatu comparuit.

9. *CONSTANTINVS Paleologus.*

1. Diversis præliis Turcas prostermit,
quibus postea fit tributarius, tandem Con-
stantinopoli victâ victori ludibrium capite
ejus per urbem & castra circumgestato.

2. CONSTANTINOPOLI captâ cef-
sat cum Constantino Græcorum in Orien-
te regnantium imperium, *Mahomete II. d.* 1435
29. Maji an. 1453. urbem intrante cum ma-
ximo Christianismi damno.

3. Urbium illâ Reginâ captâ cadit co-
rona Imperii Orientalis, & simul alto de cul-
mine,

mine, quo tristius nil cogitari potest, doctrinarum & Ecclesiæ præcipua sedes, expulsis in Italiam aliasque Regiones Viris piis & doctis.

4. Avulso Oriente immortale odium & nunquam sanabile vulnus inter finitimos *Turcas & Christianos* hucusq; durat, Deo interim non permittente pro suâ in nos misericordiâ, ut portæ Ottomanicæ prævaleant. Conatibus Tyranni illius Byzantini pessimis obstat hodie *una & unica Respublica Veneta*, quæ hoc currente anno terrâ marique cum Barbaro confligit & utrobique vincit. Digitus Dei hic est.

Sic habuit finem tua, Constantine, propago.

Et subito casu, quæ valuere, ruunt.

IMPERII ROMANI

Periodus III.

Imperii ad Germanos Translatio.

I. Rebus sub Byzantinis Imperatoribus negligenter constitutis moestum variis infortuniis imperium *Carolus Magnus* reficit, & in magnâ rerum omnium iactatione ac nutatione multa & magna gerendo *Occidentale imperium*, inter Gothorum, Vandalorum & Longobardorum furores collapsum, resuscitat, magno successu auget, majori-

majoribus consiliis suffulcit, Orientali propriis Imperatoribus relicto.

2. Longobardorum in Italiam infusione *factiones* perpetuæ gliscebant *inter Exarchos* Ravennæ nomine Imperatoris subsistentes & *Longobardos*, contra quos vocatu Senatûs populi que Romani, nutu Papæ, consensu Imperatoris Orientalis Nicephori, Carolus ille Magnus accersitus Dominatum illum Longobardicum fregit, & in hanc nostram nationem Germanicam non sine insigni virtute hoc angustum Imperii Romani nomen intulit. Inde *Romanô-Germanicum* nuncupatum.

3. Translato ab Oriente in Occidentem imperio sub felici sceptro Caroli illius verè Magni *Italia, Gallia & Germania* unionē admodum salutari coadunantur. Nullo unquam vinculo reuniri valuit regnum Orientis cum Occidentis imperio unumque in corpus ac systema recoalescere, rennante frustra Carolo *εὐναρχεύων*, eoque ipso spe citius dilabebatur Byzantinorum thronus. In Occidente adhuc imperii summi majestas hospitatur, & angustis sub finibus (missis regnis Galliæ, Angliæ, Hispaniæ, Italiæ, & aliquâ parte Germaniæ) felicissimos nunc annos numerat sub tranquillo

imperio Leopoldi I. sic transeunte gloriâ imperii de uno loco in alterum. Orandum est, ut pace nobis per Dei gratiam reditâ posthac consilia fiant sana in corpore Reipublicæ sano.

Periodus III.

CLASSIS I.

A CAROLO MAGNO
usq; ad Interregnum magnum
ante RUDOLPHUM
HABSBURGENSEM.

THEMA I.

IMPERIVM CAROLIDARVM

sive

Cæsares generis Carolini.

I. CAROLVS MAGNVS.

A. C. 800 **P**IPINI, Regis Francorum, Filius, è Germanis primus in Occidente Regnum obtinet; vacillante per negligentiam Impp. Orientalium imperio *Augusti* titulum recipit, sacratissimique Imperii *Romano Germanici* conditor evadit, nomine tunc Imperatoris in Græciâ titulo tenus existente, in Italiâ autem prorsus exulante.

2, Prin.

2. Princeps animi & corporis robore magnus, magnanimus, pius, constans, temperans, lenis, affabilis, benignus, ab omni ambitione & superbiâ alienus, juri dicendo studiosus, literarum literatorumque Nutritor magnificus, erga Ecclesiam & Ecclesiasticos munificus.

Eginhardus in vita Caroli M. p. 9. 10. 11. Marianus Scotus l. 3. hist. at. 6. p. 439. Sigebertus Chron. pag. 556. 557. Siffridus Presbyter. lib. 1. hist. p. 686.

3. Coronatur à Leone III. Papa Romæ in Ecclesiâ D. Petri die natali Christi. Natalis hic annus & dies Romano-Germanici Imperii novantiqui Occidentalis.

Regino lib. 2. Chron. p. 34. Sigebert. p. 557. Eginhard. p. 11. Annal. Caroli p. 32. 33. Albertus Stadenfis Chron. fol. 85.

4. Quatuor ei conjuges, iisque defunctis quatuor Concubinæ fuerunt. Prima conjux *Hermingardis*, Desiderii Longobardorum Regis Filia, annoque vix peracto repudiatur. Secunda *Hildegardis*, è quâ ei nati Carolus, Pipinus & Ludovicus. Tertia *Fastrada*. Quarta *Luitgardis*. Concubinarum nomina dantur *Gersvinda*, *Reginopyrga*, *Adelinda*, *Himmeltruda*, quæ ei peperit Pipinum degenerem.

Eginhard. in vita c. p. 8. Sigeb. ad A. 792. p. 556.

5. Varia

5. Varia & difficilia gessit bella. Bello omnium gravissimo *Saxones* sub *Witkin-*do aggreditur primus, quod durat triginta duobus annis. *Hunnos* Germaniam vastantes octavo demum anno subigit. *Lombardos* Desiderio eorum Rege capto Italiâ ejicit, extinctoque Longobardorum regno Filium Pipinum, Italiæ Regem, constituit. *Aquitanos* sub Hunoldo inquietos in ordinem redigit. *Saracenos* in Hispaniâ vincit. *Bajoarios* sub Thassilone insurgentes compescit: *Brittones* & *Danos* domat. *Bohemiam* per Legatos placat.

Eginhardus pag. 4. 5. 6. 7. *Regino* p. 25 26. 30. *Gotfridus Viterb.* 17. *Chron.* p. 442. *Sigebert.* p. 552. 558. *Hepidani Annal.* pag. 7. *Alb. Stad.* *Chron.* f. 78. 79 80 81. 83. 84 *Vinc. Beluac.* 23. *Spec. Hist.* 170. f. 330. *Crantz.* 2. *Sax.* cap. 3. 4. p. 31. cap. 5. 6. pag. 32. *Lupold de Bapenberg.* de princ. Germ. Zelo in relig. c. 4. f. 9.

6. Castro Eresburg expugnato Idolum *Irminseul* sive statuam *Hermanni*, à Saxonibus cultam, evertit, & primus in regiones Saxonicas religionem Christianam propagat.

Regino sub A. 771. p. 25. *Witichind.* 1. *Ann.* p. 6. *Lambertus Schafnaburg.* p. 153. *Crantz.* 2. *Sax* 9. p. 35. *Rolev.* fascic. T. p. 164.

7. Comitia, Synodos & Conventus convo-

convocat Reginoburgi an. 792. Paderbornæ an. 777. Wormatiæ 787. Ingelheimii 788. Francofordiæ 794. Aquisgrani 797. & 809. Turoni, Cabilone, Rhemis, Arclati, Moguntia 813. Compostellæ, 803. ubi Ecclesiæ statuitur Primas S. Jacobus adhuc *Spexen* ibidem clarus.

Annales Regum. Franc. p. 22. 26. 27. 29. 40.

Regino p. 25. 27. 31. Turpinus in Vita Carol.

cap. 19. p. 79. Vincent. 24. spec. hist. 17. f. 333. b.

Lupold de Babenperg. c. 11. f. 16. b.

8. Episcopatus condit & instituit Halberstatensem anno 777. Bremenlem 788 Monasteriensem 791. Paderbornensem & Osnabrugensem. Monasteria varia fundat, plurimaque beneficia Coenobitis præstat. Templum Aquisgrani S. Mariæ dicat.

Fundationis Ecclesiæ Bremensis literæ an. 788.

data apud Chytr. lib. 3. Saxon. p. 944. Crantz.

1. Saxon. 14. p. 38. c. 23. p. 46. 1. Metrop. 3. p. 5. c. 5.

p. 5. c. 7. p. 7. c. 14. p. 38. Lupold. Babenp. c. 9. f. 14

9. Consilio Alcuini Præceptoris & auspiciis duorum Scotorum instituit *Academiam Parisiensem* in Gallia: cui adjicit *Papiensem & Bononiensem* in Italiâ. Fundat item *Scholam Osnabrugensem*, & *Collegia Canonorum* instituit, ut essent *Scholæ doctrinarum & pietatis*.

Crantz. 1. Metrop. 2. p. 3. 4. 2. Saxon. 40. p. 37.

10. Scr.

10. Sermonem nostrum patrium excolit. Mensibus nomina indit germanica. Gesta memoratu digna colligi & conscribi, sibiq; etiam in mensâ prælegi jubet. Textus Evangelicos pro Ecclesiis ordinare præcipit Alcuino. Ipse se scribendo exercet.

Eginhardus in Vitâ C. p. 10. Vicent. Belnac 23 Spec. hist. 175. f. 331. Crantz. 2. Sax. 8. p. 34. 35.

11. Testamentum conficit de divisione regni inter Filios, congregatisque Regni primoribus Ludovicum Filium, Aquitanix tunc Regem, consortem sibi totius regni & imperialis nominis hæredem constituit anno 813. isque anno sequenti moritur ætat. LXXII. Aquisgrani pleuritide, verè Pater Orbis.

Eginhard. in Vit. Car. p. 12. 13. Annales Franc. p. 40. Alb. Stadof. 86. 87.

2. LUDOVICKS PIVS.

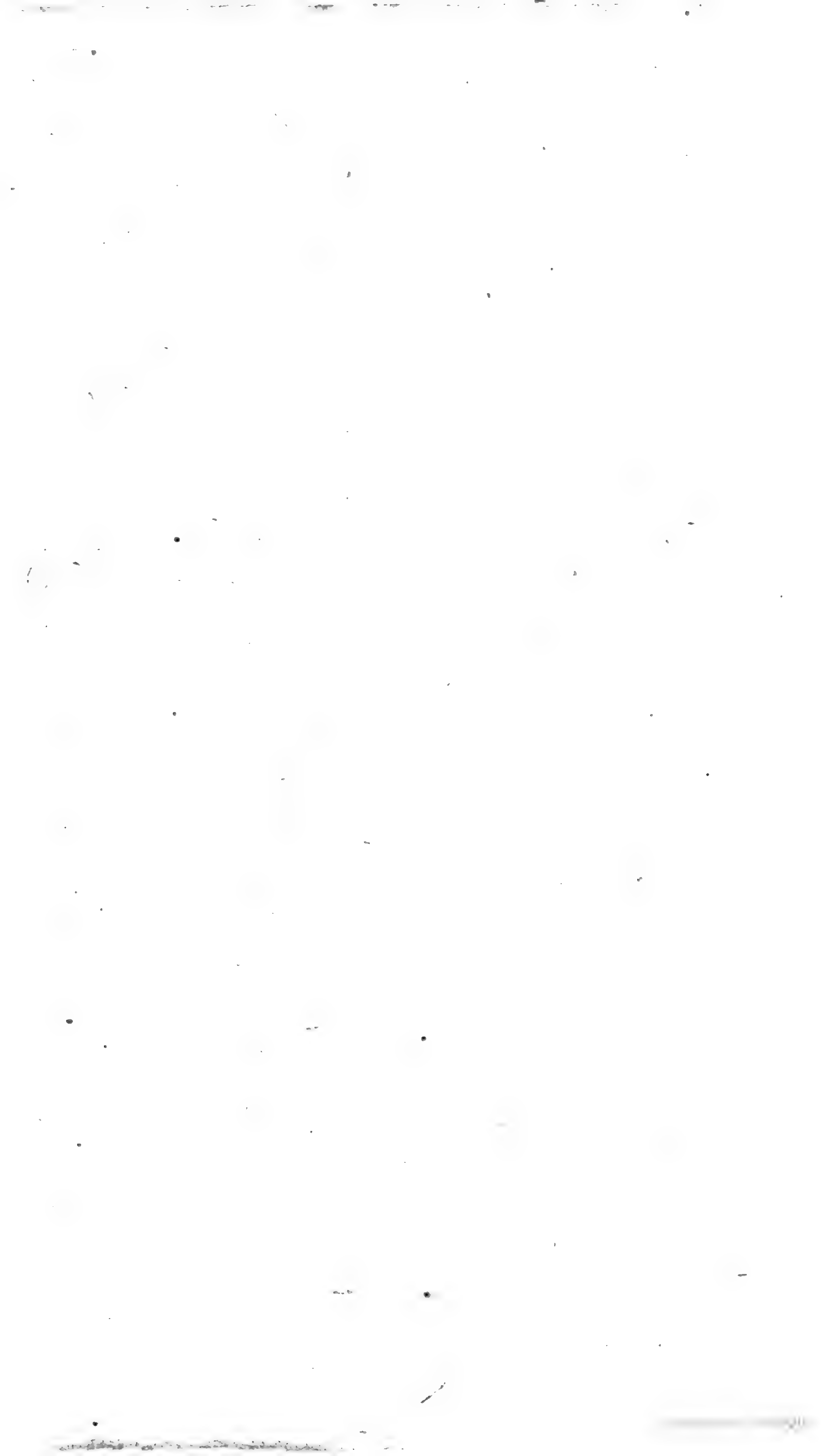
814. 1. Magni Patris magna soboles à studio religionis & in Ecclesiam liberalitate Pius appellatur.

Anonymus Autor Vitæ Ludov. p. 55. 60. 64.

2. Aquisgrani Imperator salutatur, coronatus & unctus Remis à Stephano IV. Papa.

Marianus Scotus p. 440.

3. Uxores habuit duas, *Irmengardem*,
Lotha.

Lotharii, Pipini & Ludovici matrem; & Juditham, filiam Welfonis, primi Comitris Altorfensis, ex qua suscepit Carolum Calvum.

Autor anonymus p.44. Marianus p.440 Freculphus prafat. Chronicorum Tom.2. Albertus Stad. f.87.

4. Biennio regni exacto *Lotharium* majorem natu filium, consortem imperii assumit. *Pipinum* Aquitaniæ, *Ludovicum* Bajoariæ Reges constituit. Pravis consiliis inductus dominandi; libidine incensus *Bernardus*, Pipini majoris Filius, Italiæ rebellat, qui vix Alpibus superatis capitur oculisque privatur.

Sigebert. p.561. Aimoni Continuator 5.18.19. Hermannus Contractus p.129. Annales de Ludov. pag.40 43. Regino l.2. pag.40. Albertus Stad. fol.87.

5. Bella perosus studia pacis amabat, Saxones clementiâ sibi reddit magis fidos; sed idem provocatus ad arma æquè fortis fuit, Marte clarus militiâque contra varios hostes hinc inde surgentes, *Slavos, Danos, Britannos, Saracenos*, tandemque contra proprios Filios, regnum affectantes.

Annales de Ludov. p.43.52.53. Ludolp. de Babenberg. c.4 f.9 Marianus p.440.

6. Infausto & nefario bello à Filiis oppugnatur, primasque fert in hâc persecutione

tione Lotharius, cujus & rebellium copias instructâ acie expectat inter Argentinam & Basileam in campo dicto mendaciorû sive Lûgenfeldt. Gregorio tunc Papa interveniente arma utrinque posita fuere.

Marianus p. 441. Annales de Ludov. p. 56.

Vincentius Bel. 24. Spec. 34. p. 335. Annales

Bertini c. 42. Crantz. 2. Sax. 23. p. 47.

7. Imperium ex consilio pravo Primatum, maximè Ecclesiasticorum, ejurare cogitur, destitutusq; auxilio & consilio in vinculis circumducitur, sub custodiâ claustrali apud Sueffiones detinetur, postea restituitur ab Optimatibus Monasterio evocatus, uxoremq; unâ ex Monasterio recipit.

Regino lib. 2. p. 40. 41. Herm. Contr. p. 154.

Sigebertus p. 563. Lamb. S. p. 14. Crantz. 1.

Metrop. 27. p. 20.

8. Scholas ad Christianismi propagationem hinc inde à Parente institutas fovet. Hildesheimensem Ecclesiam instituit. Corbejense Monasterium ad flumen Virgini fundat. Monasteria institutis strictioribus ordinat, Ecclesiasticum statum reformat, Cleri mores dissolutiores emendat; Leges Ecclesiasticas & civiles promulgat; Ecclesiæ Romanæ amplissimorum reddituum donationem, ab avo Pipino & Carolo

olo Patre & se concessam diplomate confirmat.

Annales de Ludov. pag. 44. Sigebert. pag. 561. Lamb. Schafn. pag. 154. Gotfridus Vit. p. 463. Vincent. Beluac. 24. S. H. f. 335. Lupoldus de Babenp. de Zelo. l. C. c. 11. f. 16. Crantz. 1. Metrop. 10. p. 10. & c. 26. p. 19.

9. Haraldum, Daniæ Regem, ad baptismum adducit, & Erico Regi S. Ansgarium Episcopum mittit cum Collegis, quorum ministerio in Daniæ regno semen Evangelii spargitur.

Marianus p. 441. Rolevinc. in Fasc. T. p. 65. Alb. Stadenf. f. 87. 89. Crantz 2 Sax. 25. p. 471

10. Moguntia moritur, tumulatur Mediomaticibus in Lotharingâ juxta tumulum Hildegardis Matris ætatis LXIV. Eclipsis & Cometa ejus obitum antecedunt.

Regino lib. 2 p. 41. Herm. Contr. p. 130. Albert. Stad. fol. 90.

3. LOTHARIUS.

1. Patre etiamnum vivo Cæsarcâ dignitate ornatur Aquisgran; & Romæ die Paschatos in Ecclesiâ B. Petri à Paschali Papa coronam suscipit. 840

Sigebertus p. 561. Albert. Stad. f. 88.

2. Nuptias celebrat in Theodonis villâ cum Irmingarde, Hugonis Comitissæ & Bayaræ Fi-

væ Filiâ, cum quâ genuit Ludovicum, Lotharium & Carolum.

*Regino lib. 2 p. 41. Marianus p. 441. col. 1. Alber-
tus Stadens. fol. 88.*

3. Primogenitus Pii impiè & perfidè Patrem oppugnat, eoque reconciliato veniam omnium impetrat.

vide in Lud. Pio num. 6.

4. Decertat acribello cum Fratribus de imperii divisione, Sergio Papa se interponente, magnoque prælio primum prope Fontaneum vincitur à Ludovico & Carolo Calvo; deinde in Sentiacâ valle.

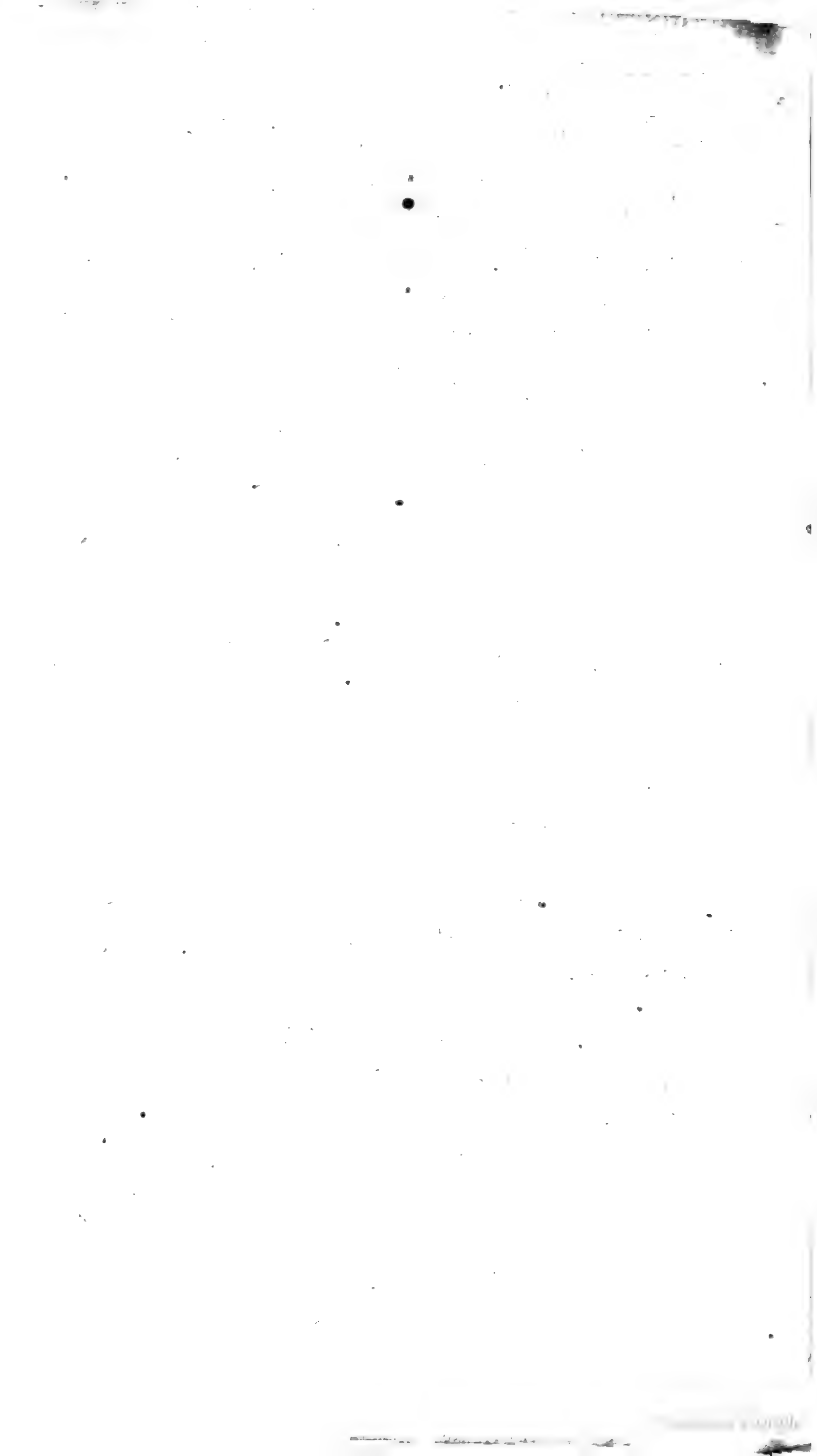
*Witekindus 1. Ann. p. 9. Nithardus quatuor
libris à Pithæo editis. Regino p. 41. Marianus 3.
6. p. 442. Sigebertus pag. 564. Siffridus p. 687.
Herm. Contr. p. 154. Rolevinc. Fascic. T. f. 66. a.
Otto Frisingensis 5. Chron. 53. fol. 62. b. Alb.
Stadens. fol. 91.*

5. Ab ejus nomine, vel, ut alii volunt, à filio ejus secundo genito, Lotharingia nomen accipit.

Regino lib. 2. p. 41. Marianus 3. 6. p. 442.

6. Relicto Imperio & regno filiis diviso sumit cucullum Monachalem Prumii, tæctus scelerum in Patrem commissorum poenitentia.

*Regino 2. pag. 42. Gotofrid. Vit. part. 17. p. 463.
Rolevincus pag. 56. Beluacensis 24. S. H. 37.
fol. 336.*

4. LVDOVICVS.

859

1. Regni Lombardici coronam à Sergio Anno 844. Imperialem à Leone IV. anno 849. & ab Hadriano II. regni Lotharii Fratris coronam accipit anno 871.

Herm. Contr. p. 130. Sigebert. p. 566.

2. Imperator optimus, pace bonus, meritis consiliisque gravis, de Imperatoris nomine disceptat cum Basilio Macedone, Orientis Imperatore.

Regino lib. 2. p. 54. Scriptum pro defensione tituli Imper. apud Goldast. Constit. Imp.

3. Uxorem habet Luitgardam, Ericonis Gvelfi filiam, ex quâ suscepit Irmengardim à Carolo Calvo, Postea Bosoni, Regi Provinciæ, collocatam.

Regino lib. 2. p. 57. Marian. p. 444.

4. Beneventanorum Ducem Adalgisum, Græcorum præsidiis contra se insurgentem, compescit, civitates Campaniam & Lucaniam in deditionem recipit; sed fraude Ducis periclitatur, atque ad pactum juratò ineundum tractus juramenti nexu per Papam Joannem absolvitur.

Regino lib. 2. p. 52. 53. 54. Sigebertus p. 568.

5. Italiam contra Saracenos, agri Beneventani depopulatores, defendit.

Gothof. Viterb. 17. p. 464.

6. Moritur absque masculâ prole Mediolani, & in Basilica Ambrosianâ sepelitur.

Regino 2. pag. 54. Herm. p. 131. Marian. p. 443. Sigebert. p. 569.

5. CAROLVS CALVVS.

875 1. Ludovici Pii ex Juditha Filius à Johanne VIII. Pontifice coronam accipit imperii largitionibus contra Fratrem natu majorem Ludovicum, Germaniæ Regem.

Regin. l. 2. p. 56. 57. Marian. p. 443. Sigeb. 569. Acta Coronationis apud And du Chesne Tom. 2. p. 467.

2. Ducit Ermentrudin, Odonis Comitis & Ingeltrudis filiam, ex quâ suscipit tres filios, Carolum, Carolomannum, Ludovicum. Carolus trucidatur ob juvenilem petulantiam incauto animo. Carolomannus oculis jussu Patris privatur, Abbas factus Cœnobii Spiernacensis.

Regino lib. 2. p. 52.

3. Controversiam movet Ludovici, Germaniæ Regis, Filiis de paternis ditio- nibus. Ludovicus junior gladio suum jussuetur, cladeque felici apud Andernacum vincit Patrum.

Regino lib. 2. pag. 56. 57. Sigebert. p. 569. 570. Otto Frising 6. 6. f. 65.

4. Con.

4. Consecrat Ei calvo Eclogam *de Calvis* Hugbaldus, Elvolnensis Monachus, versibus 136. constantem, cujus vocabula omnia primam literam C. habent.

Extat libellus seorsim editus in 8. Intulit Barthius Adversar. T. 1. lib. 46. c. 21.

5. In Italiam evocatus Nortmannis liberum in Galliâ grassandi spatium relinquit, pacemque ab eis emit.

Regino lib. 2. p. 54. Crantz. 2. Norvveg. 4. pag. 356. c. 6. p. 357.

6. Veneno à Judæo Sedechia, quo Medico utebatur, propinato Mantuæ perit.

Regino l. 2. p. 57. Sigebert. p. 570. Beluacensis 24. S. H. 44 f. 337.

6. *LUDOVICVS III. Balbus.*

1. Ob impeditiorem & tardio rem lin. 877
guam *Balbus* cognominatus turbatum regnum accipit, coronatus à Johanne VIII. Pontifice.

Regino lib. 2. pag. 57. Sigebert. p. 570. Marian. p. 444.

2. Ex *Ansgardâ*, Harduini Comitiss Filiâ, quam jussu Patri severo repudiabat, tulit *Ludovicum & Carolomannum* Galliæ Regem; & secundo matrimonio ex *Adelhaida* posthumum *Carolum*, Galliæ Regem cognomento *Simplicem*.

Regino lib. 2. pag. 57. Marian. p. 444. Sigebert. p. 570. Otto Fris. 6. 6. f. 65.

3. Nihil gerit strenuè, vixque duobus annis rerum potitus Compendii in Italiâ obit, relicto Tutore proli futuræ Odone, Roberti Andegavensium Ducis Filio.

Hermann. C. p. 131.

7. CAROLVS *Craſſus.*

880

1. A Corporis obesitate cognomentum *Craſſi* adipiscitur, ineptus hinc ad liberorum procreationem.

2. Post Patrum suum Carolum Calvum veneno sublatum magno cum exercitu superatis Alpibus Romam uxore comite contendit, & à Johanne VIII. qui & Calvum unxerat, unâ cum Richardâ Conjuge ungitur, & *Imperator* appellatur.

Hermann. Cont. p. 131. Marian. p. 444. Sigebert. p. 570.

3. Imperator trium regnorum, *Germania, Italia & Gallia*, duobus Fratribus Ludovico & Carlmanno mortuis, florente quidem & amplo imperio, sed infidâ admodum fortunâ nulloq; rerum successu.

Gothof. Viterb. col. 468. Regino l. 2. p. 27.

4. Richardin, Regis Scotiæ filiam, Conjugem suam adulterii cum Luitwaldo Vercellensi Episcopo, falsò accusatam repudiât, ipsô postea à suis repudiâtô, ipsâ secedente in Monasterium Andlo.

Regino lib. 2. p. 63.

5. Maxi.

5. Maxima ei aduersitas fuit cum *Normannis*, Galliam & Germaniam assiduorum incursionum motu concutientibus, cum quibus pacem init adsignando iis certam in Franciâ sedem, à novis incolis *Normannia* dictam, quæ antea erat *Neustria* appellitata.

Helmoldus Chron Sclavorum l. 7. p. 73. Sigebertus col. 467. Siffridus pag. 687. Vinc. Beluac. 24. H. S. 48. f. 337. b.

6. Godofredum, Normannorum Regem, pacat Frisiâ provinciâ concessâ, & Gislâ filiâ Lotharii in matrimonium datâ, simulque ex sacro baptismo Christianum factum suscipit.

Regino lib. 2. p. 60. Otto Frising. 6. 8. f. 65. b. Siffridus Presb. 687.

7. Fundat unâ cum Patre Monasterium *S. Bartholomæi* Francofordiæ ad Mænum. Calamitatibus Ecclesiæ succurrendis vix sufficit, collapsâ fere religione inter perpetua Regum & Pontificum dissidia.

Antiquum diploma apud Latomum in stemmatibus Ecclesiæ Barthol. Hincmarus in Epistola ad Carolum.

8. Imperio dejectus bonisque omnibus spoliatus à Luitberto Archiepiscopo Mogun-

Moguntino sustentatur, & eleemosynarius
pie moritur in Augiensi canobio tumu-
latus.

*Regino 2. pag. 63. Marianus p. 44. Godefrid.
col. 467. & 478. Otto Frising. 6.9 fol 65. b.*

8. A R N O L P H U S.

887

1. E Carolomanno per Litovindæ con-
tubernium natus prævio Procerum Impe-
rii consensu Romæ imperiali coronâ insi-
gnitur à Formoso Pontifice.

*Regino 2. p. 58. 70. Autor Compilationis Chro-
nologica p. 730. Gotfrid. 17. p. 470. Otto Fris.
6.13. f 66 b.*

2. Uxores duas habuit 1. *Aagnetem*, Græ-
cam origine, unde ei Filii *Arnolphus*, co-
gnomento *Malus*; Comes in Schiren &
Bajoariorum postea Rex stirpsque Palati-
norum Rheni Bavarixq; Ducum; & *Wern-
herus*, Comes itidem in Schiern; 2. *Iutam*,
unde prognatus Ludovicus IV. Imperii
successor. Ex concubinâ *Helingarda* natus
ei *Zventebaldus*, à Rege Moravorum su-
sceptore sic dictus.

Regino lib. 2. p. 66.

3. Bis cum Normannis configit, pri-
mum absens victus, secundò præsens cla-
dem reddit victor. Victi Christianam fi-
de amplectuntur.

Regino

Regino lib. 2. p. 67. Gotofrid. col. 469. Otto Frising. 6. 11. f. 66. Rolevinc. in Fasc. f. 68. a. Herman. Chron. p. 131. Sigebert. p. 572.

4. Zuentibaldum, Moravorum & Bohemorum Principem, inquieti ingenii hominem, infidelitatis poenam subire cogit egregiâ clade.

Regino lib. 2. p. 66. Sigebertus p. 572.

5. Zuentibaldo Filio honores & bona Megingardi Comitis largitur, regnumque Lotharii Principum consensu in Comitibus Wormatiæ habitis concedit.

Regino lib. 2. p. 68. 69. Sigebert. p. 573. Otto Fris. 6. 12. f. 66. b.

6. Ratisbonam, ubi sedem regni habuerat Parens, ampliat & restaurat: S. Emerani templum reliquiis S. Dionysii è Galliâ delatis exornat.

Diploma Caesaris apud Eyzinger. Paralip. Thes. pag. 50. Otto Frising. 6. 11. fol. 66. Crantzius 3 Metrop.

7. Guidone per tumultum in Italiâ Rege creato, Italiam sibi urbisque imperium vindicat, & Româ primus post Gothicam tempestatem potitur, lepusculo viam monstrante.

Luitprandus lib. 1. c. 7. 8. 9. 10. p. 96. 97. 98. 99. Sigebertus p. 573. Regino l. 2. p. 69. 70. Siffrius p. 687. Lupoldus de Babenp. c. 4. fol. 9. b.

S 5

8. Duo

8. Duo per eum Concilia habita, primum Moguntiaë ann. 888. secundum se præsentia Triburiaë ann. 896. mense Novembri.

Conciliorum Tom. 3. Regino pag. 69. Marian. p. 446. Lupold. de Babenp. c. 11. f. 17 a. Albertus Stad f. 9. b.

9. Exautorato Poppone, Comite Hennebergico, Thuringiam committit regendam Conrado Comiti Franconiaë.

Regino lib. 2 p. 68.

10. Veneno soporifero intoxicatus de vitâ periclitatur, cui succedit phthiriasis, quâ misere exstinguebatur Oetingæ in Bavaria, sepultus Ratisbonæ in Monasterio ad D. Emeranum.

Regino pag. 71. Marianus p. 445. Sigebert. p. 574. Compiler Chronolog. p. 730. Gothofr. col. 470. Rolevinc. in Fascic. T. f. 68. a. Otto Fris. 6. 13. f. 66. b. Albert. Stad. f. 97.

9. LUDOVICVS IV. ultimus Carolingerum.

899 1. Septem annorum puer Ottonem, Saxoniaë Ducem, Tutorem accipit, fide & fidelitate nulli secundum. Inde solennibus Comitibus Forchaimii Procerum consensu Rex nuncupatur.

Regino 2. p. 71. Lambert. p. 155. Marian. p. 445. Siffrid. p. 688. Sigebert. p. 576. Hebidann. p. 9. 2. Luit.

2. Luitgardin, Ludolfi Saxoniae Ducis filiam, uxorem fuisse dicunt Witichindus & alii, sed inveteratum errorem esse ostendit Meibomius:

Not. ad Witichind. p. 44. 45. Mallinckroot de Cancell. p. 24.

3. Hungaris per Italiam & Germaniam multis annis grassantibus variâ fortunæ & infortunii aleâ restitit,

Luitprandus lib. 2. cap. 1. 2. 4. 5. 6. p. 101. 102. 103. 104. Sigebert. p. 574. 575. Regino p. 71. 72.

4. Comitem Bambergensem Adelbertum, interfectorem Conradi Ducis Franconiae, sibi ab Hattone Archiepiscopo Moguntino subdolè traditum, capite mulctat.

Regino lib. 2. p. 72. Otto Fris. 6. 15. f. 67. a. Herman. Contr. p. 132. Marian. p. 575. Sigebert. p. 575. Siffriad. p. 688. Lambert. p. 154. Luitprand. lib. 2. c. 3. p. 102. 103. Ekkehard. de casibus S. Galli c. 1. pag. 40. Albert. Stad f. 97. Chronicon Austale p. 312.

5. Infelix Imperator moerore conficitur, quod bella infeliciter gereret, sepultus Ratisbonæ in Coenobio D. Emerani, & cum eo unâ progenies Caroli Magni.

Reginonis Continuator p. 74.

6. Nondum 20. annos natus obit, eo-que extincto Caroli Magni domus deficit imperii-que titulum amittit, cui ob maternum à Carolo in se derivatum sanguinem annecti potest Conradus.

Gotfri-

Gotfridus col. 472. Siffridus 1 p. 688. Compilator p. 731. Albert. Stad. p. 98.

10. CONRADVS I.

912

1. Conradi Francorum Comititis Filius consilio Ottonis Saxoniae Ducis qui imperium constanter recusabat, in Imperatorem eligitur à Germaniae Proceribus.

Gotfrid. col. 472. & 474. Witichindus l. 1. p. 6.

2. Uxor ei Cunegundis, Luitpoldi Bajuariae Ducis vidua, Caroli Crassi filia.

3. Seditioso motu conjurant in electum Regem *Giselbertus, Dux Lotharingorum, Arnolphus Bavariae Dux, Henricus Dux Saxoniae, Berchtoldus & Erchinger, Sueviae Rectores.* Pulso Arnolpho Duce Bavariam totam occupat; & Eberhardo Fratri concedit. Conjuratorum manus feliciter evadit.

Luitprandus lib. 2. c. 7. p. 105. Witichindus lib. 1. pag. 9. Sigebertus 576. Conradus Lichtenau, Abbas Wispergensis p. 200. Albert. Stad. f. 98.

4. Vicinus morti *Henricum, Saxoniae Ducem*, quem inimicum habuerat, Successorem Imperii designat transmissis ad eum regni insignibus, regalibusq; ornamentis.

Luitpr. 2. 7. p. 105. Gotfridus 17. col. 472. Wispergensis p. 207.

5. Quedlinburgi moritur & Fuldæ tumula-

mulatur, imperio à Carolingâ domo ad Witikindæam translato.

Witichindus pag. 9. Urspbergenſis p. 208. Continuator Reginonis pag. 74. Marian. p. 447. Godfridus col. 474.

THEMA II Imperatores ex familiâ SAXONUM.

1. HENRICVS AVCEPS.

1. Nascitur ex stirpe VVitekindi Magni 920
Patre Ottone, Duce Saxonix, matre Luitgarde, Arnulphi Imperatoris Filiâ.

Witichindus lib. 1. p. 7.

2. Uxorem habet primam *Hatburgam*, Monialem; secundam *Mathildam* filiam Thiderici Comitiss Ringelbergenſis: ex qua suscipit Filios tres, *Ottonem*, *Henricum*, *Brunonem*, & Filias quinque.

Witich lib. 1. p. 10. Albertus Stad. fol. 101.

3. Suasu Conradi Regis eligitur à Proceribus Imperii Fridslariæ, & imperii insignia accipit, cum esset in aucupio, unde Auceps dictus.

Reginonis Supplementum p. 74. Godfridus col. 474. Compiler Chron. p. 731. Albertus Stad. fol. 98. 100.

4. Primus post Caroli Magni posteros aliâ ex familiâ regnum tenet primusq; tanquam

quam ancyle imperii *Lanceam clavīs Christi ornata* consecrat, quæ hodiernum ostenditur Norimbergæ.

Gotfr. col. 473. 474. Luitprand. 4. 12. p. 135. Sigebert. p. 578. Ursp̃erg. p. 21. 2. Siffrid. p. 688. Lupold. de Bap. c. 12. f. 18. Albert. Stad. f. 101.

5. Præ animi modestiâ unctionem & coronationem solennem recusat, dicens: satis mihi est, ut præ Majoribus meis Rex dicat.

Witichindus lib. 1. p. 9. Otto Frisingensis lib. 6. c. 17. f. 68. b. Sigeb. p. 579. Ursp̃erg. p. 208. Siffrid. p. 688. Albertus Stad. f. 100. b.

6. Dignitatem regiam ægro ferebat animo *Arnolphus, Bavarie Dux*, Ungaricoque exilio redux affectat regnum, fax & turbo sui temporis, quem gravi oratione ad obsequium flectit. Consors factionis erat *Burckhardus Sueviae Dux*, quem supplicem factum in gratiam recipit.

Witekindus 1. Annal. p. 8. Otto Frising. 6. 18. f. 69. Luitprand. 2. 7. pag. 106. Ekkinhard. de Monast. S. Galli c. 1. p. 45. Ursp̃erg. p. 208.

7. Lotharingiam à corpore Imperii Germanici per Carolum Simplicem Gallicæ Regem, avulsam recuperat, vi cessionis obtinet, eidemque pacandæ Eberardum præficit.

Witekind. lib. 1. p. 9. 10. Reginonis Contin. p. 75. Sigebert. p. 577. Ursp̃erg. p. 209. 211.

8. Hun.

8. Hungaros assiduis incurfionibus Germaniam expilantes circa Mersburgum ingenti superat clade cæsis & profligatis 40000. tranquillitatemque Germaniæ reddit.

Witekind. lib. 1. p. 110. 11. Sigebert p. 579. Otto F. 6. 18. p. 69. a. Luitpr. 2. 8. 9. p. 10. 11. Helmold Chron. 1. 8. p. 24. Albertus. Stad. f. 102.

9. Pacatâ Germaniâ Saxoniarum urbes muris, legibus & armis munit.

Witekind. l. 1. p. 11. ejusq; exscriptor Urspergensis p. 212. Crantz. 3. Sax. 12. p. 71. & 3. Metrop. 9. p. 65.

10. Gormonem, Daniarum Regem, pacem petere cogit; Juliâ domatâ Slesvicoque expugnato Marchionatum Slesvicensem constituit.

Luitprand 3. 5. pag. 120. Witichind. lib. 1. p. 14. Sigebert. p. 579. Albertus Stad. f. 102. Crantz. 3. Sax. 25. p. 77. Helmold. 1. 8. p. 25.

11. Expulsis Henetis Marchiam Brandenburgensem constituit, Slavos Vandalosque debellat.

Witich. 1. p. 11. Sigebert p. 578. 579. Reginonis C. p. 75. Crantz. 3. Vand. 16. p. 63.

12. Ludos equestres & torneamenta primum nationi Germanicæ commendat, quorum specimen exhibetur Magdeburgi.

De hoc tamen dubitatur.

13. Obiit

13. Obiit in Monasterio Memmeleben, & Quedlinburgi sepelitur ætatis suæ anno prope LX.

Witekind. 1. p. 14. Luitprandus 4. 7. p. 132.

Rheginonis C. p. 75. Albertus Stadenfis f. 103.

2. OTTO MAGNVS.

936

1. Coronatur ab Hildeberto, Præsule Moguntino Aquisgrani: & postea Romæ à Johanne XII. cui Magni nomen peperit rerum gestarum gloria.

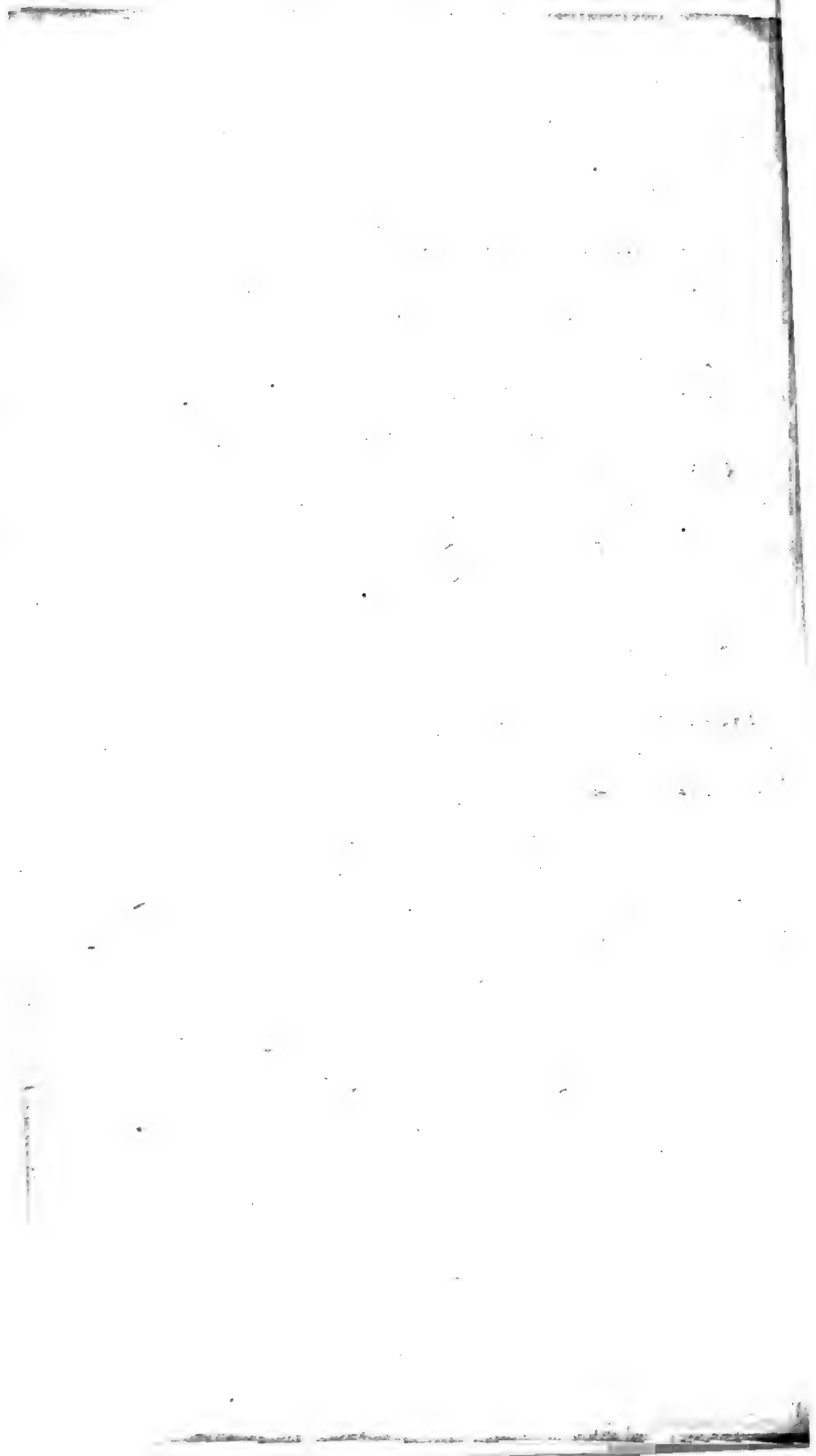
Witekindus initio libri secundi p. 14. Sigebert. p. 583. Langius in Chron. Citzienfi p. 757. Albert. Stadenf. f. 10.

2. Princeps magnanimus, pius, prudens, justus, clemens, strenuus, constans, in omnem occasionem rei bene gerendæ intentus.

Luitpr 4. 7. p. 132. Witekind. lib. 2. p. 22. Rolevinc. f. 69. a.

3. Ante regni susceptionem sororem Regis Anglorum Eduardi *Edgidam* ducit, è quâ *Luitolphum* gignit. Postea *Adelheidam*, Rudolphi Burgundiæ Regis filiam, Regis Italiæ Lotharii viduam, è carcere liberatam, ducit, suscipiens ex eâ tres filios *Henricum*, *Brunonem* & *Ottonem* successorem, & filiam *Adelheidam*, quam Hugo Capetus, Comes Parisiorum & Rex Galliæ sibi jungit.

Rhegi-

Rheginonis Continuator. p. 75. 78. Sigeb. p. 579.

Chron. Citizense p. 759. Rosvitha de gestis Ottonum c. 3. p. 164. 165. Alb. Stad. f. 101. 105. 106.

4. In Italiâ *Berengarium III. Longobardorum Ducem*, ejusque filium *Albertum* in ordinem cogit & postea eorum insolentiam exilio compescit. Longobardiam, Italiam, Siciliam, Calabriam, quæ sub Berengariis fuit, Romano Imperio restituit.

Rheginonis C. p. 78. 80. Herm. p. 133. Luitpr. 66 p. 152. 154. Chr. Citiz p. 757. Otto Fris. 6. 19. f. 68. b. c. 21. 22. 24. f. 69. Albertus Stad f. 106.

5. Tanquardum, fratrem nothum, & *Henricum*, fratrem Germanum, cum conspirationis sociis *Eberhardo*, Duce *Franconie*, & *Giselberto*, *Lotharingia* Duce Sororio suo, superat. Filium *Luitolphum* Generumque *Conradum* in se insurgentes compellit ad obedientiam. Miscet se turbatoribus *Pacis Filii Arnolphi*, Ducis *Bajoariorum*, & *Fridericus*, *Moguntinus* Episcopus.

Witekind. 2. Annal. p. 16. 17. 18. 19. 20. 25. Luitprandus lib. 4. c. 8. 9. 10. 11. p. 133. 134. cap. 16. p. 138. Reginonis C. p. 76. Ekkehardus c. 5. p. 61. Sigebertus p. 579. 580. 581. Rosvitha c. 8. v. 47 p. 169. Albertus Stad f. 104.

6. *Boleslaum*, *Bohemiæ* Regem, domat, & in obsequium reducit fidele.

Witekind. l. 3. p. 24. Sigebert. p. 582. Crantz. 3. Sax. 14. p. 72.

7. Ludovico Franciæ Regi suppetias fert contra Hugonem, Parisiorum comitem.

Witichindus 2.p.23. & 3.p.24. *Sigebert.* p.582. *Reginonis* C.p.76. *Otto F.* 6.19. fol.68. b. *Albertus Stad.* f.105.

8. Haraldo, Daniæ Rege, feliciter victo Christianismum in regno propagat, inque memoriam victoriæ mare quod Danos à Nordmannis dirimit, *Ottersund* vocatur.

Helmold. lib.1.c.9. p.26.27. *Lupold de Bapenb.* c.2. f.6. *Albertus Staden* f.105. b.

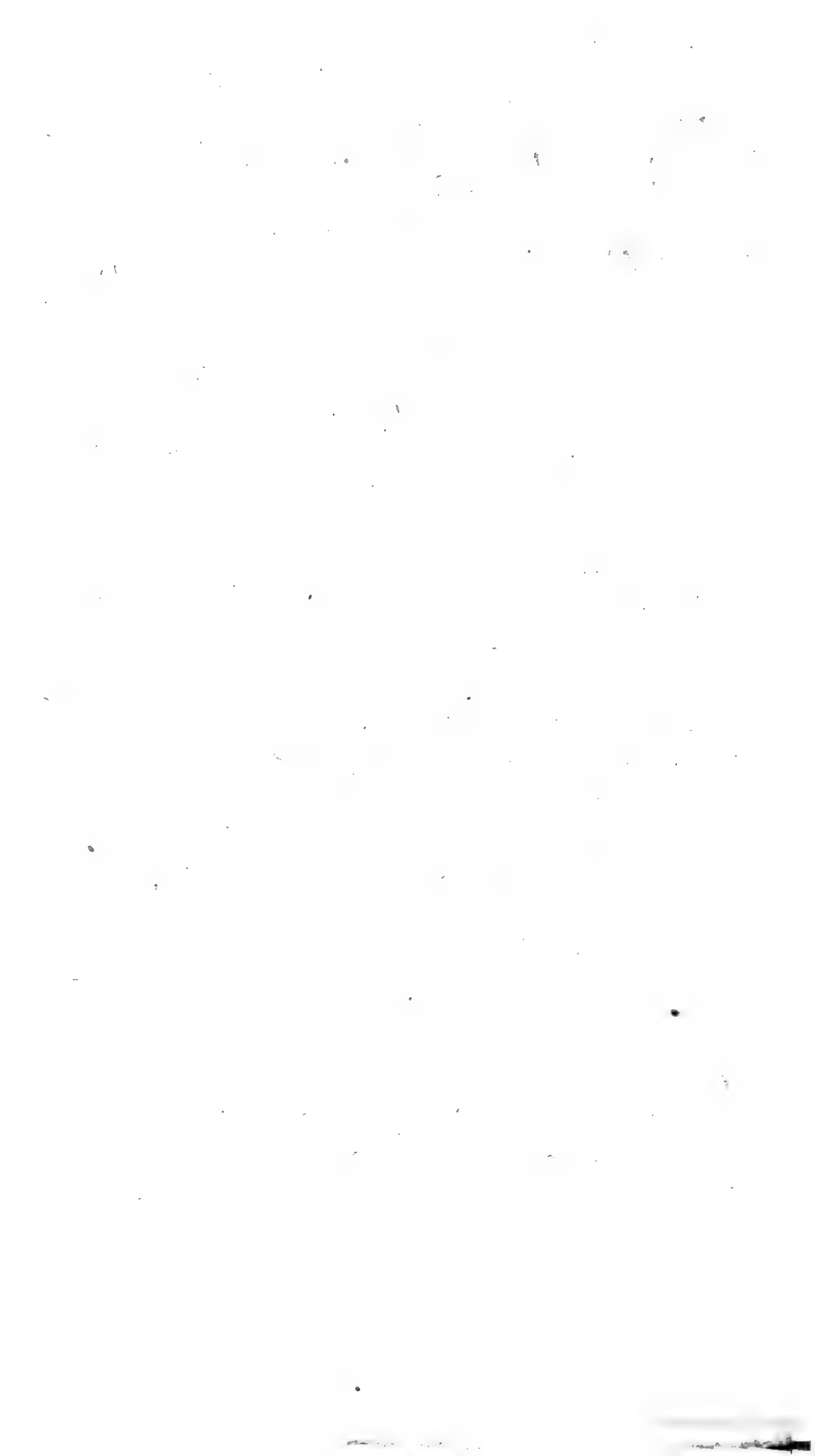
9. Hungaros Germaniam vastantes tribus præliis, cum tribus Regibus laqueo necatis, disjicit, actis Deo solenniter gratiis.

Witekindus 2. p.13.16. 18. *Reginonis* C.p.79. *Lambertus Schafnab.* p.156. *Otto Fris.* 6.20 f.68. b. *Alb Stad.* f.107. *Sigeb.* pag 583. *Godofr.* col.476. *Hepidan.* Ann.pag.11. *Lang.* Chron. Cuius.p.756.

10. Sclavorum gentem immitem ad mitiora instituta Christianismi deducit, vitisque tributa imponit.

Helmoldus lib. 1. c. 9. n.8. p.27. c.10. n.5. p.28. *Witekind* p.19. *Lang.* Chron. p.756.

11. Slavis convertis Archiepiscopatum *Magdeburgicum* fundat; domitisq; Sorabis, Vandalis, & Heneris instituit collegia *Mersburgense* ad Salam, *Misnense* ad Albim, & *Zicense* ad Ebistum. *Helmol.*

*Helmold. 1. c. 11. p. 30. Albertus Stadenſis f. 118.
b. Crantz. 3. Metrop. 10 p. 66. & c. 12. p. 149. &
6. Metrop. 27. p. 157. Lang. Chron. Citi. p. 755.
758.*

12. Romam profecturus Saxoniam relinquit gubernandam *Hermannno Billingo*, qui ob fidelitatem & iuſtitiam *Dux Saxonie* conſtituitur.

Albertus Stadenſis fol. 107.

13. Leonem Papam convocato Clero declarat reſecto *Iohanne XII.* ſubmotôq; *Benedicto V.* ſchiſma tollit, multaq; pro pace Eccleſiæ & Reipublicæ conſtituit in Italia. Urbe Româ in deditiorem acceptâ *Benedictum* ſede deſtitutum mittit in Germaniam ad *Adaldagum* Archiepiſcopum, qui *Hamburgi* exul tumulatur in templo.

*Reginonis C. p. 82. 83. Sigebert. p. 584. Otto
Fr. 6. 23. f. 69. Langius Chron. Citi. p. 757.
Relevinc. Fascic. fol. 69. 70. Lupoldus de
Babenp. cap. 4. fol. 10. Albertus Stadenſis
fol. 107. 108.*

14. Comitatus & Ducatus *Episcopis & Abbatibus* committit cum ſeculari poteſtate & regalibus inſigni regiæ poteſtatis decremento, *Brunone* ejus frater, *Episcopus Coloniensis*, primus iuriſdictionem exercet ſecularem.

T

a

Regino

Reginonis Contin. p. 79. Witikindus p. 10. ejusque exscriptor Urssberg. p. 213.

15. Ottonem filium consortem imperii facit, postquam militiæ suæ tyrocinia sub auspiciis Patris dextre posuisset contra Saracenos & Græcos Apuliæ & Calabriæ incumbentes.

Witekind. l. 3 p. 34. Godofr. col. 478. Crantz. 3. Saxon. 15. p. 88.

16. Synodis Ingelhemii alibique celebratis de rebus Ecclesiæ & Imperii decreta promulgat.

Lambert. p. 156. Hermannus Contr. p. 133. Reginonis C. p. 77. Otto Fris. 6. 19. f. 68. b.

17. Obiit Quetlinburgi, tumulatur Magdeburgi in Templo cathedrali à se constructo, statuâque honoratur.

Sigebert p. 586. Ekkehard. in vitâ Notkeri. c. 31. pag. 380. Albertus Stad. fol. 109. a. Lang. in Chron. Citz p. 767.

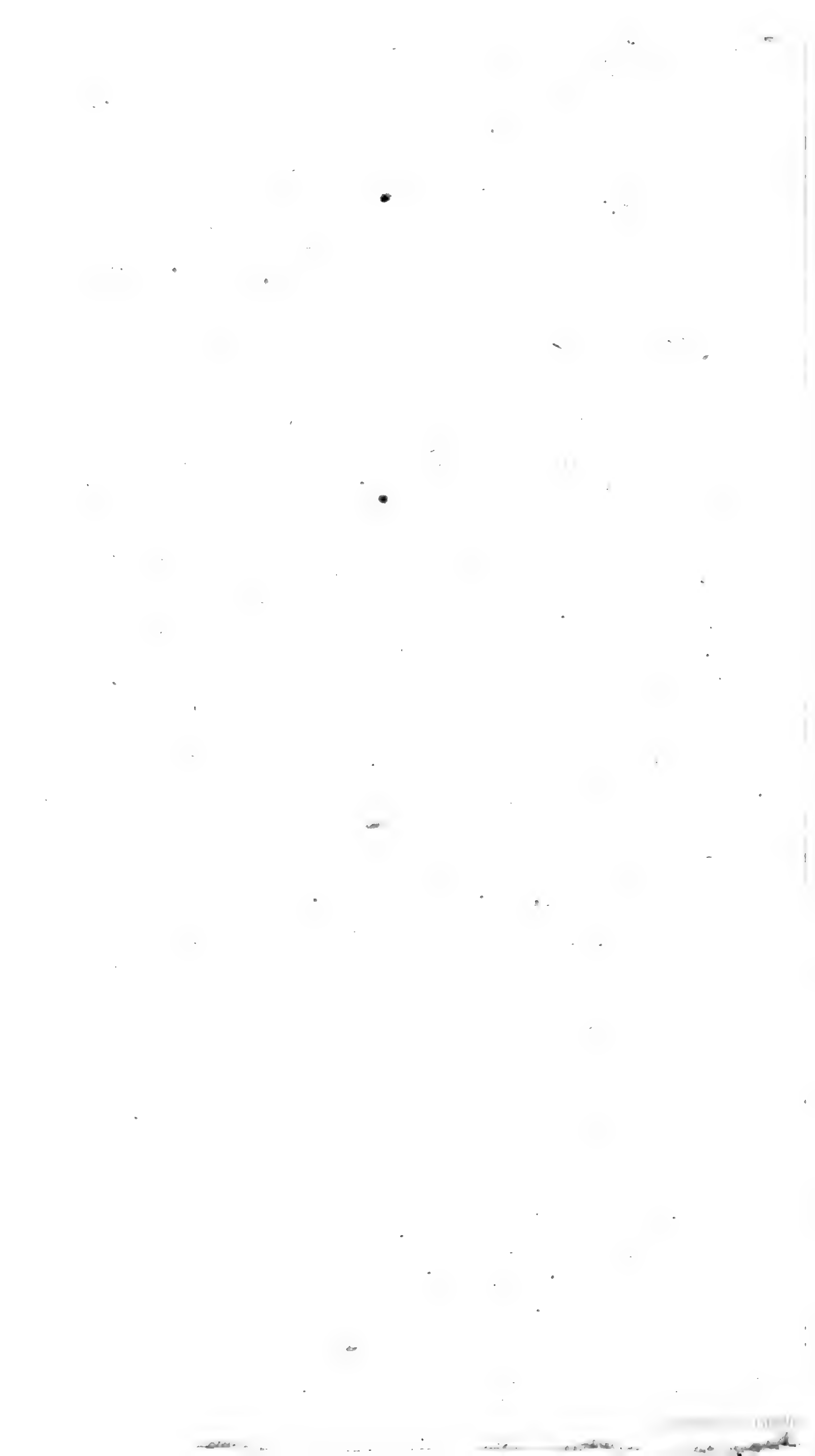
3. O T T O I I.

973

1. Ottonis Magni in Imperio & bellicis virtutibus hæres haud quaquam degener Wormatiæ puer septennis vivo Patre eligitur: Aquisgrani ordinatur: Romæ præsentente Patre coronatur.

Albertus Stad. f. 109. b. Cosmas Pragensis Chr. l. b. 1. p. 16. Otto Fris. 6. 25. f. 70. a. Sigefr. p. 583. Reginonis C. f. 80. Crantz 4. Sax. 15. p. 88.

2. Nicephori Imperatoris Constanti-
nopoli.

nopolitani privignam *Theophaniam* ducit uxorem, è qua tulit Ottonem III.

Reginonis C. p. 84. Hepidannus p. 12. Lambertus S p. 156. 57. Crantz. 4. Sax. 15. p. 88. Albertus Stadens. f. 107. b.

3. Henricum, Bavarorum Ducem, rerum novarum cupidum domat, Bavariamque creptam Ottoni, Sueviæ Duci, Ludolphi Fratris Filio, tribuit.

Lambertus S. p. 157. Sigebert. p. 587. Hepidannus pag. 12.

4. In Lotharium, Franciæ Regem, movet, qui Lotharingiam, Rom. Imp. provinciam, occupaverat, jure jurandoque adigit, ut prorsus pro se & posteris ab eâ abstineret

Lambertus pag. 157. Siffridus p. 587 ejusque verbis Vincentius 24. S. 90. p. 343. Hepidannus p. 12. Crantz. 4. Sax 18. p. 89.

5. In Calabriam & Apuliam usque bella translato à Græcis & Saracenis circa *Busfentellam* Romanorum proditione prælio vincitur, fuga elapsus à Piratis ad mare capitur, haud cognitus parvo pretio redimitur, victusque victor redintegrato prælio contra Saracenos evadit, ut *Pallida mors Saracenorum* dictus fuerit.

Lamb. p. 157. Herman. p. 134. Gothof. col. 480. Hepidannus p. 12. Siffridus p. 688. Roleu f. 70 b. Chr. Laurisheim. p. 71. Crantz. 4. Sax. 20. p. 91.

6. In rebelles & perfidos Italos graviter animadvertit, improvise adventu *Benventum* capit & diruit. In Italos Legatos & Proceres, convivio à se exceptos severitatem exercet supplicii, injuriarum quarundam memor.

Siffridus Presb. p. 688. Crantz. 3. Metrop. 35. p. 79. 80.

7. Henetos, Wandalos & Bohemos, Episcopatus *Havelbergensem & Zizensem* infestantes, compescit, Duxque Miescus à Diabolo abreptus rebellionis poenas luit.

Crantz. 3. Metrop. 35. pag. 79. & 4. Sax. 18. pag. 89.

8. Sagittâ venenatâ percussus, vel, ut volunt alii, ventris profluvio perit Romæ, & in D. Petri Fano tumultatur.

Otto Fris. 6. 25. fol. 70. Hermann. pag. 135. Lamb. p. 157. Marian. p. 448. Sigebert. pag. 588. Siffrid. p. 689. Albertus Stadenj. p. 112. 767 Lang. Crantz. 4. Sax. 20. p. 91.

4. O T T O III

1. Priusquam ad regnum veniret, à VVillegiso, Præsule Moguntino, educatur, annos vix natus undecim Aquisgrani voluntate Procerum ab eodem Villigiso in Regem ungitur, & post triennium à Gregorio V. Romæ consecratur.

Dodechinus pag. 475. Sigebertus pag. 588.

2. Liberos tulit nullos ex *Maria Arragoniâ*, conjugē satis lascivâ, quæ, ut fertur, Comitem quendam Mutinensem sollicitat, & cum ille nollet obsequi, tentatæ pudicitix nomine per calumniam accusatur.

Siffrius p. 689. Godfridus p. 482. Crantz.

Sax. 26. p. 94.

3. Româ occupatâ Papæ Johanni, à Crescentio Consule intruso, oculos crui jubet. *Brunonem* Ottonis Sueviæ Ducis Filium, *Gregorium V.* dictum, Pontificatui restituit, & post hujus obitum *Gerebertum*, nominatum *Sylvestrum II.* Papam instituit.

Lambertus p. 158. Sigebert. p. 589 590. Siffrius p. 689. Rolev. f. 71. c. Compiler: p. 732. Lupoldus de Bapenberg. c. 4. f. 91. Crantz. 4. Sax. 24. pag. 93. 3. Metrop. 39. pag. 83.

4. Electorale Collegium instituisse non sine consilio Papæ Gregorii dicitur, ut in posterum non per sanguinis successionem sed electorum Germaniæ suffragio non nisi Germanici sanguinis Principi Imperium conferretur.

Rolevincius Fascic. f. 70. Refragantur recentiores plerique omnes.

5. Febre, vel, ut volunt plerique, venenatis chirothecis ab uxore Crescentii missis perit.

Hermann. Contr. p. 135. Sigeb. p. 590. Vincent. Beluac. 24. S. H. 108. f. 345. Rolevinc. f. 70. Crantz. 4. Sax. 26. p. 94. & 3. Metrop. 40. p. 83.

5. HENRICVS Sanctus.

1002

10. Votis Regni Procerum solennibus Cæsareos honores auspiciis gerit optimis, à Willegiso Moguntiae consecratur, Ticini Anno 1005. Rex Italiae coronatur, & Romae à Benedicto VIII. coronatur.

Marianus p. 499. Sigeb. p. 590. 591. Rolevinc. pag. 71.

2. Pietate, castitate & beneficentiâ in Ecclesiam Sancti nomen meruit. A vitio luxatae coxae Claudus etiam dictus.

Siffridus p. 689. & Compiler Chronol. iisdem verbis p. 733. Crantz. 4. Sax. 32. p. 97.

3. Sororem Gisela m elocat Stephano, Ungarorum Regi, hac conditione, ut Ungaricum regnum ad Christianismum ducat. Ex eo Hungarorum Apostolus dictus.

Sigebert. p. 592. & ex eo Vincentius 25. Spec. H 9. f. 346. Siffridus p. 689. Gotfridus p. 483. Otto Fris. 627 f. 70. a Rolevinc. p. 71. Lupold. c. 2. f. 7. Albert. Stadenfis f. 113. a.

4. Vivit cum Kunigundâ uxore in voto Virginitatis, in thoro sine thoro, cum uxore absque uxore γὰρ vere ἀγαμέ.

Siffrid.

Siffrid pag. 689. Compiler. p. 734. Lupoldus c. 13. fol. 20. Crantz. 4. Sax. 35. p. 99 4. Metrop. 5. p. 91. 92.

5. Poloniae Regem & Bohemiae Ducem Boleslaos debellat. eosque tributarios facit. Bellum ab Anno 1006. protractum usq; ad Annum 1018. *Siffrid. p. 689. Compiler. 733.*

6. Græcos Saracenorum auxilio Italiam invadentes Normannorum adjutus fidelitate expellit. Normannisque cò postea translatis Græcorum incursiones feliciter cohibentur.

Hermannus p. 136. Marianus p. 449. Sigeb. p. 592. Compiler. p. 733.

7. Episcopatum Bambergensem fundat ex Comitatu, Bambergæ ipse sepultus cum Uxore.

Otto Fris. 6. 27. f. 70. a. Godfridus p. 483. Sigeb. p. 591. Compiler p. 733. Cosmas Pragens. lib. 1. Chron. pag. 20. Albertus Stad. p. 112. 114. Lang. Chron. C. p. 770. Lupold. Bab. c. 9 f. 15. Crantz. 4. Sax. 29. p. 95.

8. Expugnat arcem Rheni Hammerstein, ejusque Comitem Ottonem deturbat, judicio Concilii propter illicitum matrimonium antea anathemati datum ab Etkenbolde, Archiepiscopo Moguntino.

Rupertus Tuitiensis in Vita S. Heriberti c. 26. p. 262. in Tom. 2. Surii Hist. S.

9. Magno cum Ecclesiæ luctu moritur, &

in majori Ecclesiâ Bambergensi, quâ fundaverat Papaq; consecraverat, sepelitur, & post mortem ab Eugenio consecratur.

Gotfrid. p. 483. Rolev. p. 71. Albert. Stad. p. 115.

T H E M A III.

IMPERATORES ex familiâ FRANCONICA.

I. CONRADUS II. Saliquus.

1024 I. Electores in ejus dissident electione, & dissensione post biennium sublatâ, cum ob virtutem & rei militaris scientiam tum etiam propter Henrici testimoniū eligitur.

Hermannus p. 136. Sigebert p. 593. Wippo c. 1. p. 423. Paul. Lang. Citizenf. p. 771.

2. Pater Ei Henricus, Franconiæ Dux; Mater Adela, Gerardo Metensium Comite nata; Vxor Gisela filia Hermannii Sueviæ Ducis, unde ei nascitur Henricus, Carolini Sanguinis per matrem tradux furculus.

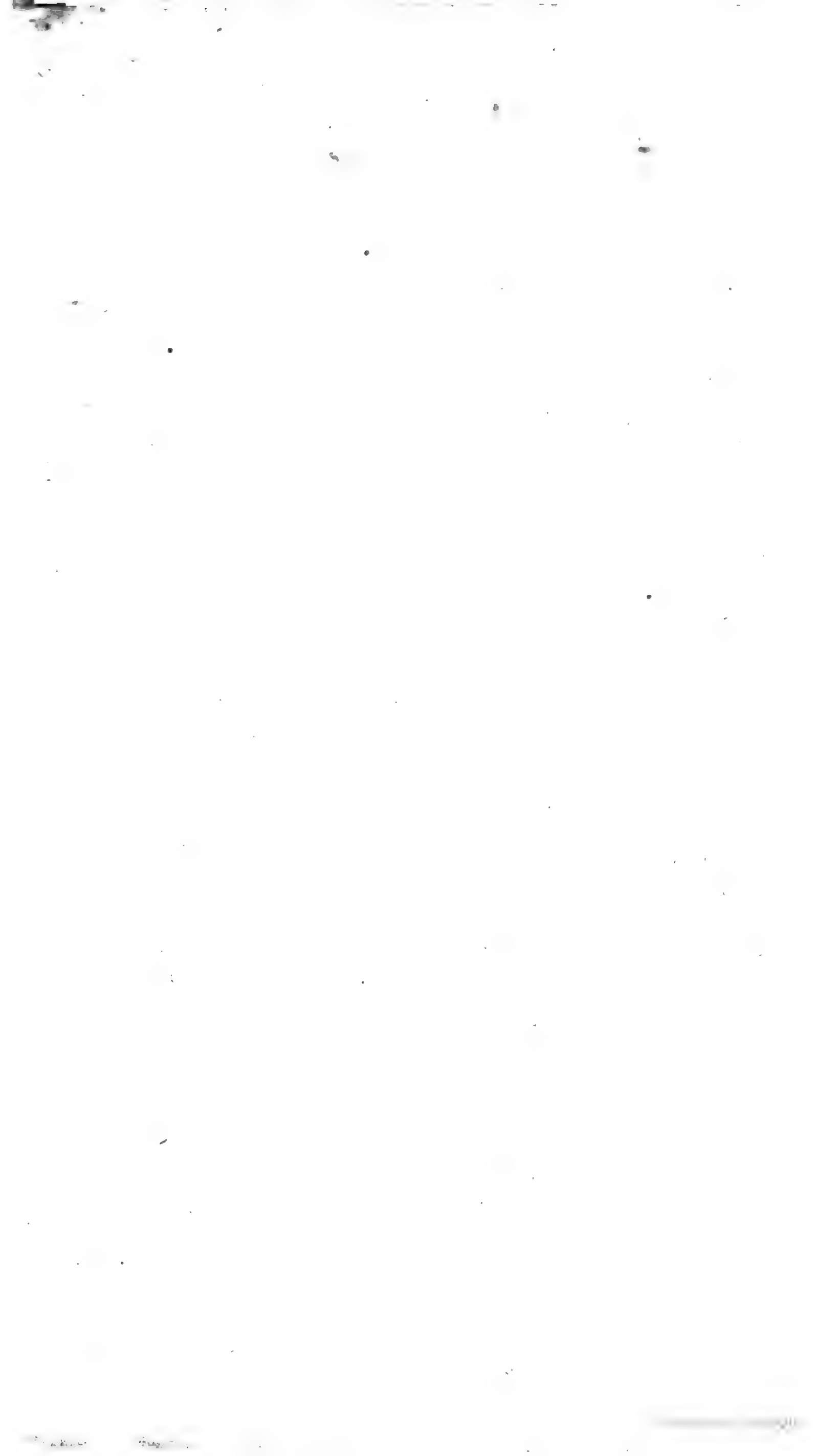
Wipo in Vitâ Conradi p. 428. Gotfridus p. 491.

Otto Fris. 6. 28. f. 70. b. Autor Annalium breviorum de Landgr. Thuringia p. 957. Sigfrid. p. 699.

3. In Vandalos & Vngaros movet, eosque petere pacem cogit. Polonorum Regem fidelitate sibi conciliat.

Sigfr. p. 594. Hermannus p. 136. Marianus p. 450. Otto Fris. 6. 28. p. 70. Albertus Stad. f. 116 Wipo c. 23. p. 429.

4. Burgundiam à Sororio Rudolpho relictam armis sibi vindicat, eamq; Odone, Cam.

Campaniæ Comite, cjecto adjicit Romano imperio.

Herman. p. 136. Gothefridus p. 486. Sigeb. pag. 595. Otto Fris. 6. 30. 31. fol. 71. Wipac. 29. p. 438 c. 31. p. 439. c. 38. p. 444.

5. Italia turbatâ exercitu ingreditur, Mediolanenses rebellionem excitantes compescit, & Episcopos aliquo animoso consilio dejicit.

Gothofr. p. 486. Herman. p. 137. Sigebert. p. 594. 596. Otto Fris. 6. 31. f. 71. b. Alb. Stad. f. 119. b.

6. Ludovicum, Caroli Ducis è stirpe Carolinâ Filium, exulem suscipit, & in Thuringiâ *Vice-Dominũ* constituit, ut de Landgraviorũ Thuringiæ & Hassiæ propagatio.

Sigfr. p. 692. Historia de Landgravis Thuring. cap. 11. p. 913. Paul. Lang. p. 772.

7. Ernestum Suevum, conspirantium Ducem, prælio vincit.

Gothofridus p. 490. 487. Rolev. p. 72. 73. Otto Fris. 6. 29. f. 71. Wippo p. 431.

8. Subitaneâ morte Trajecti obit: Spira in templo S. Mariæ à se fundatę tumulatur.

Godfr. Vit p. 486. Crantz. 4. Metrop. 12. p. 96.

2. HENRICVS III. Niger.

1. Eligitur duodecennis *Minda* in Regem Romanorum vivente & curante Patre, **Aquisgrani** consecratur: *Roma* à Clemente II. coronatur. 1039

Godofr. col. 492. Lambertus p. 162. Crantz. 4. Metrop. 10 p. 24.

1. U-

2. Uxores duas habet, *Gunildam*, Canuti Danorum & Anglorum Regis Filiam, quâ sine liberis mortuâ duxit *Angnetem*, filiam Wilhelmi, Comitis Pictaviensis, ex quâ suscipit *Henricum IV.*

Herm p.140. Siffrid. p.691. Otto Fris. 6.32. f.71.

3. Tribus Pontificibus *Benedicto IX. Sylvestro III. Gregorio VI. depositis*, novum Papam *Svidgerum Bambergensem* Episcopum in sede Pontificia collocat, veterum Imperatorum jura in electione & confirmatione Pontificis recuperat.

Lambertus p.160 Marianus. p.451. Sigebert. p.597. Siffrid. p.1040 Hermann. p.138. Rolev. p.72. Compiler. p.735. Albert. Stad. fol. 122. b. Lupoldus de Bab cap.4. f.10. Crantz. 4. Metrop. 32. p.107. Otto Fris. 6.32. f.72.

4. Bohemorum Regem *Bretislaum* annua tributa contumaciter detrectantem, imperata facere cogit.

Sigeb p.596. Hermann. p.117. iisdemq; verbis Marian. p.450. Lambert. p.159. Alb. Stad f. 120. Cosmas Pragensis lib.2. Chr. p.28.29.30.

5. Debella Hungaros Regi suo infideles, caesoque ad *Jaurinum* Aba *Petrum* Regem regno restituit, hocque trucidato in ventione *Andream* confirmat.

Hermann. p.138.139. Sigebert. p.596. Albert. Stad f.121. b 122. Lamb. Schaf. pag.159.160. Crantz. 4. Metrop. 32. p.107.

6. Nort.

6. Nortmannorum insolentiam mitigat ferens suppetias Papæ Leoni.

Sigeb. p. 597. Goth. Vit. p. 494. Hermannus p. 144. Otto Fris. 6. 32. f. 72.

7. Gothofredum Lotharingum sibi insidiantem nunc vinculis detinet, nunc dimittit, semper infidelem. Socium se facit Lotharingicæ factionis Comes Flandriæ Balduinus.

Sigeb. p. 598. Otto Fris. 6. 33. f. 72.

8. Obiit *Botfeldæ*, quod fuit castrum Goslariæ vicinum, juxta Patrem & Matrem Spiræ sepultus.

Lambert. p. 163. Marian. p. 451. Hermannii Supplementum p. 147. Lang. Chron. C. p. 774.

3. HENRICVS IV.

1. Puer septennis sub Agnete matre imperio admovetur; cruentis postea contentionibus cum Gregorio VII. *super jure electionis Romanorum Pontificum* decertat, hujusque & Principum quorundam odiis gravatus in imperio usque ad vitæ exitum turbatur.

Lamb. Schaf. p. 166.

2. Uxores duas habet, quarum prior *Bertha*, Ottonis Marchionis Italiæ Fæmina. Posterior *Praxedis*, vidua Udonis, Marchionis Brandebnurgensis, filia Regis Russorum.

Lamber-

Lambertus p. 176. Albertus Stadenf. fol. 131. b.

3. Cruentis consiliis Papa sese opponit Imperatori Orientis & Occidentis, nostrumque Cæsarem excommunicat, Principibus & subditis à fidelitatis juramento absolutis. Excommunicatus Concilia eam ob causam curat haberi, Moguntiaë & apud Brixiam Noricam.

Otto Frising. 6. 35. f. 73. Lambertus p. 233. 243.

Marianus p. 455. 456. Urspurgensis p. 237. 238

Crantz. 5. Metrop. 16. p. 129.

4. Exautorato Cæsare in Rudolphum, Suevia Ducem, confert Papa imperium missâ corona cum hac inscriptione:

Petra dedit Petro, Petrus diadema Rudolfo.

Godefridus p. 479. Erphesfordiensis Monachus,

Continuator Lamberti, p. 252. 253. Beluacensis

25. Spec. 51. Spec. p. 352. Crantzius 5. Metrop. 15.

p. 128. Urspurgensis p. 235. Albertus Stadenf.

f. 137. 138. Aventin. lib. 5 p. 458. 459.

5. Anti-Cæsari opponit sese Cæsar gravibus aliquot commissis præliis, in quorū quarto cæsus fuit Cæsar ille Pontificalis ad Elistrum amissâ dextrâ, quâ jam expiraturo allatâ serò nimis suam deplorat infidelitatem, adstantes Episcopos sic affatus: *Hæc est illa, dextra quâ Imperatori meo fidem dedi, quam vobis autoribus fefelli, de quo vos Deo rationem reddetis.* Factum id Anno 1080.

Helmol.

Helmold. 1.28.29. p. 72. 76. Godofr. p. 501.

Crantz. 5. Sax. 7. p. 110. & 5. Metrop. 16. p. 124.

Albert. Stad. f. 139.

6. Sublato è vivis Rodosto *Hermannus*, *Liizelburgensis Comes*, Pontificis instigatione substituitur, qui, dum castellum quoddam impugnat, à fæminæ cujusdam, grande ex arce laxum deturbantis, manu occiditur. Hoc sublato nec dum conquiescit Pontificis ira & simultas, per quam *Eberdus*, *Saxonie Thuringie Marchio*, evehitur, sed & ille suo exitio.

Ursperg. p. 239. Crantz. 5. S. 10. p. 112. 113.

7. Post cælum Rodolfum tota mole belli in Papam conversâ Cæsar Romam urbem suæ potestatis facit, & Gregorio dejecto substituit Clementem.

Helmold. 1.30. p. 77.

8. Consiliis Papæ Urbani concitatur Filius Contadus, & Papæ deinde Paschalis alter Filius Henricus in Patrem.

Helm. c. 33. p. 84. 85. Dodechin. p. 461. Albert.

Stad. f. 141. 143. 145. 147.

9. In hac orbis Christiani tragœdiâ oppugnant Cæsaris Solium *Magnus & Hermannus*, Duces *Saxonie*, *Otto*, Dux *Bavariæ*, *Eberdus*, *Saxonie Marchio*, *Vdo*, *Marchio Brandenburgensis*, quibus se sociant Episcopi & ipse Filius. Conjuratōnis est præsepio Pont. Rom. latus rerum turbidarum in spem potentie augendæ spectator. 10.

14. Rebus in Italiâ & Germaniâ concidentibus obit Leodii, corpusque, quod per quinquennium steterat insepultum, tandem tumulo Spiræ infertur, tumultibus in imperio insepultis.

Gothofr. col. 504. Helmold. 1. 33. pag. 84. 85.

Grantz 5. Sax. 24 p. 121. Langius p. 780.

4. HENRICVS V.

1. Pontificum impulsu arma capit ad- 1106
versus Patrem, sed qui iuvat Papam armis, idem ipse à Papa excommunicatus ejusdem solii Papalis fit persecutor.

Helmold. 1. 39. p. 96. Gothofr. col. 508. Albert. Stadenf. f. 149.

2. Papa *Paschalis* captus se submittit Cæsari, ei insignia Imperii solenni ritu confert & Jus Cæsarum in collatione Episcopatum literis confirmat. At reverso in Germaniam Cæsare rescindit Papa omnia.

Dodechinus p. 467. 468. Sigebertus p. 614. Robertus de Monte p. 618. Gothofr. col. 507. Cosmas Pragensis lib. 3. Chron. p. 64. Lang. Chron. p. 780. Gregor. Heymburg. in consuet. primat. Papa p. 573. Trithem. Chron. Hirsang. p. 111.

3. Uxorem habet *Mathildin*, Henrici Regis Angliæ Filiam, ex quâ unicam filiam *Mathildin* sustulit, quæ nubit *Uladislao II.* Regi Poloniæ.

Wilhelm. Gemitensis de Ducibus Normannis p. 674. Robertus de Monte p. 616. Otto Fris. 7. 15. f. 79. Simeon Dunelmens. Histor. Reg. Angl. cap. 232.

4. Contra Boleslaum, Polonia Regem, pugnat infelicitur; & infelicius contra Saxones, quorum Dux Lotharius victor evadit in Comitatus Mansfeldensis Sylva Velphisholtz. Cecidit eo in prælio Hogerus Comes de Mansfeld, princeps militiae regiae.

Helmold. 1. 40. n. 4. p. 98. Cosmas Pragensis lib. 3. Chron. p. 58. 59. 60. Alb. Stad. f. 154. Langius Chr. Cuius. p. 783. Crantz. 6. Metrop. 7. p. 146.

5. Sine virili decedit stirpe, Spiræque iuxta Patrem Henricum, avum Henricum, & proavum Conradum sepelitur; unde versus.

*Filius hic, Pater hic, Avus hic, Proavus
jacet isthic.*

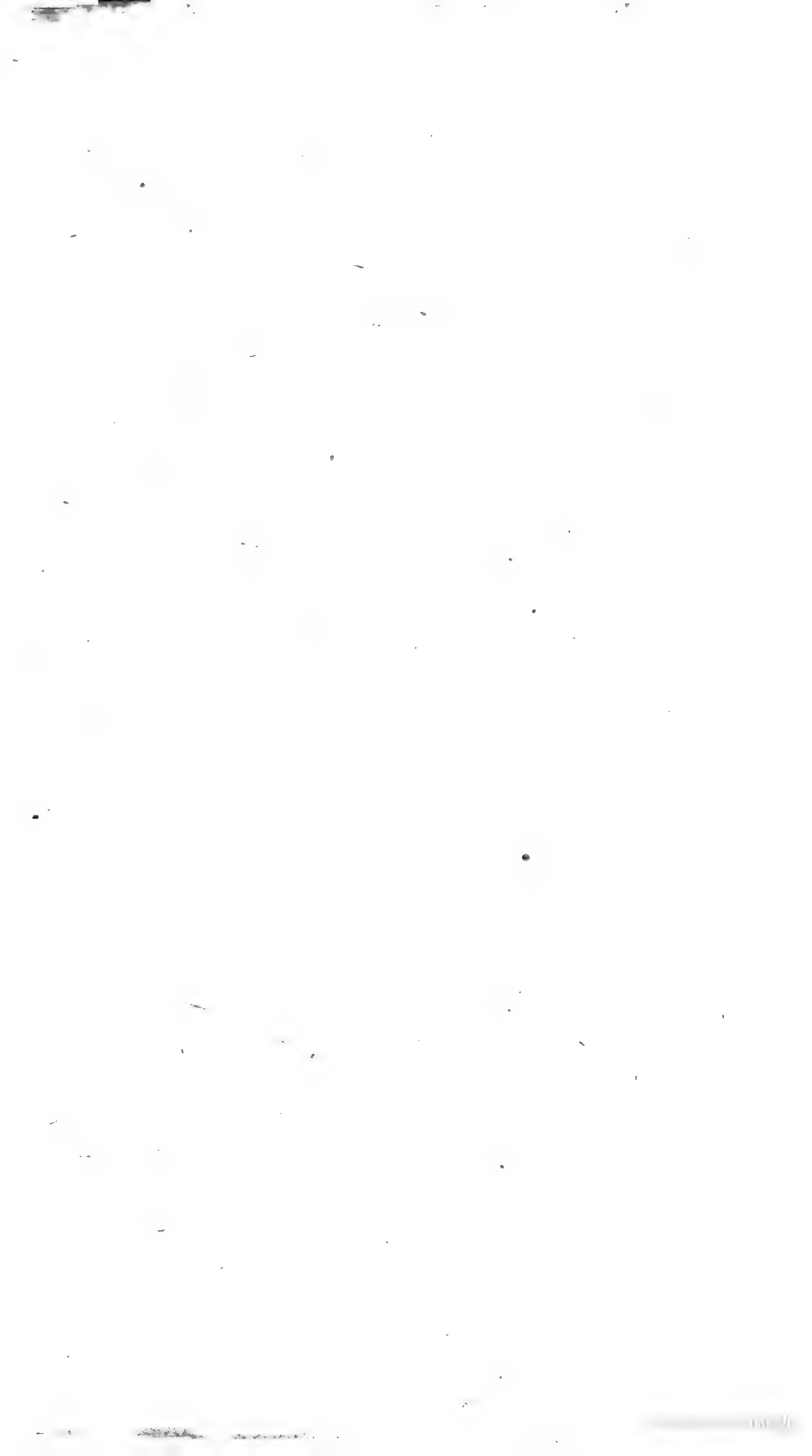
Godfridus col. 506. Siffrid. p. 692. Rolev. p. 75. Albertus. Stad. f. 155. b.

5. LOTHARIUS Saxo.

1125 1. E Comitibus Querfortensibus ad Ducatum Saxonicum, hinc ad gradum imperii summum promovetur, Moguntiae electus, Aquisgrani coronatus, Romae consecratus.

Helmoldus 1. 41. p. 107. Robertus de Monte p. 621. Godfridus p. 509. Albertus Stad. f. 156.

2. Uxor Richisa, Henrici Pinguis, Comitum Northemii, Filia, ex qua ei Filius unicuique Lotharius, qui infans moritur, & duae
Filiae,

Filia, una *Gertrudis*, uxor Henrici superbi, Ducis Bavariae & Saxoniae; altera *Hedvigis*, Ludovici Landgravii Thuringiae uxor.

Trithemius Chr. Hirs. p. 124. 130.

3. Sueviae Ducem Fridericum, unà cum Fratre Conrado rebellantem coercet; Leopoldo Duci Austriae & Carolo Flandriae Comiti spem regni aufert. Bojemorum tumultus sedat, & conciliatis sibi Bohemiae ac Bavariae Ducibus Urbes *Spiram*, *Augustam*, *Ulmam*, & alias Imperii recuperat.

Gothofr. 17. p. 511. *Otto Fris.* 7. 17. f. 79 b. c. 19. f. 80. *Dodechinus* p. 470. *Erphesfordensis* p. 254. *Trithemius Chron. Hirsang.* p. 120.

4. Sublatis in Italiâ Pontificum dissidiis *Innocentium Papam* à Romanis pulsum suae restituit sedi, & ab eodem coronatur.

Dodechinus p. 471. *Godfridus* p. 510. *Robertus de Monte* p. 624. *Lupoldus de Bapenb.* cap. 11. fol. 17. *Trithem. Chron. Hirsang.* p. 121.

5. Rogerio, Siciliae Rege, captâ Calabriae & Apuliâ subacta: Reginaldo in Ducatum substituto; Roberto, Capuae Principe, confirmato, tranquillitatem Italiae reddit.

Otto Fris. 7. 20. f. 80 b. *Godfridus* col. 511. *Dodechinus* p. 472. *Rolev.* f. 76. *Lupoldus de Bapenb.* c. 4. f. 10. *Trithem. Chron. Hirs.* p. 125.

6. Leges civiles in Apuliâ inventas operâ Irnerii illustratas è Gothicis tenebris in lucem reduxisse, atque ad culturam re-

vocasse dicitur. Pandectas Juris, qui jam Florentiæ monstrantur, Pisanis donat jubetque ut sedulo & accuratè explicentur.

Hier. Henning. 2. Geneal. op. dedicat. p. 3. Boet.

Epo. 2. de jur. Saxon. 1. p. 157. Pencer. 3. Chron. p. 209.

7. Generum suum Ludovicum III. Thuringiæ Comitem, ejusdem provinciæ Landgravium; Conradum, Werini Comitem, Misniæ & Lusatiae Marchionem, facit.

Dodechinus pag. 471. Anonymus Scriptor de Landgraviis Thuringiae c. 18. p. 916.

8. Studio religionis Cænobium Lotharianum, Luthren dictum, condit, in quo ipse à morte sepultus est. Chemnicense item in Misniâ extra urbem fundat. Olfenum vetus prope Verdâ instaurat. Cænobia item Homburganum & Aldestetenense ampliat.

Langius in Chron. Citic. p. 787. Trithem. Chr.

Sponh. p. 249. Compilat. Chronol. p. 739.

9. Septuagenario major in valle Tridentinâ obscuro quodam in pago & casâ vili è vitâ excedit, corpusque in Cænobio Lothariano, à se sic dicto, tumulatur.

Dodechinus p. 472. Erphesfordensis p. 255. Sif-

fridus p. 692. Otto Fris. 7. 20. f. 80. b.

T M E M A IV.

IMPERATORES ex familiâ SUEVICA.

I. CONRADUS III.

1. Pater Ei *Fridericus*, Dux Sueviæ; Ma-

ter

ter *Agatha*, filia Henrici IV. sororque Henrici V. Uxor *Gertrudis*, Comitis Sultzbachii Filia, è qua Ei *Henricus & Fridericus* nati. Confluentiæ eligitur Rex & Aquisgrani à Theodevino Cardinale coronatur.

Dodechin p. 472. *Robertus de Monte* p. 625. *Siffridus* p. 692. *Gotfr.* p. 510. *Otto Fris.* 7. 22. f. 81.

2. Imperii æmulum habet *Henricum Superbum*, Ducem Bavarix & Saxonix, qui utroque Ducatu exuitur & proscribitur in Comitibus VVürtzburgensibus & Goslariensibus.

Godefr. p. 511. *Otto Fris.* 7. 23. f. 81. *ib.* *Guntherus Ligur.* 1. v. 617. *Albert. Stad.* f. 165. b. 161.

3. Bellum gerit famigeratum contra *Guelfum*, Bavarix Ducem, Henrici Superbi Fratrem, quem fugat ad oppidum VVinsberg, & ob mulierum in maritos pietatem hosti parcat, pacemq; & amicitiam cum eo facit.

Otto Fris. 7. 25. f. 82. b. *Gotfridus* col. 512. 513. *Nander. vol.* 2. *Gen.* 38. fol. 182.

4. Bellum sacrum in Palæstinam pro recuperatione terræ Sanctæ primus aggreditur, & tandem sinistro successu, ab Emanuele Palæologo deceptus gypso farinæ immixto, sinit.

Helmoldus i. *Chron.* 59. n. 3. 4. p. 142 c. 60. tot. p. 143. *Godefrid.* col. 514. *Robertus de Monte* p. 628. *Gnil. Tyr.* 16. *Itin.* *Hier.* 19. p. 902. *Otto Fris.* 7. 30. f. 83. *Albert. Stad.* f. 165. *Felix Faber*

Monachus Ulmenfis, 1. Hiftor. fuv. p. 132.
Crantz. 6. Metrop. 29. pag. 158, 159. Trithem.
Chron. Sponh. pag. 250. & in Chron. Hirsang.
p. 131. Platina in Lucio 11. p. 171,

5. Obiit non fine veneni fufpicionē Bambergæ, & fepelitur in Monafterio Lorcheni.

Robert. de Monte p. 631. Vinc. Beluac. 27. S. H.
127. fol. 195. Trithem. Chron. Hirsang. p. 135.
Otto Frifing. 1. de Frider. 63. f. 22 b.

II. FRIDERICVS I. Barbaroffa.

1152 1. Magno Procerum confenfu eligitur Francofordiæ, & coronatur Aquisgrani ab Arnol-
 do, Coloniēfi Archiepifcopo, deinde Romæ à Pontifice Adriano,

Otto Frifing. 2. de geftis Friderici 2. 3. fol. 23.
Guntherus 1. Ligur. v. 445. Trithem. Chron.
Hirsang. p. 135.

2. Staturâ procerâ, fublimi & excitato Spiritu, facie eleganti, fed capillo & barbâ rufâ. Inde Barbaroffa dicta.

Radeuvicus de geftis Frid. lib. 2. c. 80. fol. 83. a.
Gotfrid. Viterbiens Chron. p. 519.

3. Dimiffâ ob confanguinitatem uxore Adila Diepoldi à Vohburg, Marchionis filia, fecundam accipit *Beatricem*, & cum câ dotis nomīne Burgundiæ partem maximam.

Guntherus 1. Ligur. v. 758. & lib. 5. v. 334.
244. Otto Frifing. 2. 29. f. 36. b,

4. Bavaros & Auftriacos diflentientes compo-

componit: Henricumque VIII. Austriæ Marchionem, Ratisbonæ creat primum Ducem Austriæ.

Guntherus 5. Ligur. v. 564.

5. In Italicis contra Pontifices & Proceres dissentientes expeditionibus Urbes frequentibus præliis affligit, tandemque cum iisdem Constantiæ pacem & concordiam init. Duces ei inter alios præcipui Otto Witelsbachius, stirps & origo Palatinorum Comitum Bavarixque Principum, & Bernhardus Palatinus.

Gunther. 7. Ligur. v. 239. & 6. v. 674. Urspersensis p. 296. seqq. Albert. Stad. f. 189. 190. 194. Crantz. 7. Metr. ult. p. 169. Truh. Ch. Hirs. pag. 157.

6. Mediolanum capit, eidemque tertium rebelli, muris & ædibus omnibus dejectis aratrum per medium urbis inducit, sale etiam insperso.

Helmold. 1. 90. n. 4. p. 205. Otto Frising 2. c. 12. 13. 14. f. 27. Radevicus lib. 1. c. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 40. 41. 42. 43. lib. 2. c. 25. 27. 28. 29. 34. 38. 46. fol. 49. &c. Urspersensis p. 297. 298. 299. 300. 305.

7. Arnoldum, Archiepiscopum Moguntinum, cum Moguntini in Monasterio S. Jacobi occidissent, de iisdem supplicium sumit Cæsar: cujus Præsulis successorem sub schismate Pontificum Conradum,

dum, Comitem à Witelsbach, qui Alexandro contra Victorem adhæserat, exautorat, ejusque in locum surrogat Christianum, Cancellarium suum.

Conradus in Chronico rerū Maguntiac. p. 454. 455. 456. Dodechinus p. 475. Gunther. i. v. 395. Ec. Crantz. 6. Sax. 18. p. 149. Erphesbord pag. 256. de Christiano Crantz. 7. Metrop. p. 168.

8. Ducem Poloniae ad tributum solvendum adigit & Silesiam dividit inter tres filios Uladislai, Bohemorum Regis, *Boleslaum, Mieslaum, Conradum*, primos Silesiae Principes,

Guntherus 6. Ligny. v. 446.

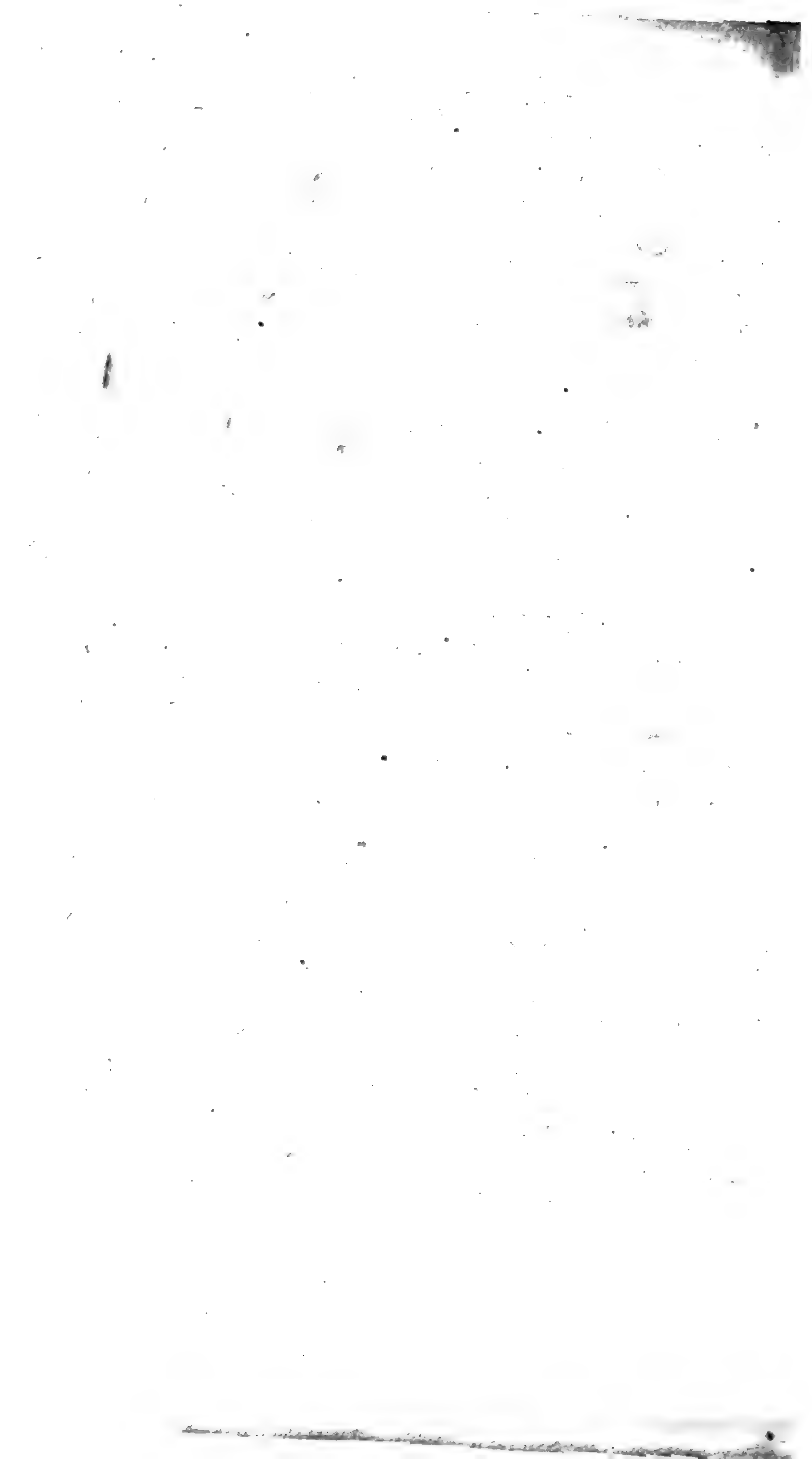
9. Franciae Ducatum, hæreditario jure ob obitum Ducis Friderici acceptum, donat Episcopis Wirtzburgensibus.

Trithem. Chron. Hirsaug. p. 154.

10. In schismate Pontificum Victoris partes missis per regna literis contra Alexandrum III. tuetur, cum quo tandem reconciliatur amicè Venetiis.

Dodechin. p. 475. Helmold. 2. 17. p. 268. Trith. Ch. Hirsaug. p. 140. 141. 155.

11. In Comitibus Erfurti celebratis *Henricum Leonem, Ducem Saxonia & Bavaria*, propter crimen læsæ majestatis & rebellionis Electoratu & Ducatibus Bavariae & Saxonie privat, quo exautorato in conventu Würzburgico, ob navatā in bellis Italicis egre-

egregiam operam constituitur Dux & Elector Saxonie *Bernhardus*, Comes *Ascania*, à quo tres familiae postea descenderunt.

Helmoldus 2. 24. p. 276. *Robertus de Monte* p. 672. *Autor. Hist. de Landgrav. Thur.* c. 19. p. 917. *Trithem. Chron. Hirf.* p. 154. *Albertus Stadenf.* f. 193.

12. Urbem *Lubecam*, auctam privilegiis ad Imperii societatem adscribit, quam libertatem tum *Gisebertus de VVarendorp*, Consul *Lubecensis* & Legatus Reipublice obtinet, Sic *Ratus bonam*, *Hagenoam*, *Rottenburgum*, *Memmingum*, *Eslingam*, *Reutlingam*, *Heilbronniam*, *Aldenburgum* in *Misia* evexit & privilegium dedit *Hamburg*, ut nemo ædificet castrum penes civitatem

Helmoldus 2. 35. n. 8. p. 295. *Craniz.* 6. *Vandal.* 15. pag. 136. *Frater Felix Fabri* 1. *Hist. Su.* p. 105. *Regkman. Chron. Lubec.* lib. 2. f. 11. 12. *Georg. Fabrit.* 6. orig. *Saxon* p. 628. *Albin. Chr. Misn.* *Lambec.* 1. *Rer. Hamburg.* p. 185.

13. Severa mulctatione propter excitatione se absente turbas in Imperio *Hermannum*, *Comitem Palatinum*, cum decem Comitibus complicitibus, inter quos *Gotfrid Comes de Spanheim*, *Henrich de Catzenelnboge*, *Conradus Comes de Kirberg*, cogit, ut in poenam Canes posterioribus pedibus ad humeros religatos per Teutonicum militare portent.

Otto Fris. 2. 28. f. 36. Dodechin. p. 474. Guntherus 5. Ligur. v. 194. Trithem. Ch. Hirsaug. pag. 137.

14. In Expeditione Hierosolymitana, magno apparatu Papæ & Principum institutâ, felix rebus præclarè contra Saracenos gestis, infelix obitu.

Arnoldus, Helmoldi Continuator, 3. 28. p. 356. c. 29. p. 357 c. 30. p. 360. c. 31. p. 362. c. 32. p. 363. c. 33. p. 365 c. 34. p. 369. Urspbergenfis p. 311. seqq. Albertus Stad f. 197. 198. Godofridus Pantaleon. p. 253. 254. 255. 256. 257. 258. Crantz. 7. Saxon. init. p. 173. cap. 38. p. 199 & 7. Dan. 18. p. 165. Langius in Chron. p. 789.

3. HENRICVS VI.

1190

1. Rex à Patre Friderico designatus Aquisgrani coronâ insignitur à Philippo, Archiepiscopo Coloniensi, postea tradito castro Tusculano à Pontifice Cœlestino III.

Godofr. p. 519. Arnoldus 4. 4. p. 388. Crantz. 7. Sax. 3. p. 175. Albertus Stad. fol. 192.

2. Fuit in agendis rebus strenuus, in hostes acer, in largiendo munificus, facundus cloquio, facie decora, statura mediocris, ingenio prudens.

Sched. Chron. fol. 230. Albert. desc. Ital. p. 279. Gunther. Liguria. v. 64. Vicent. Balv. 29. Sp. Histor. 51. fol. 417.

3. Ex Constantiâ, Rogerii Regis Siciliae & Apuliae Filiâ quinquagenariâ Filium Panormi, nomine Fridericum, suscipit.

Urspen-

Urspergensis in Frid. p. 311. Rolev. p. 79. Albertus Stad. fol. 197. Lang. Chr. pag. 790. Crantz. 6. Sax. 49. p. 170. Trithem. Chr. Hirs. p. 159.

4. Obsidet Neapolin frustra, exercitu luc afflicto; iteratâ verò obsidione capit.

Arnoldus 4. 5. p. 389. Crantz. 7. Sax. 3. p. 175.

4. In Siciliam trajiciens potitur regno, quod dotis nomine repetebat ob uxorem Constantiam. *Apulia & Calabria quoque totâ potitur.*

Urspergensis p. 317. Albertus Stad. f. 199. 200. Crantz. 7. Sax. 6. pag. 177. & 7. Metrop. 17. p. 179. Trith. Chron. Hirs. p. 160. Otto de S. Blas. Chr. 39. p. 218. Crus. 2. A. S. 37. p. 217.

5. Saladino in Asiâ mortuo hortatu Pontificis Coelestini III. in Palæstinam expeditionem instituit, moribus Italicis morteque præmaturâ à majoribus conatibus impeditus.

Arnoldus lib. 5. toto per capita quinque p. 429. Willebrandus ab Oldenborg Itiner. terra Sancta p. 125. 126. 134. 142. Crantz. 7. Sax. 9. p. 179. Trith Chron. Hirs. p. 161.

6. Reducem ex Palæstina expeditione Richardum Angliæ Principem ob injurias Leopoldo Austriæ Duci, illatas caput, & post XV III. mensium carcerem dimittit cum CL auri pondo solvisset.

Sigon. lib. 15. p. 353. Meibom. Histor. Leon. p. 267. & seq. mut. Chron. p. 162.

7. Ordinem Militum Teutonicorum,
qui

qui adhuc *der Teutsch-Orden* vocatur, à Friderico, Sueviæ Duce, in Palæstinâ institutū, unà cum Papa Cælestino confirmat.

Craniz. 8. Sax. 3. pag. 203. Craniz 7. Wandal. pag. 159.

7. Ex veneni potu Messanæ, Siciliæ oppido, obit, & Panormi sepelitur in maximo Templo, relicto filio quinquenni Friderico, cujus curam Philippo Fratri commendat.

Godefrid. Pantal. p. 262. Lang. Chron. p. 795. Trith. Ch p. 161.

4. PHILIPPVS.

1199

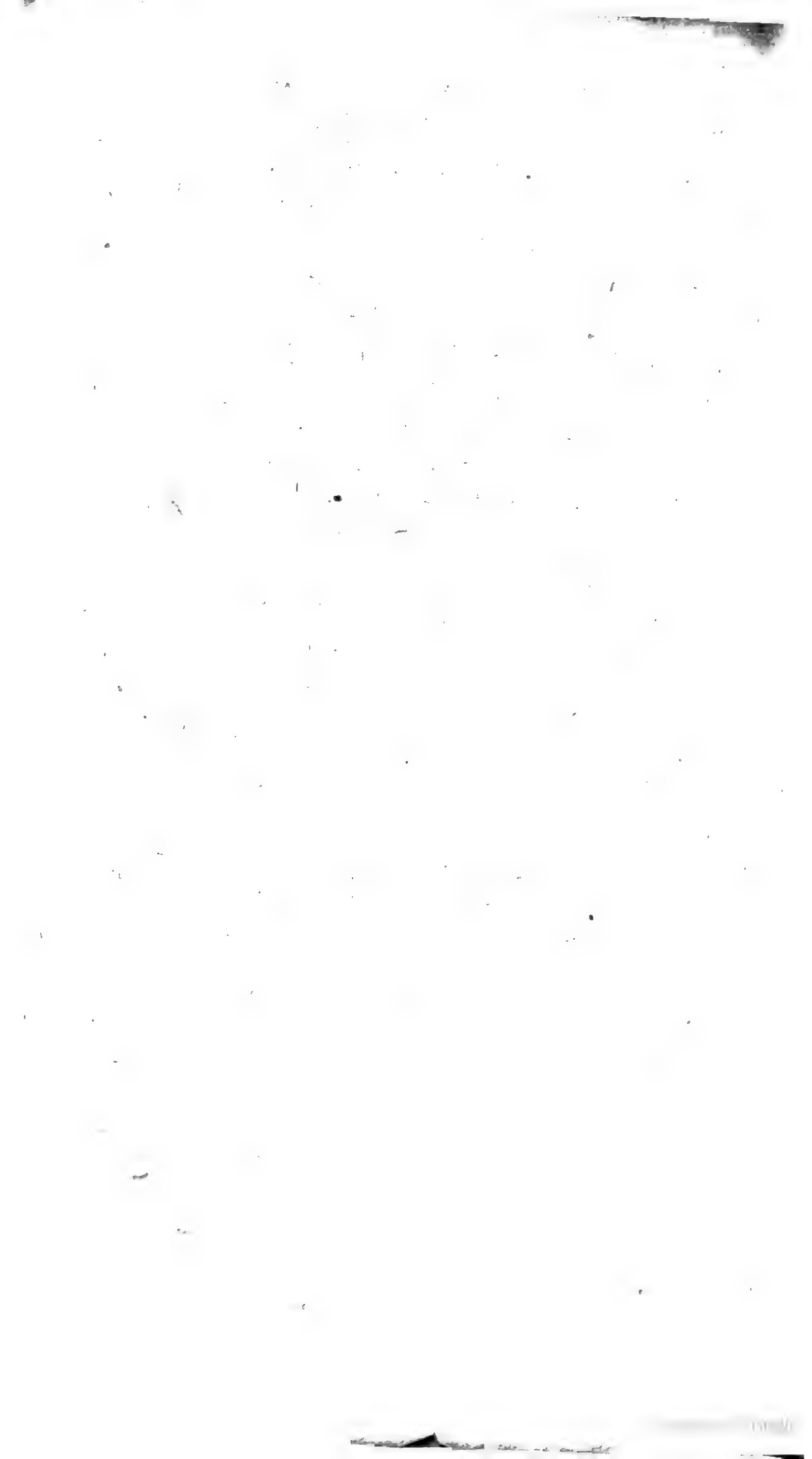
1. Moguntia à majori parte Imperii Procerum Rex renunciatur, ab Archiepiscopo Tarentino consecratur, Aquisgrani coronatur.

Arnoldus 6. 2. p. 451. & 7. 1. p. 500.

2. Competitorem regni 1. *Bertoldum, Zaringia Ducem*, ultro sibi cedentem in amicitiam recipit. 2. *Ottonem Henrici Leonis Filium* profligat. Uterque incitatus & irritatus à Papa Innocentio III. fuerat.

Godefrid. Pantaleon. pag. 263. 264. 265. 266. 274. 276. 277. Arnold. 6. 2. 3. p. 451. Urspberg. p. 319. 320. 321. Trith. Ch. H. p. 162. Lang. pag. 795. c. venerabil. x. de Elect.

3. In uxorem accipit Irenen, Isaaci Angeli, Imperatoris Græci filiam, Alexii Imp. sororem, quæ promissa fuerat Tancredo, filio

filio Rogerii notho. Quatuor filiarum mater erat Regina, quæ post nuptias Imp. Ottonis cum filiâ Brunsvici celebratas moritur.

Matthæus Bappenheimius Chr. Australi p. 321.

4. Bambergæ in cubiculo sicariâ trucidatur manu ab *Ottone VVittelsbachio, Comite Palatino*, quem postea Mariscalcus de Calent juxta Danubium interfecit.

Arnoldus 7.14. p. 355. Godfrid. Pantal p. 279.

Urspbergenfis p. 324. Lang. Chron. Cit. p. 797.

Crantz. 7. Sax. 28. p. 193. Magnum Chronicon Belgicum p. 211.

5. Spiræ regali sumtu & magnificentiâ tumulo infertur.

Brusch. p. 879. Crus. A. S. 12. p. 534.

5. O T T O. IV.

1. Princeps superbus animi altitudine 1208
clarior quàm consilii magnitudine, Aquisgrani coronatur ab Adolpho Coloniensi, & Romæ ab Innocentio III.

Godofredus Pantaleon. p. 178. 279. Robert. de Monte p. 678. 681. fol. 202. Alb. Stad. fol. 202.

Arnoldus 6. 1. p. 449. & 7. 21. p. 567. Crantz.

7. Sax. 15. p. 183. c. 28. p. 193. Chronicum magnum Belg. p. 218. Urspbergenfis p. 326. Langius

p. 797. Siffridus p. 693. Crantz. 7. Sax. 31. 32.

p. 195. 196. Trithem. Chr. Spons. pag. 162. 261.

Hirsaug. p. 165. 168.

2. Ottonem VVittelsbachium ob patricidium ejusque conscium Henricum,
Marchio-

Marchionem Histriae in comitiis Francofortensibus ex voluntate cæterorum Principum, proscribit.

Arnold. 7. 16. p. 559. Lang. Chr. p. 797.

3. Uxores duas ducit, *Mariam*, Ducis Brabantiae Filiam; & *Beatricem*, Philippi Imperatoris Filiam. Ex utrâque ætate.

Arnoldus 7. 19 pag. 562. 563. Godefr. Pant. p. 281. Otto Samblasian. Chron. c. 51. p. 226.

4. In Italiâ prosperis utens successibus totam sibi *Apuliam* & *Calabriam* subjicit, civitates in deditionem accepit, & inter res feliciter gestas excommunicationem Papæ Innocentii incurrit.

Godefridus Pantaleon. p. 279. 280. Trith. Chr. H. p. 169.

5. Prælio profligatur à Rege Franciæ Philippo ad Bovinensem pontem commisso inter Lillam & Tornacum.

Crantz. 7. Saxon. 33. 34. pag. 196. 197. Trithem. Chron. Hirsang. pag. 169. & Sponh. p. 261. Guilelmus Brito in rebus gest. Philippi libro 10. & 11. per tot. Urspergensis p. 333.

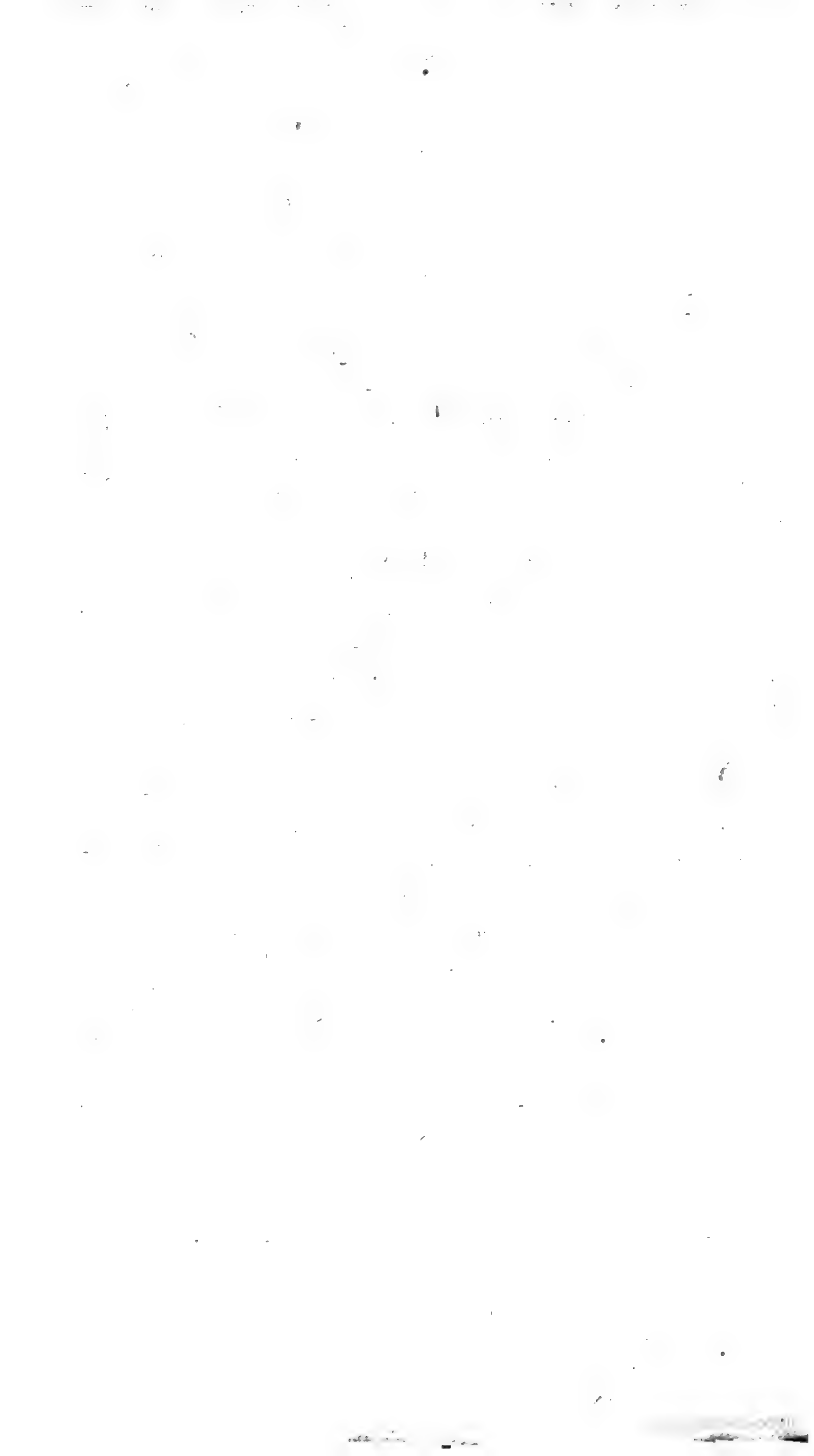
6. Obiit ex dysenteria in castro Hartzberg, & Brunsvigæ in Ecclesiâ S. Blasii sepelitur.

Albert. Stad fol. 204. Crantz. 7. Sax. 39. pag. 199. Walsingham in Neustr. hypod. p. 461.

6. FRIDERICVS II.

1. Legitimis suffragiis electus diadema

anno ætatis 20. accipit, à Sigfrido, Moguntinensi Electore, in Regem ungitur, Romanque profectus ab Honorio III. coronâ exornatur.

Albert. Stad. fol. 204. Godef. Pantal. p. 280. 281. 282. 291. Urspbergenſis p. 334. Langius p. 266. 267. Crantz. 7. Sax. 38. p. 199.

2. Sex uxores ei ductæ, 1. *Constantia*, Aragoniæ Regina, à quâ natus *Henricus*. 2. *Iolanda*, Joannis Brennæ Regis Hierosolymorum Filia, quam cum dote regni Hierosolymitani accipit. 3. *Agnes*, Marchionis Meraniæ Ottonis Filia. 4. *Rutina*, Comitissæ Bavarici Ottonis F. 5. *Mechtildis*, Ludovici Bavarici F. 6. *Isabella*, Joannis Regis Angliæ F. quam ex Anglia accipit Legato Petro de Vinca.

Godefridus Pantaleon. p. 292. 299. Crantz. 7. Sax. 39. p. 200. Selden. 2. de Syned p. 484.

3. Tres Concubinas possidet, tulitque ex *Blanca Lanza* Manfredum, qui postea Tarenti Princeps, & post obitum Conradi in regno Siciliæ successor, res magnas gerit.

Crantz. 8. Sax. 18. p. 214. Monach. Paduan. Chr. lib. 3. p. 622. Sabell. 9. Ennead. 6. col. 757.

4. Anathemate ab Honorio Papa notatus hostili animo in Italiam pergit, omnia vastans. Excommunicationem repetit *Gregorius IX.* itidemque *Innocentius IV.* per cujus edictum in Concilio Lugdunensi pri-

si privatur imperio; hinc bellum atrox in Parmenses, socios belli alios, qui *Guelphi* dicebantur faventes vero Imperatori *Gibellini*.

Alb. Stad. f. 207. 210. 211. 212. 215. 218. Urspberg p. 338. 339. Tritheim. Chr. Hirs p. 174. 177. 184. Christianus in Chron. Moguna p. 457. Langius pag. 797. 799. 800. Aventinus 7. Annal. p. 535. Crantz. Sax. 38. p. 199. & 8. 6. p. 205. & 7. Metrop. 52. p. 198.

5. Bellum sacrum in *Palaestinam* suscipit, urbem Hierosolymam, Joppem & Nazareth aliaque oppida à Saracenis recipit, & decennii inducias cum eis sancit. Expeditionis hujus sacrae comes fidelis *Ludovicus Thuringia & Hassia Landgravius* à *Conrado Hildesheimensi Episcopo* cruce signatus, obit in civitate *Ortrant*, relicta domi uxore *S. Elisabetha*, cujus gener ex filia *Sophia Henricus, Dux Brabantiae*, stirps est Landgraviorum *Hassiae praesentium*.

Abbas Urspbergensis p. 335. 336. 337. Siffridus p. 694. Autor Hist. de Landg. Th. p. 960. Godefr. Pantaleon. p. 295. 296.

6. *Otonem Brunsvicensem & Luncburgensem Ducem Moguntiae* creat.

Crantz. 8. Saxon. 5. p. 204. idem 7. Metrop. 748. p. 196. Chytr. Saxon. lib. 12. Meibom. pag. 496.

7. *Academiam Viennensem in Austria* condit; nec non *Neapolitanam. Philosophiae*

phix & studiorum Mathematicorum re-
 aurator, Aristotelis & aliorum libros
 Græcos & Arabicos verti curat, & multas
 Constitutiones edidit.

*Ederus peculiari libro Authent. navigiâ C. de
 furtis Albert St. adensis fol. 153.*

7. Henticum filium, qui puer in Regem
 consecratus fuerat, ob rebellionem vitia-
 que imperio contraria captum VVorma-
 tiæ primum, dein Heidelbergæ custodien-
 dum tradit Ottoni Palatino: arctiori-
 que custodia in Sicilia mancipat, ubi moritur.

*Matthæus Paris in Henr. III. f. 401. Trithe-
 mus Chron. Hirsang. p. 182. & Chron. Sponh.
 p. 276.*

8. Memoriam celebrat S. Elisabethæ
 Marpurgi, primus sarcophagus erat, co-
 ronamque auream, capiti defunctæ, quæ
 mandato summi Pontificis arcæ aureæ
 concluditur, imponit. Epitaphium adhuc
 hodie monstratur augustè extructum.

Godofr. Pantaleon. Annal. p. 300.

9. Dolo sublati in Apuliâ Panormi se-
 pelitur in cucullâ Ordinis Cisterciensis an-
 no ætatis LIV.

Compiler p. 743. Laugius p. 804.

TEMA IV.

INTERREGNUM XXII.

Annorum.

1. Vivo Friderico & è vivis sublato tur-
 X bæ in

bæ in Imperio factæ interventu Paparum maximæ. Quatuor aut quinque Principes *Proci Imperii* inter se dimicant. Promulgantur & substituuntur dissentientibus votis Cæsares.

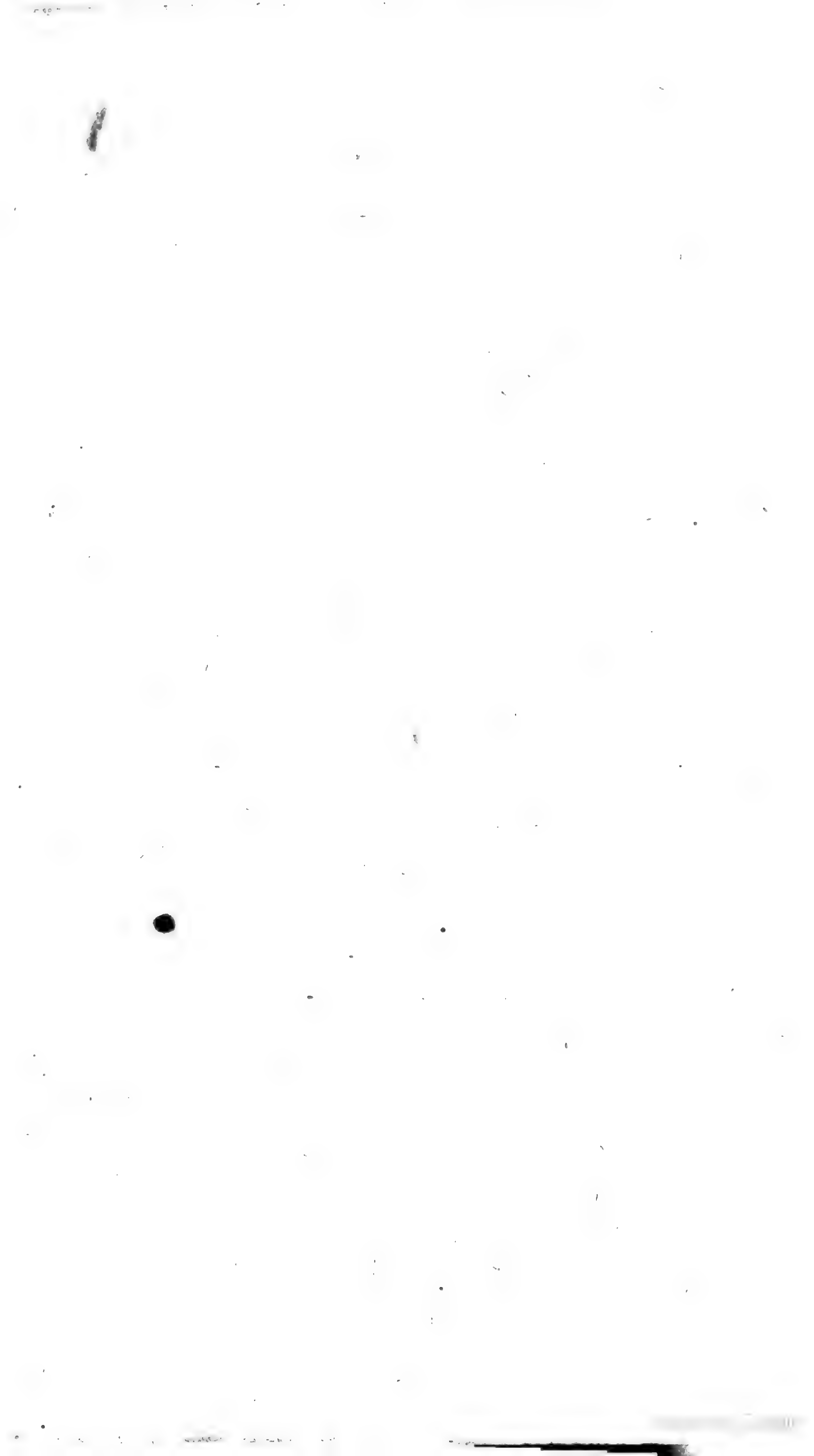
2. In Imperio magna erat inter Proceres contentio, expetentibus hoc hunc, illo illum, isto istum, & creditur Imperium fuisse sine certo Rectore distractum inter varios motus civiles ultra XX, annos, vocato in motus pacandos nunc Hôc, nunc illô.

Langius in Chron. Citz. p. 801 Trithem. Ch. H. pag. 185.

3. Si quæ Germaniæ ætas calamitatibus exposita fuit, si quod tempus variis motibus agitatum certe interregni fuit, tantis namque objectum fuit periculis, ut non Princeps, Comes, Civitas non societas vetus tuta & immunis ab incursibus bellis fuerit; & quoniam in diebus illis non erat Rex in Germania, (ut verbis sacris loquamur) qui juxta legem & sanctiones regeret, protegeret, unusquisque quod sibi placuit, fecit.

Urstis. Chron. Basil. 18. p. 125. Lhem. 5. Chron. Spirens. 62. p. 604. Stumpf. Chron. Helvet. 51. fol. 326. Joh. Rönigshoven in Chron. c. 4. pag. 158. Francisc. Guillim. Caspar. à Lerch. de ordin. Equest.

CON.

1. CONRADVS IV.

1. Vivo Patre puer adhuc in Austriâ Rex designatur Spiræque à Principibus Imperii confirmatur.

Pantaleon Godofrid. p. 302. Trithem. Chr. H. p. 184.

2. A Papa Innocentio excommunicatur, qui Ipsetâ fulminis sententiâ rem in Apulia gerit strenuè contra hostilem exercitum.

Trithem. Chr. Hirsang. p. 184. Crantz. 7. Sax. 39. p. 200. Blond. Ital. illust. p. 392.

3. Toxico à fratre Manfredo enecatur: à cuius morte CONRADINUS, hujus familiæ ultimus, Papæ Clementis IV. instinctu milerè perimitur, securi cervicem præbens.

Trithemius Chron. Hirsang. p. 193.

2. HENRICVS VII. Hassia & Thuringia Landgravius.

Favore Romani Pontificis.

1. Favore Pontificis Herbipoli ab Archiepiscopo Moguntino, Coloniensi, Trevirensi, coadjuvantibus Episcopis Argentinenſi, Metensi, Spirensi, fuit denominatus Rex Conradum Friderici Filium, prælio ad Francofurtum vincit, Reutlingam verò frustra obsidet.

Siffridus lib. 2. p. 696. Albertus Stad. fol. 218.

Trithem. Chr. Hirsang. p. 185. Erphesfordienſis p. 258. Crantz. 8. Sax. 13. 14. p. 211. Gerstenberger Chron. Franceberg. sol. 25. 26.

2. In expugnatione Urbis Ulmenſis occumbit telo tactus. Obitum Hassia & Thuringia divisio inſecuta.

Annales de Thuringia Landgraviis breviores

X 2

p. 960.

p. 960. *Comp.* p. 743. *Siffr* p. 696. *Albert. Stad.* 219. *Naucler.* 2. *Gener.* 43. fol. 237.

3. *GVILELMVS Hollandia Comes.*

- 1247 1. Suasione Papæ Regium titulum sumit, potentiâque nixus Ottonis, Ducis Brunsvicensis, Soceri, armatâ manu Aquisgrani coronam aufert.

Rolevinc p. 61. *Siffridus* p. 696. *Trithem. Chr.* *Hirsaug.* p. 188.

2. A Conrado victus viribus impar recipit se ad suos Frisios, à quibus per insidias interimitur.

Siffridus p. 697. *Crantz.* 8. S. 19 p. 214. *Trithem. Chr.* *Hirsaug.* p. 189. *Albert. Stad.* f. 222. qui in hac historia Chronicon finivit.

4. *RICHARDVS, Comes Cornubiæ.*

1. Frater Henrici Regis Angliæ de manu Præsulis Colonienſis Conradi Aquisgrani accipit coronam.

Erphesford. p. 258. *Crantz.* 8. *Sax.* p. 215.

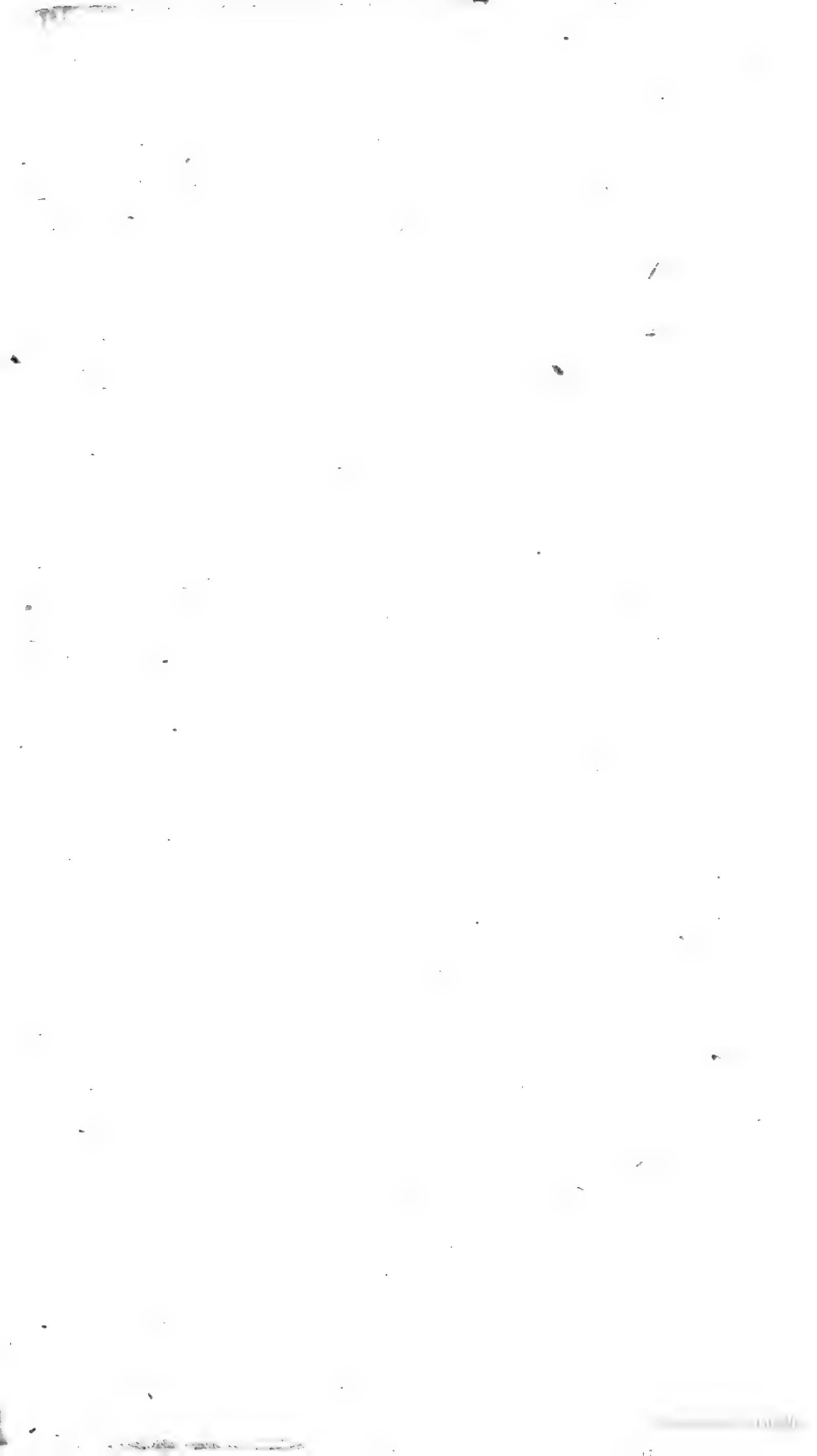
2. Thesauris, quos ex Anglia detulerat, consumtis, effusaque in Episcopos, penes quos erat imperii conferendi præcipua potestas, pecuniâ redit in Angliam vacuus.

Crantz. 8. *Sax.* 22. p. 216. *Trith.* *Chr.* *Sponhem.* p. 282. *Alb. Arg.* p. 92. *Leheman.* *Chr.* *Spirens.* 93. p. 606.

5. *ALPHONSVS, Rex Castellæ in Hispaniâ.*

1. Electionem, quâ cum Riccardo inter factiones Electorum concurrat, persuasionibus Papæ admittit, modestè prius Imperium deprecatus.

Trithem. Chron. *Hirsaug.* p. 282. *Litera Urbani*

*bani IV. ad Richardum & Alphonsum ap.
Bzovium ad A.C.1262.*

2. In congressu Pontificis Gregorii X. propè Bellocadurum agnoscens Rudolphum legitime electum cedit, suo regno contentus.

Rolevicius fol.81.b.

CLASSIS II.

A RUDOLFO Habsburgico
ad Carolum V.

Pleriq; Imperatores ex Austria-
câ sunt familiâ usque ad Carolum V. & ab
eo interruptâ serie usque in præsen-
tem Imperatorem.

LEOPOLDUM I.

1. RUDOLPHVS I. Habsburgensis.

1. Genitor ejus *Albertus, Comes Habsburgicus & Landgravius Alsatie*, qui castra secutus militiæ sacre Friderici Barbarossæ in Palæstinâ obiit. Mater *Heylvviga*, Ulrici Comitis in Kyburg Filia, quæ fratrem habebat *Hartmannû*, ultimum Kyburgicæ antiquissimæ gentis Comitem.

Chronicon Constantiense p.664. Guillimann.

Habsburgiacap.323.324. Felix Faber. Hist. S. 13.p.127.

2. Princeps pius, magnanimus, facundus, felix, ingenuus, placidus, placabilis, in egentes liberalis, in Ecclesias beneficus, comis mirè facetus, in dictis scommatum patiens, in omni actionum genere promptus, & in cultu vestium modicus.

Guillim. lib. 6. c. 4. decum. Monast. Würtemb. Harm. Sched. Chron. f. 242. Sigfr. 2. p. 699. Albert. Arg. p. 101.

3. Fessâ civilibus diffidiis Germaniâ *Imperator* ritè designatur, & Aquisgrani consecratur, procurante *Wernero*, Archiepiscopo *Moguntino*, qui antea *Comitem* illum *Romam* profecturus pallii obtinendi causâ *comitem* habuerat fidelem.

Siffridus 2. pag. 268. Rolev. p. 82. Frater Felix Fabri, Mon. Ulmanus, 1. Hist. Suev. 13 p. 128. 129. Lang. Chron. Citic. p. 813. Manlius Chron. Constant. d. 670. Crantz. 8. Sax. 30 p. 221.

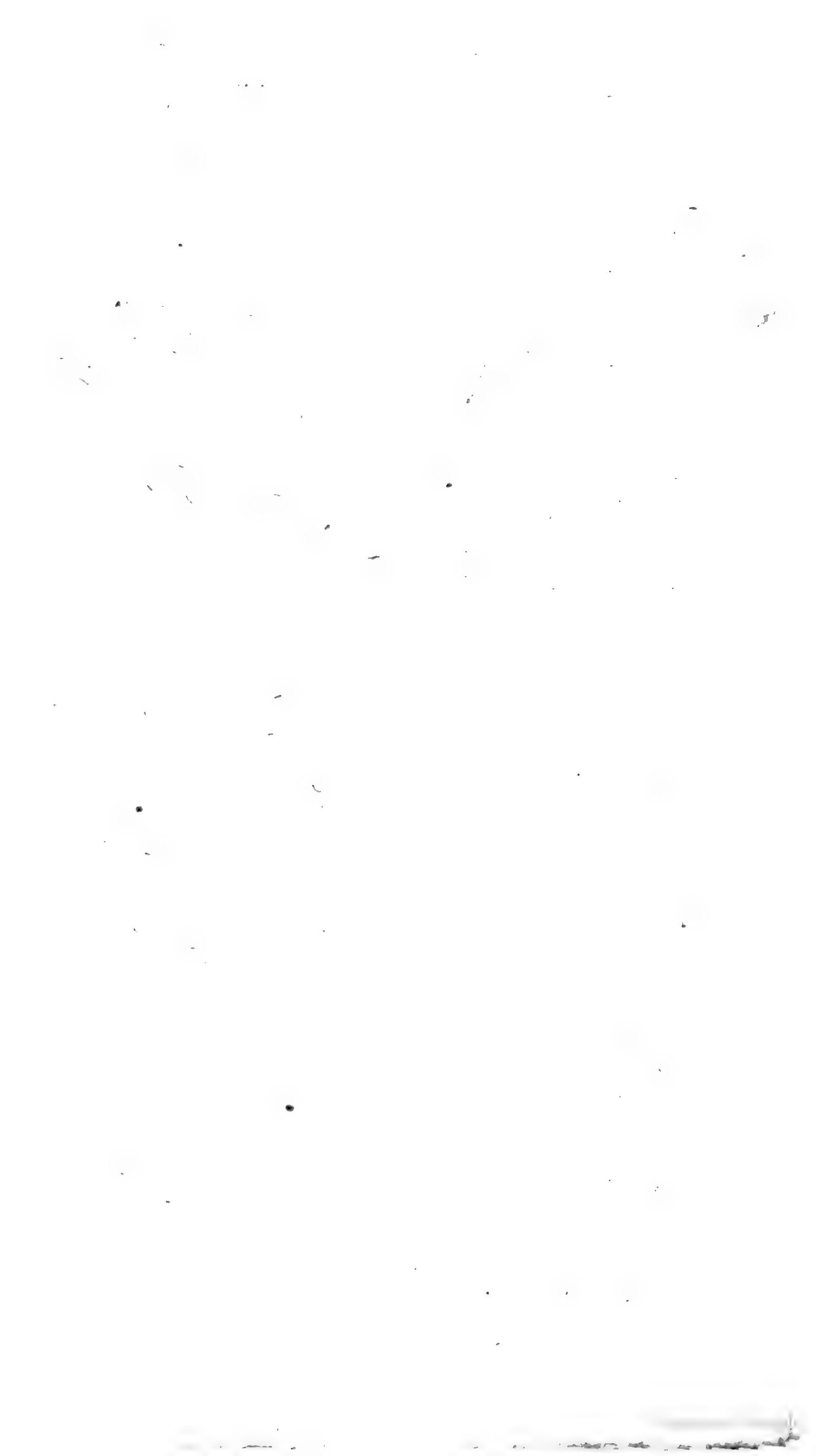
4. Tristitia *Henricorum* & *Fridericorum* exempla considerans *Romam* adire coronationis & conjurationis ergò renuit, solitus *Æsopi* fabulam recitare de *Vulpeculâ*, vestigia circa antrum *Leonis* metuente.

Verba Rudolphi apud Trithem. Ch. Hirs. p. 195. Goldastum T. 1. Constit. p. 311. Felix Fabric. 1. H. S. 13. p. 133.

5. Conjugio felix *Pater* ex *Anna Hobenburgicâ*, priore Conjuge, septem filiorum totidemque filiarum, è quibus nuptum dedit, *Mechtilidem*, *Ludovico Palatino Electori*: *Agnetem*, *Albrechto Saxoniz Electori*: *Heduvigem*, *Ottoni Electori Brandenburgico*: *Juttam*, *Wenceslao Regi Bohemiz Ottocari filio*: *Catharinam*, *Ottoni Bavaro*, *Regi Hungariz*: *Clementiam*, *Carolo Regi Neapolitano*.

Trithem. Chron. Hirsang p. 195. Felix Faber Hist. S. 13. p. 136.

6. In *Ottocarum*, *Bohemiz Regem*, qui *Austriam*

striam à Margarita uxore dotis nomine tenuerat, movet, eoq̃ue devicto *Austriam, Styriam & Carinthiam* Alberto Filio communi Principum consensu concedit, unde *Familia Austriaca* originem suam deducit, & amplissimum Principatum, in hunc usque præsentem diem floridum, accipit,

Trithem. Chron. Hirsang. p. 195. 196 Felix Fabri 1. 13. p. 134. Aeneas Sylvius de histor. Bohem. c. 27. p. 51. 52. 53. Palmerii Chronicon. p. 126. Aventinus 7. Ann Boj. p. 570. 571. Chytraus l. 12 Sax p. 304. Matth. à Papens. Chron. Aust. 321.

7. Reginaldum Burgundum subjugat, qui Episcopo Basileensi fuerat molestus incursionibus. In Helvetico hoc bello ei militabat Reinvaldus Fürer, cujus posteritas Nottingbergæ inclaruit longâ temporis serie.

Trithem. Chr. Hirsang. p. 198.

8. Guelforum & Gibellinorum factiones comprimit, Italiam placat, placatus muneribus civitates libertate donat.

Crantzius, Blondus, Naclerus, Sabellicus apud Sigonium 20. de reg. Ital. p. 125. Trithem. Chron. Hirsang. pag. 209. Volaterranus l. 23. Anthrop. p. 556.

9. Suevos tumultuantes sub Eberardo, Comite Würtenbergico, & defectionem familiæ Ducum Sueviæ cohibet.

Naclerus 2. Gen. 43. fol. 238. Trith. Chron. Hirsang. p. 195.

10. Erphordiæ conventum Principum egit, in eoq̃ue de reliquis per Thuringiam prædo-

hum arcibus vulgò Raubschlösser/ destruendis constituit, tumultuantes Erphordiae cives, præcipuis capitali supplicio affectis, compe-
scuit, & Albertum denique Thuringiae Land-
gravium cum filiis Friderico & Hermanno re
conciliavit.

*Erphesford. p.260. Anonymus de Vet. Thu-
ring. Landgrav. c.76. p.932. Naucerus 2. Ge-
ner. 43. f.236.237.239. Lehm. 5. Ch. Spir. 104.
pag. 624.*

11. Pseudo-Fridericum, *Tilo Colup* aliàs vo-
catum, qui se pro Friderico juniore ostenderat
Suevis & Thuringis, urbesque quasdam ad se
pellexerat, Novesii expulsum Wetzflariae
comburri jubet, loco qui hodie adhuc vocatur
Ränsers-Grund.

*Felix Faber 1. H S. 13. p.137. Siffrid. 2. p.700.
Aventinus 7. Ann. p.572. Spangenberg. Chr.
Sax. c. 267. p.453. Caspar. Hedio in Chr. 1.3.
p.563. Wurstis. Chron. Bas. p.144.*

12. Marchionem Badensem lociasque civi-
tates in ordinem redigit.

*Langius Chron. Citic. pag. 813. Naucerus 2.
Gen. 43. fol. 235. a.*

13. Sancit, ut Edicta, Privilegia & Instru-
menta non aliâ quàm Germanicâ concipian-
tur linguâ, ad dissidia tollenda.

*Goldastus T. 1. Constit. Imp. p. 311. Crusius 2.
Annal. Suevic. 8. p. 13. Spang. Chron. Sax.
cap. 264.*

14. Scommatum patiens, mirè facetus in
dictis, adeò ut moribundus jocaretur.

Siffridus 2. p. 699.

15. Argen-

15. Argentinâ Spiram contendens circa Germershemium obiit ætat. 73. & Spiræ sepelitur juxta Philippū, Friderici Barbarossæ Filiū.

2. *ADOLPHVS Nassovicus.*

1. Eligitur Francofurti, & Aquisgrani coronatur procurante Gerharδο, Archiepiscopo Moguntino, cognato suo, qui tamen eum postea deseruit. 1292

Vincentius Beluac. 31. S. H. 20. p. 467. Aven- tin. lib. 7. Annal. p. 578. Auth. Chron. Colmar. p. 2. p. 57.

2. Ante imperium à Brabantia Duce captus ob dicendi libertatem dimittitur.

Text. Chron. Nassov. p. 75.

3. Ex uxore Imagina Gerlaci Comitis Lim- purgensis Filia, sustulit octo liberos,

Textor. Chron. p. 72. 80.

4. Stipendiarius Eduardi, Angliæ Regis, contra Philippum Gallorum Regem malè audit.

Naucerus 2. Gen. 44 f. 241.

5. Thuringiam emit ab Alberto Thuringiæ Landgravio, invitis Ordinibus regionis, unde in Thuringiâ & Misniâ bellum variâ gerit fortunâ; nec sine crudelitate, sacra simul & pro- phana polluens.

Langius Chronic. Citic. p. 817. Siffrius 9. pag.

700. Autor. Histor. de Landgrav. c. 78. p. 932,

Spangenberg. Chron. Saxon. c. 272 pag. 460.

461. 462. c. 273. p. 463. Chytr. Saxon. p. 168.

6. Eo deposito Septemviri Austriæ Ducem Albertum Regem renunciant; prælioque in agro Vangionum juxta Dornberg commisso novi Cælaris ense cadit. Sepelitur in Mona- sterio Frovvensfeld. X 5 Siffri-

Siffridus 2. p. 701. *Felix Fabri* 1. *Histor. Suev.* p. 138. *Crantz*. 8. *Saxon.* 35. pag. 224. *Trithem. Chron. Hirsang.* p. 203. 204. *Naucler.* 2. *Gen.* 44. fol. 241.

3. ALBERTVS, Dux Austria.

1. Coronatur Aquisgrani à Wicholdo Archiepiscopo Colonienſi, electus primò Francofurti tanto hominum concursu, ut inter illos Dux Saxoniae opprimeretur.

Crantz. 8. *Sax.* 36. p. 244. *Aventinus* 7. *Ann.* p. 588.

2. Electionem Bonifacius VIII. improbat, auditâ Adolſi nece, confirmationem petenti superbè denegat, postea approbat, Galliciſque regni coronam, excommunicato Philippo Pulchro, offert.

Crantz. 8. *Sax.* 36. § 37. p. 225. *Felix Faber* 1. *H. S.* 13. p. 159. *Vinc. Belua*. 31. *S. H.* 23. p. 467. *Egnat. exempl. illust. vir. lib.* 1. p. 15.

3. Ducit in uxorem *Elizabetham*, Meinhardi Ducis Carinthiae, Comititis Tirolis & Goriciæ Filiam, unde ei nascuntur XXI. liberi.

Trithem. Chron. Hirsang p. 204. *Cuſp.* p. 449.

4. Bellum gerit contra confœderatos Electores & Principes, Gerhardum Moguntinum, Dietherum Trevirensē, Henricum Colonienſem, Archiepiscopos, Rudolphum Rheni Palatinum aliosque Principes, fœdus illud in suæ majestatis diminutionem interpretans, Bingâque captâ fœderis socios in ordinem redigit.

Trithem. Chron. Sponh. p. 300. *Chr. Colmar.* p. 2. p. 61. ubi descriptio (ancris in oppugnatione ad-

ne adhibiti. Nicol. Serrar. 5. Rer. Mogunt. p. 848.

5. Ob Hungariam cum Ottone, Duce Bavariæ, Regni instinctu Conradi Salisburgensis Episcopi, affectatore, dimicat eventu adverso.

Aventinus 7. Annal. p. 592. Chron. Colmar. part. 2. p. 61.

6. Filio Rudolpho Bohemis obtruso vertit arma contra Marchiones Thuringia, tunc imparatos intestinoque bello jam exhaustos, qui memorabili clade ad Luccam oppidum inter Ceitzium & Bornam, Cæsareanos fundunt fugantque, expulso simul Diethmanno, Abbate Pegaviano, Natum hinc adagium: *Es geht dir/ wie den Schwaben vor Lucca.*

Erphesfordiensis ad Lamb. p. 262. Spangenberg. Chron. Saxon. c. 276. p. 470. c. 277. p. 471. 472. c. 278. p. 472.

7. A Johanne, Filio Fratris, ope trium Conjuratorum, cum rediret è thermis Badensibus, propè Vindonissam (Windisch) miserè interficitur in campo, ubi postea Conjux erexit Monasterium Königsfeld. Cædem cædes secuta, inque agro Tigurino destructæ arces Eschibach, Merischvanden, Schnabelberg, Maschvanden. Rex Spiræ juxta Patrem sepelitur.

Felix Fabri 1. H.S. 13. pag. 139. 140. 141. 142. Chron. Eluvanges 458. Continuator Steronia Wellingus p. 406. Vincent Beluac. 31. S.H. 25. fol. 467. b. Nauclerus 2. Gen. 44. fol. 244. Aventinus 7. Ann. p. 593.

4. HENRICVS VII. Lützelburgicus.

1. Eligitur Francofurti; coronatur Aquis-
grani, 1308

grani, ab Archiepiscopo Coloniensi: *Roma* in Laterano per duos Cardinales; absente tunc in Gallia Clemente V. *Mediolani* per Castonum Archi-Presbyterum.

Palmerius Chron. f. 128. Wellingus p. 406. 407

Naucler. 2. Gen. 44. f. 244. Volaterranus l. 23. p. 557.

2. Uxorem habet *Margaretham*, Ducis Brabantiae Filiam, ex qua nascuntur *Johannes*, Rex Bohemiae; *Beatrix*, nubens Carolo, Regi Hungariae; *Maria*, uxor Caroli pulchri Franciae Regis; *Agnes* Rudolpho Palatino ad Rhenum elocata.

Cuspinianus p. 452. 455. 457.

3. Filio Johanni Bohemiam acquirit per nuptias cum Regina Bohemica Elisabetha, Henrico Duce Carinthiae ejecto.

Nauclerus 2. Gen. 44. fol. 245. Aventinus 7. Annal. p. 593. Goldast. de Bohem p. 635.

4. Exercitu comparato procedit in Italiam, cui ipse praest, Gibellinis auxilio futurus. Socii militiae sunt Rudolphus Bojus, Luitpoldus Austriacus. Mediolani factionem Turrianarum opprimit.

Langius Chron. Citic. p. 825. Crantz. 9. Saxon. c. 1. 2. 3. 4. 6. p. 229. 230. 231. 232. Nauc. 2. G. 44. f. 245. Aventin. 7. p. 894. Volaterr. p. 558.

5. Robertum, Siciliae & Apuliae Regem, tanquam Majestatis reum proscribit, armaque in eum parat Pisis.

Palmerius Chron. f. 128. Rubejus G. Hist. Raven. fol. 128. Edictum proscriptionis ap. Goldast. Constit. Imper. T. 1 pag. 321. 322. 323. vid. sent.

sent. privat. apud Albericum de Rosat. ad L. quisquis C. ad L. Majest.

6. Exercitum ducit contra Eberhardum, Wirtenbergicum Comitem, juratum Urbium Imperii hostem, eumque arcibus munitissimis nudat, qui postea apud Hassiæ Landgrav. & Marchionem Badensem usque ad Imp. mortem latitavit.

Lang. Chr. Cit p. 825. Naucler. 2. G. 44. f. 245.

Lehm. 7. Chron. Spir. 11. p. 733. 734. Urstis.

Chron. Basil. c. p. 153. Lehen. p. 734.

7. Bellum in Misniâ ab Adolpho cæptum, ab Alberto continuatum, componit, ut Fridericus Dux Thuringiam & Misniam, Bojemi inferiorem Lusatiam retinerent.

Spangenberg. Chron. Sax. c. 278. p. 473. 474.

8. Regnante Henrico Templarii in tota Europa interfecti sunt.

Stero in Chr. p. 407. Stangenfol. lib. 3. p. 404.

Carrier. de Pontif. p. 69. Marian. lib. 16. Rer.

Hisp. c. 10.

9. Florentini obsessi Bernhardum Politianum, Monachum Ordinis Prædicatorii corrumpunt, qui oblatâ venenatâ hostiâ Sacramento Principem fortissimum sustollit; quem Pisani sepeliunt.

Wellingus Annal. p. 407. Felix Faber 1. H. S.

14. p. 147. Trithem. Ch. Hirsang. p. 34. Crantz.

9. Saxon. 7. p. 234. Nauclerus 2. G. 44. f. 462.

Aventinus 7. p. 598.

5. LUDOVICVS IV. Bavarus.

1. In contentione gravi Electorum eligi-¹³¹⁴
tur, pro Friderico Austriaco nonnullis vota fa-
cienti-

cientibus , quorum ille Rudolphum habet avum maternum ; hic eundem avum paternum.

Wellingus, Contin Steronis p. 408. 409. Trithem. Chron. Bavaria Ducum p. 113. Palmerii Chron. f. 128. Crantz. 9. Sax. 8. p. 234.

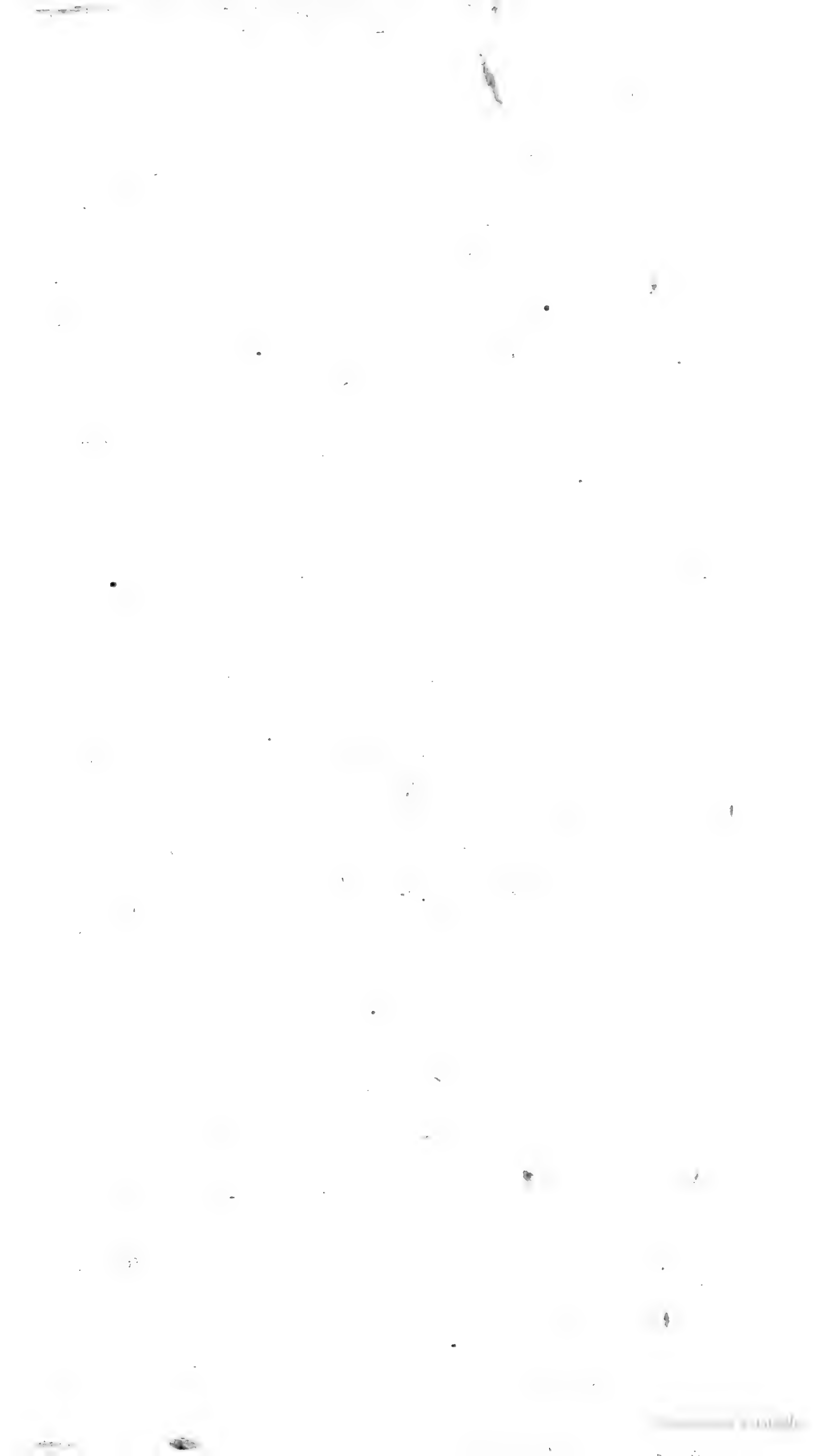
2. Contra Æmulum suum , Bonnæ præcipuo Autore Colonienſi Episcopo electum , arma expedit. Utrunque certatum diu , pacificationes tentatæ , quæ *οὐ γένηται* tristissima anno demum post electionem octavo dirimitur prælio , *Friderico in acie victo & in custodiâ per triennium detento*, quo elapso, postquam fidem dederat de imperio non invadendo , libertati restituitur.

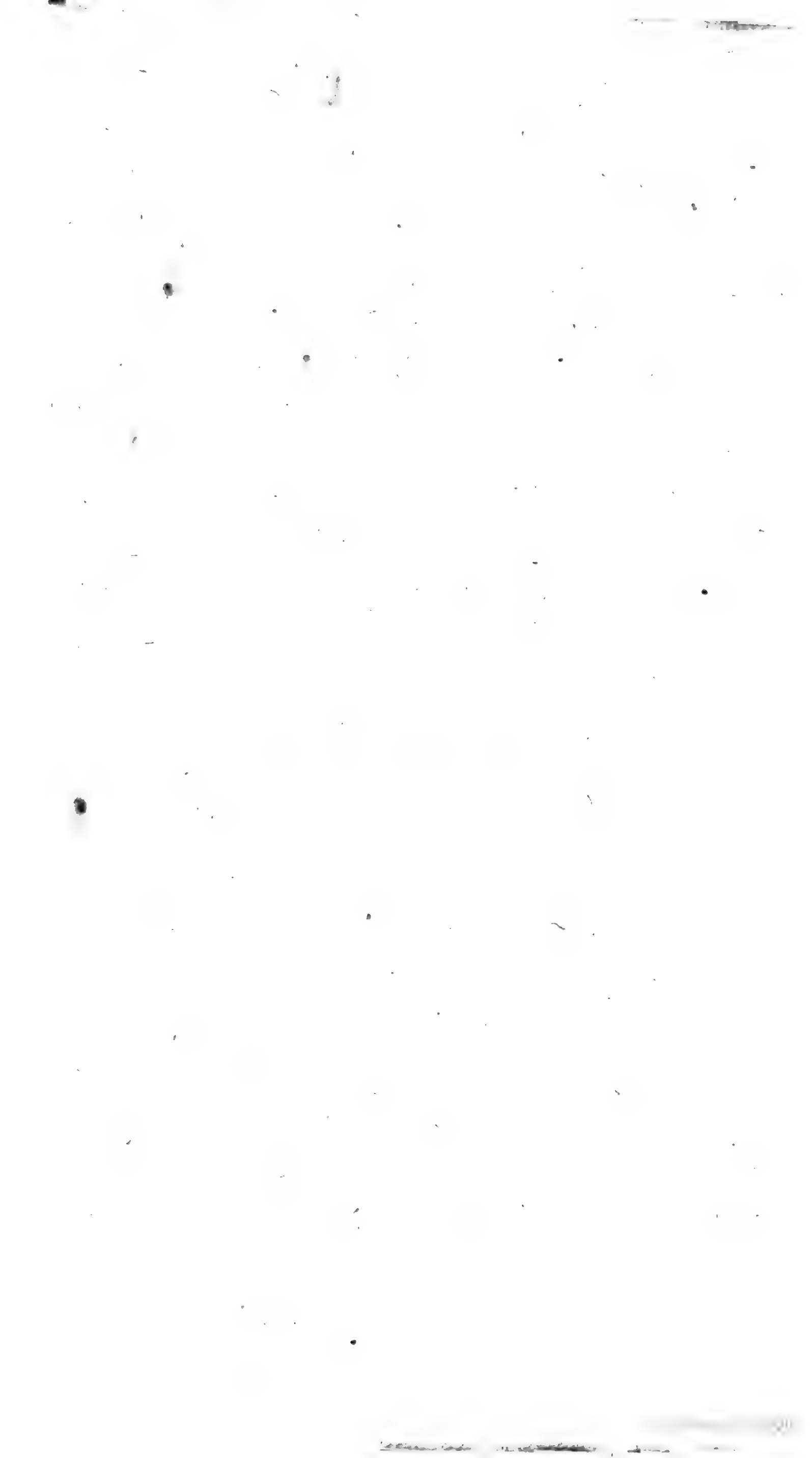
Rebdorf. Annales p. 421. 422. 423. Willingus p. 410. Naclerus 2. Gener. 45. f. 248. Crusius 4. Annal. Suev. 3. 4. p. 207. Avent. 7. Annal. pag. 600.

3. Italiam adit occupatus in pacandis dissidiis Guelphorum & Gibellinorum ; *Romam occupat*, coronam accipit à Cardinali Stephano Columnensi. Exauctorato ibi Papa *Johanne XXII.* substituit Nicolaum V. qui brevi post captus moritur in vinculis.

Edictum Exauctorat. apud Goldast. T. 1. Const. Imp. p. 328. Joh. à Leiden. Hist. Belg. l. 27. c. 29. p. 256. Rebdorf. Annal. p. 423. 424. Chron. Elwang. p. 459. Palmerius Chr. f. 129. Alvarus Pelagius 1. de planctu Ecclesie 65. fol. 82. b. Lehman. Chr. Spir. 7. c. 1. 4. p. 742. 743. 744.

4. Sancire *αὐτοκράτωρ* dum in animo habet, interturbat quietiora consilia *sedes Papalis*, decreto in eum promulgato, ut deponat dignitatem.

tem. Concertationum hinc novarum erumpit flamma, maximis calamitatibus involvens Regnum & Ecclesiam.

Alv. Pelagius 1. de planctu Eccl. c. ult. f. 99. & lib. 2. c. 12. f. 46.

5. Trium Pontificum banno fatigatur. Excommunicationem Johannis XXII. & Benedicti XII. *Clemens VI.* nihilo clementior Antecessoribus, repetit anno 1343. cum tenueret in manus Papæ resignare Imperium: sed ille spreto banno Pontificali præcipuis locis Italiæ suo nomine Principes præficit, jusque suum per Principum Imperii decretum defendit.

Naucl. 2. Gen. 45. f. 250. 251. 252. Trith. Chr. Sponhem. p. 309. Hainric. Rebdorfensis p. 426. 427. Vadianus de Colleg. p. 100. Cuspinianus p. 470. 471. Aventinus 7. pag. 608. 609. Volaterranus l. 23. p. 558.

6. Cum Pontificibus maximas usque ad mortem similitates exercet, qui alium Imperatorem præscribunt, rati non esse ratam Electionem, nisi etiam accedat confirmatio & ratificatio Pontificia. Ipse contra nitens *Edicto potestati Papæ masculè opposito*, Concilium Francofurti cogit, & contra iniquos processus Johannis jus suum vindicat. Ejecti hinc Ulmæ, Francofurti aliisque locis Religiosi, Clerici & Monachi, qui Edicto Imperiali non patebant.

Edictum Imp. apud Goldastum T. 1. Const. Imp. p. 325. 331. Scripta pro Cæsare Occami, Marsilii apud Goldastum Monarch. Rom. Imp. Vol. 3. a p. 154. ad 1335. Felix Fabri. 1. Histor. S. pag. 149. Crusius 4.3. Sæv. Ann. 7. p. 220. ex MS. Chron.

Felici

Felici Fabri. Aventinus 7. p. 610. 628. Rescriptum Electorum pro Ludov. ap. Goldast. Const. Imp. p. 335. Lehman. 7. Chron. S. 18. p. 753.

7. Marchiam Brandenburgensem vacantem Filiis suis confert, quam ab Ottone Carolus VI. venditione accipit, & Sigismundo Filio concedit. Inde venit ad Fridericum, Burggravium Norinbergensem, stirpem Electorum Brandenburgensium hodiernorum.

Chron. Eluvangense p. 458. Chytræus lib. Sax. p. 38. 39. Crantz. 9. Metrop. 24. p. 248.

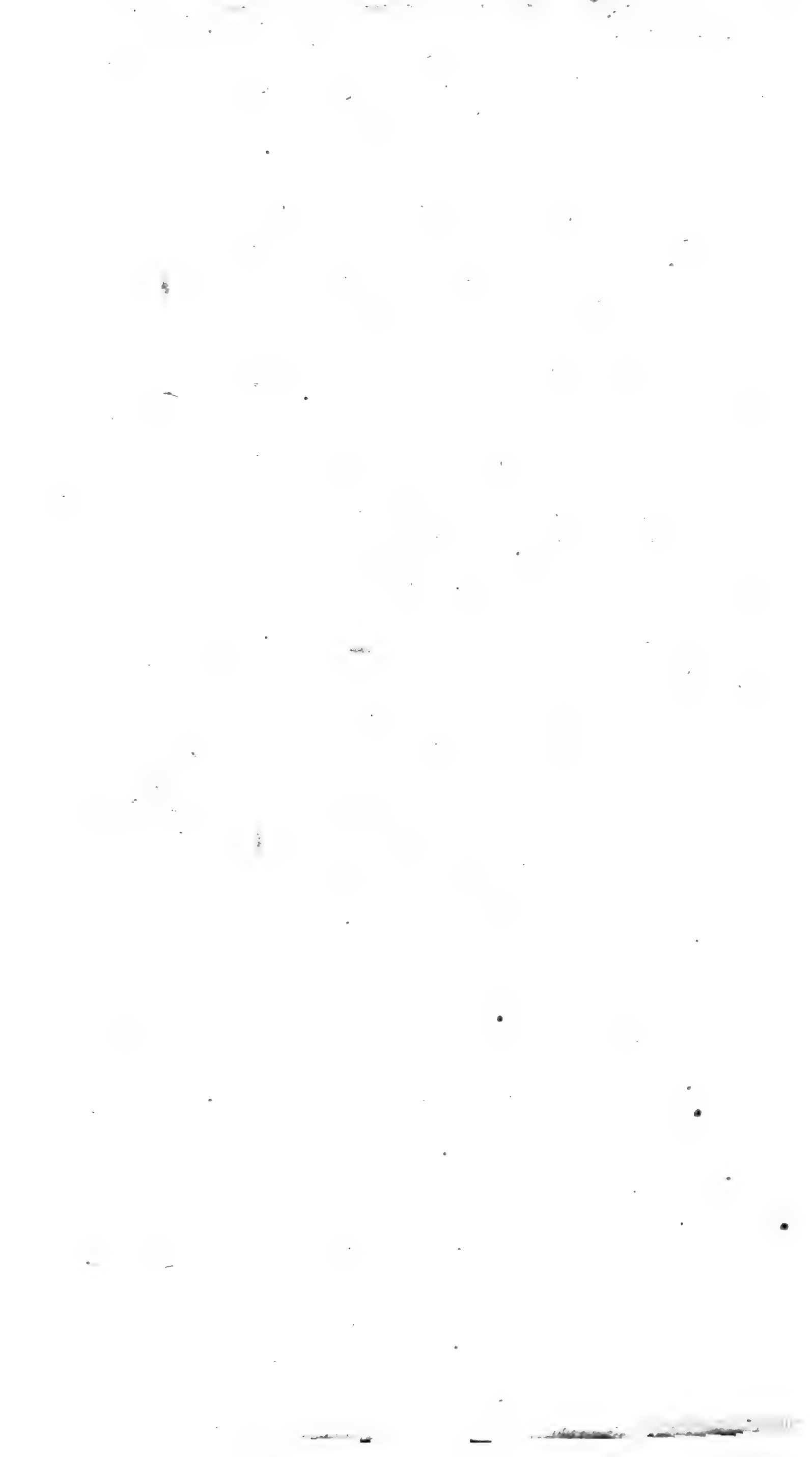
8. Quatuor Civitatibus Imperii Wetteravici *Francofurto*, *Fridberga*, *Wetzflaria* & *Geilnhusa* concedit fœderis & Societatis inire vincula cum Principibus, Comitibus, Equestrisq; Ordinis hominibus infirmum ac fidele subsidium Imperii. Oppido Butzbach eam dedit libertatem, ut omnibus frueretur commodis, quibus civitas Francofurtensis gauderet.

Priores Imperat. literæ apud Freherum in Hist. Relat. de Wetteravia. c. 6 p. 21. Posteriores in dicto loco.

9. Occasione scissionis istius intestinæ *Helvetii* à ministris Principum & Nobilium vicinorum graviter pressi & afflicti de excutiendo jugo cogitant, Leopoldum Austriam Friderici Fratrem apud Moregartum prosternunt, in fœdus, quod Ludovicus confirmat, coeunt, & libertati quæsitæ diversis præliis consulunt.

Nauclerus 2. Gen. 46. f. 256.

10. Fluctuante regno, & jam à nonnullis Reensii urgente Papa Clemente Carolo Boëmico

mico electo, Bavarus anno post Caroli electionem proximo apud Weilhaim in venatione apoplecticus moritur, & Monachii sepelitur.

Ludovici Decretum de Pseudo electione Caroli apud Goldast. Tom. 3. Const. Imp. p. 413. Trithem. Chron. Sponheim. p. 320. Naucclerus 2. 45 f. 253.

6. CAROLVS IV.

1. Pater ei Johannes Rex Bohemiæ; Mater 1346
Elisabetha, Wenceslai Bohemiæ Regis Filia,
nata ex Jutta Rudolphi Habsburgici Filiâ.

Cuspinianus p. 475.

2. In ejus electionem Electores non consentiunt, cui tres opponuntur 1. Eduardus Angliæ Rex. 2. Fridericus, Marchio Misniæ, qui duo cum se excusarent, eligitur. 3. Guntherus, Comes Schvartzzenburgicus, quem venenatum poculum à Medico propinatū sustulit Francofurti.

Hainricus Rebdorfens. p. 443. 445. Trithem. Chron. Sponh. p. 220. 221. Chronicon. Limpurgense p. 8. Naucclerus 2. Gen. 46. f. 255. Avent. lib. 7. pag. 634. Cuspinianus pag. 475. 481. 482. Lehman. 7. C. S. 34. p. 779. 780.

3. Romam bis adit, anno 1355. cum ritu solenni coronaretur à duobus Cardinalibus; & anno 1368. cum uxor Elisabetha coronata salutaretur Augusta.

Rebdorfensis Annal. pag. 448. Trithem. Chron. Hirsang p. 228. Naocl. 2. Gen. 46. f. 256. Volaterranus p. 258.

4. Quatuor ei Conjuges, 1. Blanca, Comitissa Valesiæ, soror Philippi Valesii Regis, unde
Y filia

filia duæ, Margaretha Ludovico Hungariæ & Poloniæ Regi nupta, Elisabetha Johanni Galeacio, Vice-Comiti Mediolanensi, nupta. 2. *Agnes*, Rudolphi junioris Palatini ad Rhenum filia. 3. *Anna*, Bulconis Ducis Suidnicensis filia. 4. *Elisabetha*, filia Bogislai Stetiniensium Ducis, mater Sigismundi & Johannis.

Trithem. Ch. S. p. 321. Cuspinian. p. 480.

5. Ordinationem S. R. Imperii, quam vocant *Auream Bullam*, promulgat Metis, in eâ præscribens officio Electorum ac Cæsaris Electioni ordinem ac modum.

Aurea Bulla apud Goldastum Tom. 1. Constit.

Imp. 352 ad p. 368. Crantz. 9. Saxon. 29. p. 250.

Freher. ad Petrum Andlov. p. 162. Arumaus,

Rummelinus, Mylerus, Dietericus in A. B.

6. Pragæ Academiæ erectione & Urbis amplificatione celebriorem reddit. Arcem à nomine suo Carolstein extruit, sacellumque *D. Nicolao* consecrat.

Vincent. Beluac. 31. S. H. 48. f. 472. b. Crantz.

10. Vand. 1. p. 226. Nauck. 2. Gen. 46. fol. 257.

Cuspinianus p. 479.

7. Pactum successorium reciprocum inter Regem Bohemiæ & Duces Austriæ erectum renovat cum Alberto & Leopoldo, Austriæ Ducibus, juratòque confirmat. Lusatiam & Silesiæ quandam partem, Principibus vel bello vel precio cedentibus, Bohemiæ Regno adjungit.

Goldastus 16. de Regn. Bohem. 18.

8. Wilhelmum, Marchionem Juliacensem, ad fastigium Ducatus evehit.

Joh. à Leidis 29. Chron. Belg. 6. p. 270.

9. Fla-

9. Flagellantium sectam per Alemanniam grassantem ejicit.

Crantz. 8. Vandal. 28. p. 194. Chron. Limpurg. p. 10. 11. 12. 13. Naclerus 2. Gener. 45. fol. 253. Warstis. 3. Chron. Basil. 12. p. 171. 172.

10. Ob administrationem profusam bonorum Imperii neglectamque Italiam, quam venalem habebat, *Vitricus Imperii* à Maximiliano dictus, alienatis nobilissimis Imperii redditibus & provinciis.

Lehman. 7. Chron. Spir. 40 p. 785. Jac. Spiegelias in Gunther. p. 280. Cuspin. p. 480. Frofardus l. 4. Hist. 9. 254. Volaterr. L. 23. p. 559.

11. Francofurtum electioni Romani Regis futuriq̃ue Imperatoris locum certum constituit, ibiq̃ue hætenus electi Wenceslaus, Jodocus, Rupertus, Sigismundus, Albertus II. Fridericus III. Maximilianus I. Carolus V. Matthias, Ferdinandus II. *Leopoldus I.*

12. Wenceslaum Filium assensu Principum successorem magnis largitionibus constituit, ad id Imperii patrimonio abusus.

Aeneas Sylvius Bohem. c. 32. p. 63. Crantz. 10. Sax. 3. p. 260.

13. Obiit Pragæ, ibidemq̃ue in D. Viti Basilicâ humatur ætatis LXIII.

7. WENCESLAUS.

1. Nascitur & baptizatur Norinbergæ; in cuius 1378
nis coronatur Rex Bohemiæ; prece precioq̃ue Patris promovetur ad imperium, & Aquisgrani coronam accipit.

Rebdorfs. Annal. p. 451. Chron. Limpurg. p. 77. Aen. Sylvius Hist. Bohem. c. 34. p. 64.

2. Nuptias magnâ pompa celebrat Norinbergæ cum *Johanna*, Alberti Bojorum Ducis Filiâ. Alteram superinducit ex domo Bajoaricâ, nomine *Sophiam*.

Sylvius d. c p. 64.

3. Ignavus & libidinosus Princeps, ad levia & nugatoria propensus, ferus, vini quàm imperii curiosior & accuratior custos.

Crantz 10. Vandal. 1 p 226.

4. Pro pecuniâ *Ducatum Mediolanensem* vendit *Johanni Galeacio Vice-Comiti*, quem in Ducem creat sine consensu Imperii, hominem ferum & avarum.

Trithem. Chron. Sponh. p. 340. Theod. de Niem. Labyrinth. Tr. 6. c. 33. p. 487.

5. Pecuniâ acceptâ *Argentineses* à se, solenni judicio Egræ habito, proscriptos exercituq; oblectos, pronuntiat liberos turbarumque innocentor *Fridericus à Blanckenheim*, Episcopus *Argentinesis*, clanculum abie Episcopatu.

Chron. Limpurg p. 102. VVimpbelingus Catalog. Episcop. Argent. pag. 98. 99. Bernhardus Hertzog 4. Chron. Alsat. p. 101. 102. 103. 104. 105. Hedio Chron. lib. 4. p. 597.

6. *Wilhelmum*, Comitem *Montensem*, in Ducem evehit magnâ cum solennitate.

Trithem. Chron. Sponh p. 337.

7. *Philippo*, Domino de *Falckenstein*, *Frankofurti* Comitibus titulum exhibet.

Chron. Limpurg. p. 120.

8. Clementiâ ejus *Johannes Hussus*, aliâs *Hussinecius*, Academia *Pragensis* Professor, felicius rem religionis promoveret, ejusque defendendæ causa

causa ad Concilium Constantiense proficiscitur.

Æn. Sylvius. A. b. c. 35 p 65. 66.

9. Hoc tempore à Bertholdo Nigro, Monacho, *Bombarda* sunt inventæ, & inventorem dicitur Wenceslaus neci dedisse.

Camer. 3. hor. sub. 28. p. 115.

10. Corpore & animo difformis & ob indignissima facinora throno imperiali, quem Parentis promotione venalem habuerat, à Proceribus Imperii deturbatur. Lecta & renuntiata fuit sententia exautorationis per Johannem Archiepiscopum Moguntinum suo & Coelectorum nomine sub castro Löenstein ad Rhenum è publico solio in tribunalis usum erecto, quod adhuc hodie solet ostendi diciturque *der Königs-Stuhl*.

Diploma exautorationis apud Goldastum Constit. Imper. T. 1. p. 379. Trithem. Chron. Sponh. pag. 340.

11. Imperii privationem æquo ferens animo decedit sine curâ & sollicitudine.

Æn. Sylvius c. 34. p. 65. Lehman. 7. Chron. 12. Spir. 59 p. 826.

12. Sub dominatione improbâ scenici hujus Imperatoris, publicâ fide corruptâ, sollicitabant se Principes, Comites, Urbes, in mutuas societates & sodalitates, sub vinculo legum certarum, ad mutuam benevolentiam & propulsionem violentiæ. Cæperat in Wetteraviâ sub Duce Wilhelmo, Comite Widenfi, *Societas Leonum*, die *Löwen-Gesellschaft* / erecta Wisbadii 1379. cui se addixerant Comites Wil-

helmus & Eberhardus Cattimelibocenses, Johannes & Walram Nassovici. Wilhemus & Johannes Hsenburgici, Eberhardus Dominus in Epstein, Ulricus à Cronenberg, Vice-Dominus Ringaviensis, Johannes Franck & Walther à Cronenberg, Johannes & Connemannus à Reisenberg, Solenni etiam Ritu Societas Westriaca Biponti 1389. coibat.

Litera Societatum integra ap. Bernh. Hertzog. lib. 2. Chron. p. 69. 70. 73. Add. Chron. Hedionis lib. 4. p. 595. Lehman. 7. C. S. 75. 76. 77. 78. p. 832. 833. seqq.

8. FRIDERICVS, Brunsvicensis.

1. Wenceslao surrogabatur, sed Francofurti patriam repetens juxta Fridslariam in viâ publica occiditur, instinctu, ut credebatur, Moguntini per insidias Henrici, Comitis Waldecensis, manu Nobilis Friderici Hertingshusii & Cunomanni Falcoburgii.

Crantz. 11. Metrop. 2. p. 294. & 10. Sax. 19. p. 270. Chytraus Saxon p. 302. Meibomius Chr. Riddagsh. p. 72. 73. 74. Serarius Annal. Mogunt. l. 5. p. 868. Waldeckische Ehren. Dietrich p. 42. Cuspinianus in Rupert p. 487. 488. Hedio l. 4. Chron p. 602.

9. R V P E R T V S, Palatinus.

1400 1. Eligitur Bopardiæ Electorum consensu; coronatur Colonia, cum Aquisgranenses eum obfidem Wenceslao datam nollent admittere.

Trithem. Chron. Hirsaug. Volum. 2. inedito apud Freherum Not. in Andlovv. p. 154. & in Chron. Sponhem p. 341.

2. Contra Galeacium, Mediolani Ducem, à Papa

Papa & Florentinis in Italiam vocatus infelici-
ter pugnat, reque infectâ redit.

*Trithem. Chron. Sponb. p. 340. Naclerus Gen.
47. f. 265 a. Cuspinian. pag. 489. Volaterranus.
pag. 559.*

3. Conjux *Elisabetha*, Friderici Burggravii
Norinbergensis Filia, unde nascuntur *Ludovi-
cus*, cognomento *Cæcus*, stirps Palatinorum E-
lectorum Rheni usque ad Ottonem Henricum;
Johannes, unde *Christophorus*, Rex Daniae, Sue-
ciae & Norvvegiae; *Stephanus*, stirps Simmeren-
sium & Bipontinorum.

*Naclerus Gen. 47. f. 265. b. Bernh. Hertzog.
2. Chron p. 82. 83.*

4. Bellum in Johannem, Archiepiscopum
Moguntinum, parat, ut de eo pœnas infidelita-
tis sumeret.

Serar. Annal. Mog. p. 870.

5. Proscribit Bernhardum V. Comitem Lip-
piensem, Simonis III. Filium.

Pideritz. Chron. Lipp p. 542.

6. Urbem Imperialem Wetteraviae *Frid-
bergam* in Imperii clientelâ specialem suscipit.
*Protectionis litera apud Mager de Advocat.
c. 9. n. 709. p. 406.*

7. Oppenheimii obit, & sepelitur Heidelber-
gæ in S. Spiritus templo, à se fundato & ubere
proventu dotato.

10. IODOCVS.

1. Nascitur Patre Johanne Henrico, Caroli ¹⁴¹⁰
IV. Fratre, Marchio Moraviae, cognomento
Barbatus, ad res imperii gerendas tardus, solâ
barbâ conspicuus.

Nacler. Gen. 47. f. 264. Cuspin. p. 486.

2. Constitutio ejus fertur, indulgens statibus Imperii resistere Imperatori, si contra Ordinationem Imperii fecerit, idque sine infidelitatis crimine.

Extat apud Goldastum Tom. 3. Constit. Imper. p. 424.

3. Quinque mensium Imperator Brünz in Moravia moritur, & in Monasterio S. Thomæ sepelitur.

Cuspinianus p. 487.

II. SIGISMUNDVS.

1411

1. Marchio Brandenburgensis primùm, deinde Ungariæ & Bohemiæ Rex ad coronam Imperii vocatur omnium suffragiis, Princeps strenuus, sapiens & doctus, in dictis argutus.

Æn. Sylvius Hist. Bohem. c. 42. p. 86. & 52. p. 119.

Naclerus 2. Gen. 48. fol. 269. 275. Chron. Limpurg. p. 78.

2. Conjugio infelix ob uxorem impudicissimam *Barbaram*, Hermannii Comitissæ Ciliæ Filiam, cui adulteria tandem ignoscit.

Mutius l. 27. pag. 282. 283. Bonfinius 3. Rer. Ung. 7. p. 479. Cuspinianus p. 49. 78. 498.

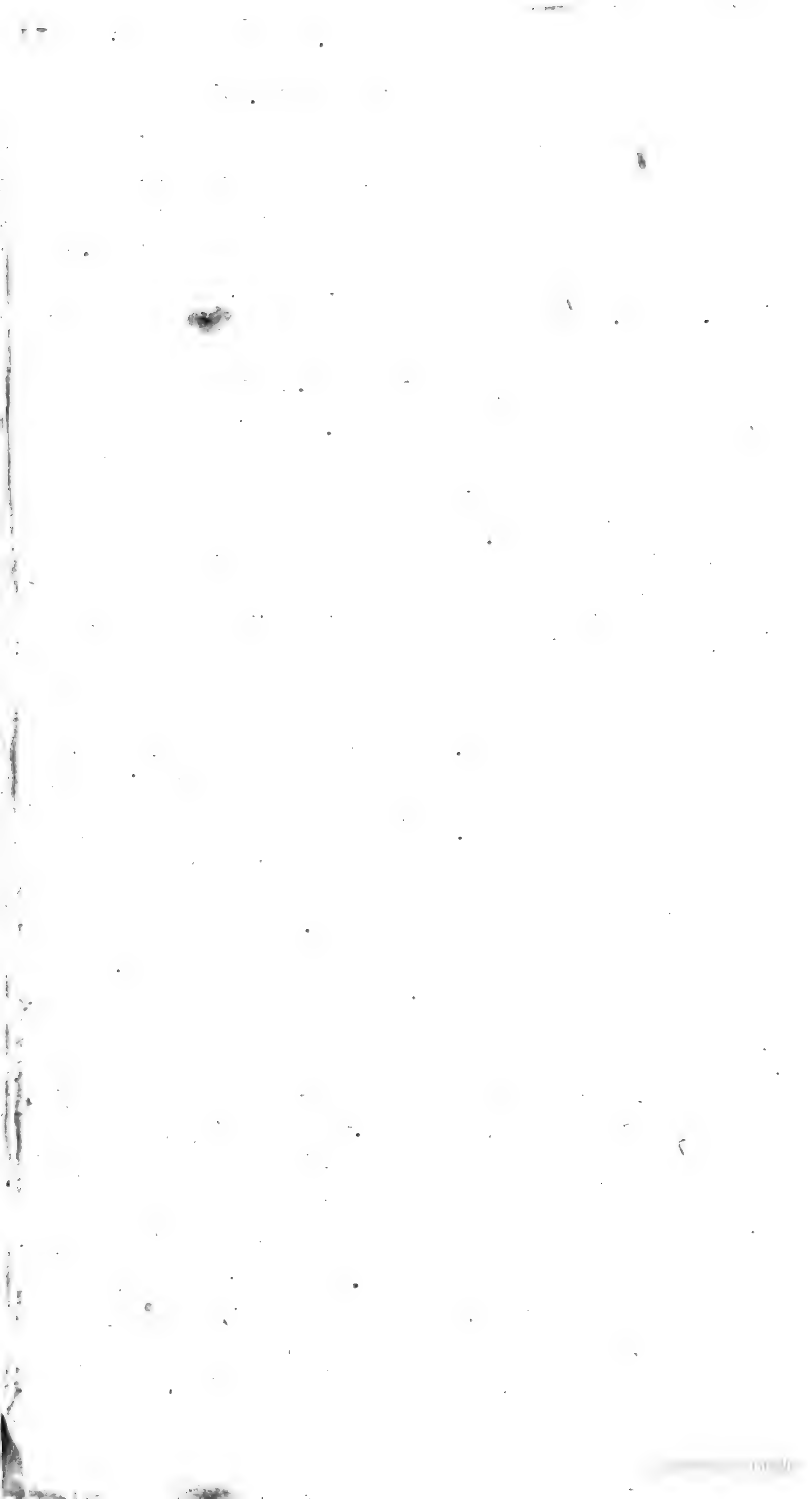
3. Pipo Florentino ob avaritiam perfido aurum liquefactum in os infundi jubet.

Sabellius 5. de vetust. Aquilej. f. 133. Bonfinius 3. Dec. 3. p. 402.

4. Regnum Bohemiæ & Ungariæ contra uxoris machinationes Alberto Austriæ Duci, Gero, pruden-ter comparat.

Æn. Sylv. de Boh. c. 53. p. 128.

5. Ad sopiendâ Ecclesiæ schismata Coneilium cogit

eogit Constantiæ, tres adulterinos Pontifices, *Johannem XXIII. Gregorium XII. & Benedictum XIII.* sede deponit, *Martinum V.* surrogat; ast magnâ famæ suæ labe frangit fidem, *Johanni Husso*, Bohemico Theologo datam, qui eis decretis combuitur, unâ cum Hieronymo Pragensi.

Narratio particularis Tom. 1. Operum Hussi f. 83. Edictum salvi Conductus apud Goldast. T. 1. Const. p. 389. Sylvius Hist. Bohem. c. 36. p. 73. & in Commentariis de Concilio Basileensi. Felix Fabri 1. 15. p. 180. Naclerus 2. Gen. 48. f. 269. 270. 271.

6. Instigante Papa Martino V. *Bellum Hussiticum* infeliciter contra monoculum Johannem Ziskam gerit, bellique pertæsus *quatuor Articulos Hussitis* concedit.

Aeneas Sylv. H. B. c. 46. pag. 99. c. 48. p. 104. Naclerus 2. Gen. 48. f. 273. 274.

7. In Concilio Constantiensi *Marchiam Brandenburgensem* cum dignitate *Electoralis* confert Burggravio Noribergensi Friderico. Comitem quoque Cliviæ Adolfum Ducali honore evehit. Primum Sabaudia Ducem creat Amadæum.

Naclerus 2. Gen. 46. f. 255. b & Gen. 48. fol. 271. b. 278. 279. Jo. à Leidis 32. Chron. 22. pag. 344. Mutius 21. Chron. p. 198. Cuspin. in Jodoc. p. 486. Chytraus l. 1. Saxon. p. 39.

8. Saxoniam cum dignitate *Electatus* contulit Friderico Marchioni Misniæ pro navatâ strenuâ operâ in bellis Bohemicis.

Edictum Ulmæ publicatum Anna 1434. apud Goldastum Constit. Imp. T. 3. p. 441.

Y 5

9. Rem

9. Rem infelicitè gerit contra Turcicum Imperatorem Bajazetem magnâ clade Christianorum.

Langius Chron. Citic. p. 845. Mutius lib. 21.

p. 263. 264. Bonfinius. 3. R. V. 2. p. 377. 378.

1431

10. Concilium *Basileense* promulgat Præside primum Juliano, Cardinale titulo S. Sabinæ, quem Legatum Martinus V. miserat; deinde Ludovico, Cardinali Arelatensi; quod continuatum fuit per annos undecim mensesq; novem. Eâ Synodo deicitur sede summâ *Eugenius IV.* & surrogatur *Amadeus, Dux Sabaudia*, qui dictus fuit Felix V. de quo dixerat Antoninus, Florentinus Archiepiscopus: *Basilea peperit Basilicum*. Synodi autoritatē majorem esse quam Pontificum, decretum ibi & constitutum.

Wurstisius Chron. Basil. l. 5. æc. 1. ad c. 37. p. 249 seqq.

11. Obiit Znoymæ in Moraviâ septuagenarius, & Waradinæ in Ungariâ traditur sepulture. *Naclerus 2. Gen. 48. f. 271. Trithem. Chron. Sponh. p. 358. Bonfin. 3. Decad. Ung. 3. p. 406.*

12. ALBERTVS II.

1438

1. Uno anno ter coronatur, in Regem Ungariæ, Bohemiæ & Imperatorem, raro felicitatis gradu.

Nuc. l. 2. Gen. 48. f. 277. 278. Felix Fabri 1. 15. p. 282. Trithem. Chr. Sponh. p. 358.

2. Polonos sub Casimiro regnum Bohemicum ad se transferre conantes amovet.

Æn. Sylv. Boh. c. 55. pag. 131. 132. 133. 134. 135. Naclerus 2. Gen. 48. f. 28.

3. Uxor ei *Elisabetha*, Sigismundi Imp. Filia, èquâ

equâ suscepit *Annam*, Wilhelmo Saxoniae Duci; *Elisabetham*, Casimiro Poloniae Regi nuptam; & *Ladislaum* posthumum.

Mutius lib. 28. p. 285. 286. Cuspinianus p. 501. 502.

4. Adversus Turcas Hungariam infestantes exercitum ducit, sed Budâ retrocedit re infecta.

Æn. Sylvius c. 56 p. 136. Naclerus f. 278. b.

5. Obiit ex peponum nimio usu dysentericus in Longa Villâ prope Albam Ungariae, & Belegradi sepelitur.

Æn. Sylv. c. 56. p. 137. Felix Fabri 1. 15. p. 182.

13. FRIDERICVS III.

1. Pius Imperator, pacis amans, gravis, frugal-¹⁴⁴⁰is, sagax, ex Austriacis Styrorum & Carinthiae Dux, Francofurti eligitur; Aquisgrani, & post Romæ, 1452. d. 9. Martii à Nicolao V. coronatur.

Felix Fabri 1. 16. pag. 184. Cuspinianus in Caesar. p. 504. 406.

2. Bello à Fratre Alberto ob hæreditatem; ab Ulrico Ciliæ Comite ob tutelam Ladislai, in Aulâ sua educati, lacessitur.

Chron. Eluvangense p. 464. 465 Æneas Sylv.

c. 60. 61. p. 150. 153. Felix Fabri 1. 17. pag. 194.

195. Cuspinian. p. 504. 505. 507. 508. 509. 510.

3. Ex Leonorâ Eduardi, Lusitaniae Regis Filiâ, suscipit Maximilianum I. & Kunigundin, Alberti Bavariae Ducis conjugem.

Naclerus 2. Gen. 49. f. 284 Cuspin. p. 514.

4. Ordinem Equitum S. Georgii sub fœderis legibus certis instituit.

F. F. 1. 17. p. 197. 198. Crus. 3. A. S. 9. 1. p. 482.

5. Cum

5. Cum Carolo Burgundo pacem init, & pro Filio unicam illius filiam paciscitur.

F.F.1.17.p.194.Crantz.12.Sax.12.p.318. & 13 Vandal.11.p.30.

6. Voti solvendi causâ *Romam* humili veste & comitatu proficiscitur, magnâque benevolentia à Paulo II. excipitur. Româ rediens *Ravennæ* Equestri Ordini adscribit Johannem Franciscum Bratium, Jurisconsultum, Johannem Abbiosium, Medicum, & alios.

Volaterranus lib. 22. Anthol. p. 518. & lib. 23. p. 560. Rubens l. 7. Histor. Ravenn. p. 398.

7. Bursium, Marchionem Estensem, Ducem Mutinæ & Rhegii creat.

Volaterr. l. 23. p. 560. Pigna Histor. Domûs Estens. l. 7. p. 297. 337. Cuspinianus p. 506.

8. Baronem Bohemicum Georgium Podibra-
cium declarat Regem Bohemie, Filiosque Prin-
cipes *Monsterbergenses* constituit.

Æn. Sylv. c. 72. p. 188. qui hic historiam finit Bohemicam. Cuspin. p. 509. Bucholcer. Indic. p. 427. Curæus 1. Chron. Siles p. 194. 195. 196. 198 199. 203. Chytræus l. 14. Sax. p. 370.

9. Fridericum Palatinum, victoriosum, pro-
scribit,

Matth. Kemnatenensis Historia MS. ap. I. I. Winkelmannum.

10. Secretarium suum *Æneam Sylvium* lau-
reâ poëtica donat, qui defuncto Papa Calixto
III. ad Papatûs fastigium evehitur, dictus Pius.
Eandem laurum à manu Cæsaris accipit Cunra-
dus Celtes. Adolphus Gegner verò Doctoris
titulum.

Æn.

*Æn. Sylvius Epist. 102. Rolevinc. Fascic. f. 89.
Bucholz. Ind. p. 424. Volaterranus l. 22. p. 517.
Conr. Celtes præfat. Amorum ad Cæs. Maxi-
milianum.*

11. Sub eo institutæ *Academia*, Trevirensis & Fridburgensis 1450. Gryphisvaldensis 1457. Basileensis 1465. Ingolstadiensis 1472. Tübingensis 1477. Moguntinensis 1482. bonoq; regni futuri literarii præfatio orbisque literati æterno commodo prius anno 1441. *Typographia* inventa, primumque Moguntia exercita. *Middendorpius de Academiis Naucler. 2. Gen. 49. f. 282. Palmerius Chron. f. 138.*

12. Immenso Christianismi damno *Constantinopolis* cum Imperio Orientali in Turcarum potestatem redigitur, magno totius Orbis luctu.

Æneas Sylvius peculiari Epistolâ 131. Nauclerus 2. Gen. 49. f. 285. 286.

13. Cancellarium habet *Casparem Slikium*, Equestris ordinis virum, pietate, prudentiâ, beneficentia, humanitate, aliisque virtutibus intimi Consilarii munus explentem, qui trium Imperatorum Cancellarius, Austriacæ familiæ affabilitatem & comitatem expertus, optare solebat, omnes Reges atque Principes aliquando privatos pauperesque vixisse, ut quales se erga privatos & miseros subditos exhibere oporteat, considerare facilius possent.

Chytræus Orat. de Cæs. Ferdin. p. 56. 57.

14. Obiit in oppido Lintz ex carcinomate crure prius ei præcilo ætat. 78.

Linturius, Continuator Rolevinci, p. 93. Cuspinianus p. 512.

14. MA.

& Belgicas ditiones omnes dotis nomine consequitur; quas Philippus ejus Filius in suos Filios & ulterius jure hæreditario transfert.

Felix Fabri 1. Hist. Suev. 18. p. 208. Nauclerus

2. Gen. 50. f. 295. Cuspinian. p. 612.

4. Nuptiis secundis, delusus à Sponsâ Anglâ Anna, Francisci ultimi Britannix Ducis Filiâ, jungit sibi *Blancam Mariam*, Galeacii Mediolanensium Principis Filiam, Insbruci, Orationem tum habente Jureconsulto clarissimo *Jasone Maino*, Equite Romano.

Rescriptum Frider. III. & Maxim. ad Regem

Anglie contra Gallum apud Goldast. Tom. 1.

Const. p. 412. Oratio Jasonis unâ cum aliis Opu-

sculis edita est Basilee 1509. Addatur Oratio in

obitum Blanca Udalr. Zassii Tom. 1. Orat. fun.

Schardii f 63. Linturius à p. 93. usq; ad p. 106.

Naucl. 2. Gen. 50. fol. 298 299. Lehmann. Ch.

Sp. l. 7. c. 12. 1. p. 105. Hentenus 3. Rer. Belg. pag.

191. 193. 194. 222.

5. Matthia Pannorum Rege defuncto ejus sibi vindicat ditionem, transigens cum Ungaris & Ladislao Rege de Regno Hungaria retento jure Successionis, ut masculâ sobole Uladislai deficiente in suos posteros Regnum devolveretur.

Linturius p. 93. 112. Langius Chron. p. 904. In-

strum. Concordia 1491. erectum extat totum

ap. Jo. Sambucum Rer. Ung. p. 743.

6. Belgarum rebellantium motus, quos fovebat Gallix Regis præsidium, præsentia suâ sistere cum vellet, à *Brugensibus* per novem menses captus detinebatur, virtuteque militari Alberti, Saxonix Ducis, liberatur, *Lang.*

9. Rem infelicitè gerit contra Turcicum Imperatorem Bajazetem magnâ clade Christianorum.

Langius Chron. Citic. p. 845. Mutius lib. 21.

p. 263. 264. Bonfinius. 3. R. V. 2. p. 377. 378.

1431

10. Concilium *Basileense* promulgat Præfide primum Juliano, Cardinale titulo S. Sabinae, quem Legatum Martinus V. miserat; deinde Ludovico, Cardinali Arelatensi; quod continuatum fuit per annos undecim mensesq; novem. Eâ Synodo deicitur sede summâ *Engenius IV.* & surrogatur *Amadeus, Dux Sabaudia*, qui dictus fuit Felix V. de quo dixerat Antoninus, Florentinus Archiepiscopus: *Basilea peperit Basilicum*. Synodi autoritatē majorem esse quam Pontificum, decretum ibi & constitutum.

Wurstisus Chron. Basil. l. 5. æc. 1. ad c. 37. p. 249 seqq.

11. Obiit Znoymæ in Moraviâ septuagenarius, & Waradinæ in Ungariâ traditur sepulture. *Naclerus 2. Gen. 48. f. 271. Trithem. Chron. Sponh. p. 358. Bonfin. 3. Decad. Ung. 3. p. 406.*

12. ALBERTVS II.

1438

1. Uno anno ter coronatur, in Regem Ungariæ, Bohemiæ & Imperatorem, raro felicitatis gradu.

Nuc. l. 2. Gen. 48. f. 277. 278. Felix Fabri 1. 15. p. 282. Trithem. Chr. Sponh. p. 358.

2. Polonos sub Casimiro regnum Bohemicum ad se transferre conantes amovet.

Æn. Sylv. Boh. c. 55. pag. 131. 132. 133. 134. 135. Naclerus 2. Gen. 48. f. 28.

3. Uxor ei *Elisabetha*, Sigismundi Imp. Filia, e qua

equâ suscepit *Annam*, Wilhelmo Saxonie Du-
ci; *Elisabetham*, Casimiro Polonie Regi nu-
ptam; & *Ladislaum* posthumum.

*Mutius lib. 28. p. 285. 286. Cuspinianus p. 501.
502.*

4. Adversus Turcas Hungariam infestantes
exercitum ducit, sed Budâ retrocedit re infecta.

Æn. Sylvius c. 56 p. 136. Naclerus f. 278. b.

5. Obiit ex peponum nimio usu dysentericus
in Longa Villâ prope Albam Ungarie, & Bele-
gradi sepelitur.

Æn. Sylv. c. 56. p. 137. Felix Fabri 1. 15. p. 182.

13. FRIDERICVS III.

1. Pius Imperator, pacis amans, gravis, fruga-
lis, sagax, ex Austriacis Styrorum & Carinthie
Dux, Francofurti eligitur; Aquisgrani, & post
Romæ 1452. d. 9. Martii à Nicolao V. corona-
tur. 1440

*Felix Fabri 1. 16. pag. 184. Cuspinianus in Ce-
sar p. 504. 406.*

2. Bello à Fratre Alberto ob hæreditatem; ab
Ulrico Cilie Comite ob tutelam Ladislai, in
Aulâ sua educati, lacescitur.

Chron. Eluvangense p. 464. 465 Æneas Sylv.

c. 60. 61. p. 150. 153. Felix Fabri 1. 17. pag. 194.

195. Cuspinian. p. 504. 505. 507. 508. 509. 510.

3. Ex Leonorâ Eduardi, Lusitanie Regis Filiâ,
suscipit Maximilianum I. & Kunigundin, Al-
berti Bavarie Ducis conjugem.

Naclerus 2. Gen. 49. f. 284 Cuspin. p. 514.

4. Ordinem Equitum S. Georgii sub fœde-
ris legibus certis instituit.

F. F. 1. 17. p. 197. 198. Crus. 3. A. S. 9. 1. p. 482.

5. Cum

5. Cum Carolo Burgundo pacem init, & pro Filio unicam illius filiam paciscitur.

F.F.I. 17.p.194. Crantz. 12. Sax. 12. p.318. & 13 Vandal. 11. p.30.

6. Voti solvendi causâ *Romam* humili veste & comitatu proficiscitur, magnâque benevolentia à Paulo II. excipitur. Româ rediens *Ravennæ* Equestri Ordini adscribit Johannem Franciscum Bratium, Jurisconsultum, Johannem Abbiosium, Medicum, & alios.

Volaterranus lib. 22. Anthol. p. 518. & lib. 23. p. 560. Rubens l. 7. Histor. Ravenn. p. 398.

7. Bursium, Marchionem Estensem, Ducem Mutinæ & Rhegii creat.

Volaterr. l. 23. p. 560. Pigna Histor. Domus Estens. l. 7. p. 297. 337. Cuspinianus p. 506.

8. Baronem Bohemicum Georgium Podibratium declarat Regem Bohemia, Filiosque Principes *Monsterbergenses* constituit.

Æn. Sylv. c. 72. p. 188. qui hic historiam finit Bohemicam. Cuspin. p. 509. Bucholcer. Indic. p. 427. Curaus 1. Chron. Siles p. 194. 195. 196. 198 199. 203. Chytrus l. 14. Sax. p. 370.

9. Fridericum Palatinum, victoriosum, pro-scribit,

Matth. Kemnaten sis Historia MS. ap. I. I. Winkelmannum.

10. Secretarium suum *Æneam Sylvium* laureâ poëtica donat, qui defuncto Papa Calixto III. ad Papatûs fastigium evehitur, dictus Pius. Eandem laurum à manu Cæsaris accipit *Cunradus Celtes*. *Adolphus Gegner* verò Doctoris titulum.

Æn.

*Æn. Sylvius Epist. 102. Rolevinc. Fascic. f. 89.
Buchols. Ind. p. 424. Volaterranus l. 22. p. 517.
Conr. Celtes præfat. Amorum ad Cas. Maxi-
milianum.*

11. Sub eo institutæ *Academia*, Trevirensis & Fridburgensis 1450. Gryphisvaldensis 1457. Basileensis 1465. Ingolstadiensis 1472. Tübingensis 1477. Moguntinensis 1482. bonoq; regni futuri literarii præfagio orbisq; literati æterno commodo prius anno 1441. *Typographia* inventa, primumq; Moguntia exercita.

Middendorpius de Academiis Naucles. 2. Gen. 49. f. 282. Palmerius Chron. f. 138.

12. Immenso Christianismi damno *Constantinopolis* cum Imperio Orientali in Turcarum potestatem redigitur, magno totius Orbis luctu.

Æneas Sylvius peculiari Epistolâ 131. Naucles. 2. Gen. 49. f. 285. 286.

13. Cancellarium habet *Cassparem Slikium*, Equestris ordinis virum, pietate, prudentiâ, beneficentia, humanitate, aliisque virtutibus intimi Consilarii munus explentem, qui trium Imperatorum Cancellarius, Austriacæ familiæ affabilitatem & comitatem expertus, optare solebat, omnes Reges atque Principes aliquando privatos pauperesq; vixisse, ut quales se erga privatos & miseros subditos exhibere oporteat, considerare facilius possent.

Chytræus Orat. de Cas. Ferdin. p. 56. 57.

14. Obiit in oppido Lintz ex carcinomate crure prius ei præcilo ætat. 78.

Linturius, Continuator Rolevinci, p. 93. Cuspinianus p. 512.

14. MA.

14. MAXIMILIANVS I.

1. Nascitur Neapoli Austriæ 1459. in die Cœnæ Domini, baptizatur die sancto Pascha-
tos; eligitur Francofurti anno 1486. d. 16. Feb.
coronatur Aquisgrani 1c. Aprilis. Coronam à
sedis Romanæ præfule ob machinationes Ve-
netas accipere nequit.

*Eccius Tom. 3. Homil. p. 1018. Ederus Catalog.
Acad. Vienn. p. 40 Hermolai Barbari Oratio
gratulatoria apud Beroaldum p. 54. Linturius,
Continuator Rolevinci. p. 91. 108. 113. Just. Gö-
bleri Chron. f. 4. 13.*

2. Maximus & pacis studiis, & maximus ar-
mis, summus studiorum Patronus, Musicæ, Hi-
storiarum & Astrologiæ Amator; amans Venæ-
tionum, otii & vanitatum odor. Historiæ Ger-
manicæ studiosissimus. Ipse etiam res suas ge-
stas descripsit, aliosque hortatus fuit, ut ex ve-
terum Germanorum rebus gestis integrum
corpus historiæ conscriberent.

*Melancht. Dedic. ad Urspergensem, & ad eun-
dem Paratipom. p. 459. Beyerlink 3. Theatri
p. 669. & lib. 19. p. 19. Paulus ab Oberstein. E-
pist. ad Car. Ruinum Tom. 1. Orat. funeb.
Schardii p. 39. Cuspinianus in Vita p. 603. Jac.
Spiegelius in Gunther. l. 10. p. 433. Author. deß
Theurdancß / cujus rarissimi libri scriptor
Melchior Pfinzingus. Patritius Norimb. S. Se-
baldi Præpositus Norimb. & Caroli V. Capella-
nus. Frater Felix Fabri, 1. 18. p. 199. 200. 201.
207. 208.*

3. Caroli ultimi, Burgundiæ Ducis, filiam uni-
cam Mariam ducit; und Burgundiæ Comitatu
& Belgi-

& Belgicas ditiones omnes dotis nomine consequitur; quas Philippus ejus Filius in suos Filios & ulterius jure hæreditario transfert.

Felix Fabri 1. Hist. Suev. 18. p. 208. Naclerus

2. Gen. 50. f. 295. Cuspinian. p. 612.

4. Nuptiis secundis, delusus à Sponsâ Anglâ Anna, Francisci ultimi Britannix Ducis Filiâ, jungit sibi *Blancam Mariam*, Galeacii Mediolanensium Principis Filiam, Insbruci, Orationem tum habente Jureconsulto clarissimo *Jasone Maino*, Equite Romano.

Rescriptum Frider. III. & Maxim. ad Regem

Anglie contra Gallum apud Goldast. Tom. 1.

Const. p. 412. Oratio Jasonis unâ cum aliis Opu-

sculis edita est Basileæ 1509. Addatur Oratio in

obitum Blanca Udalr. Zafii Tom. 1. Orat. fun.

Schardii f 63. Linturius à p. 93. usq; ad p. 106.

Nacl. 2. Gen. 50. fol. 298 299. Lehmann. Ch.

Sp. l. 7. c. 12. l. p. 105. Hentenus 3. Rer. Belg. pag.

191. 193. 194. 222.

5. Matthia Pannorum Rege defuncto ejus sibi vindicat ditionem, transigens cum Ungaris & Ladislao Rege de Regno Hungaria retento jure Successionis, ut masculâ sobole Uladislai deficiente in suos posteros Regnum devolveretur.

Linturius p. 93. 112. Langius Chron. p. 904. In-

strum. Concordia 1491. erectum extat totum

ap. Jo. Sambucum Rer. Ung. p. 743.

6. Belgarum rebellantium motus, quos fovebat Gallix Regis præsidium, præsentia suâ sistere cum vellet, à *Brugensibus* per novem menses captus detinetur, virtuteque militari Alberti, Saxonix Ducis, liberatur, *Lang.*

Lang. Chr. Citic. p. 882. Crantz. 13. Sax. 9. pag. 339. 340. § 12. Sax. 21. p. 324. Fel. Faber. 1. Hist. Suev. 17. p. 198. § c. 18. p. 211. Linturinus p. 92. Heuterus 3. Rer. Belgic. p. 139. seqq.

7. Deliberat de bello Turcis inferendo, ne latius grassaretur tyrannis Ottomanica, duobus Comitibus, primùm W ormatia anno 1494. & deinde Augusta anno 1518.; sed irritò conatu. In illis Comitibus W ormatiensibus Eberhardum Württembergia Comitem, Ducem creat.

Lang. Chron. Cit p. 770. 887. Linturinus p. 106 107. Philip. Callimachus Hist. de Venetis contra Turc. lit. T. § V. Nacl. 2. Gen. 50. fol. 301. Crus. 9. Suev. Annal. 3. 6. p. 500. Palmerii Continuator p. 153. Bernh. Hertzog. 2. Chr. Alsat. p. 157. 158. Goldast. T. 1. Const. Imp. p. 436. ubi exeat prepositio Augusta facta.

8. Deliberantibus in W ormatiensibus Comitibus Principibus de rei literaria restoratione visum fuit Imperatori commodum, si è Septemviris quisque Academiam in suâ ditione institueret, doctisq; Viris instrueret. Illis auspiciis erectæ Academix Wittebergensis in Saxonia à Friderico Electore: Francofurtensis ad Viadrum à Joachimo Brandenburgico.

Langius Chron. p. 888.

9. Sulcipit contra Helvetios bellum, quod ob tergiversantem fortunam transactione fortunatiori finitur.

Linturinus pag. 109. Birckheimer pecul. descriptione inter illius Op. p. 63. p. 93. Huldr. Mutius 30. Chron. p. 307. 308. 309. Palmerii Contin. f. 154. Wurstisii Chr. Basil. l. 6. c. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. p. 476. seqq.

10. Phi-

10. Philippum Palatinum, bellum in Bavaros moventem ob hæreditatem è Georgii divitis Bavari testamento unà cum filio Ruperto proscribit, Palatinatuque subactò urbes aliquot in alienam ditionem veniunt.

Langius Chron p.889.890. Naocl. Contin. fol. 306. Linturius p.111.112. Crantz. ult. Sax. ult. qui hic suam historiam finit. Ricardus Bartolinus libris 12. de Bello Norico, quos sub titulo Aultriades intulit Renberus Tomo Historicorum abs se collecto à p.469.usque ad finem. C. Hedio l.4. § 654.655.656. Crus.3. Ann.9.c.13. p.523.524. Chytraus Saxon lib.5.p.138.139.

11. Fædus variis mutationum casibus obnoxium init Cameraci contra Venetos cum Julio Pontifice, Ludovico Gallo, Ferdinando Hispano, Alphonso Ferrariensi, Insignes Venetarum urbes, Patavium, Verona, Vicentia, Forique Julii magna pars in potestatem rediguntur.

Linturius p.113. Langii Chron. p.889.893.896. Nacleri Continuat f.310.311.315. Grasuvinkelius de Lib. Venetâ c.63. seqq. p.311. &c. Chytraus 6. Saxon p.166. & lib.7.p.192.

12. Supremum Camera Imperialis judicium, quod jam Spira habetur, instituit, in quò justitiæ sacrario vice Imperatoris & Statuum de causis litigantium cognosceretur. Assensus hujus Amphyctionici initium factum Francofurti præsentè Imperatore perorante Vito, Barone à Wolckenstein.

Recess. Imper. Maxim. Ordinat. Cam. Spir p. 21. Ordinatio Caroli ap. Goldast. Tom.2. Const. Imp. p.242.

13. In Comitibus Trevirensibus Imperium Romanum in VI. *Circulos*, sic vocatos, distribuit; nimirum *Bavaricum*, *Suevicum*, *Francicum*, *Rhenanum*, *Westphalicum*, *Saxonicum*. Postmodum sub Carolo V. Norinbergæ diviso *Saxonico* & *Rhenano* superadditi *Burgundicus* & *Austriacus*.

Tob. Paurmeister 2. de jurisd. Imp. Rom. 2. p. 511. seqq.

14. De negotio Martini Lutheri, in causâ Religionis, universis Electoribus præsentibus, cognoscit Augustæ in Comitibus, qui indulgentiarum Præconem Johannem Tezelium, erroresque Papatus inceperat magno ausu impugnare.

Maximiliani Rescriptum ad Leon. X. de Controv. Luth. apud Goldast. T. 2. Const. Imp. pag. 140.

Palmerii Continuator f. 160. Sleidan. l. 1. p. 4. 5.

15. Quinquennium ante mortem pheretrum secum circumducit, ut mortis memoria præ oculis esset, moriturq; Wellæ, postquam vixisset annos LIX. menses IX. dies XIX. horas XXI.

Eccius Homil. in Exequiis, quæ Tom. 3. Hom. p. 1023 Cuspinian. p. 610.

CLASSIS III.

A Carolo V. usque ad Periodum mundi fatalem.

1. Periodus fatalis mundi, generis humani & omnium orbis politiarum nulli nisi DEO, omnium regnorum conditori & destructori, est cognita; judicium tamen aliquod de finali Monarchiæ hujus translatione ferri potest, & ex signis *soxæ: 54915* responsum dari. 2. Uti-

2. Ultimâ hâc Monarchia, quæ jam in digitis pedum, Christus, REX Regum & DOMINUS Dominantium, veniet *ad comminendam*, juxta Prophetiam Danielis, qui in libro suo prophetico, tanquam in tabellâ & picturâ, initium & exitum IV. Monarchiarum mirabili serie complectitur. Deus Opt. Max. qui numerat & dividit regna, Monarchiâ hâc abolitâ Regnum regnorum instituet, quod in æternum non dissipabitur, & alteri populo non tradetur.

I. CAROLVS V.

1. Maximiliani Imp. ex Filio Philippo nepos, 1519
Archi-Dux Austriæ, Rex Hispaniæ ex Hispaniâ in Germaniam veniens, Aquisgrani coronatur favore Electoris Saxon. Friderici Palatini, Francisco Galliæ Regi prælatus.

Sabinus libro peculiari.

2. Coronam auream de manu Pontificis Clementis VII. unâ cum Sceptro aureo, nudato ense aureoque pomo Bononiæ accipit.

Agrippa peculiari descript. extante inter ejus Opera T. 2. p. 1150. Surius in com. R. G. p. 183.

3. Ætatis anno 25. ducit *Isabellam*, Emanuelis Portugalliæ Filiam, quæ in partu moritur; postquam peperisset *Philippum II.* regnorum hæredem, *Ferdinandum & Mariam*. Ex Concubinâ primâ, tulit *Margaretham*, quæ Alexandro Medici primum, deinde Octavio Farnesio nupsit. Ex alterâ *Johannem Austriacum*, bellicosus factis clarum.

Palmerii Continuat. f. 162.

4. Prima imperii sui Comitia habuit Wormatiæ, in quibus contra *Lutherum*, Reformationem

tionem errorum & superstitionum in Ecclesiâ instituentem, proscriptionem publicat.

Caroli V. Missiva, Rescriptum, Edictum &c. apud Goldastum T. 2. Const. Imp. p. 142. 148. 150. 152. Sleidanus lib. 3. p. 33. 34. 35.

5. Primū gratitudinis suę specimen insignie dedit in *Adriano Traiectensi*, Præceptore suo, quē per honorum gradus ad gradū omnium supremum, *Pontificatum nempe maximum*, promovit.

Sleidanus lib. 3. p. 46. Fr. Robortellus Orat. funeb. in Carolum p. 168. 169.

6. Bello *Mediolanensi* *Franciscum Gallie Regem* prælio ad *Papiam* memorabili vincit, in *Hispaniam* abducit, & victoriâ utitur moderatè. Ceciderant eo prælio *Magister Equitum Franciæ*, *Dux Lotharingiæ*, *Comes de Nassau*, *Comes ab Ortenberg*.

Gucciardinus l. 15. p. 507. seqq. l. 16. pag. 518. seqq. Bellainus 3. Rer. Gall. p. 84. 91.

7. *Urbem Romanam* *Borbonius Dux Carolus* capit, deditiōem faciente *Clemente Papa*. *Urbe* expugnatâ ipsi *Pontificis Palatio* præsidium imponitur, memoraturque in præsidiarios *Præfectus Meinhardus Ehinger*, *Patritius Ulmenis*; item *Conradus à Bemmelsburg* vel *Boineburg*, *Nobilis Hassiacus*, quem vulgò milites parvum *Hessum* (den kleinen Hessen) vocabant.

À la suite de Rome & Oratio Joh. Staphyrei de causis devastatae urbis junctim ed. Franc. 1625. Jovius lib. 29. Histor. p. 66. Bzovius T. 19. n. 12. Chytræus Saxon. l. 19 p. 506. Melanchth. in Paralip. Ursp p. 487. Palmerii Contin. f. 163.

8. *Mediolanum* pulsus *Gallorum* præsidiis capit,

capit, *Franciscum Sfortiam* Insubrum Principem, restituit in avitum imperium; Florentino regno *Cosmum Medicem* reddit.

Sleidanus lib. 6. fin. p. 104. & lib. 10. p. 168. Jovius 20. histor. p. 14.

9. Constituto in Hispaniâ Rege Philippo redux *Geldriâ* occupat, urbe *Cliviæ Durâ* expugnata multis civium & militum cæsis & captis. *Geldriâ* ereptâ Duci Guilielmo conceditur Ducatus reliquus *Juliacensis, Clevensis & Bergensis.*

Sleidanus. l. 14. f. 230. l. 15. f. 256. Chytr. Saxon. 405. 406.

10. Gandavenses rebelles ad obedientiâ reducit, Corporû & Collegiorû omniû jura adiimit.

Sleidanus lib. 13. p. 213. Chytræi Saxon.

11. Furorem Rusticorum, ad arma undique contra Magistratum concurrentium, sub Antesignano Thoma Monetario, per Principes Imperii nonnullos compescit. Scintillæ tumultuum jam sub Maximiliano I. cœperant.

Mutius lib. 31. p. 317. Sleidanus lib. 5. p. 69. 70. 71. 72. 73. Linturius p. 114. Spangenberg. Chron. Saxon. c. 362. p. 605. seqq.

12. Bello Neapolitano, à Gallorum copiis Neapolin mirè liberat, totumq; regnum Neapolitanum recuperat.

Sleid. 14. f. 230. Chytr. Sax. l. 19. p. 506. Jovius l. 25. p. 52. l. 26. p. 125. 126. 138. Bellajus lib. 3. p. 102.

13. In Africam cum classe trajiciens *Tunetum* expugnat, regnû *Tunicû* totû *Solymano* extorquet, Regemq; *Muleassem* pulsum restituit.

Florebellus Panegyrico peculiari Leida 1619. edito. Jovius lib. 33. p. 543. seqq. Sigonius libr. 2.

de rebus gestis Ducis Auriæ fol. 57. 58. 59. 60. 71. 98. 99.

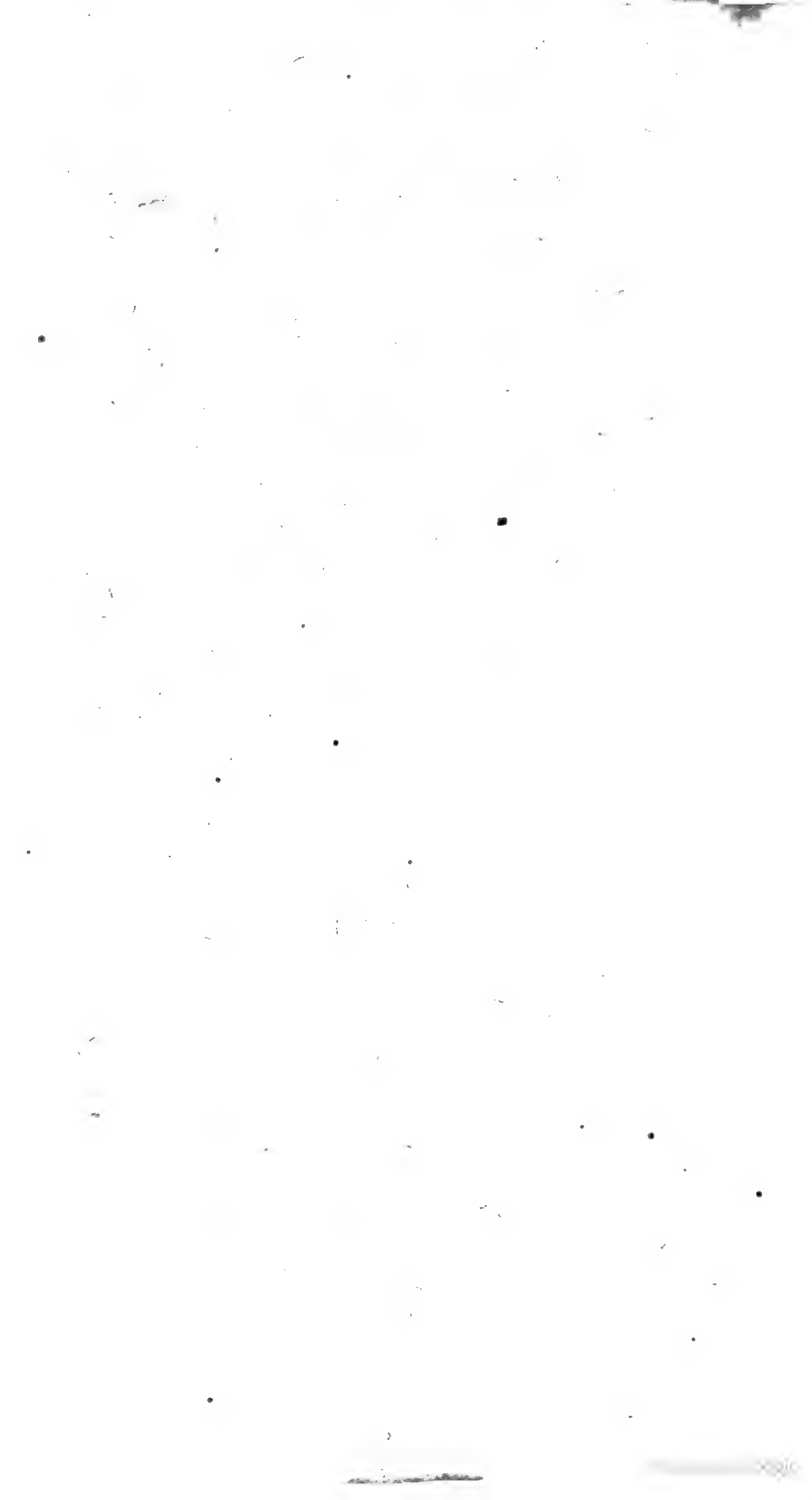
14. Turcarum exercitum sub Soleimanno *Viennam* dirè obsidentem repellit; redeunte in Thraciam hoste potentissimo.

Jovius lib. 28. p. 286 seqq. Descriptio peculiaris 1530. Augusta latine edita. Leunclav in Pand. Hist. Turc. c. 224.

15. Comitia Augustæ celebrat, ei que exhibetur *Confessio Protestantium*, uti vocabatur, cui subscripserant Johannes, Elector Saxonie; Georgius, Marchio Brandenburgensis; Joh. Fridericus, Dux Saxonie; Ernestus, Dux Brunsvicensis; Philippus, Hassiæ Landgravius; Franciscus, Dux Luneburgensis; Wolfgang Princeps Anhaltinus, Norinberga & Reutlinga. Quatuor civitates *Argentoratum, Constantia, Memminga, Lindavium*, suam confessionem ab alterâ diversam exhibent.

Historia A. C. Chytræi & Calestini. Chytræi Saxon. lib. 13. p. 318. ad p. 324.

16. Pactis cum Turca induciis & pace cum Gallo confectâ, instigante Paulo Papa, bellum gerit contra *Protestantes Smalkaldici fœderis socios*, quos suâ culpâ dispersos facile profligat: Electorem *Joh. Fridericum* captum manu Nobilis Germani Tilonis à Trotten exiit Electoratu: *Landgravium Hassiæ Philippum*, fidei Cæsaris Halæ Saxonum se committentem, contra datam fidem in Belgium abducit. *Witteberga* ipsi captivi Electoris Cæsari traditur, qui urbe & Academia perlustratâ exercitu discedit. *Gissen* se tunc *propugnaculum* destruitur, & liberato quin-

quinquennali captivitate Principe restauratur,
in cujus rei memoriam leguntur adhuc hi ver-
sus in portæ Seltzeriæ ingressu:

Captus erat Princeps *non Marte sed arte* Phi-
lippus,

Cùm benè munitum destrueretur opus.

Sleidanus lib. 17 p. 314 seqq lib. 18. p. 321. seqq.

Hortlederius Volum. T. 1. p. 1642. 1645. 1674.

Avila in libris duobus de Bello Germanico,

Chytrani Saxoniæ lib. 16. pag. 413. 414. 415. 416.

Et App. p. 957. seqq.

17. Mauritio, Saxonix Duci, dignitatem Ele-
ctoris Saxonici, Johanni Friderico ereptam, in
castris ad Wittebergam publico & solenni ritu
confert, qui victoriarum Cæsaris antea socius,
post victor, capto Ehrenbergo ad insperatas pa-
cis conditiones adigit Cæsarem.

18. Concilium Tridentinum religionis gra-
tiâ indicendum curat, quæ Synodus primâ ses-
sione 7. Januarii 1546. inchoatur, & aliquoties
interrupta finitur tandem 1563. die 4. Decemb.

*Historia C. T. sub nomine Petri Suavis Polani
edita. Recusatio C. Trid.*

19. Comitibus Augustæ celebrat, Concilio Tri-
dentino obedientiam fieri postulat, *Formula-
que Religionis sive Decretum inter religionis*, us-
que ad Concilii finem servanda, *Interim dicta*,
promulgatur. Natum hinc inter Theologos
Bellum adiaphoristicum, turbatâ passim Eccle-
siâ, connivente Philippo, Flacio pugnante.

*Interim, sive Declaratio Religionis apud Golda-
stium T. 1. Const. Imp. p. 518. ad 536. Chytrani
l. 16. Sax. p. 432.*

20. Philippo Hassiæ Landgravio concedit anno 1541. privilegia ad *Academiam Marpurgensem*, quæ fuerat erecta anno 1526. Eam locis consiliis gubernabant Landgravius Wilhelmus & Landgr. Ludovicus Fratres, iisque defunctis controversiâ inter Landgr. Mauritiû, & Landgr. Ludovicû exortâ, Gissensis interea erigitur Academia: Litè tandem per Cæsaream sententiam decisâ, transfertur Marpurgum an. 1626. Recrudescente nuper inter Donum Castellanam & Darmstadinam dissidio rursus restauratur an. 1650. Gieslena.

Philippus Hassia Landgr. Apol. contra Ducem Henricum à Brunsvig. fol. 10.

21. Borussia & Livonia Imperio subtrahuntur. Urbs *Metensis* Gallorum Regi Henrico cedit, in cujus obsidione prosperi bellorum successus Caroli *metam suam* invenerunt, unde disseminati versiculi:

Die Mes und die Maad / (Magdeburgum)
Haben dem Kånser den Tanz versagt.

Hortleder l. 5 c. 16. p. 1328. Chytræus Sax, l. 17. p. 461. § l. 20. p. 519 seqq. Sleid. l. 24. p. 465.

22. Satur fortunæ & victoriarum, fractusq; laborum magnitudine lachrymans regnum in manus Electorum resignat, Imperium Romanum Fratri Ferdinando, Regna hæreditaria Philippo relinquens. Valedicit Germaniæ, cum imperasset annis 36. & confert se in Hispaniam Beticam.

Constitutio de Abdic. Imp. apud Goldast. Tom. 1, Const. Imp. p. 576.

23. Quietioris vitæ amore in Hispaniâ Monasterio

nafterio S. Iusti, Monachorum Hieronymiano-
rum Toletanæ diœcesis, se includens mavult
esse Monachus quàm Monarcha. Eo in secessu
non Imperatorem sed Carolum dici volebat.
Sæpè pro concordia Ecclesiæ rogabat Deum.
Morientis verba ultima ad Deum : *In me mane,*
ut ego in TE maneam. Vixit annos LVIII.

Strada de Vit. Imp. p. 490.

2. FERDINANDVS I.

1. Nascitur in regno Castiliæ Medinæ 10. 1558
Martii, anno Christi 1503. patre Philippo, Rege
Hispaniarum, matrè verò Johannâ, Ferdinandi
& Isabellæ, Arragoniæ & Castiliæ Regum, Filiâ.
Adolescens ex Hispaniis una cum Fratre *Gan-*
davum venit, ubi regiè in spem futuri regni e-
ducatur.

2. Ladislao Bohemorum Rege, veneni potu
extincto, totius Regni consensu *Rex Bohemiæ*
Pragæ designatur : nec multò post Ludovico,
Hungarorum Rege, ex insidiis interfecto, ac Jo-
hanne febribus absumpto., *Hungaria regnum*
jure acquirit, *Coloniæ Rex Romanorum* præ-
sente Carolo Fratre renunciatur, & Aquisgra-
ni coronatur. Carolo Fratre imperium resi-
gnante *Imperator* salutatur.

Rescriptum Ferdinandi de suâ Elect. ap. Gol-
dast. C. Imp. T. 2. p. 372. P. Iovius l. 29. § 39.
Hist p. 407. 408. 409.

3. Coniux ejus *Anna*, Ladislai, Ungariæ Re-
gis unica Filia, Panponici regni hæres, qui ei
peperit *quatuor filios*, inter quos natus major
Maximilianus, & *undecim Filias*, Filia *Elisabe-*
tha, & defunctâ hâc *Catharina*, Sigismundo,
Poloniæ Regi, uxores datæ. Z 5 I. Ar.

7. *Artopaus funeb. Orat. Ferdin. fol. 339. Joh. Langus pref. ad Nicephorum.*

4. Post miserandam Ludovici Jagellonii , Pañonum Boëmorumque Regis, Sororii sui, à Turcis primâ statim Mahometicæ expeditionis coitione profligati cædem uxorio jure nixus Hungariæ, Bohemiæ, Croatiæ, Dalmatiæ regna cum Silesiæ Ducatu, Moraviæque & Lusatia Marchionatibus sibi vendicat,

Palmerii Contin. f. 163.

5. Hungarici regni Hæres ad defendendum regnum Ungaricum ejicit Johannem Waivvodam , totam Turcici belli mollem , populis & Principibus vicinis cessantibus , solus sustinet, immanemque hostem Christiani nominis quater glorioso Marte repellit, usus potissimum virtute Mauricii Saxonis & Nicolai de Salm.

Franc. Forgaz. Episcopus Varadiensis, Orat. funeb. f. 356 Jovius lib. 30. p. 409. seqq.

6. Pace factâ Wirtembergiaco Ducatui cedit, restituto per Philippum, Hassiæ Landgravium, Duce Hulderico.

Philippus, Landgr. Hass. Apolog. contr. Henric. Brunsv. fol. 56. 58. 77. seqq. Goldastus T. 1. Canst. Imp. p. 517. Sleidan. l. 9. p. 142. 143. 144. Crusius 3. Ann. Suev. 10. 9. p. 565. & 11. Ann. 9. p. 624. 625. c. 10. p. 627. Caraffa Germ. Restaur. pag. 13. Chron. Hedionis p. 717.

7. Rebus ferè comploratis & desperatis Dei opitulantis præsidio , expirante evēgēxi Interimisticâ, Transactio Passaviensis anno 1552. ob-tena, in Comitibus Augustanis 1555. confirmata : & in iisdem ann. 1559. Pax Ecclesiis Augustana

Con-

Confessionis perpetuò concessa, momentoràm vicissitudine repentinâ atque inopinatâ.

Transactio de pace publicâ apud Goldast. T. I, Constit. Imp. p. 566 ad p. 574. Godefr. Survus Dissp. 12. Wittenberga 1657. edita.

8. Academiam Jenensem, quæ anno 1548. à Joanne Friderico I. Electore Saxoniae condita fuerat, confirmat, imperante privilegia Joanne Friderico II. per Legatum suum Joannem Schröterum, Medicum, postea primum Academiae Rectorem ab Introductione, quæ contigit anno 1558. 2. Feb. praesentibus Saxoniae Ducibus, Joanne Friderico II. Joanne Guilielmo & Johanne Friderico, Fratribus Germanis.

Jo Stigelius Descriptione peculiari Jenæ editâ.

9. Sigismundum, DN. ab Herberstein, canâ scientiâ, arcana sapientiâ, & eruditâ eloquentiâ præstantem virum; ob difficiles legationes ad Moscovitos, Polonos, Danos, Suecos, Hungaros, Turcas & Hispanos commendatissimum, Baronis titulo honorat.

Sigismundus in scriptis propriis, Lazius 6. de Migrat. Gent. p. 208.

10. Catarrhis perpetuis vexatus decedit placidissimâ morte anno æt. LXI, incredibile sui desiderium relinquens.

Basilius Johannes Heroldus Orat. Panegyri. fol. 391. 392. 393. 394. Bucholceri Index Chronologicus p. 620.

3. MAXIMILIANVS II.

1. Ferdinandi Filius Pragæ inauguratur Rex 1564 Bohemia 1562. 20. Sept. & Romanorum, vivente Patre, Francofurti eodem anno d. 30. Sept. declaratur

claratur *Hungariae* inde *Rex* die 8. Sept. 1563. & *Polonorum*, sed discrepantibus suffragiis, 1575. 12. Decembris.

Thuanus lib. 23. p. 171. seqq. Julius Bulengerus 3. Hist. p. 83. Crusius 3. Ann. 12. cap. 8. p. 712. 713. Palmerii Continuat. p. 170. Hertzog. Chron. Alsat. 79. p. 183.

2. Conjugio fecundo Pater XVI. liberorum ex Patruale *Maria*, Patruī Caroli V. Filiā, quæ fuit Imperatorum Mater, Filia, Nupta, Nurus, Duas Filias duobus potentissimis Christiani orbis Regibus *Annam* Philippo Hispano; & *Elisabetham*, Carolo Gallo elocat unō eōdemque mense.

Christianus Matthia Theatr. Histor. pag. 781. 782. 783.

3. Imperator nulli vel Martis vel Musarum in arte secundus, humanissimus erga omnes, amans religionis sincerioris, Princeps placidi planè ingenii, vereque *Maximus* Ἀμύλιος sive Tranquillus.

Thuanus lib. 62. p. 180. Jo. Crato Orat. funeb. p. 35. 42.

4. In Hungariā contra *Turcas* præliatur sub Duce Lazaro Svvendio, oppidis atque castellis aliis amissis, uti *Juliā* & *Zigetbo*, aliis receptis, ut *Neustadio*, *Vespertino*, aliis, De induciis cum successore Solymanni agebatur.

Crusius 12. Suev. An. 3. 12. p. 727. Thuan. lib. 39. p. 449. 452. 463. Bucholceri Index p. 623. 827. 629.

5. In Consiliis intimioribus habet *Georgium Sigismundum Seldium*, duorum quoque Imperatorum

ratorum Caroli & Ferdinandi Procancellarium fidelem, Sapientiâ & auctoritate eximium Consiliarium, quem lapsus è curru sustulit in vegetâ senectâ.

Bucholceri Index p. 624.

6. Grumbachianam factionem suppressit, munitissimâ arce *Grimmenstein*, ubi latitârat Grumbachius receptum habens apud Joh. Fridericum, Saxonix Ducem, solo æquatâ, è cujus ruderibus & cineribus nuper arcem splendidam *Fridenstein*, Joh. Ernestus Dux Saxonix, erexit. Captus Joh. Fridericus, Saxonix Dux, Neostadium Austriæ in custodiam deportatur. Wilhelmus Grumbachius in sellâ deficientibus præ senio viribus in 4. partes dissecatur.

Leitinger l. 6. March Brand. 3. p. 7. 8. Descriptio peculiaris sine Autore edita an. 1578.

7. Palpitatione cordis frequenter laborat, cui accessit hydrops pulmonum, unde & obiit totâ mente complexus Christû, exactis XLIX. annis, inter præclaros conatus Comitiorum Ratisbonensium.

Orat. funebris Medici Cratonis à Crafsheim.

Bucholcerus p. 654. 655.

4. RVDOLPHVS II.

1. Coronatur Rex Ungariæ 25. Sept. 1572. 1576
Bohemiæ, 22. Sept. Germaniæ, 1. Nov. 1575. qui vestigiis Patris Maximiliani insistens rarâ prudentiæ & æquitatis laude pacificè imperium administrat.

Gothofr. in Hist. antiq. p. 749. D. Helvicius Orat. Panegyri. Giesse habitâ.

2. Privilegia cum libero religionis exercitio *Moravis, Bohemis & Silesis* confirmat, unde publica

publicæ gratiarum actiones ad DEUM instituta, & preces pro Imperatoris longâ vitâ. Tumultum Hungaricum sedat, liberumque itidem religionis exercitium concedit. Hungariam & Austriam Matthiæ Fratri cedit.

Edictum de Pace Relig. ap. Gold. T. 1. C. 1. p. 583.

Bucholceri Continuator p. 781. 788.

3. Varias expeditiones contra Turcam in Hungariâ diverso successu habet. Tandem Induciæ cum Amurathe in annos XXX. factæ, quæ hucusque continuatæ minantur finem. Strenuum tunc se Ducem gessit Carolus, Comes Mansfeldensis, Principis titulo hinc auctus.

Varsevicii Orat. de victoria contra Turcas in Sissek partâ, Praga 1593. edita. Herm. Kirchn.

Victoria Ungarica Marp. 1598. Sparnagelii Eques Aurei Velleris lit. D. Bucholc. Contin. pag. 733. 734. 737. 738. 740. 743. 754. Chytrai l. 30. Saxon. 1. p. 910. 911. 912.

4. Academia Giessenæ à Ludovico Fideli institutæ privilegia concedit amplissima, quæ 1607. d. 7. Octobris promulgantur, docentibus tunc cum nominis famâ Winckelmanno, Mentzero, Finckio, Helvico, Dieterico.

Chytrai Supplem. Saxon. Chron. p. 125. 126. ubi programma pro Academ. Giessen. insertum est.

Auchteri Oratio in laudem Academiae 1611. edita: Christianus Matthia in Theatro Historico p. 814.

5. Redditâ orbi quiete, seculo pace, quietemotitur Pragæ, ibiq; tumulatur in templo S. Viti.

5. MATTHIAS I.

1612

1. Eligitur d. 3. Junii 1612. Francofurti, & renunciatur

inciatur solenni acclamatione d. 3. Octobris.
 Ungariæ Rex coronatus fuerat 1608. d. 19.
 Ov. Bohemiæ 1611 10. Jul.

Jul. Cas. Balengerus 13. Hist. p. 406.

2. Cum Turcico Imperatore, cum in auxilio
 Imperii pauca spes superesset, inducias vices-
 ales concludit.

3. In bellum cum Bohemis incidit, in quo-
 rum motuum initio relictâ Bohemiâ Vien-
 nam sedem transfert, obitque ibidem 1619. 20.
 Martii, ætatis. LXII.

4. Eò defuncto parum fidi Bohemi Ele-
 ctorem Palatinum, Fridericum, Ungari Bethle-
 hem Gabor Regem dicunt, unde devoluta in-
 gens belli moles in successorem Ferdinandum,
 magnâ rerum in utroque Regno, nec non Ger-
 maniâ, conversione.

*Actorum publicorum Caspar. Londorpii Tomi
 dno. Ios. Riccius l. 1. de Bellis Germanic. p. 3. seqq.*

6. FERDINANDVS II.

1. Imperator unanimi Principum Electorum 1619
 Suffragio Francofurti eligitur 1619. 20. Martii,
 coronatur in Regem Hungariæ Presburgi 1625.
 18. Dec. in Regem Bohemiæ 1627. 25. Nov.

2. Vix eo ad supremum Imperii fastigium e-
 vecto atrox periculosum, FRIDERICO Ele-
 ctore Palatino, breves ac fluxas Imperii habenas
 Pragæ capessente, Motuum Bohemicorum & sub
 Gabriele Bethleno Motuum Ungaricorum exar-
 det incendium, quo latius serpente bellum ex
 bello seritur, & Germaniam quoque nostram
 per triginta annos hinc inde depascit. Operâ
 Hispani, Bavari & Saxonis Bohemicô Palatini
 passim dissipantur.

Vernula

*Vernulæi Sermones quinque de Duce Boquoj
Bucelinus in Annal. German. p. 144.*

3. Captâ & direptâ à Tillio Heidelbergâ; abdicato & pulso Friderico Electore Palatino, in Comitibus Ratisbonensibus Electorem Imperii renunciat Maximilianum, Bavarix Ducem.

Bucelinus A. G. p. 145 Caraffa 1. Germ. restaur. p. 159.

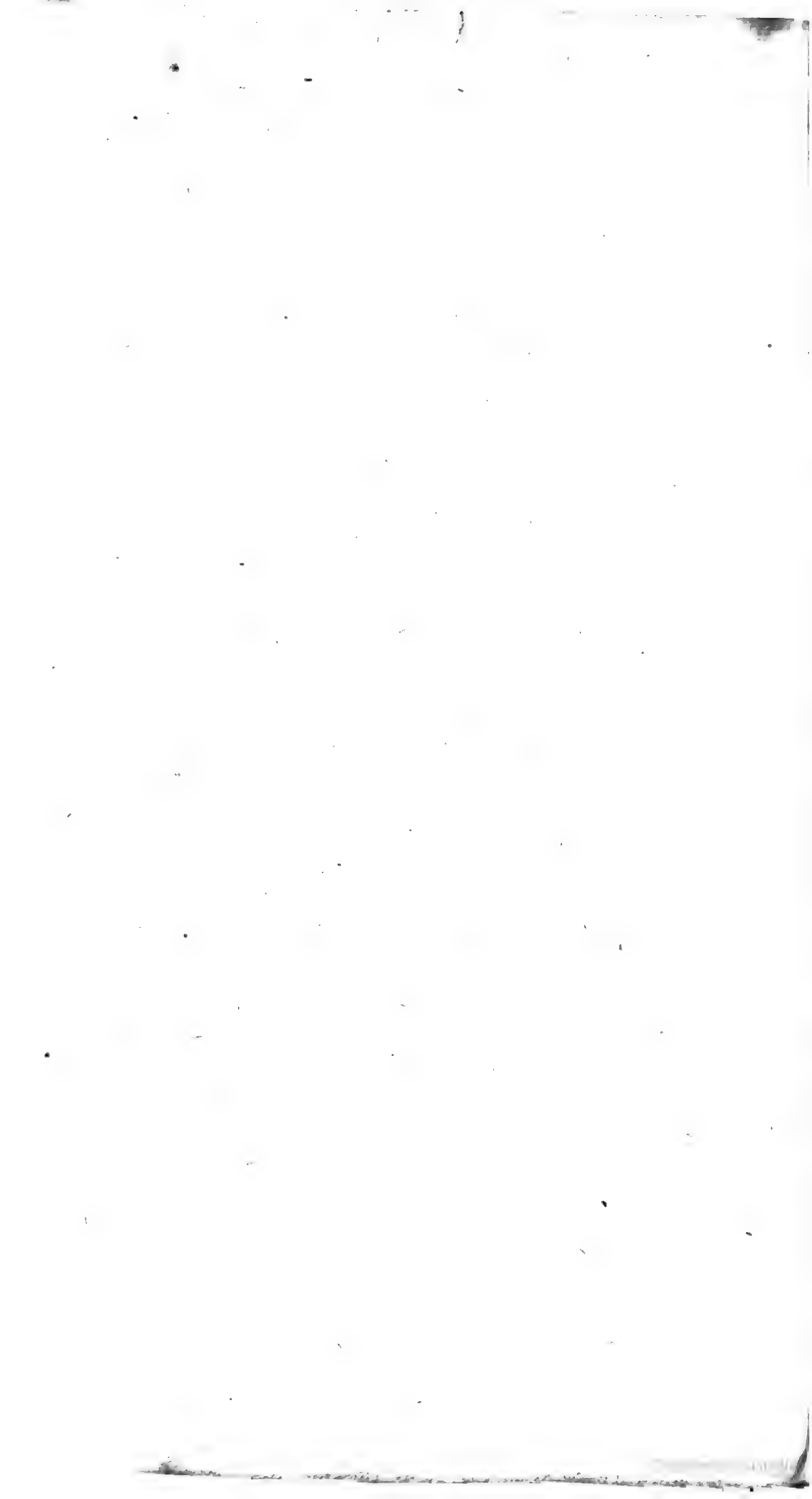
4. Rusticos Austriacos vi libertatem Religionis parum fidâ coitione quærentes vi alia compescit, sibiq; parâe diversis præliis cogit; indeque occasio promptior subministrata severiori mandato, quò Aug. Conf. addicti jubentur excedere Austriæ, Moraviæ & Styriæ provinciis.

Carolus Caraffa 1. Germ. Restaur. 253. & lib. 2. p. 103. & c. 264. Riccius de B. G. l. 2. p. 122. & c.

5. Adversus surgentem ex diversis victoriis Domus Austriacæ gloriâ *Gustavus, Suecia Rex*, sua arma convertit, eaq; Victor ad Lüizam, Lipsiam, & Rhainam, ubi magnus ille Tillius cedit, latè circumfert. Clade Lüziaca *Rex Suecus* pulchram subiit per vulnera mortem, à cujus obitu bellum nihilo segnius procedit feronte opem Gallix Rege Ludovico, præbente manum Bernardo, Duce Vinariensi, multæque clades ultro citroque inter *Cæsareanos & Suecò Gallos* modò datæ, modò acceptæ. Dux *Friedlandius* malè consulens rebus Cælareis à suis Egræ trucidatur.

Bucelini Annales Germania p. 145. 146. Petavius 1. Ration. temp. sine pag. 659 660. Joseph. Riccius 5. de bellis German. p. 325. 326. 328. 329. & l. 6. p. 423. seqq. & l. 8. p. 530. 531. seqq.

6. Vitâ

6. Vitâ excedit nondum compositis Germaniæ rebus, acriusque arma continuantibus hostibus, donec res componerentur sub Filio, Regni Successore.

7. FERDINANDVS III.

1638

1. E familiâ Austriâ XIII. Imperator, pietate, clementiâ, mansuetudine, affabilitate omnes boni Principis atq; Imperatoris laudes meritus.

2. Inter graves turbas *Ungaria Rex* 1625. 18. Dec. *Bohemia Rex* 1627. sedatoque nonnihil turbine Ratisbonæ 1636. 20. Dec. solenniter coronatur *Rex Romanus* præsentè Patre Augusto.

Caraffa de Germ. Restaur. p. 333.

3. Tres ducit uxores, *Mariam*; Philippi III. Hispaniarum Regis Filiam, è qua natus Ferdinandus Rex Romanorû, Hungarorum & Bohemorum. 2. *Mariam*, Leopoldi Archiducis Austriæ Filiam, unde nati Carolus Josephus, & *Leopoldus*, Rex Hungarorum & Bohemorum & Imperator. 3. *Eleonoram*, Caroli II. Ducis Mantuani sororem, quam ex Italiâ adducit Maximilianus, Comes Lambergius.

Buctlini Genealog. p. 20.

4. Nordlingensi prælio Victor contra *Snecol* victoriâ moderatè utitur, rebus prosperis nec elatus, nec adversis depressus.

5. Comitia celebrat Ratisbonæ ad sedandos Imperii motus, sed post varia tentata consilia successu dispari, cum discordia magnos apparatus faceret, irritos. Prorogatur bellum, variasque partes Germaniæ instant percurrere *Joh. Bannerus*, *Leonhard Torstensonius*, *Gustavus Wrangelius*, *Succicæ militiæ Duces*; quibus se

undique miscet *Königsmarckius*, qui irruptione subitâ in Bohemiam factâ *Pragam minorem* occupat, & populatione hâc ultimâ claudit bellum, pace interim, tot votis expetitâ, *Monasterii & Osnabrugæ* conclusâ.

Bucelinus Annal. German. p. 147. 148. 149.

6. Germaniam tot ærumnis belli afflictam & prostratam reficit, Imperio inter trium Regum exterorum aliorumq; Principum molimina post tricennale tandem bellum pacato, Paceque *Monasterii & Osnabrugæ* defessis utrinque viribus solenniter publicatâ. Primùm tunc renunciati *Electores Octo-Viri*, qui seculis retro numeratis fuerant *Septem-Viri*.

Instrum. Pacis Cesar. Suecic. Art. 4. §. Quod ad Domum.

7. *Academiæ Giessensæ* renovat privilegia ante annos 33. è *Rudolpho Imperatore* clementissimè concessa, quam *Nutritius* alter *Dn. Georgius, Hassiæ Landgravius*, missis ad eandem solennitatem *Domino Ludovico & Dn. Georgio Filiis, Hassiæ Landgraviis*, restaurat.

D. Joh. Tackius, Medicinæ & Eloquentiæ P. in peculiari descriptione Giessæ edita.

8. Comitia altera celebrat *Ratisbonæ*, *Filium Ferdinandum Regem Romanorum* coronat, & unanimi consilio pacem ac publicam tranquillitatem morbi firmiorem relinquit.

Bucelinus A.G. p. 150.

8. FERDINANDVS IV.

1653 1. Salutatur *Rex Ungariæ* 1647. mense Junio, & sequenti anno coronatur. Eligitur *Augustæ Vindelicorum* in *Monasterio Udalrici & Atræ*
voto

voto concordi Octovirorum *Rex Romanorum* 1653. magnoque applausu Ratisbonæ d. 5. Junii in Cathedrali Ecclesiâ ab Electore Moguntino coronatur.

Bucelinus A. G. p. 149. 150. Riccius 10. de Bello Germ. p. 718.

2. Vix ostenditur terris salutatæ Rex, Romanorum, Ungarorum & Bohemorum, & Sol ille tot Imperiorum eripitur luci, sub quo nobis fore lætiora & pacatiora tempora sperabamus; sed quem dolorem ex ejus obitu repentino accepit Imperium, eum levat, quod *Fratrem Principem* dedit omnibus animi dotibus ac heroicis virtutibus ad gubernationē necessariis instructissimum, ad spem novam imperii servandi & promovendi.

9. LEOPOLDVS I.

1. Nascitur 1640. 9. Junii Patre Ferdinando 1658 III. Augusto, Matre Maria Anna, Philippi III. Hispaniarum Regis Filiâ.

2. Princeps pietate erga Deum, Ecclesiam & Imperium, prudentiâ, justitiâ, liberalitate, mansuetudine, vigilantia, patientiâ, virtutibus tanto Heroë Imperii dignissimis, nulli secundus, amor & delitium orbis Christiani.

3. Ad summam in hoc orbe Europæ Imperii Romani dignitatem juvenis adhuc, optimo omine Reipublicæ Christianæ, collocatur, & Francofurti inter vota Electorum *Augustus* coronatur; datus augusti orbis ex familiâ Austriacâ quintus decimus Monarcha, & continuâ serie duodenus.

4. Poloniæ, Daniæ & Sueciæ Regum cruen-

tas lites prospero armorum successu inter clypeum componit, Poloniae & Daniae Regibus in regno servatis anno Regni sui secundo, unde distichon à Comite Kurtzio confectum:

Quot regnas annos, tot Reges restituiti;
Cæsaris est annos sic numerare suos.

5. Turca Anno 60. Ragozio Transylv. Duci ob auxilia Polono præstita, infensus, illum Principatu exui volebat, atque mox facta fuit expugnatio Waradin, cujus damnum incomparabile Imperatorem movit, ut arma sua Turcae opponeret. Unde versa hostis in Hungariam manus, Ne solum quidem, sed simul duas insignes clades, unam ad Levam, alteram ad S. Gotthardum reportavit. Secuta pax Anno 64. cujus articuli extant in Diario Europæo. *Contin. X.*

V. Thulden. p. ult. & penult. Joh. Bethlen. de rebus Transylvan. Zecler Beschreibung des Königreichs Ungarn.

6. Prima conjux fuit Margaretha Theresia, Philippi Hispan. Reg. Hispan. filia, ex qua genitus Ferdinandus mox obiit. Maria Anthonia verò Anno 1669. nata, desponsata nunc est Carolo Hispan. Regi. Altera fuit Claudia Felicitas, Archiducis Oenipontoni superstes filia, Quam tertia Anno 76. excepit, è domo Neuburgicâ, Anna Maria Josepha, ex qua nuper prognatus filiulus, magnam toti Germaniæ jam diu votis suspiratam felicitatem attulit & lætitiâ.

7. Gravi nunc bello implicatur partim civili cum Hungaris: partim externo, cum Gallis & Sue.

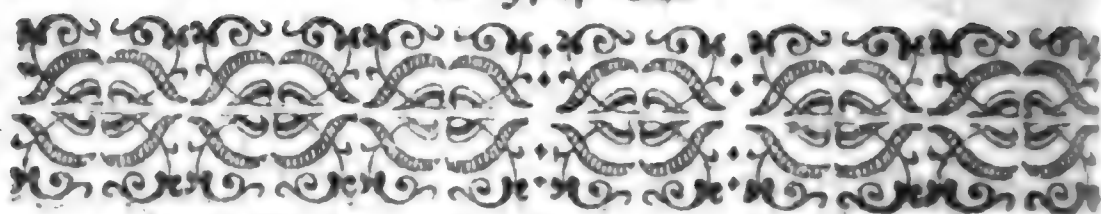
& Suedis , quod sicut Anno 72. incepit , & in hæc usque tempora producitur ; ita ut gloriosâ tandem pace finiatur , tota exoptat Germania.

8. Imperatori huic nostro vovemus, quod inter pia vota acclamatum Imperatori Henrico Aucupi: *DEUS te regem custodiat, DEUS te juvet. Dia tibi gratia adsistat.* Quod Claudianus ait , fiat ~~ist~~ sub hoc nostro Rege mansuetissimo.

Fallitur, egregio quisquis sub Principe credit Servitium. Nunquam libertas gratior exstat Quàm sub REGE PIO.

Vivat, vincat, regnet Imperator Cæsar LEO-POLDUS I. Princeps Romanus, Rex Germanicus semper Augustus, Patriæ Pater. Faxit DEUS, ut hoc tandem sub Cæsare bella quiescant, *Cæsare qui prior est imperioque DEUS;* utque Germania vel æternam sine bello pacem, vel perpetuum in bellis triumphum experiatur,
AMEN.

EDITIONES

Autorum allegatorum.

H erodotus, edit. Francof.	1608
Plutarchus, Francof.	1599
Pausanias, Basil.	1551
Dionys. Halicarnassensis, Francof.	1586
Josephus, Aureliæ.	1611
Strabo, Lugduni Gallorum.	1659
Plinius. Francof.	1582
Diodorus Siculus, Hanoviæ.	1611
Justinus, Parisiis ap. Rob. Steph.	1543
Berosus, Antwerp.	1545
Aristoteles, Lugd. Gall. Casaub.	1590
Athenæus Lugd. Gall.	1583
Zosimus, Francof.	1590
Diogenes Laërtius, Paris.	1570
Amin. Marcellinus, Lugd. G.	1591
Herodianus, Lugd. G.	1611
Polybius Gen.	1597
Julius Cæsar, Argent.	1613
Hirtius.	ibid.
Gellii Noctes, Genev.	1602
Theocriti Idyllia, Heidelb.	1604
Dio Cassius, Francof.	1599
Suetonius, Genev.	1607
Seneca, Gen.	1620
Origenes contra Celsum, Augustæ.	1605
Ælianus, Lugd. G.	1587
Sulpitius	

Sulpitius Severus, Francker.	1607
Lucianus, Basil.	1563
Frontinus, Lugd. Bat.	1592
Ciceronis Opera, edit. Gothof. Lugd. G.	1588
Augustinus de Civ. Dei, Basil.	1555
Currius.	1646. Leidæ.
Livius, Vellejus, Eutropius, Diaconus, Jornandes, Spartianus, Capitolinus, Lampridius, Pollio, Vopiscus, edit. Genev.	1628
Diety Cretenfis & Dares Phrygius, Amsterod.	1631
Aur. Vict. de Viris illustribus Basil.	1547
Florus, Argentin.	1632
Lactantius, Antverp.	1587
Plinius Epistolæ & Panegyri, G.	1620
Macrobius Lugduni G.	1585
Sallustius, Francof.	1607
Orosius, Colon.	1561
Tacitus, Argent.	1638
Valerius Maximus, Antverp.	1600
Philostorgius, Genevæ.	1643
Sozomenus, Basil.	1557
Nicephorus, Francof.	1588
Socrates & Theodoretus, Lovanii.	1569
Witichindi Annales, Francof.	1625
Regino, Hermannus Contractus, Lambertus Schaffnaburgensis, Erphesfordensis, Marianus Scotus, Dodechinus, Sigebertus, Robertus de Monte, Sigefridus, Godefridus Viterbiensis, Wernerus Rolevicius, Linturius ex edit. Pistorii Francof.	1613
Luitprandus, Eginhardus, Annales Franciæ,	Turpi-

Turpinus, Richardus Bartolinus, Guntherus Ligurinus, ex edit. Reuberti Francof. 1584	
Chronicon Laurishamense, Bruno de Bello Saxonico. Venericus Vercellensis de Schismate inter Hentic. IV. & Greg. VII. Burchardus de Medio Lexcid. Godefridi Pantaleonis hist. Annales. Chronicon Australe. Chronicon Augustense. Hainrici Steronis Añales. Hainrici Rebdorffensis Annales. Chronicon Elwangenfe, ex editione Freheri Francof. 1600	
Otho Frisingensis & Radevicus Argent. 1515.	
Conradus à Lichtenau, Abbas Urspergensis. Basil. 1537	
Albertus, Abbas Stadenfis, Witteb. 1608	
Cosmas Pragensis, Hanoviz, 1607	
Helmoldus & Arnoldus, Lubec. 1660	
Chronicon Magnū Belgicū: Wippo; Chronicon Constantiense, Chronicon Mindense, Francof.	
Thomas Walsingham: Guilielmus Gemiticensis: Francof. 1603	
Felix Fabri Francof. 1605	
Crantzius Francof. 1575	
Trithemii Chronicon. Francof. 1601	
Chronicon Limpurgens. Heidelb. 1617	
Nacleri Chronicon. Tubingæ. 1516	
Aventinus, Basil. 1580	
Vincentius Beluacensis Venet, 1591	
Palmerii Chronicon. Basil. 1570	
Panvinii Chronicon. Colon. 1568	
Willebrandus, ex Allatii editione Amstelod. 1524	
Aeneas Sylvius, Colon. Joh.	

Joh. à Leids : Ægidius de Roya. Francof.	1620
Alvarus Pelagius Venet.	1560
Hepidanus : Ekkehardus Francof.	1606
Apologia Philip. Hass. Landgr. Marpurgi	1540
Crusii Annales Suevici. Francof.	1595
Theodoricus de Niem. Argent.	1609.
Bernh. Hertzog. Chronic. Alsatia. Argent.	1592
Meibomii Chronicon Riddagshulanum , Helmstad.	1620
Sabellicus. Venet.	1502
Serarii Annales Moguntini. Moguntia.	1604
Piderizii Chron. Lippiense.	
Bonfinius Francof.	1581
Goldasti Constitutiones Imperiales, Franc.	1615
Bucholcerus, Francof.	1612
Cuspinianus, Basil.	1561
Frossardus, Francof.	1578
Guicciardinus, Basil.	1567
Huldaricus Mutius Franc.	1613
Chytræus Lipsia.	1611
Sleidanus Argent.	1566
Tuanus Francof.	1621. in 8.
Bellajus Francof.	1574
Jovius Basil.	1560
Bulengerus Lugd.	1618
Bucelinus Augusta.	1655
Petavius Moguntia.	1648
Londorpius Francof.	1627
Ludov. Avila. Antwerp.	1550
Carafa. Colon.	1639
Sigonius de Auria. Genua.	1586
Guillimanni Habsburg. Mediolani.	1605
A a 5	Joh.

Joh. Riccius, Venet.	1648
Lupacii Ephemerides, Pragæ.	1584
Sigonius de Regno Ital. Franc.	1591
Octavius de Strada, Franc.	1615
Volaterranus Basil.	1559
Hedionis Chronicon. Argent.	1539
Wimphelingus de Episc. Arg. Argent.	1651
Wurstisii Chron. Basil. Basil.	1580
J. Baptista Pigna, Mogunt.	1580
Hieronymus Rubeus. Venet.	1572
Gerstenbergeri Chr. Franckenb. Heidelb.	1619
Cyr. Spangenbergii Chron. Saxonix Franc.	1585
Regkmanni Chron. Lubecense Heildelb.	1615
Joach. Curæi Chron. Silesiæ. Franc.	1585
Justini Göbleri Chronica rerum gest. Maximiliani I. Franc.	1566
Lehmanni Chron. Spirense. Francof.	1612
Calvisii Chronol. Lips.	1605

Elogia de Compendiis Historiarum.

Andreas Franckenbergerus de
Histor. lectione p. 340. edit.
Witteb.

Perutile est contexere Epitomen ab initio mundi, ut juvenus seriem rerum gestarum & temporum quotidie ob oculos ponat, & authenticos scriptores, etiam si absit maturitas ætatis, quasi ex magno loci intervallo admirari incipiat,

Joh. Otto, Brugenſis Introducť.
in Histor. Rom. p. 1. edit. Drüſſel.
dorp. 1562.

Prudentè faciunt literarum Professores, qui ante justam solidamq, artis aut rei tractationem in compendium contrahunt, quod tradere decreverunt, & quasi negotii summam juventuti breviter proponunt, quæ postea paratior ad pleniorē solidioremque enarrationem accedit, & in eā majore cum fructu versatur. Qui confidentius contentā hac methodo ad alicujus artis cognitionē introrumpere cogitant, postquam errare per auctores plures ceperint, seriùs proficiunt, & rarò quod discere volunt integrè perfectèq; cognoscunt. Qui historias nullo ordine pervolvunt, tantum puerilem hauriunt multā lectione delectationem, quæ judiciis saepe officit, & eam, quam adipiscuntur tumultuario studio cognitionem, vero usu fructuque abundare non sinit.

Joh. Hennerus Aflert. de histor.

n. 12. ed. Tub. 1599.

Quicumque in lectione historiarum utiliter versari cupiet, is initio universam mundi historiam uno quasi intuitu complecti animoque comprehendere studeat, quoniam cognitionem promptam & perceptionem ordinis beneficio perfacilem præstare videtur.

Paulus Bolduanus Biblioth.

Hist. præfat. F. 4. a. ed. Lips.

Ut ordo in omnibus rebus lumen præbet memoriæ; ita in historiis præsertim nihil est, quod plus adjumenti ad res pernosendas afferat quàm ἰνταξία. Sicut in cæteris artibus initio methodus & summa totius doctrinæ in compendium

pendium contractarectissime dicitur: Sic in
 Historiarum etiam lectione Principio *Episto-*
men brevem seu *Chronicon*, complectens seriem
 omnium temporum & Imperiorum ac præci-
 puarum generis humani mutationum accura-
 re cognoscendum esse, persuasum omnino
 habeo, donec probe, jactis his fundamentis &
 rivulis mediocriter degustatis processu tempo-
 ris, fontes ipsos cum fructu & utilitate expedi-
 tius penetremus. Quod breve est & *compen-*
diosè ac methodicè explicatum, id & ad intelli-
 gendum facile & ad reminiscendum
 jucundum esse, ipsa experientia
 testatur.

FINIS.

